

USÛLÎ DÎVÂNÎ

USÛLÎ

TÜRKİYE YAZMA ESERLER KURUMU BAŞKANLIĞI YAYINLARI: 171

<i>Edebiyat ve Sanat Serisi</i>	: 39
<i>Kitabın Adı</i>	: USÛLÎ DİVÂNİ
<i>Müellifi</i>	: Usûlî (ö. 945/1538)
<i>Özgün Dili</i>	: Osmanlı Türkçesi
<i>Hazırlayan</i>	: Prof. Dr. Mustafa İsen
<i>Son Okuma</i>	: İsmet İpek
<i>Arşiv Kayıt</i>	: Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Hazine, Nr. 931 Çorum İl Halk Kütüphanesi, Feyzi Paşa Kitaplığı, Nr. 2209/2 Süleymaniye Ktp., Laleli, Nr. 494/2; Bağdatlı Vehbi, Nr. 1554/3 Millet Yazma Eser Ktp., Ali Emiri Manzum, Nr. 31
<i>Kapak Görseli</i>	: Millet Yazma Eser Ktp., Ali Emiri Tarih, Nr. 772'de kayıtlı <i>Meşâirü'ş-Şuarâ</i> 'da yer alan Usûlî minyatürü
<i>Yapım</i>	: Yüksel Yücel
<i>Baskı</i>	: Bilnet Matbaacılık ve Yayıncılık A.Ş. Dudullu OSB 1. Cadde No. 16 Ümraniye / İstanbul Tel: 444 44 03 www.bilnet.net.tr / Sertifika No. 42716
<i>Baskı Yeri ve Yılı</i>	: İstanbul 2020
<i>Baskı Miktarı</i>	: 1. Baskı, 1500 adet

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

Library of Congress A CIP Catalog Record

Usûlî

Usûlî Divânı

1. Edebiyat, 2. Türk Edebiyatı, 3. Osmanlı Şiiri, 4. Divan Edebiyatı, 5. Usûlî, 6. Mustafa İsen
ISBN: 978-975-17-4732-7

Copyright © Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı. Her hakkı mahfuzdur.

Bütün yayın hakları *Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı*'na aittir. Başkanlığın izni olmaksızın tümüyle veya kısmen, hiçbir yolla ve hiçbir ortamda yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

T.C. Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı

Süleymaniye Mh. Kanuni Medresesi Sk. No: 5 34116 Fatih / İstanbul

Tel.: +90 (212) 511 36 37

Faks: +90 (212) 511 37 00

info@yek.gov.tr

www.yek.gov.tr

USÛLÎ DÎVÂNI

(İNCELEME-TENKİTLİ METİN-TİPKİBASIM)

USÛLÎ
(ö. 1538)

Hazırlayan
Mustafa İsen

TÜRKİYE
YAZMA
ESERLER
KURUMU
BAŞKANLIĞI

TAKDİM

İnsanlık tarihi, akıl ve düşünce sahibi bir varlık olan insanın kurduğu medeniyetleri, medeniyetler arasındaki ilişkileri anlatır. İnsan, zihnî faaliyetlerde bulunma kabiliyetiyle bilim, sanat ve kültür değerleri üretir, ürettiği kültür ve düşünce ile de tarihin akışına yön verir.

Medeniyetler, kültürler, dinler, ideolojiler, etnik ve mezhebî anlayışlar arasındaki ilişkiler kimi zaman çatışma ve ayrışmalara, kimi zaman da uzlaşma ve iş birliklerine zemin hazırlamıştır.

İnsanların, toplumların ve devletlerin gücü, ürettikleri kültür ve medeniyet değerlerinin varlığıyla ölçülmüştür. İnsanoğlu olarak daha aydınlık bir gelecek inşa edebilmemiz, insanlığın ortak değeri, ortak mirası ve ortak kazanımı olan kültür ve medeniyet değerlerini geliştirebilmemizle mümkündür.

Bizler, Selçuklu'dan Osmanlı'ya ve Cumhuriyet'e kadar büyük devletler kuran bir milletiz. Bu büyük devlet geleneğinin arkasında büyük bir medeniyet ve kültür tasavvuru yatmaktadır.

İlk insandan günümüze kadar gök kubbe altında gelişen her değer, haki-katin farklı bir tezahürü olarak bizim için muteber olmuştur. İslâm ve Türk tarihinden süzülüp gelen kültürel birikim bizim için büyük bir zenginlik kaynağıdır. Bilgiye, hikmete, irfana dayanan medeniyet değerlerimiz tarih boyunca sevgiyi, hoşgörüyü, adaleti, kardeşlik ve dayanışmayı ön planda tutmuştur.

Gelecek nesillere karşı en büyük sorumluluğumuz, insan ve âlem tasavvurumuzun temel bileşenlerini oluşturan bu eşsiz mirasın etkin bir şekilde aktarılmasını sağlamaktır. Bugünkü ve yarınki nesillerimizin gelişimi, geçmişimizden devraldığımız büyük kültür ve medeniyet mirasının daha iyi idrak edilmesine ve sahiplenilmesine bağlıdır.

Felsefeden tababete, astronomiden matematiğe kadar her alanda, Medine’de, Kahire’de, Şam’da, Bağdat’ta, Buhara’da, Semerkant’ta, Horasan’da, Konya’da, Bursa’da, İstanbul’da ve coğrafyamızın her köşesinde üretilen değerler, bugün tüm insanlığın ortak mirası hâline gelmiştir. Bu büyük emanete sahip çıkmak, bu büyük hazineyi gelecek nesillere aktarmak öncelikli sorumluluğumuzdur.

Yirmi birinci yüzyıl dünyasına sunabileceğimiz yeni bir medeniyet projesinin dokusunu örecek değerleri üretebilmemiz, ancak sahip olduğumuz bu hazinelerin ve zengin birikimin işlenmesiyle mümkündür. Bu miras bize, tarihteki en büyük ilim ve düşünce insanların geniş bir yelpazede ürettikleri eserleri sunuyor. Çok çeşitli alanlarda ve disiplinlerde medeniyetimizin en zengin ve benzersiz metinlerini ihtiva eden bu eserlerin korunması, tercüme ya da tıpkıbasım yoluyla işlenmesi ve etkin bir şekilde yeniden inşâ edilmesi, Büyük Türkiye Vizyonumuzun önemli bir parçasıdır. Bu doğrultuda yapılacak çalışmalar, hiç şüphesiz tarihe, ecdadımıza, gelecek nesillere ve insanlığa sunacağımız eserleri üretmeye yönelik fikrî çabaların hasılası olacaktır. Her alanda olduğu gibi bilim, düşünce, kültür ve sanat alanlarında da eser ve iş üretmek idealiyle yeniden ele alınmaya, ilgi görmeye, kaynak olmaya başlayan bu hazinelerin ülkemize ve tüm insanlığa hayırlar getirmesini temenni ederim. Aziz milletimiz, bu kutsal emaneti yücelterek muhafaza etmeyi sürdürecektir.

Recep Tayyip Erdoğan
Cumhurbaşkanı

İÇİNDEKİLER

TAKDİM	4
KISALTMALAR	9
ÖNSÖZ	11
İNCELEME	17
USÛLÎ'NİN HAYATI, KİŞİLİĞİ, ŞAİRLİĞİ VE ESERLERİ	17
Hayatı	17
Kişiliği, Şairliği ve Eserleri	27
<i>USÛLÎ DÎVÂN</i> 'NİN NÜSHALARI	60
NÜSHALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ	77
METİN TESPİTİ İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR	91
TENKİTLİ METİN	93
Kasideler	95
Musammatlar	117
Gazeller	143
Kıt'alar	309
Mi'râciyye	313
Şehr-engîz-i Yenice	325
EKLER	353
KAYNAKÇA	363
TIPKIBASIM	371

KISALTMALAR

- A** : Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 3304
A1 : Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 8566/5
A2 : Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz B 191/2
A3 : Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz FB 224/2
A4 : Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 8118/2
AE : Millet Yazma Eser Ktp., Ali Emiri Manzum, Nr. 31
AKM : Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı
B : Belgrad Üniversitesi Kütüphanesi, Nr. 43666
bk. : Bakınız
Ç : Çorum İl Halk Kütüphanesi, Feyzi Paşa Kitaplığı, Nr. 2209/2
G : Gazel
H : Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Hazine, Nr. 931
haz. : Hazırlayan
İ : British Museum, Nr. Or.1151 Add. 7917
İl : British Museum, Nr. Or. 1151
KTb : Kültür ve Turizm Bakanlığı
Ktp. : Kütüphanesi
L : Süleymaniye Yazma Eser Ktp., Laleli, Nr. 494/2
MEB : Millî Eğitim Bakanlığı
Msm. : Musammat
Nr. : Numara
O : Zagreb Bilim ve Sanat Akademisi Kütüphanesi, Nr. OZJA 1861
Ö : Atatürk Üniversitesi Seyfettin Özege Kitaplığı, Ağâh Sırrı Levend Yazmaları, Nr. 510
P : Paris Bibliotheque Nationale, Nr. AF 284
S : Selim Ağa Kütüphanesi, Kemankeş Emir Hoca, Nr. 446
Şhr. : Şehr-engîz
TDK : Türk Dil Kurumu
TDV : Türkiye Diyanet Vakfı
TTK : Türk Tarih Kurumu
TÜBA : Türkiye Bilimler Akademisi
V : Süleymaniye Yazma Eser Ktp., Bağdatlı Vehbi, Nr. 1554/3
vr. : Varak
Yay. : Yayınevi, Yayınları
YK : Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, Nr. 441
YK1 : Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, Nr. 512/1
YKY : Yapı Kredi Yayınları
Z : Zagreb Bilim ve Sanat Akademisi Kütüphanesi, Nr. OZJA 29/4

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

ء	ﺀ	ش	Ş, ş
ا	A, a, E, e	ص	Ş, ş
آ	Ā, ā	ض	Ž, ž, Đ, đ
ب	B, b	ط	Ṭ, ṭ
پ	P, p	ظ	Ẓ, ẓ
ت	T, t	ع	‘
ث	Ṣ, ṣ	غ	Ġ, ġ
ج	C, c	ف	F, f
چ	Ç, ç	ق	Q, q
ح	H, h	ك	K, k
خ	Ḥ, ḥ	گ	G, g, ġ
د	D, d	ل	L, l
ذ	Ẓ, ẓ	م	M, m
ر	R, r	ن	N, n
ز	Z, z	و	V, v, o, ö, u, ü
ژ	J, j	ه	H, h, a, e
س	S, s	ی	Y, y, ı, i, î, â

ÖNSÖZ

Fakülte'den 1975 yılında mezun olduktan sonra doktora yapmaya karar verince Hocam Haluk İpekten Bey'le yapılan değerlendirmelerden sonra *Künhül-Ahbâr* üzerinde çalışmama karar verilmişti. Şevkle başladığım çalışmalar sırasında hoşuma giden hikâyeler ve şiirlerle karşılaştım. Bunlardan biri de adını ilk defa duyduğum Usûlî adlı bir şairin,

Vücûd-ı Mutlakun bahri ne mevci kim ider peydâ
Ene'l-Hak sırrını söyler eger mahfî eger peydâ

matlayla başlayan gazeliydi. Söz konusu eserde yer alan üç yüze yakın şair ve binlerce beyit içinde bu mısralar, söyleyiş güzelliği, duygunun fikir planına yükseltilecek ifade edilişi, içinde taşıdığı mazmun, melâmetî neşe ve lirik vasfıyla beni adeta büyülemişti. Bu ilgi, şiirin tamamını, o da *Usûlî Dîvânı*'nı temin etmemi sağladı. Ama erbabının iyi bildiği gibi divan edebiyatında bazen öne çıkmış birkaç beyit yanında şiirin geri kalan kısmı aynı oranda başarılı değildir. Sözünü ettiğim gazel, eskilerin serâpâ güzel dediği cinsten baştan sona mükemmel bir örnekti. Aynı şekilde bazen bir gazeliyle çok iyi çıkış yakalamış bir şair, öbür şiirlerinde vasat bir görüntü sergileyebilirdi. Bunun edebiyat tarihinde pek çok örneği vardı. Oysa *Dîvân*'ı tetkik etmeye başlayınca başka pek çok güzel şiir örnekleriyle karşılaştım. Böylece *Usûlî Dîvânı* 1987 yılında doçentlik çalışması olarak ortaya çıktı. Daha sonra Akçağ Yayınevi'nin "Zirvedeki Şiir Ustaları" ana başlığı ile yayımladığı divanlar arasında yer aldı. Ama bu dizinin özelliği akademik bir neşir değil, mümkün olduğu kadar yeni nesillere de ulaşacak popüler bir yayın olmasıydı. Araştırmacılar bilir, yaptığımız akademik çalışmalar bir ilk göz ağrısı gibi hep bizim radarımızda olur. Bu anlamda ben de Usûlî ile ilgilenmeye devam ettim. Zamanla yeni nüshalar ortaya çıkmaya başladı ve onların hepsini ya not ettim ya da yazma örneklerini getirtmeye çalıştım. Tabii bu arada şehir çalışmaları ve alan araştırmaları da epeyce gelişmişti. Buna bizim kişisel dağarcığımızı ve bakış açımızı zenginleştirme gayretlerini de ekleyince Usûlî'yi ve eserlerini yeniden ele almak bir zorunluluk oldu. İlk ele alışımızda nüsha sayısı yedi idi. Şimdi bilinen yazma sayısı yirmi.

Aynı konuyu otuz yıl sonra yeniden ele alınca benim için şaşırtıcı sonuçlar da ortaya çıktı. Bir kere *Usûlî*'nin hayatına, özellikle de yetiştiği ortama yeniden ayrıntılı olarak eğildim. Bu çaba sonucunda Osmanlı taşrasının da kendine göre çok iyi tahkim edilmiş bir manzara gösterdiği ortaya çıktı. İlk bakışta bir askerî garnizon gibi görünen Vardar Yenicesi, aynı zamanda çok önemli bir eğitim, bilim, kültür ve sanat merkezi özelliği gösteriyordu. Bu yolla bir uygarlığın nasıl bir bileşik kaplar gibi kendini dizayn ettiğini de görme fırsatı buldum. Aynı şekilde şehrin bu düzenleme sonrasında insan yetiştirme konusunda da nasıl başarılı bir merkeze dönüştüğü müşahade edilmiş oldu. Bir kez daha anladım ki mekân çok iyi bir öğretmendir.

Akademik hayatımın erken yıllarından beri bilimsel çalışmanın keyfilik kaldırmadığına yürekten inanmış ve işlerimi prensipler üzerinden yürütmeye çalışmışımdır. Alanımızın pek çok çalışması metin neşrine dayalı olmasına rağmen bu konuda asgari bir standarttan mahrum oluşumuza çare bulmak adına edisyon kritik meselesini önemsemiş ve bunu hayatımın erken yıllarından itibaren bir ders konusu hâline de getirmiştım. Hem kendi çalışmalarında hem de benimle lisansüstü eğitim yapan arkadaşlarıma bu konuda titizlik göstermelerinde ısrarcı olmuştum. *Usûlî Divânı* da benzer bir çabanın ürünü olarak hazırlanmasına rağmen neşri başka bir amaca matuf olduğu için o şekliyle yayınlanmadı. Şimdi nüsha sayıları da neredeyse üç kat artınca bu açıdan da yeni bir değerlendirmeye tabi tutuldu. Tecrübelerim şunu göstermiştir ki edisyon kritik ile ilgili öğrenilmesi gereken birtakım temel bilgiler elbette her alan araştırmacısına gereklidir. Fakat unutmamak gerekir ki her yazma kendine göre özellikler taşıyan tekil bir örnektir. Dolayısıyla bu iş için standart bir çalışmadan çok her eserin özel konumu göz önünde tutularak değerlendirme yapılmalıdır. İstinsah edilen nüshalara bakıldığında *Usûlî Divânı*'nın şairin ölümünü takip eden yıllarda çokça gündemde olduğu anlaşılmaktadır. Öyle anlaşıyor ki sözü edilen şiirler tarikat çevrelerinde okunup hafızada kolay kalabilecek örnekler olduğundan bir kısmı sözlü kültürden yazıya

geçmiş bu durum da eldeki yazmaların farklı içeriklerde ortaya çıkmasına sebep olmuştur. *Usûlî Divânı*'nın elde mevcut müellif nüshası olmayınca bu farklı örneklerden hareketle bir şecere üzerinden yürünmesi de kolay görünmemektedir. Bu yüzden hangi nüshaların seçileceği ve değerlendirileceği konusunda farklı bir yol tercih edilmiştir. Mecmualardaki Usûlî mahlaslı şiirler de titizlikle değerlendirildikten sonra metne dâhil edilip edilmemesi konusunda tercihte bulunulmuştur.

Bilindiği gibi XVI. yüzyılda artık divan edebiyatı kuruluş safhasını tamamlamış ve âşık edebiyatından farklı bir teknik ve estetik geliştirmişti. Fakat bu iki zümrenin de dışında kalan, aynı zamanda da iki zümreye dâhil edilecek bir başka sınıf tarih boyunca hep var olagelmıştır; özellikle tasavvuf edebiyatını temsil edenlerin önemli bir bölümü bu ara kategoride değerlendirilebilir. Bu grubu meydana getirenler, kendilerini tebliğe memur saydıkları ve bunu ifadeye yarayan formu vasıta telakki ettikleri için kullandıkları dil daima geniş kitleleri ön planda tutan bir sadelik içinde idi. Ama bunların içinde de zaman zaman belli bir öğrenim seviyesinden gelen, divan edebiyatının estetik zevkine bağlı isimler ortaya çıktı. İşte Usûlî, bu nitelikteki mutasavvıf şairlerden biridir.

Bu çalışmada gözetilen temel hedef, bir Osmanlı taşra kentinde yetişmiş bir şairin *Divân*'ının edisyon-kritikli baskısını ortaya koymaktır. Bunun yanında şairin yetiştiği kültürel atmosferin hayatı, eseri ve kişiliğine nasıl yansıdığı da ayrıntılı olarak ele alınmaktadır.

Usûlî'nin *Hadis Derleme ve Tercümesi*, *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz*'i çoğu kez *Divân*'ı içinde birlikte bulunurlar. Biz, başka araştırmacılar tarafından yayımlanmış olan *Hadis Derleme ve Tercümesi* hariç diğer eserlerini bu çalışma içinde topluca verdik. Fakat Usûlî yazmalarının çoğunda yer alan sıralamada bir değişiklik yaparak *Divân*'ı meydana getiren kaside, musammat, gazel ve kıt'aları, yani asıl *Divân*'ı oluşturan bölümleri başta, *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz*'i sona değerlendirdik. Önceki neşirde yedi nüsha üzerinden yapılan çalışma, bu defa mevcut yirmi nüshanın on sekizi-

nin incelenmesi ile gerçekleştirilmiştir. Bu yayında sözü edilen nüshalara ek olarak pek çok mecmua taranmış ve ilgili bölümde izah edildiği gibi pek çok mecmuada Usûlî'nin şiirlerinin yer aldığı görülmüştür. Bunlardan 9 numaralı musammat ile 14, 17, 39, 124 ve 139 numaralı gazeller mecmualardan ya da yeni nüshalardan bu yayına alınmıştır. Böylece yeni yayında kaside sayısı değişmezken, musammat sayısı on bire, gazel sayısı yüz elli ikiye, kıt'a sayısı altıya yükselmiştir. Bunlara *Şehr-engîz* de eklenince *Dîvân*'da mevcut şiir sayısı yüz yetmiş altıya çıktı. Buna karşılık yine farklı kaynaklarda Usûlî adına kayıtlı olmakla birlikte bütünüyle onun kaleminden çıktığı düşünülmeyen bazı şiirler de "Ekler" kısmına alınmıştır. Bunların bir kısmı dil ve söyleyiş açısından, bir kısmı da kaynaklarca başka şairlere de ait gösterildiği için bu bölüme yerleştirildi. Örneğin Ozan Yılmaz'ın Usûlî'ye ait olarak görüp yayınladığı ve tarafımdan "Ekler" bölümüne yerleştirilen müseddes, mevcut Usûlî yazmalarının hiçbirinde yer almadığı gibi bazı mecmualarda Fuzulî adına (Erkan 2016), bazılarında da Huzûrî adına kayıtlıdır (Atik-Gürbüz 2019). *Fuzûlî Dîvânı*'nda da yer almayan bu şiir, üslup açısından Usûlî tarzını çağrıştırmasına rağmen bu tartışmalı konumu dolayısı ile ana bölüme alınmamış, "Ekler" kısmında gösterilmiştir.

Gölpınarlı'nın *Nesîmî, Usûlî, Rûhî* adlı çalışmasında Usûlî adına kayıtlı olan tahmis de benzer şekilde değerlendirilmiştir. Bu tahmise esas olan gazel, Nesîmî'nin dikkate alınan yazmalarında olmadığı gibi (Ayan 2002), tahmis de *Usûlî Dîvân*'ı yazmalarının hiçbirinde bulunmaz. Şiir üslup ve ifade açısından değerlendirildiğinde ne Nesîmî ne de Usûlî şiirleri seviyesinde görülmemektedir. Ancak Gölpınarlı bu şiiri kendisinde bulunan bir yazmaya istinaden çalışmasına aldığı için bu tahmis de ekler bölümünde değerlendirildi.

Betül Akar tarafından yüksek lisans tezi olarak çalışılan bir şiir mecmuasında Usûlî'ye ait olduğu belirtilen bir tercî'-bend de hem mevcut nüshalarda yer almadığı hem de Usûlî'nin söyleyiş seviyesinde görülmediği için "Ekler" bölümüne alındı. Bununla birlikte yüksek lisans tezi ola-

rak çalışılan bazı şiir mecmualarında Usûlî'ye ait olduğu kanaatine varılan dört şiir ana metne dâhil edilmiştir. Buna karşılık V. Mahir Kocatürk'ün *Saz Şiiri Antolojisi*'nde Usûlî'ye ait olarak gösterdiği heceyle yazılmış bir koşma da hem söyleyiş hem de içerik açısından ona ait olmadığı düşünüldüğünden "Ekler" bölümüne alınmamıştır (Kocatürk 1963).

Çalışma sırasında pek çok meslektaşımın yardım gördüm. Bu vesile ile Prof. Dr. Fatma Sabiha Kutlar'a, Prof. Dr. Osman Horata'ya, Prof. Dr. Tuba Durmuş'a, Prof. Dr. Ayşe Yıldız'a ve Doç. Dr. Mehmet Gürbüz'e, eserin neşrini üstlenen Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanı Prof. Dr. Muhittin Macit'e, baskıya hazırlık sürecini hassasiyetle takip eden İsmet İpek'e teşekkür ederim.

Mustafa İsen

Ankara 2020

İNCELEME

USÛLÎ'NİN HAYATI, KİŞİLİĞİ, ŞAİRLİĞİ VE ESERLERİ

Hayatı

16. yüzyıldan itibaren iyi biyografi yazarları eliyle sistemini kuran Osmanlı şair tezkireciliği sayesinde imparatorluğun uzak noktalarındaki isimler hakkında bile yeterli kaynaklar bulunduğundan Usûlî hakkında birinci elden bilgilere sahibiz. Onun çağdaşı veya hemen ardılı olan Latîfî (ö. 1582), Âşık Çelebi (ö. 1572), Ahdî (ö. 1593), Hasan Çelebi (ö. 1604), Beyânî (ö. 1597), Âlî (ö. 1600), Riyâzî (ö. 1644) ve Fâizî (ö. 1622) gibi biyografi yazarları, şairle ilgili olarak bize bilgiler vermektedirler. Bunlar onun doğum yeri, yetişmesi, tasavvufî ilişkileri ile ilgilidir. Genelde bu tür kaynaklarda yer alan adı ve ailesi, özellikle babası ile ilgili bilgiye bu eserlerde rastlamıyoruz. Bunlar yanında Usûlî'nin yaşadığı coğrafyaya uzak bir noktada kaleme alınmış *Garîbî Tezkiresi*'nde şairin adının Derviş Ali olduğu ifade edilmiş (Babacan 2010: 88), sonraki kaynaklardan Ayvansarâyî ise adını Abdullah olarak bildirmiştir (Derin ve Çabuk 1985: 160). Düşünceleri açısından Usûlî'ye sıcak bakmayan ama muhtemelen kendisi veya arkadaşları ile görüştüğünü tahmin ettiğimiz Âşık Çelebi, eserinde şairin adı ve ailesi hakkında bilgi vermez. Bu yüzden Garîbî ve Ayvansarâyî'nin bilgilerini ihtiyatla karşılamak gerekir. Buna karşılık şairin doğum yeri konusunda ise tam bir ittifak söz konusudur.

Usûlî, edebiyat ve kültür tarihimiz açısından ilginç bir konuma sahip olan Vardar Yenicesi'nde doğdu. Söz konusu şehir, bugün Yunanistan sınırları içerisinde olup Giannitsa adını taşımaktadır. Alfabetik sıraya göre Abdülganî (ö. 1697), Âgehî (ö. 1577), Aşkî (ö. 1592), Derûnî (ö. 1650), Garîbî (ö. 1547), Günâhî (ö. 1670), Hayretî (ö. 1535), Hayâlî (ö. 1557), İlâhî (ö. 1491), Mehmed (ö. 1645), Râzî (ö. 1617), Râzî (ö.?), Sıdkî (ö.?), Selmân (ö. 1564), Sırrî (ö. 1585), Sırrî (ö. 1583), Tâbî (ö. 1689), Usûlî (ö. 1538), Yûsuf-ı Sîneçâk (ö. 1564) ve Zârî (ö. 1617) gibi çoğu 16. yüzyılda yetişmiş yirmi şairiyle Var-

dar Yenicesi, Osmanlı kültür coğrafyası içinde en çok şair yetiştiren yöreler sıralamasında pek çok büyük şehri geride bırakarak, on beşinci sırada yer almaktadır (İsen 1985). Usûlî'nin de doğduğu yer olan bu taşra şehrinin böylesine önemli bir kültür merkezi olmasının ve bu kadar çok sayıda şair yetiştirmesinin mutlaka bazı sebepleri olmalıdır.

Tarihî kayıtlar araştırıldığında gerçekten de Vardar Yenicesi'nin kendine mahsus özellikleri olduğu görülecektir. Bu şehir, ünlü Osmanlı akıncı ailesi Evrenosoğullarının uç merkezi, bir anlamda başkentidir. Osmanlı devlet sisteminin kendine mahsus özel yapılanmalarından biri olan akıncılık, özellikle devletin kuruluş yıllarında Balkanlarda devletin vurucu gücü olarak görev yapmıştır. Akıncıların oğulları da akıncı sayılırdı. Bu yüzden bunlar Evrenosoğulları, Mihaloğulları, Turahanoğulları ve Malkoçoğulları gibi aile adları ile anılır. Bu uç beyleri fetih yanında ele geçirilen bölgelerin iskâna açılmasına, şehirleşmesine ve Türkleşmesine de önemli katkılar sağlamıştır. Bu işleri yaparken devlet de bu konumdaki beylere bazı imkânlar sağlamış ve onları hem vergilerden muaf tutmuş hem de kurdukları vakıfları özel bir statüye taşıyarak mali bakımdan da ellerini rahatlatmıştır. Osmanlı vakıf sisteminde *müstesna* vakıflar olarak adlandırılan bu tür imtiyazlar çok sınırlı sayıda aileye tanınmış bir imkândır (Kılıç 2014: 106). Böylesine özel statülü bir yerleşim yeri olarak Vardar Yenicesi, bir taraftan elde edilen ganimetler, öte yandan da zengin vakıflar aracılığı ile elde edilen imkânlar sayesinde kısa süre içinde bir askerî, iktisadî ve kültürel merkeze dönüştü. Şüphesiz bu tür yeni yerleşimler pek çok stratejik hesap sonrası kuruluyordu. Büyük Makedonya ovasının kuzey kenarında, Paikon dağlarının güney etekleriyle daha güneyde bulunan ve bugün kısmen kurutulmuş olan Yenice Gölü arasında yer alan şehir, ünlü akıncı beyi Gazi Evrenos Bey tarafından 14. yüzyılın sonlarında kuruldu. Türkler tarafından fethedildiğinde muhtemelen küçük bir yerleşim merkezi olan Vardar Yenicesi, İstanbul ile Balkanları birbirine bağlayan ve üç önemli tarihî yoldan biri olan Via Egnatia üzerinde yer alıyordu. Şehir Selanik'e, Arnavutluk sınırlarına ve özellikle Üsküp'e yakın olması nedeniyle tercih edilmişti (Kılıç 2014: 150).

Vardar Yenicesi'nin düz bir ovaya nâzır bir göl kenarında kurulmasının bir diğer önemli nedeni at yetiştiriciliğine uygun bir yer olmasıdır. Çünkü her

akıncının akına giderken birden çok ata ihtiyacı vardı ve bir at günde ortalama dört kilo otla besleniyordu. Ayrıca belli oranda da suya ihtiyacı vardı. Vardar ovasının bereketli toprakları üzerinde kurulmuş çok sayıda çiftlik, hem atların hem de insanların ihtiyacı olan ürünleri yetiştiriyordu. Bu özelliği yüzünden Vardar Yenicesi daha sonra İstanbul'daki süvari birliklerine de at yetiştirmiştir. Bu stratejik konumu dolayısıyla çevreye yapılacak seferlerde burası Osmanlı ordusunun toplanma noktasıydı. Av hayvanları açısından da zengin olan bölgeye Osmanlı sultanları sıklıkla avlanmaya gelirlerdi (Kılıç 2014: 151).

Kuruluşuna karar verildikten sonra buraya 1430'lu yıllarda önce kalabalık Türkmen grupları iskân edildi ve akıncılarla şehir, önemli bir askerî merkez hâline geldi. Vardar Yenicesi, sadece İstanbul, Bursa, Edirne gibi önemli merkezlerde değil; devletin, durgun suya atılmış taş gibi, nasıl merkezden taşraya doğru dalga dalga yayılan bir sistem kurduğunun ve yörenin ihtiyaçlarına göre taşrayı nasıl tahkim ettiğinin karakteristik örneklerinden biridir. Evrenosoğulları ailesi şehir ve çevresinde pek çok vakıf kurarak burayı aynı zamanda bir kültür merkezi hâline getirmeye gayret etti. Tarihte bir köprü veya kale çevresinde oluşan şehirler görüldüğü gibi bir vakıf çevresinde gelişen yerleşimler de vardır. Başta Evrenos Gazi olmak üzere diğer aile bireylerinin kurduğu bu vakıflar aracılığı ile bölgeye yeni bir düşünce, hayat anlayışı ve medeniyet gelmiş, camilerin yanında ve onlarla iç içe eğitim öğretim merkezleri kurulmuş, daha sonra medreseler ve tekkelerle birlikte şehrin kültürel alt yapısı oluşturulmuştu. Nitekim pek çok konu uzmanı Evrenos Bey'in adını ölümsüzleştiren unsurun fetihlerinden çok, arkasında bıraktığı vakıflar aracılığı ile gerçekleştirilen eğitim ve kültür kurumları ile hayır eserleri olduğunu söyler. Bunun da akabinde şehir, sadece bir askerî garnizon değil, bir eğitim merkezi, kültür merkezi, sosyal dayanışma merkezi hatta iktisadî merkez olarak öne çıktı.

İstanbul'daki sarayı model alan yapılanmaya giden akıncı beyleri, maiyetlerindeki serdengeçti akıncılar yanında, özellikle onları gazaya teşvik edecek, gaziliğin ve şehitliğin faziletlerini nakledecek, kısacası onlara moral verecek kişilere ihtiyaç duyuyordu. Elbette medreselerde yetişmiş, işin daha çok zâhirî tarafıyla ilgilenen bilginler bu rolü yerine getiremezdi. Bu işi, kışın kışlaklarda, baharla birlikte ise akıncılarla birlikte savaş meydanlarında coşup taşan yarı meczup ermiş şairler, dahası Anadolu'nun tamamlanan fethiyle artık fa-

aliyetlerine Rumeli’de devam etmekte olan Horasan erenleri, yani kolonizatör gazi ve dervişler yerine getirebilirdi. Nitekim başlangıçta Balkanların en ünlü Bektaşî şeyhi Kızıldeli Sultan, Evrenos Bey’in manevi hamiliğini yapmıştır. Fakat özellikle 16. yüzyıla gelindiğinde artık daha kurumsal tasavvufi hareketler gündeme gelmiş ve bu iş için İstanbul’dan bir şeyh buraya davet edilmiştir. Vardar Yenicesi’nde bu yeni duruma ihtiyaç duyan ve bu zihniyet dönüşümünü gerçekleştiren kişi Gazi Evrenos Bey’in torunu Şemseddin Ahmed Bey’dır (ö. 1503). Sultan II. Murad ve II. Mehmed dönemlerinde Balkan topraklarında faaliyet gösteren, bu süre zarfında Vulçitrın ve Vidin sancakbeyliği görevlerinde bulunan Ahmed Bey, yaşlılığında ailenin merkezi Vardar Yenicesi’ne geri gelmiş ve bu yeni dönüşümü oluşturmuştur. O, şöhetini duyduğu ve bölgenin ihtiyacı olduğunu düşündüğü Abdullah İlahî’yi (ö. 1491) ikna ederek bu şehre kazandırmış ve böylece Şeyh İlahî’nin de etkisiyle şehrin kültürel gelişiminin temellerini atmıştır. 15. yüzyıl ortalarına kadar şehir hayatında askerî karakter baskınken, bu tarihten itibaren, özellikle bu gelişle birlikte şehrin kültürel kimliği de gelişme göstermiştir.

Kimdi bu İlahî? Kütahya’nın Simav kasabasında doğan İlahî, öğrenimine doğduğu yerde başladı. Daha sonra İstanbul’a gelerek Zeyrek Medresesi’nde tahsiline devam etti. Kendisinden ders okuduğu Mevlânâ Ali et-Tûsî ile Horasan bölgesine gitti. Bir müddet sonra tasavvufa meylett ve Semerkand’a gidip devrin meşhur mutasavvıflarından Ubeydullah Ahrâr’a intisâb etti. Belli bir eğitimden sonra Abdullah İlahî’ye mürşidi, görev alanı olarak Anadolu’yu gösterdi. Önce Simav’da daha sonra İstanbul’da Nakşibendîliği yaymaya başladı. Kısa sürede büyük kalabalıklar etrafını sarınca daha sakin bir yer aramayı düşündü ve Evrenoszâde Ahmed Bey’in teklifini uygun bularak Vardar Yenicesi’ne gitti, kendisi için yaptırılan dergâha yerleşti, ölümüne kadar oradan ayrılmadı. Abdullah İlahî’nin, Anadolu ve Rumeli bölgesinde vahdet-i vücûd düşüncesinin yaygınlık kazanmasında tesiri büyüktür. O, Nakşibendîliğin aşk, vecd ve vahdet-i vücûda dayalı yorumunun, Anadolu ve Rumeli’de yayılmasına hizmeti geçen sûflilerin başında gelir. Osmanlı coğrafyasında adeta şehirlerin ruhunu temsil eden ve buralara kendi damgalarını vuran etkin isimler vardır; Bursa’nın Emir Sultan’ı, Ankara’nın Hacı Bayram’ı gibi. İlahî

de Vardar Yenicesi'nde böyle bir rol oynamıştır. O bir anlamda Yenice'nin ruhudur. Kendisi, his ve duyuşa dayalı Horosan tasavvuf mektebinin ilgi gösterdiği şiire hayatında ve eserlerinde değer verdiği için çevresindekiler de edebî faaliyetlere alaka duymuşlardır. Böylece Yenice bir anlamda edebî bir merkez hâline gelmiştir. Osmanlı döneminde Vardar Yenicesi'nin bu kadar çok şair yetiştirmesinin ve bunların hemen hemen aynı duyguları terennüm etmesinin sebebi onun oluşturduğu bu havadır. Melâmî neşvenin Rumeli'de tanıtılmasında ve bu bölgede bugüne kadar uzanan Melâmîliğin tarihçesinde Abdullah İlâhî'nin önemli bir yeri vardır (Kara ve Algar 1988). İşte bu özellikleri ile adı duyulan Şeyh İlâhî, Evrenosoğlu Ahmed Bey'in dikkatini çekmiş ve devir kaynaklarında ifade edildiğine göre Bey tarafından ricâ ve niyâz edilerek Vardar Yenicesi'ne getirilmiştir. İlâhî, burada kendisi için yaptırılan medrese ve dergâhta faaliyetlere başlamış ve şehirde yaşayan aydınları tesiri altına alıp hepsine ortak özellikler kazandıran bir merkez şahsiyet olmuştur. Onun etkisinde yetişen şairler, hür bir derviş duyarlılığı içinde bu kez sahip oldukları birikimi, gazâ heyecanını akıncılara aktarıyor, böylece bu tasavvufi hava hepsini motive ediyordu. Beyin himayesi ve şeyhin himmetiyle Yenice, bu yüzden 16. yüzyıl sonuna kadar, çoğu Osmanlı devletinin asırlar boyunca oldukça tanınmış şairlerini yetiştiren, önemli bir belde oldu.

Vardar Yenicesi en parlak dönemini 16. yüzyılda yaşadı. Kaynaklar bu dönemde şehirde dört binin üzerinde bir nüfustan söz ediyor. Aynı zamanda başta ekonomi olmak üzere dengeli bir yapı üzerine kurulmuş Vardar Yenicesi'nde herkesin mutlu olduğu bir hayat devam etmekteydi. Bunun Usûlî'nin şiirlerine de yansıdığını görüyoruz. Hamisi Evrenosoğlu Abdî Bey'e sunduğu kasidede bu dönem Vardar Yenicesi'ni yılanla kuş yavrusunun, aslanla ceylanın yan yana yaşadığı bir yöre olarak tarif eder:

Mâr u tîhû bir nişimende oluban hem-nişîn
Şîr u âhû bir makâm içinde kılunlar karâr (Kas. 3/35)

Benzer şekilde *Şehr-engîz*'de de Yenice insanının meziyetlerinden, Osmanlı medeniyetinin inşa ettiği insan tipolojisinden uzun uzun övgüyle söz eder.

Kendisi de 16. yüzyılda yaşamış, burayı ziyaret etmiş ve şehirlere, şairlerin özel hayatlarına, sosyal ve psikolojik yönlerine dair değerli bilgiler veren Âşık Çelebi, doğrudan Usûlî ile ilgili olmamakla birlikte o dönem Vardar Yenicesi'ni tanıttak önemli bilgiler aktarır. Çelebi, Nehârî'den bahsederken şunları söyler: “Rivâyet olunur ki Prizren’de oğlan togsa adından mukaddem mahlas korlar. Yenice’de togan oğlan etmeğe papa diyecek vakt Fârisî söyler. Priştine’de oğlan togsa dividi belinde togar. Binâen alâ zâlik Prizren şâir menbaı ve Yenice Fârisî ocağı ve Priştine kâtib yatagıdır.” (Kılıç 2010: 904) Yenicali olan Garîbî’nin hayatını anlatırken de “kendü zurefâ-yı Yenice kâidesi üzre fakr u fenâ ihtiyâr idüp Mevlevî olup Usûlî’nin çenber-i usûlî terânesine raks edip Sineçâk’ un peyrevi oldu.” der (Kılıç 2010: 1633). Ayrıca Âşık Çelebi ne zaman Yenice adını ansa daima oradan “mecma’-ı şuarâ ve menba’-ı zurefâ” şeklinde şairler meydanı ve iyi yetişmiş insanlar kaynağı olarak söz eder. Bu bilgilerden anlaşılıyor ki o dönemde Yenice tarzı denebilecek bir yaşama biçiminden ve ortak atmosferden söz etmek gerekecektir. Başta Usûlî, Hayretî, Garîbî, Hayalî gibi çağdaş Yenicali şairler hem bu mekândan etkilenecek bir ortak kimlik görüntüsü verecek şekilde yetişmiş, hem de hâl ve tavırlarıyla kendilerinden sonra yetişenlere model olmuşlardır. Böyle değerlendirildiğinde Vardar Yenicesi, mekânın insanların yetişmesinde ne kadar önemli bir öğretmen olduğunun da göstergesidir.

Böylesine dikkat çekecek düzeyde bir kültür merkezi olan Yenice’de yetişen şairlerin tasavvuf ilişkilerine bakıldığında altısının Mevlevî, dördünün Gülşenî, birinin Nakşî, birinin de Bektaşî olduğu görülür. Bu karışık gibi görünen tablo, dönemine göre okunduğunda anlaşılabilir bir görüntü sunmaktadır. Aslında Batı Trakya ve Makedonya coğrafyasında Kızıl Deli Sultan’dan Abdullah İlâhî’ye evrilen Osmanlı tasavvuf anlayışı, 16. yüzyıla gelindiğinde de bütünüyle oturmuş bir tablo sergilemiyordu. Bir başka ifade ile devlet inşası ve tasavvufun yapılanması özellikle Balkanlar’da karmaşıklığını koruyordu. Bu bakımdan araştırmalar, Gülşenîliğin pek çok bakımdan Mevlevîliğin etkisi altında geliştiğini gösterir. Aynı şekilde kuruluşu izleyen yıllarda Mevlevîlik, Gülşenîlik ve Nakşibendîlik arasında yakınlık bulunmaktadır.

Molla İlâhî, vahdet-i vücûda dayalı tasavvufi düşüncenin bu bölgede yayılmasını sağlamış ve bu yeni bakış açısı, Vardar Yenicali herkesi tesiri altına

alıp onlara temel tasavvufi bilgileri vererek belli bir şekle sokan bir akım, oradan yetişen şairlerin hemen tümünde görülen ortak özellikleri de onlara kazandıran ocak olmuştur. Şiire kadar yansıyan şekle ait titizlikten, daha açıkçası “âlem-i teklîften bile âzâde” tavırlar, samimi ve derinliği olan bir ruh, hep yükseklerde gezen kayıtlı tanımayan bir aldırılmaz tavır, onların başlıca hususiyetidir. Bu özellikleri Hayâlî’de, Hayretî’de ve Usûlî’de kolaylıkla görürüz. Öyle ki bu şairlerin divanlarında yer alan şairlerin mahlaslarını değiştirseniz, üslup ve konu olarak büyük bir birlikteliği görmek mümkün olacaktır. İşte tüm Yeniceî şairleri kuşatan atmosferin kaynağını, buradaki tasavvufi hava sağlıyordu.

Usûlî böyle bir şehirde ve böyle bir ortama doğdu. Başka pek çok şair gibi doğum tarihi ve ailesi ile ilgili bilgilerden mahrumuz. Bazı tezkireciler babasının bir sipahi olduğunu belirtir. Hatta bir sipahizâde olan Usûlî’ye babasından çok mal mülk kaldığı da ifade edilir. Fakat aldığı eğitim ve tasavvufi terbiye nedeni ile mala mülke tamah etmeyecek kalenderî bir derviş olan Usûlî’nin bunlara ilgi göstermediği söylenir. Bu, teyid edilmiş bir bilgi olmadığı gibi, onun mala mülke tamah etmediğini anlatmak için kurgulanmış bir hikâyeye benzemektedir (Babacan 2010: 331).

Ama yetenekli biri olduğu anlaşıldığından şehrindeki bu havayı erken fark ettiği ve bundan yararlandığı anlaşıyor. Bu ortamda hayatı ve mizacı şekillenen şair, memleketinde tahsilini tamamladıktan sonra tasavvufa yöneldi. Öğrenimini kimlerden gördüğü konusunda kaynaklar bilgi vermez. Ama bunun klasik medrese öğrenimi olduğu tabiidir. Âlî’ye bakılacak olursa tasavvufa yöneldiğinde tahsilini bitirmiş ve müderrisliğe girmek üzereydi (İsen 1994: 193).

Bu sırada şöhreti İslam âleminin her yanını sarmış olan İbrâhim Gülşenî’ye ilgi duyar ve “Bî-ihitiyâr mürşid-i muhtârım anlar olacaktır.” (İsen 1944: 193) diyerek Mısır’a gider. Yolda bu konudaki düşüncelerini dile getiren ve *Divân*’da 54. gazel olarak yer alan şu şiiri yolculuk hikâyesini ve içinde bulunduğu ruh hâlini yansıtmaktadır:

Dilde hayliden hayâl-i zülf-i dil-ber var imiş
Cânım içinde yatur bin başlu ejder var imiş (G 54/1)

Ey dirîgâ hiçe satdum kıymetini bilmedüm
Âb u hâkümde benüm bir pâk-gevher var imiş (G 54/5)

Zâl-i dünyâya gönül virme Usûlî var iriş
Gülşenî dirler vilâyet içre bir er var imiş (G 54/7)

Mısır'da İbrâhim Gülşenî'ye intisâb ederek onun müridi olmuştur. Osmanlı şairlerinin tekke-tasavvuf ilişkilerine bakıldığında ilk sırayı Mevlevîlerin, ikinci sırayı Halvetîlerin, üçüncü sırayı Nakşîlerin ve dördüncü sırayı ise Halvetîliğin bir kolu olan Gülşenîlerin aldığı görülür (İsen 2010: 183-192). Osmanlı aydınları Gülşenîliğe ilgi göstermiş, Kahire'deki Gülşenî tekkesi, bilhassa 16. ve 17. yüzyılda Osmanlı coğrafyasından pek çok insanın akınına uğramıştır.

Usûlî Kahire'deki bu dergâha, daha doğrusu dönemin karizmatik şeyhi İbrâhim Gülşenî'ye ulaştıktan sonra, süresini bilmediğimiz bir dönem, şeyhinin hizmetinde bulunmuş, onun ölümü üzerine (1533), doğum yeri olan Vardar Yenicesi'ne dönmüştür.

Doğup büyüdüğü Vardar Yenicesi'ni aşk derecesinde seven ve bunu çeşitli vesilelerle başta *Şehr-engîz*'i olmak üzere bütün şiirlerinde dile getiren Usûlî, şeyhine de hürmetle bağlı olmasına rağmen, Kahire'de nasıl bir hayat sürdü bilemiyoruz. Divan şiirinin simgesel dili üzerinden bu konuya ait şiirlerinde bazı dolaylı ifadeler mevcuttur. Özellikle *Mısır*, *Yusuf*, *Yakup* gibi kelimeler üzerinden yürüyen bu göndermelerde orada yaşamaktan Yakup gibi sıkıntı çektiği ve Yusuf'u andıran arkadaşlarını özlediğini çıkarabiliriz:

Olmaz Usûlî feth-i bâb Nîl oldu bu çeşm-i pür-âb
Kaldı gönül mısır harâb sultândan ayrıldum meded (G 16/5)

Gönli bir mısır-ı fenâdur kim anun sultânı yok (G 65/1b)

Söz açma kevn ü mekândan bize bir haber vir cândan
Yûsufî kurtar zindândan Mısır iline sultân eyle (G 120/3)

Kapdı gönlüm Yûsufın gürg-i belâ hânım yetiş
Kurtar anı gel 'Alîlik eyle arslanum yetiş (G 55/1)

gibi örnekler bu konu ile ilgili belirtilebilir.

Ama daha karakteristik olan, mektup tarzında kaleme alınmış 119. gazelde dile getirilen özlemdir:

Yüri ey nâme bizden şol şeh-i hûbâna 'ışk eyle
Ki ya'nî Mustafâya ol güzel sultâna 'ışk eyle

Yanup yakıl huzûrunda gönül göynüklerin söyle
Bu ben pervânenen ol şem'a yana yana 'ışk eyle

Döyemez ayrılık hârına diyü zârılıklar kıl
Belâlu bülbülünden ol gül-i handâna 'ışk eyle

Sözin şeytân-ı mel'ûnuñ kabûl idüp işiginde
Beni merdûd iden ol mazhar-ı rahmâna 'ışk eyle

Mübârek ellerin öpüp ayaklarına yüzün sür
İşigi itlerine ya'ni kim yârâna 'ışk eyle

Harîm-i yâre varurken eger vâdî-i hayretde
Bulursan Hayretî-i vâlih u hayrâna 'ışk eyle

Yüz urup Sîne-çâke sînemün çâkini şerh eyle
Hem Ahmed Bâliye billâh dervîşâna 'ışk eyle

Eger zencîr-i mihnetde nedür hâli diyü bir gün
Sorarsa ben kulın Seyd'Ahmed-i Dîvâne 'ışk eyle

Göz açup sûret-i rahmâna sâfî hoş nazar kılsun
Sücûd it bizden ol sûfî diyen şeytâna 'ışk eyle

Ayırdı Pîr-i Ken'ânı bugün cân-ı 'azîzinden
'Aceb mekkâr imiş Yûsuf diyen oglana 'ışk eyle

'Aceb bî-yâr u bî-hem-dem yatur mihnet bucagında
Usûlî derdmendün hâlini sorana 'ışk eyle

beyitleriyle dile getirdiği ve gazel boyutlarını aşan uzun şiirinde hem kendini dostlarından uzak, kimsesiz, ayrılık acılarına dayanamayan, sıkıntılarla boğuşan biri olarak tanımlamakta hem de Hayretî, Yûsuf-ı Sîne-çâk gibi bilinen, Ahmed Bâlî ve Seyid Ahmed Dîvâne gibi bilmediğimiz ama derviş dostları olduğunu tahmin ettiğimiz özlediği arkadaşlarına selamlar gönder-

mektedir. Bunların içinde özellikle *Eger zencîr-i mihmetde nedür hâli diyü bir gün* ifadesi onun Mısır'da nasıl bir ruh hâli içinde olduğunu da göstergesidir. Benzer şekilde *Ayırıldı pîr-i Ken'ânı bugün cân-ı 'azîzinden* mısraı da bu hasretin başka türlü bir ifadesidir. Bunlara Usûlî'nin lirik şiirlerinden biri olan,

Yeniceden esen seher yilleri
Bana Sultân Mustafâdan haber vir
Unutdı mı gurbetteki kulları
Bana Sultân Mustafâdan haber vir

dörtlüğü ile başlayan heceyle yazılmış samimi şiirini de ekleyebiliriz. Klasik şiirde rüzgâr, özellikle de sabah rüzgârı sevgililer arasında postacılık görevi ifa eder. Yani haber getirip götürür. Ama burada dile getirilen ifade, bu klasik formu aşarak, şairin neredeyse uçan kuştan meded umduğu bir hasret ve özlem hâlini dile getirir.

Aslında tarihin her döneminde kültür dünyasının derisi ince, duyarlılıkları fazla gergin isimleri vardır. Usûlî de belli ölçüler içinde bu kategoride tanımlanacak hassas sanatçılardan biridir. Dolayısıyla onlar gibi Usûlî de yaşanan hayattan ve bunun katı gerçeklerinden hep şikâyet eder. Doğal olarak da içlerinde kaynayan bu dindirilemez güç, sık mekân değişiklikleri talep etse de, sıkıntı aslında onlarla birlikte gidilen her yere gelir. Ama bu feryatlar çoğu kez bize sanatçı heyecanları, lirik şiir örnekleri olarak döner.

Usûlî, Balkanlara döndükten sonra büyük bir şevkle bağlandığı şeyhinin düşüncelerini yani Gülşenîliği burada yaymaya çalıştı. Yenice'de bundan sonraki hayatı, dervişliğiyle mütenasip münzevi ve kanâatkâr bir yaşama biçimiydi. Hayatının bu evresinde Evrenosoğullarından Abdî Bey'in yardımını gördü. Bu alâka dolayısıyla olmalı ki *Divân*'daki *bahâr* redifli kaside, Abdî Bey'e sunulmuştur. Bu dönemde sürekli savaşların cereyan ettiği bir bölge olan Rumeli topraklarında akıncı ailesinden olan Abdî Bey, devamlı yer değiştiren birisiydi şüphesiz. Usûlî'nin onunla birlikte bazı Rumeli şehirlerini dolaştığı muhakkak ise de bu seyahatlerin izlerini şiirlerinde görmek mümkün değildir. Geçimini Abdî Bey'in yardımıyla sürdüren şair, 945/1538 yı-

linda hayata gözlerini yumdu. Tezkireler öldüğü yeri belirtmiyorlar. Şairin ölümünden sekiz yıl sonra kaleme alınmış olan *Latîfî Tezkiresi*, otuz bir yıllık aradan sonra bitirilen *Meşâirü’ş-Şuarâ*, bunları takiben yazılan *Gülşen-i Şuarâ*, *Hasan Çelebi Tezkiresi* ve *Künhü’l-Ahbâr* da ölüm tarihini belirtmezler. Adı belirtilmeyen bir şair tarafından ölümüne düşürülen,

Vâh kim gitdi Usûlî-i derdmend (945/1538)

mısraı şairin ölümünden yetmiş üç yıl sonra yazılan *Riyâzu’ş-Şuarâ* ve 1621’de kaleme alınmış olan Fâizî’nin *Zübdetü’l-Eşâr*’ında bulunmaktadır. Şairin mezarının Yenice’de olduğunu dolaylı olarak Âşık Çelebi’den öğreniyoruz. Yolu Yenice’ye düşen *Meşâirü’ş-Şuarâ* yazarı, doğruca mezarlığa giderek Evrenos Bey, Şeyh İlâhî, Usûlî ve Hayretî’nin ruhu için Fatiha okur (Kılıç 2010: 1560). Mevcut biyografik kaynaklardan sadece *Osmanlı Müellifleri* şairin Yenice’de öldüğünü açıkça belirtmektedir (Saraç 2016: 497).

Kişiliği, Şairliği ve Eserleri

Usûlî’nin kişiliğinin teşekkülünde Yenice’deki tasavvufi atmosferin etkili olduğu önceki bölümde belirtilmişti. Daha sonra İbrâhim Gülşenî ile pekişen bu özellik, onun şahsiyetinin en hâkim unsuru olarak karşımıza çıkar. Daha önce çerçevesi çizilmeye çalışılan Yenice’deki tasavvufi havanın özelliklerinden biri de onun derviş meşreb bir karakter taşıdığıdır. Nitekim Hayâlî Bey’de biraz müphem bir şekilde hissedilen bu özellik, Hayretî ve Usûlî’de çok net ve kalın çizgilerle karşımıza çıkar. Bu yüzdendir ki daha çok Alevî-Bektaşî şairlere has bir tür olan “Düvazdeh imam” övgülerine hem Hayretî de hem de Usûlî’de rastlanmaktadır. *Divân*’ın musammatlar bölümünde yer alan dört numaralı şiir bir on iki imam medhiyesidir. Bunun dışında daha pek çok şiirde Âl-i Abâ sevgisini dile getiren şiirlere rastlanabilir. Ayrıca şiirlerinin hemen tamamına hâkim olan asıl unsurun da vahdet-i vücûd felsefesi olduğunu belirtmek gerekir.

Yunus Emre, Eşrefoğlu Rûmî, Niyâzî-i Mısrî gibi başka sûfî şairlerin eserlerinde de sıkça görüldüğü gibi vahdet-i vücûdun insan görüşü, hakikat-i Muhammediyye fikri, insanın âlemin gayesi olması, fenâ-bekâ gibi hususlar Usûlî’nin şiirlerinde de vahdet-i vücûd ile irtibatlı şekilde açıklanmıştır.

Şiirlerinden hareketle yapılacak bir değerlendirme bize Usûlî'nin der-vişâne bir ruha sahip, mütevazı, kadere teslim olmuş, rindçe bir yaşayışı olan, coşkunluğu, neşesi, pervâsızlığı hep ön planda tutan biri olduğunu gösterecektir.

Âvâreler felek-zedeler bî-nevâlaruz
‘Âlemde bir mahabbet esîri gedâlaruz (G 45/3)

Aldanmaduk bu memleketün tâc u tahtına
Bu taht içinde biz de ‘aceb pâdişâlaruz (G 45/3)

beyitleri bunun rastgele seçilmiş örnekleridir.

Çün bekâsı yog imiş tâc u kabâyı n’idelüm
Bu fenâ dünyede bir köhne ‘abânun kulıyuz (45/5)

beyiti ise bu vadide söylenmiş bir başka örnektir. *Divân* gözden geçirildiğinde bu nitelikteki şiirlerin ne kadar büyük oranda yer tuttuğu kolayca görülecektir.

Tezkirecilerin gınâ, istignâ, fakr u fâka, kanâat, ser-fürû etmemek, iltimâs ve ricadan müstagni olmak, baş eğmemek gibi terimlerle ifade ettikleri göz tokluğu hâli, örnek şiirlerde de görüldüğü gibi Usûlî'nin en belirgin vasfıdır. Onda zaman zaman bu hâlin genellik kazandığı ve sadece şu veya bu kişiye değil tüm menfaat hâline ve dünya zevklerine baş eğmeme şeklinde ideal bir konumla tezahür ettiği görülür. Vurgulayarak söylemek gerekirse bu hâl, Usûlî'nin şahsiyetinin temel vasfıdır.

Usûlî'nin şahsiyetinin teşekkülünde tasavvuf ne derece etkin bir role sahipse şairliği söz konusu olunca da bu durum yine aynı derecede ehemmiyetle karşımıza çıkar. Tezkireciler ittifakla şiirinin “tasavvufa müteallik eş’ârı” olduğunu zikrederler. Yine bu yönüyle ilgisi olması açısından onun edebiyatımızın en güçlü Seyyid Nesîmî (ö. 1404) takipçisi olduğunu belirtmek lazımdır. Onun bu özelliğini Latîfî, “Ekseriyâ eş’ârı tasavvufa müteallik kelimât ve Seyyid Nesîmî tarzında mevâiz ü ilâhiyât idi.” şeklinde verir (Canım 2000: 176). Usûlî'nin Nesîmî'ye yakınlık ya da hayranlığı *Divân*'ında ona yazdığı tesdis ve tahmislerle sınırlı kalmaz. Bu tip nazire veya açık etki taşıyan şiirler başka şairler için de söz konusudur. Latîfî'ye göre devrinde o, ikinci Fazlul-

lâh veya Nesîmî-i Sâni sayılmaktadır. Usûlî'nin bağı olduğu Gülşenîliğin, Bâtînlilik ve Hurûflilikle ilgisi var mıdır, sorusu yaşadığı devirden başlayarak tartışılmalıdır. Fazlullâh'ın temel öğretisi, Kur'ân'ın insan-biçimci dili ve tasavvufun istiareli sembolizmi temel alınarak inşa edilen vahdet-i vücûd-tur. Bu anlayış, İbn Arabî ve İranlı İsmailî yazarların düşüncelerinden izler taşımakla birlikte harflere yapılan vurgunun, keyfî tevillerin insan bedeniyle eşleştirilerek sunumu, Fazlullâh'ı diğer harfçi anlayışlardan ayırır. Hurûfî geleneğinde Arap alfabesindeki harflere dayalı hüner gösterilerinin mistik bir hüviyet içinde ele alındığı bilinir. Fakat Hurûfliliğin asıl karakteristiği, yalnızca harflerle ilgili sırlar değil, özellikle Hallâc-ı Mansûr tarzı panteist mistik düşüncedir. Bu yönüyle Hurûflilik, Anadolu ve Rumeli'de yayılış sırasında Bayramî Melâmîlerini, Kalenderîleri, Bektaşîliği ve bazı Halvetiyye çevrelerini, hatta Kızılbaşlığı çok derinden etkilemiştir (Ocak 1998: 135). Gülşenîlik de bu bakış açısından izleri taşır. Bir anlamda Gülşenîlik Mevlevîliğin de tesirinde kalmıştır. İbrâhim Gülşenî, *Mesnevî*'ye nazire yazmış, başka bakımlardan da Mevlânâ'ya saygı duymuştur. Onun halifesi olan Usûlî, şeyhini takip ederek Mevlevîliğe büyük bir muhabbet duyar. Esrâr Dedé'nin tabiri ile Usûlî, Vardar Yenicesi'ni adeta bir mevlevîhâneye döndürmüştür. Bunu Esrâr Dedé'nin Derviş Derûnî'den söz ederken sarf ettiği aşağıdaki sözlerinden anlıyoruz: “Fi'l-asl Vardar Yenicesi'nden ser-zede bir ârif-i vâridât-beyân ve bir şâ'ir-i nev-zebân olup ol diyâra Hazret-i İbrâhîm Gülşenî hulefâsından Usûlî Hazretleri teşrîf itmekle tarîka-i Gülşeniyyeden mevrûs-ı meşâyıhları olan aşk-ı Mevlânâ ile ol şehri behîşt-âsâyı mevlevî-hâneye döndürmegin ekser müste'iddân-ı ahâlî sır-âb...” (Genç 2018: 237) Esrâr Dedé'nin Garîbî'den söz ederken “Nihayet buna İbrâhîm Gülşenî hulefâsından Usûlî ol şehirde Mevlevî mahabbetine raksân olmagla Hayâlî ve Günâhî ve Derûnî gibi bunu dahi dervişlere döndürmüş, Konya'ya varup Mevlevî olmuş.” (Genç 2018: 237) ifadelerini kullanmasını bir tarikat taassubu olarak değerlendiresek de Gülşenîlerin Mevlevîliğe muhabbet duydukları anlaşılır.

Kısaca yukarıda da izah edildiği gibi kuruluş dönemini takip eden 16. yüzyılın ilk yarısında özellikle Balkan coğrafyasında tarikatler arasında bu akışkanlık devam etmekteydi (Terzioğlu 2108: 124-141). Nitekim Vardar Yenicali şairlerden Usûlî dışında Aşkî, Hayâlî, Hayretî, Yûsuf-ı Sîne-çâk,

Gülşenî; Derûnî, Garîbî, Günâhî, Hayretî, Sırrî Mevlevî; Fazlî ise Bektaşî tarikatına mensuptur. Bunların bir kısmı da hem Gülşenî hem de Mevlevî'dir. Bütün bu bilgilerden 16. yüzyılda Nakşîlik, Mevlevîlik ve Gülşenîlik arasında yakın ilişki olduğu anlaşılmaktadır.

Gölpınarlı, Gülşenîlerin Mevlevîlik ve özellikle Melâmîliğe çok yakın olduklarını belirtmiştir. Buradan hareketle İbrâhim Gülşenî'nin vahdet-i vücûd konusunda Melâmîler ile benzer düşünceleri bulunduğu söylenebilir. Ancak bu şekilde Gülşenîliğin zendeka ve ilhad suçlamalarına muhatap olduğunu anlamak mümkün olabilir.

Bu yüzdendir ki gündelik yaşayışında çok rind bir görüntüyle karşımıza çıkan Âşık Çelebi, Usûlî ve onun yolundan gidenleri, yani bir anlamda Gülşenîleri ağır bir dille suçlar: “Şeyh İbrâhimîlere isnâd olunan ilhâd tohmının evvel ol ekmişdür. Ve Nesîmât türrehâtından getürdüğü nihâl-i nihâd-ı dalâli ol dikmişdür. Nice onup bitmeyecekler gelüp ol tohmı ekmeğe başlamışlar ve nice ber-hordâr olmayacaklar ol nihâle budaklar aşılamlışlardır. Hak teâlâ tohumların çürüde ve dikdiklerin kuruda.” (Kılıç 2010: 344) Buna karşılık Latîfî daha tarafsız yorumlar getirmektedir: Latîfî'ye göre, Fazlullâh'ın *Câvidân*'ına uyar ve bu yüzden zamanında Bâtınîliğe mütemâyil olanlar ona “Fazlullâh-i Sâni ve Sırr-ı Seyyid Nesîmî” derler (Canım 2000: 176). Özellikle Âşık Çelebi'nin görüşleri ne kadar kişisel, ne kadar resmî görüştür, izahı zor bir meseledir.

Gerçekten de İbrâhim Gülşenî'nin şeyhi olan Dede Ömer Rûşenî, vahdet-i vücûd düşüncesinin ileri seviyedeki temsilcilerinden, Melâmetîlik ve Kalenderîlik neş'esine sahip mutasavvıflardandır. İbrâhim Gülşenî de zamanında takibata uğramış, hurûc etmesinden çekinildiği için İstanbul'a çağırılmış, özellikle vezir İbrâhim Paşa'nın şeyhi cezalandırma gayretleri Kanuni Sultan Süleyman tarafından uygun bulunmamıştır. (Yazıcı 1982: 411) Bunun yanında İbrâhim Gülşenî'nin Mevlânâ'nın *Mesnevî*'sine nazire olarak yazdığı kırk bin beyitlik *Manevî*'nin “kâfirce fikirler ihtiva ettiği” konusunda fetvalar verilmiştir (Gölpınarlı 2014: 22). Kaynaklarsa Gülşenîliğin, Mevlevî-Bektaşî tesiri altında gelişmiş, Sünni bir tarikat olduğunu belirtirler (Azamat 2000: 301-304).

Hakkında yazılanlardan anlaşıldığına göre İbrâhim Gülşenî, devrinde olağanüstü telkin gücüne sahip, azimli bir teşkilatçı, büyük nüfuz sahibi biridir. Bu yüzden Gülşenî dergâhları, sanatkârlar için birer cazibe merkezi ve Türk şiir ve musikisinin her daim soluklandığı -Evliyâ Çelebi'nin ifadesiyle- "ruhaniyetli" mekânlar olmuştur. Bu mekânlarda otuzun üzerinde şair, on beş civarında musikişinas yetişmiştir (Macit 2012: 193). İşte Usûlî de bu isimlerden biridir.

Melâmet neşesini ön planda tutan Gülşenîler, özellikle başlangıçta rind tavırlarıyla dikkati çekmişler, Usûlî de bu hususiyeti şiirlerinde en karakteristik bir biçimde ortaya koymuştur. Öyle anlaşıyor ki Gülşenîlik de başka pek çok tarikat gibi zaman içinde değişime uğramış ve sonradan ehl-i sünnet inancına yakın bir karaktere bürünmüştür.

Böyle bir düşüncenin temsilcisi olan Usûlî, şiirlerinde kimseye baş eğmeyen, kanâatkâr, ham sofulukla alay eden, aşkı hep ön planda tutan bir mutasavvıf şair olarak karşımıza çıkar. Türk edebî geleneğini baştan itibaren etkilemiş bir düşünce olarak tasavvuf, Ahmet Yesevî ile zühdî bir mahiyet kazanmış, sonraları İranlı mutasavvıf şairlerin tesiri altında başka bir çizgide gelişimini sürdürmüştür. İranlı şairler bu düşünceyi mecazî aşk ile karıştırarak bir sembolik dil meydana getirdiler. Zamanla işlenip ince ve lirik bir özellik kazanan bu tasavvufi şiir, Türk edebiyatı üzerinde de etkili oldu. Ama bu etki kuşkusuz her şairde standart bir görüntüyle karşımıza çıkmaz. Bazen Nesîmî gibi inanç sahibi, tasavvufî hayatı bizzat yaşayanlar bunu şiirlerinde farklı ifade ederler. Bunlar için şiir, mesajlarını iletecekleri bir araç konumundadır. Ama düşüncelerini coşkuyla ve akılda kalıcı bir tarzda ifade etmek istedikleri için şiiri tercih etmişlerdir. Yine benzer konumda olup şiiri aracı olarak kullanan ama bütünüyle didaktik öğretileri telkin eden şairler de vardır. Bir üçüncü grup ise tasavvufu sanat yönünden değerlendirenlerdir. Bunlar bir tarikata mensup olmamakla birlikte tasavvufun zengin duygu ve sembolik dünyasından yararlanan isimlerdir. Bunlar için şiir ve sanat önceliklidir. Tasavvuf bunun içinde eritilmiştir. Örneğin Nâilî bu ikinci zümre şairlerdendir.

Verilen bilgilerden kolayca anlaşılabileceği gibi Usûlî birinci grubu meydana getiren bir şairdir. Ahdî'nin hemşehrîsi, çağdaşı ve yakın dostu Hayretî'yi anlatırken *Tab'-ı nâzûki fûnûn-ı ma'rifetle müretteb her vech ile esnâf-ı şî're kâdir ve ilm-i tasavvufun ıstılâhâtına mâhir* ifadesi tam da Usûlî'yi ya da Vardar Yenicali şairleri anlatır. Tasavvuf, onun şiirinin derinliklerinde değil yüzeyde, açıkça görülebilen bir konumdur. Bu yüzden Usûlî'nin şiiri, yukarıda çerçevesi çizilen kendi türünün mensupları gibi mesajlarla yüklü, bir nevi tebliğ şiiridir. Aslında şiir ve mesaj birbirinden çok uzak iki kutup gibi görünür. Mesaj bir fikirdir, bir kanâattir, öğretici karakteri ön plandadır ve didaktik olmaya mahkûm gibidir. Şiir ise bize duygu dünyasından sesler getirir. Kısacası mesele insanlık tarihi kadar eski, sanatta duygu ve fikrin uyuşumu hadisesini gündeme getirmektedir. İşte mutasavvıf şairlerin pek azı, hem mesajı olan hem de lirik özellik taşıyan şiirler yazabilmişlerdir. Nesîmî ve Yunus Emre bunun en karakteristik örneğini teşkil ederler. Usûlî de hiç olmazsa bazı şiirlerinde, musammatlarında, daha çok da bazı beyitlerinde fikri duygu planına yükselterek şiirle mesajı bir araya başarıyla getirmiş mutasavvıf şairlerdendir. Bu nitelikteki şiirlerde idealizmle lirizmin mutlu bileşimini hissederiz. Bunların en karakteristik örneklerinden biri ve *Dîvân*'ın ilk gazeli olan "peydâ" redifli şiire, devrinde çok sayıda nazire ve tahmis yazılması şairin devrindeki konumunu da gösterecek niteliktedir.

Geniş bir coğrafyaya yayılmış olan Osmanlı devlet yapılanması içinde elbette başkent İstanbul'da saray çevresinde yer alan şairlerle taşrada yaşamakta olan şairler arasında hitap ettikleri sosyal çevre açısından birtakım farklar vardır. Merkezde estetik seviyesi daha yüksek bir kadro korunup kollanırken taşrada da buranın beklentilerine uygun bir yapılanma söz konusuydu. Vardar Yenicesi'nin oluşumu sırasında akıncılar ve şairler ilişkisi çerçevesinde değiştiğimiz bu durum, başka yörelerde ortaya çıkan ihtiyaçlara mütenasip bir görüntü sergilemeye devam ediyordu. Örneğin şehzâde başkentlerinde ya da bazı tasavvufi muhitlerde bunun farklı görüntüleri ile karşılaşmak mümkündü. Elbette bu kadrodan çok dikkat çeken yetenekli isimler, örneğin Hayâlî Bey gibi, İstanbul'a, saray çevresine davet ediliyor ve burada değerlendiriliyordu. Ama bu doğal toplumsal tabakalaşma aşamasında taşrada yetişip buralarda istihdam edilen kadronun da Osmanlı

edebî yapısının gerçek anlamda ortaya çıkarılması açısından önemli olduğu aşîkârdır. Bu isimlerin çok değerli olanları merkezi beslediği gibi daha ikinci, üçüncü kategoride yer alanları da taşranın beklentilerine, onların kültürel seviyelerine uygun ürünler meydana getiriyordu.

Bu anlamda *Usûlî Divânı*, hem taşranın dikkate değer bir örneği, hem yararlandığı tasavvufî kaynakları lirik bir eda ile ifade edişi, hem de yine taşra tavrı diyebileceğimiz heceyle yazılmış âşîk tarzına benzer örnekleri bir arada bulundurması dolayısı ile türünün ilginç örneklerindendir. *Divân*, aruz yanında heceyle yazılmış şiirler de içerir. Kuşkusuz Usûlî'nin şairlik tarafını yansıtan en önemli örnekler, gazelleri ve musammatlarıdır. Konularını genelde ilahi sevgiden ve aşktan alan, düşündüklerini fazla dolandırmadan sade bir dille anlatan, basit teşbihler, mecazlar ve tasavvufî sembollerle süslenen bu şiirleri çekici kılan unsur, samimiyetidir. Usûlî, zaman zaman fikri duygu planına yükselterek tasavvufî şiirin lirik örneklerini vermiştir. Nesîmî'nin Hurûfî ıstılahlarına boğulmamış yalınlığı ile Yunus'un bir derece işlenmiş dilinin mecz edilmiş hâli, onun üslubudur.

Usûlî'nin hem tek bir eserinden hem de eserlerinden söz edilebilir. Onun *Hadis Derleme ve Tercümesi*, *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz*'i çoğu kez *Divân*'ın bir parçası imiş gibi yazma nüshaların başında yer almakta, bazen de bunların her biri müstakil esermiş gibi başka yazmalar arasında görülmekte, sanki *Usûlî Divânı* bunların hepsini içine alan bir esermiş gibi muamele görmektedir. Mevcut nüshalar arasında sadece bir tek örnek Külliyyat adıyla kayıtlara girmiştir (06 Mil Yz A 3304 numaralı yazma). Çoğu kez *Usûlî Divânı* dendiğinde, bu eserlerin tümü akla gelmektedir. Nüshaların bir kısmı *Kırk Hadis Derleme ve Tercümesi* ile başlarken çoğu *Mi'râciyye* ile başlamaktadır. Sonra *Divân*, *Şehr-engîz*, daha sonra da *Rûzgâr Kasîdesi* ile devam eder.

Usûlî Divânı, klasik edebiyatın benzer örnekleriyle karşılaştırıldığında küçük bir divan olarak karşımıza çıkar. Divanların, nazım şekillerinin tümüyle yazılmış örneklere yer vermekle birlikte, mürettep olup olmamaları her harfte gazel ihtiva etmeleriyle değerlendirilmektedir. Elbette bir eserin divan olarak tanımlanabilmesi için kasideleri de belirtmek gerekir. Bu geleneğin sayısal olarak konumu gözden geçirildiğinde Şeyhî'nin 15 kaside,

202 gazel; Necâtî'nin 25 kaside, 650 gazel; Ahmed Paşa'nın 34 kaside, 352 gazel; Hayâlî'nin 25 kaside, 688 gazel; Hayretî'nin 20 kaside, 487 gazel; İshâk Çelebi'nin 15 kaside, 342 gazel; Yahyâ Bey'in 34 kaside, 515 gazel; Bahâyî'nin 6 kaside, 42 gazel; Nedîm'in 44 kaside, 166 gazel; Nefî'nin 62 kaside, 134 gazel; Cevrî'nin 83 kaside, 269 gazel yazdığı görülecektir. Bu örneklerin yaklaşık bir ortalamayla değerlendirilmesi durumunda divan şairlerinin divanlarında ortalama 25 kaside, 350 civarında da gazel bulunur. Bu bilgiler ışığında *Usûlî Divânı*, dördü Türkçe, biri Farsça 5 kaside, 11 musammat ve 152 gazelle ortalamanın epey altında kalmaktadır.

Divanlarda gazeller Arap alfabesi esasına göre dizilirler ve beklenen, her harften en az bir örneğin bu eserlerin içinde yer almasıdır. Oysa bu konuda da tam bir standarttan söz edemeyiz. Örneğin Şeyhî 28 harften 21; Nesîmî 18; Necâtî 27; Hayâlî 23; Hayretî 25; Cevrî 21; Nâilî 21, Ahmed Paşa, Zâtî, Muhibbî, Taşlıcalı Yahyâ, Şemsî ve Şeyhülislâm Yahyâ 28 harfî kullanarak gazel yazmışlardır (Akkaya 1996). *Usûlî Divânı*'nda ise 21 harfle yazılmış gazel bulunmaktadır. Bu konuda da hangi eserin divan, hangisinin divançe olabileceği tartışılan bir konudur. Bu konumuyla biz, Usûlî'nin eserini divan kabul ediyoruz.

Usûlî, sadece ele aldığı konular, kullandığı farklı vezinler, kayıt tanımayan azade tavırlar açısından değil, dili ve üslubu açısından da özellik arz eden bir sanatçıdır. Onun bu alandaki konumunu belirleyen temel faktörler de yine yetiştiği ortam, daha çok tasavvufî bakış açısı ve muhatap olduğu kitle, bir başka ifade ile taşradır.

Usûlî'nin yaşadığı döneme gelindiğinde artık Türk edebî dilinin arkasında uzun bir deneme, uygulama ve gelişme süreci vardı. Devletin güçlenmesiyle paralel edebiyatta da bir gelişmeden söz edilebilir. Artık Fuzûlî, Hayâlî gibi aşağı yukarı Usûlî'nin çağdaşı, hatta yakını olan şiir ustaları yetişmiştir. Bu şairler eliyle şiir tekniği açısından mükemmel, ahenkli örnekler verilmeye başlanmıştı. Öte yandan Osmanlı Türkçesi klasik biçimini almış, özellikle Arapça, Farsçadan dile giren kelime ve tamlamalarla konuşma dilinden epey ayrı bir yapı ortaya çıkmıştı. Buna karşın Türkçe, cümle yapısında kendini hissettirmeye devam etmiş, böylece kelimelerin

bir kısmı yabancı ama söylenişi Türkçe olan bir şiir dili gelişmiştir. Divan şiiri kelimelerdeki bu değişimin yanında bu yüzyıldan itibaren giderek simgeci, kavramsal bir şiir özelliği kazandı. 16. yüzyılın ikinci yarısına kadar bu söz varlığının büyük çoğunluğu Türkçedir. Bundan sonra oran şairine göre değişir. Sözü edilen 16. yüzyılın genel üslup özelliği klasik üslup olarak adlandırılır.

Aslında dönem için genel 16. yüzyıl dil ve üslup tablosu klasik üslup özelliği göstermekle birlikte bu düzeye ulaşmadan folklorik üslup çizgisinde ürünler veren örneklerin varlığını da belirtmek lazımdır. Yukarıda ifade edildiği gibi bir mutasavvıf şair olan Usûlî, öncelikle topluma belli mesajları iletme isteyen bir sanatçıdır. Aynı şekilde yaşadığı Vardar Yenicesi de İstanbul, Bursa, Edirne gibi yüksek zümre mensuplarıyla dolu bir mekân değildir. Ama o aynı zamanda Mevlevîlik ve Gülşenîlik gibi kurucuları şair olan bir geleneğin temsilcisidir. Şiir bu iki gelenekte de hem önemli hem de estetik perspektiften fedakârlık yapılmadan icra edilmesi gereken önemli bir etkinliktir. O yüzdendir ki Usûlî'nin dili ve üslubu, bütünüyle klasik üslup olarak tanımlanacak bir seviyede değilse de sade, açık, kolay anlaşılır ama tasavvufi terminoloji ile yüklü, folklorik üslubun bir adım önünde kendine özgü bir uygulamadır. Konuların işlenişi sırasında şair, yaptığı benzetmelerde, kullandığı mecazlarda çevrenin yerli unsurlarının şiire dâhil edilmesine hassasiyet göstermiş, bu da onun şiirine ilave bir yerellik ve somutluk kazandırmıştır.

Yine belirtmek gerekir ki divan edebiyatı, bir ortak uygarlık ürünü olarak, imparatorluk coğrafyası içinde birbirine benzeyen şekil, tür ve imajlarla eserler ortaya koyar. Bu anlamda Bosna'da, Bursa'da ya da Erzurum'da yaşayan bir klasik edebiyat mensubu ortak bir zihniyete sahip olduğu için benzer ürünler vermektedir. Ama coğrafyanın gene de etkisini büsbütün inkâr etmemek gerekir. Böyle değerlendirildiğinde Rumelili divan şairlerinin dikkat çeken bazı özellikleri vardır (Çeltik 2008). Bu manada dikkate değer bir Rumeli şairi olan Usûlî de söyleyişte, yaşadığı coğrafyayı şiire daha yoğun taşımada, mahbub medhiyelerinde ve şehrengîzlerde bu yöresel özellikleri göstermektedir. Örneğin onun;

Ta‘n-ı agyâr bana yetdi be yârâ sen de
Sînemi tîg-i cefâyile yeter yar yeter (G 32/2)

ya da

Yidügün yarım etmekdür taleb tennûrına düşüp
Yüzün suyunı dökmişsin be zâlim nîm nân içün (G 106/2)

veya

Geçer güzelligün çağı sînemde komışam dâğı
Sana direm be hercâyî sevenden niçün ürkersin (G 118/2)

beyitindeki *be* ifadesi ile dikkat çeken üslubu, yöresel söyleyişin divan şiiri-ne yansıtmış şeklidir.

Yine Rumeli şairlerinde daha çok karşılaştığımız *begüm* ifadesi de onun şiirinde sıklıkla kullandığı kelimelerden biridir:

Şâh-ı hüsn oldun ise devlete magrûr olma
Hey begüm biz dahı sizi yaradanun kulıyuz (G 44/2)

Begüm zibâ cemâlüne gönülden ‘âşıkam ‘âşık
Gerek öldür gerek dirgür severüm ihtiyârım yok (G 66/4)

Gel begüm kıyma bu câna yazukdur girmegil kana
Kimseye kalmaz zamâne sen d’ölürsin ben d’ölürin (G 116/2)

Söyleme cân sırrını ey kâmil insân münkire
Kûr-ı mâder-zâde ‘arz itme begüm dîdârını (G 132/4)

Hey ifadesi de benzer tercihlerden biridir:

Şâh-ı hüsn oldun ise devlete magrûr olma
Hey begüm biz dahı sizi yaradanun kulıyuz (G 44/2)

Dogrı yolına varanlar Hak dîdârını görenler
Hey meded gerçek erenler himmet eylen himmet eylen (G 68/5)

Hey yidiler kırklar birler hâzır gâ‘ib olan pîrler
Çagırdugum gerçek erler himmet eylen himmet eylen (G 68/6)

Kâse-i ser hecr ile peymâne-i hâk oldı gel
Hey bizümle ‘ahd ü peymânı ferâmûş eyleyen (G. 117/3)

Yine Rumeli şairlerinde görülen daha sade anlatım, şehrengîz kaleme alma ve yaşanan hayatı daha çok şiire yansıtma konusu başka bölümlerde de dile getirildiği için burada ayrıntılı olarak ele alınmayacaktır.

Benzer örnekler gibi atasözü, özellikle de deyimlerin yanında söz tekrarları, ikilemeler, cinas, iştikak, kalb, ses tekrarları, paralelizm, armoni, kafiye ve redif Usûlî’nin şiirinde ahengi oluşturan etkenlerdir. Özellikle söz tekrarlarının ve redifli söyleyişlerin benzer 16. yüzyıl divan şairleri gibi onun şiirinde de ağırlıklı bir yeri vardır. Usûlî’nin bu söz tekrarlarıyla hem anlamı pekiştirdiği hem de musikiyi sağladığı görülmektedir. O şiirlerinde daha çok mısra içi söz tekrarlarına başvurur, şu örneklerde görüldüğü gibi:

Ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd
Ey Usûlîden su’âl idüp tesellâ isteyen (G 111/5)

Ne bir kimseyle kârüm var ne elde ihtiyârum var
Ne bir sâ‘at karârüm var meded gamdan helâk oldum (G 83/2)

Ey ki hüsnün hûb u çeşmün hûb u cismün cümle hûb
Nâm-ı pâkûn ehl-i diller içre mahbûbu’l-kulûb (G 6/1)

Delerse delsün ey ‘âşık dili tîgıyla ol dil-ber
Delerse bagrını delsün sana ne dil senün nendür (G 24/2)

Usûlî’nin şiirlerinde başka divan edebiyatı örnekleri gibi ikilemelerle dolu beyitlerle redifleri ikilemelerden oluşmuş gazellerle ve tamamen ikilemelerle yazılmış şiirlerle karşılaşmaktayız. Şairler bazen bir mısradan bazen de beyitin her iki mısrasında ikilemeleri kullanırlar. Beyitlerde ikilemelerle beraber söz ve ses tekrarları ve bu tekrarlara dayanan söz sanatları da bulunabilir. Bu anlatım şekli divan şiirine has bir özelliktir ve Usûlî’nin şiirlerinde de sıklıkla rastlanır (Gül 2013). Bunlar bazen aynı kelimenin tekrarı şeklinde olabilir:

Girmek istersen meydâna iç kanunı kana kana
‘İşk odına yana yana cigerüni biryân eyle (G 120/5)

Bu tekrarlar kimi örneklerde de redif olarak kullanılabilir:

İki cihân terkin urduk fenâlaruz fenâlaruz
‘Abâya nemede girdük fenâlaruz fenâlaruz (G 50/1)

Yazılışları aynı ama anlamları farklı olan sözcüklerin oluşturduğu bir sanat türü olan cinas, Usûlî tarafından zaman zaman kullanılmaktadır. Aşağıdaki beyit bu sanatın kullanıldığı örneklerden biridir:

Müsellem tutdılar şî‘rûn Usûlî
Usûl-i nazmda Selmân olanlar (G 25/9)

İştikak, bir kök ile o kökten türeyen ve/veya asıl anlamları aynı köke bağlı bulunan kelimelerin bir arada bulunması sanatına denir. *Usûlî Divânı*’nda asıl anlamı aynı köke bağlı olarak türetilmiş birçok kelime bulunmaktadır. Aşağıdaki beyitler bu kullanıma örnek oluşturacak türdendir:

Seyr-i mâha yog imiş âvâz-ı segden çün zarâr
‘Ârif olan hîçe sayar münkirün inkârını (G 141/8)

Ses tekrarları şiirde ahengi sağlayan unsurların başında yer almaktadır. Seslerin belirli aralıklarla tekrarı şiiri musikiye yakınlılaştırarak ahengin oluşmasını sağlar. Usûlî’nin sıkça ses tekrarlarını kullanıp bu yolla ahengi sağladığı görülmüştür. Onun şiirinde aynı sesin tek bir beyitte bile defalarca sıkıcılığa yer vermeden anlamı bozmadan güzel bir ahenk oluşturarak tekrarlandığı görülmektedir:

Cân ile şöyle belî didün belâ-yı ‘ışka kim
Her taraftan bin belâ gelse belâ gelmez sana (G 3/8)

İller ile tatlu tatlu dilleşür ol dil-rübâ
El ucuyla bize ırakdan dimez bir merhabâ (G 5/1)

Ol meh-likâ seyrândadır dîvâne dil efgândadır
Ten bunda cânım andadır ben cândan ayrıldum meded (G 16/2)

Görüldüğü gibi Usûlî, şiirlerinde bir yandan aruz ve hecenin başarılı kullanımı yanında söz tekrarları, ikilemeler, cinas gibi edebî sanatlar, ses tekrarları, kafiye ve redif gibi ahengi sağlayan unsurlarla ahenkli ve akıcı bir dil ve üslup ortaya koymuştur (Gül 2013).

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız hususların tamamını içeren yani, sanatların ustalıklı kullanımı, ses tekrarlarını, kelime rediflerine dayanan yinelemeleri ve bunların birlikte getirdiği ahengi bütünüyle şu şiir bize vermektedir:

Yine dil âyinesinün gubârı var ancak
Şikeste hâtırumun inkisârı var ancak

Zamâne hırmenine korkaram ki âteş ura
Duhân-ı âhumun odlu şerârı var ancak

Tenümde zerre kadar kalmadı hayât eseri
Hemân bu haste dilün âh u zârı var ancak

Bekâ meyini gözet bakma câm-ı gerdûna
Bu hum hamrının ey dil humârı var ancak

Usûlî balı belâdur bu dehr-i pâizenün
Gülünde hârı vü gencinde mârı var ancak (G 62)

Divan şairleri şiirin kelimelerle yazıldığının elbette farkındaydılar. Bu anlamda dil varlığının önemli bölümünü meydana getiren yukarıda sözü edilen, atasözü ve deyim gibi folklorik öğeler başlangıçtan itibaren divan şiiri geleneğinde kullanılmaktadır. Şairden şaire oranı değişmekle birlikte, atasözü ve deyim kullanma geleneği, şairlerin bitip tükenmez kaynaklarından biridir. Fakat Usûlî'nin şiirinde atasözleri çok az miktarda yer almıştır. Buna karşılık, *Divân*'da bolca deyim kullanılmıştır. Fakat bunlar konuşma dilindeki kalıp ifadeleriyle değil, türlü edebî sanatlarla bezenmiş, çeşitli nedenlerle söz dizimlerinde ve kelime yapılarında ortaya çıkan değişikliklerle asıllarını büyük oranda yitirmiş olarak şiire dâhil olurlar. Ama usta sanatçılar elinde bu uygulama onları daha da güzelleştirmiş, daha da büyüklü kılmıştır. Usûlî, az sözle anlatılmak isteneni, özlü olarak belirten bu kültür hazinesinin zenginliklerinden sıklıkla yararlanmıştır. İhtiva ettiği bu özelliklerle Usûlî şiiri, folklorik üslubun biraz üstünde, klasik üsluba yaklaşan özellikler gösteren bir konumda değerlendirilebilir.

Usûlî, yaslandığı Nesîmî geleneği dolayısıyla zaten lirik bir anlatımı tercih edecek, içerik olarak tasavvufa yaslanacak, onun sembolik dilini

kullanacaktır. Gerçekten de bu şiir tam da bu tanımın örneklerini ihtiva eder. Zengin İslâm medeniyeti bilgi birikimi, Arapça ve Farsça konusundaki kapasitesi bu eserde açıkça görülür. Ama onun en önemli özelliği, yaşadığı dönemde epey aşama kat etmiş olmakla birlikte Türkçe şiir dilinin oluşumuna, özellikle Türkçe tasavvuf literatürüne sağladığı ciddi katkılardır. Üstelik o bu işi ses ve anlam birlikteliğini koruyarak başarıyla gerçekleştirebilir.

Usûlî Dîvânı'nda, benzer örnekler gibi, başta kasideler, sonra terkîb-bend, muhammes, müseddes, murabba, tahmis gibi musammatlar, daha sonra gazeller ve kıt'alar yer alır. *Usûlî Dîvânı*'nda beş kaside bulunmaktadır. Bunların dördü Türkçe biri Farsçadır ki bu kaside aynı zamanda *Dîvân*'da yer alan yegâne Farsça şiirdir. Bu Farsça örnek Vardar Yenicesi'nde bu dilin iyi öğretildiğine dair Âşık Çelebi'nin söylemini doğrular niteliktedir. Kasidelerle ilgili dikkat çeken husus, bunların içinde tevhid, münâcât, naat gibi dinî içerikli şiirin bulunmamasıdır. Oysa Usûlî, *Mî'râciyye* ve *Şehr-engîz* girişlerinde münâcâtlara yer vermiş, musammat ve gazelleri başta olmak üzere diğer şiirlerinde tasavvufi söylemiyle dikkat çekmiştir. Hem hemşehrisi hem de çağdaşı olan Hayretî'nin *Dîvân*'ı bu açıdan gözden geçirildiğinde çokça dini örneğe rastlamak mümkün görünmektedir. O, kasidelerine doğrudan bir medhiye ile başlar. *Rûzgâr* redifli bu ilk kaside, Defterdar İskender Çelebi'ye (ö. 1535) sunulmuştur. İskender Çelebi, Kanuni devrinde başdefterdarlığa kadar yükselmiş, güçlü bir devlet adamıdır. Devletin sadece devlet adamlarıyla yönetilemeyeceği; sanatkârlara da ihtiyacı olduğu düşüncesinde olup yaşadığı dönemde pek çok şairin yetişmesine imkân sağlamış bir sanat koruyucusudur. Öyle anlaşıyor ki onun bu koruyucu tavrından Usûlî de yararlanmıştı. *Güneş* redifli ikinci kaside ise Evrenosoğulları'ndan Îsâ Bey adına yazılmıştır. *Dîvân*'da üçüncü sırada yer alan *Bahâriyye Kasidesi* ise yine Evrenosoğulları'ndan Abdî Bey için kaleme alınmıştır. Dördüncü ve beşinci kasideler ise herhangi bir şahsı övmek için yazılmamışlardır. İlk üç kaside, memduhları belli şiirler olmakla birlikte, onlardan bir şeyler beklemekten ziyade, Usûlî'nin gözünde değeri olan kişilerin ön plana çıkarılması amacıyla söylenmişlerdir. Özellikle ikinci ve üçüncü kaside,

Rumeli fütuhâtında büyük gayretleri olan ve Yenice'yi âbad ederek adeta “Evrenos Bey yöresi” hâline getiren Evrenosoğulları ailesine duyulan bir minnetin ifadesidir.

Usûlî'nin şeyhine karşı samimi düşüncelerini ihtiva eden mersiyesi, bu türün çokça tercih edilen terkîb-bend nazım şekliyle yazılmıştır. Usûlî'nin bu şiiri iki bendden meydana gelmektedir. Oysa mersiye gelenegine bakıldığında (İsen 1994: 16) bu tarz şiirlerin daha çok beş bendden meydana geldiği görülmektedir. Usûlî, kindar dünyaya hayıflanarak şiirine başlar. Bu dünyanın kimseyi mutlu etmediği, İbrâhim Gülşenî gibi bir değerın ellerinden alınarak onu sevenlerin mutsuz edildiği ifade edilir. İkinci bend tamamen İbrâhim Gülşenî'nin olumlu özelliklerinin sayılıp dökülmesine ayrılmıştır. Bunlar onun eşsizliği, cömertliği, güzel konuşması ve insan yetiştiriciliğine yönelik vasıflarıdır.

Musammatları ise daha çok etkilendiği Nesîmî şiirlerine yazdığı nazirelerden meydana gelir. Şiirleri ve ölümü etrafında teşekkül eden menkıbe ve rivayetlerle sadece Azeri edebiyatında değil Türkçenin konuşulduğu bütün coğrafyalarda derin ve sürekli tesirler meydana getirmiş olan Seyyid Nesîmî'nin etkilediği isimlerden biri de Usûlî'dir. Onun bu konumu yaşadığı dönemden itibaren dikkat çekmiş ve çeşitli kaynaklarda ifade edilmiştir. Bu özelliğini Latîfî *ekseriyâ eş'ârı tasavvufa müte'allik kelimât ve Seyyid Nesîmî tarzında mevâ'iz ü ilâhiyyât idi* şeklinde verir. Usûlî'nin Nesîmî'ye yakınlık ya da hayranlığı *Divân*'ında ona yazdığı tesdis ve tahmislerle sınırlı kalmaz. Bu tip nazire ya da açık etki taşıyan şiirlere başka şairlerde de rastlanabilir. Bunun da ötesinde o, Latîfî tarafından *Nesîmî-i Sâni veya sırr-ı Nesîmî* sayılmaktadır. Bu bilgiler ışığında iki şairin divanları gözden geçirildiğinde karşımıza şu bilgiler çıkmaktadır: Usûlî, Nesîmî'nin;

Fazlına bel bağladum yâ vâhid ü ferd ü ehad

Cümleñün ma'bûdı sensin dâimâ hayy u ebed (Ayan 1990: 88)

matlaı ile başlayan 36. gazelini tahmis etmiştir (bk. Msm.7). Yine Nesîmî'nin;

Her neye kim bakar isen anda sen Allâhı gör
Kancaru kim azm kılсан sümme vechullâhı gör (Ayan 1990: 137)

matlâi ile başlayan 101. gazeli de Usûlî tarafından tahmis edilmiştir (bk. Msm.8).

Usûlî Dîvânı'nda ilk bakışta görülen bu etkilerin dışında iki eserin karşılaştırılması sonucunda başka benzerliklerin de var olduğu tespit edilebilir. *Nesîmî Dîvânı*'nda 289. gazel olarak yer alan *dönmezem* redifli şiir ile *Usûlî Dîvânı*'ndaki 95. gazel aynı redifi taşımakta ve ikinci şiirde birincisinin etkileri görülmektedir.

Bu örneklerin dışında da Usûlî'nin şiirinde Nesîmî'den etkiler taşıdığını söylemek mümkün. Fakat bu etkiler bir nazire geleneği çerçevesinden çok daha farklı bir zeminde değerlendirilmelidir. *Nesîmî Dîvânı*'nda yer alan 169. gazel ile *Usûlî Dîvânı*'ndaki 26. gazel, Nesîmî'deki *henûz* redifli 189. gazel ile Usûlî'deki aynı redifli 42. gazel bu çerçevededir. Bunlar tam nazire olmadıkları hâlde belli bir benzerliği beraberlerinde taşırlar. Ama bu şekli benzerliklerin ötesinde iki şair arasındaki asıl etki, melâmet neş'esini ön planda tutan rindane tavırlarda ortaya çıkar. Her iki şair de kimseye baş eğmeyen, kanâatkâr, ham sofulukla alay eden, aşkı hep ön planda tutan ve vahdet-i vücûd düşüncesini şiirlerinde sık sık dile getiren mutasavvıf şair tavırları ile karşımıza çıkmaktadır. Her ikisinin şiirinde de tasavvufi mesajlar yüzeydedir ve şiir, belli mesajları iletmek için vardır. Ama bu mesaj her iki şairde de çoğu kez duygu planına yükselerek başarı ile ifade edilmiştir. Kuşkusuz lirik özellikleri açısından Usûlî, Nesîmî kadar başarılı değildir. Bu özelliklerine rağmen Usûlî'yi bir Hurûfî şair de sayamayız. Nesîmî'nin ölümünden 134 yıl sonra yaşadığı coğrafyadan çok uzak bir mekânda, bir Balkan kasabasında yaşamış olan takipçisi Usûlî, büyük şairin kendisinden sonra da bu etkinin çok uzak mekânlara kadar yayıldığını göstermesi bakımından ilginç bir örnektir.

Şiirlerinde Nesîmî'de olduğu gibi bu düşünceyi telkin eden örnekler yoktur. Onun böyle değerlendirilmesine sebep, herhâlde şiirlerindeki Hurûfîlik belirtilerinden çok, sohbetlerinde bu kanâatini ortaya dökmüş olmasıdır (Gölpınarlı 2014: 15). O, musammatlarında, Gülşenîliğin temsilcisi ve

Nesîmî'nin takipçisi olarak muhitinin beklentilerine uygun bir dille şiirler söylemiş, Nesîmî'nin Hurûfî ıstılahlarına boğmadığı gazellerindeki lirizm ile Yunus'un şiirlerindeki sadeliği Rumeli duyarlığında birleştirip üstatlarını mahcup etmeyecek dönüşümle çağının ve çevresinin ruhuna üflemiştir.

Musammatlarla ilgili ifade edilmesi gereken bir başka husus ise özellikle heceyle yazılan bazı şiirlerin bir kısım yazma nüshalarda beyit şeklinde değil de dörtlükler hâlinde yazılmış olmasıdır. Bu durum bazı nüshalarda musammat, bazı nüshalarda ise gazel olarak görülür. Örneğin aşağıdaki şiir dörtlüklerle yazıldığında,

I

Pîrümün yolu çünkü Hak yoludur
Dönmezin niye döneyin pîrümünden
Mü'minün ezelden kavli belîdür
Dönmezin niye döneyin pîrümünden

II

Serden geçer imiş bu yolda server
Münkirler elinden kesilir serler
Nice bin baş çıkup bagrumda söyler
Dönmezin niye döneyin pîrümünden

III

Erenlerün zahmı câna merhemdür
Şimden girü ölür isem ne gamdur
Pîrlerün ışığı çünkü kiblemdür
Dönmezin niye döneyin pîrümünden

IV

Pîrümün 'azmi çün togrı yoladur
İsteyen kişiyi Hakka iledür
Hak anunla her nefesde biledür
Dönmezin niye döneyin pîrümünden

V

Gönlünde çirk olan pîrden arınur
 Hakkun sıfâtı pîrlerden görünür
 Pîri olmayanlar yarın yirinür
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

VI

Benüm gönlüm bir dîvâne delidür
 Cân u dilden erenlerün kulıdur
 Benüm pîrüm çün Muhammed ‘Alîdür
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

VII

Hakîkât pîrleri Âl-i ‘Abâdur
 Hasan Hüseyin cânlara safâdur
 Benüm şâhum şehîd-i Kerbelâdur
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

VIII

Zeyne’l-‘âbidîndür gönlümde cânım
 Muhammed Bâkırâ bakar bu cânım
 Ca’fer-i Sâdıkdur dînüm îmânım
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

IX

Kâzım bize bir ni‘metdür Hudâdan
 Râzîdur Hak ‘Alî Mûse’r-Rızâdan
 Muhibbüz Takîye kâlû belâdan
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

X

Nakî Hakdan imâm-ı pîşvâdur
 ‘Askerî düşmene tîg-i kazâdur
 Muhammed Mehdî hod sırr-ı Hudâdur
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

XI

Usûlîyem Hak kapusına geldüm
 Cân u dilden erenlere kul oldum
 Pîrler ışiginde ben Hakkı buldum
 Dönmezin niye döneyin pîrümünden (Msm.6)

şeklindedir. Bu şiir beyitlerle yazıldığında ise aşağıdaki örneğe dönüşmektedir:

- 1 Pîrümün yolu çünkü Hak yoludur dönmezin niye döneyin pîrümünden
 Mü'minün ezelden kavli belidür dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 2 Serden geçer imiş bu yolda server münkirler elinden kesilir serler
 Nice bin baş çıkup bagrumda söyler dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 3 Erenlerün zahmı cânâ merhemdür şimden girü ölür isem ne gamdur
 Pîrlereün işigi çünkü kiblemdür dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 4 Pîrümün 'azmi çün toğrı yoladur isteyen kişiyi Hakka iledür
 Hak anunla her nefesde biledür dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 5 Gönlinde çirk olan pîrden arınur Hakkun sıfâtı pîrlereün görünür
 Pîri olmayanlar yarın yirinür dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 6 Benüm gönlüm bir divâne delidür cân u dilden erenlereün kuludur
 Benüm pîrüm çün Muhammed 'Alîdür dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 7 Hakîkât pîrleri Âl-i 'Abâdur Hasan Hüseyin cânlara safâdur
 Benüm şâhum şehîd-i Kerbelâdur dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 8 Zeyne'l-'âbidîndür gönlümde cânım Muhammed Bâkîra bakar bu cânım
 Ca'fer-i Sâdîkdur dînüm îmânım dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 9 Kâzım bize bir ni'metdür Hudâdan Râzîdur Hak 'Alî Mûse'r-Rızâdan
 Muhibbüz Takîye kâlû belâdan dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 10 Nakî Hakdan imâm-ı pîşvâdur 'Askerî düşmene tîg-i kazâdur
 Muhammed Mehdî hod sırr-ı Hudâdur dönmezin niye döneyin pîrümünden
- 11 Usûlîyem Hak kapusına geldüm cân u dilden erenlere kul oldum
 Pîrlere ışiginde ben Hakkı buldum dönmezin niye döneyin pîrümünden

Daha çok tasavvufi görüşlerini lirik bir tarzda anlattığı bu musammat örnekler de değerli olmakla birlikte, Usûlî'nin çok okunup beğenilmesini sağlayan asıl şiirleri gazelleridir. Çeşitli *Divân* nüshalarında bulunan bu gazellerin sayısı 152'dir. Konularını genelde ilâhi sevgiliden ve aşktan alan, düşündüklerini fazla dolandırmadan sade bir tarzda anlatan, basit teşbihler, mecazlar ve tasavvufi sembollerle süslenen bu şiirleri asıl çekici kılan unsur, şairin samimiyetidir.

Usûlî'nin gazelleri 5 ile 15 beyit arasında değişir. 5 ve 7 beyitli gazeller sayıca daha çoktur. Bu şiirler, dil bakımından çağının diğer örneklerine oranla daha sadedirler.

Türk edebiyatında gazel denince akla gelen beyit sayısı, daha çok beş, yedi, bunlara göre daha az oranda da dokuzdur. Elbette edebiyat tarihinde müzeyyel gazel adı verilen daha uzun örneklere de rastlanır. Oysa örneğin Nesîmî gibi bazı şairlerde daha uzun gazel örneklerine sıklıkla tesadüf edilmektedir. Nesîmî'de yer alan bu uzun şiirler konu itibarıyla sanki gazeli aşan örneklerdir. Daha çok da bir fikri ya da felsefi düşünceyi dile getirirler. Benzer örneği daha az sayıda olmakla birlikte Usûlî'de de görmekteyiz. *Divân*'da yer alan 1, 29, 41 ve 79. gazel bu açıdan gözden geçirilebilir. Örnek olarak burada ortak özellikler gösteren 131. gazeli sunuyorum:

Gönül 'ibret gözin açup gözet bu sırr-ı pinhânı
Temâşâ eyle eşyâda cemâl-i sun'ı Yezdânı

Cihâna seyre gelmişsin temâşâgâhın olmuşdur
Zemînün bâğı vü râğı semânun kasr u evvânı

Şehenşâh-ı dü 'âlemsin senünçün zînet olmuşdur
Bugün bu taht-ı tahtânî ile bu tâk-ı fevkânî

Ne zîbâ kasr olur kasr-ı vücûdun hiç kusûrı yok
Eger seyl-i havâdisden harâb olmazsa bünyânı

Güzel eglencedür bâzâr-ı dehrün sûd u sevdâsı
Eger ta'cîl idüp dest-i ecel dirmezse dükkânı

Gönül kim Tûr-i Sînâdur tecellî ma'denidür bu
Hezârân Pûr-ı Sînânun kim olur bunda 'îrfânı

Harîm-i tâ'at-ı 'ışka kadem kılmaz isen başun
Varılmaz günde bin kerre urursun yire pîşânı

Necât istersen emvâc-ı belâdan pîre teslîm ol
Ki çekmez keştî-i Nûha girenler havf-ı tûfânı

İriş bir kâmil insâna ki ya'nî Hızır mürşid kıl
Bu zulmât-ı tabî'atda ararsan âb-ı hayvânı

Ararsan Ka'be-i maksûda râhın câhile uyma
Kulaguz itme kendüne sakın gûl-î beyâbânı

Er isen ihtiyât eyle 'acûz-ı dehrün âlinden
Ki Rüstemler zebûn eyler bu Zâlün 'özü destânı

'Alî gibi hakikat mâlik oldun mülke billâhi
Sıdunsa kuvvet-i lâ-havl ile bâzû-yı şeytânı

Tenezzül sâlik-i râha hakikatde terakkîdür
Kemâle kâbil olmaz mâh-ı nev bulmazsa noksânı

Oluban dâne-i hırs ile küstâh âdemî dervîş
İnüp yirlere 'arz itdi Hudâya pâ-y-mâçânı

Usûlî 'ışk-ı tahkîkün delîli şevk u hâletdür
Ki mihrün kendü nûrîdur yine kendüye burhânı (G 131)

Bu tür uzun gazeller yine hem ahenk hem tema bakımından Usûlî'nin şiir özelliklerini yansıtmakla birlikte fikrî tarafları, yani bir anlamda da didaktik özellikleri daha ağır basmaktadır. Örneğin şu şiirde karşımıza çıkan lirik anlatım, yukarıdaki örnekte kısmen aksamaktadır:

İsteme zâhiden ey dil 'ışk-ı cânân yolların
Tanrı için sorma her nâ-dâna 'irfân yolların

Tâ harîm-i kûyunu itmeye nâ-mahrem tavâf
Kesdi işbu dîde-i hûnî beyâbân yolların

Bilmezem yâ Rab ki peyki Yûsufun kandan gele
Seyle virdi dîde-i Ya'kûb Ken'ân yolların

‘İşkandandır sûz u hâlet dilde zîrâ şu kadar
Gösteren pervâneye şem‘-i şebistân yolların

Râhun üzre ger duram incinme sultânüm bana
Beklemek câ‘iz durur mûra Süleymân yolların

Ey Usûlî ‘ışka mâni‘ olıma ta‘n-ı rakîb
Bağlayıma hâr u hes deryâ-yı ‘ummân yolların

Bin niyâz eyle sabâ ben hâk-i pâdan yüz sürî
Hazret-i Monlâya varursan Karaman yolların (G 97)

Usûlî Divânı’nda yer alan bu gazellerin bir kısmı, yukarıda anlatıldığı gibi sadece Nesîmî’ye değil, kendinden önce yazılmış bazı şiirlere nazire-dir. Günümüzde önemini yitirmiş olmasına rağmen nazire yazmak, eski şiirimizde çok canlı olarak yaşayan yaygın bir gelenektir. Sevilmiş bir şiire, aynı vezin ve kafiye de olmak üzere yazılmış benzer şiirler anlamına gelen nazire, divan şiirinin konuca fazla değişkenlik göstermeyen yapısının tabii bir sonucu gibidir. Bir yarışma havası taşıdığı için nazire, yazan açısından bir sınavı da beraberinde getirir. Pek çok divan şairi gibi Usûlî de bu yolda şairliğini denemiş, kısacası bu imtihana girmiş ve zaman zaman da tanzir ettiği şiirden daha güzel örnekler ortaya koymuştur. Nazireler, ayrıca nazire yazan şairin yetişirken kimlerden etkilendiğini de gösteren belgelerdir. Divan edebiyatının bu yaygın geleneği açısından Usûlî’nin şiirleri değerlendirildiğinde, onun epeyce şaire nazire yazdığı, kendisine de pek çok nazire yazıldığı görülecektir.

Usûlî, kendinden önce yaşamış olan Resmî, Nizâmî, Ahmedî, Atâyî, Cem Sultan, Sehî, Şeyhî, Hüznî, Hâfız, Ahmed Paşa, İshâk Çelebi, Hayretî, Selîmî, Necâtî, Vâsî, Tâliî, Ca‘fer gibi şairlere nazireler yazmıştır. O da Fevrî, Tavâfî, Nutkî, Nisâbî, Sehâbî, Sebzî, Şemsî, Hudâyî, Selîkî, Hızrî, Tertîbî, Mahvî, Hayalî, Sâbirî, Yahyâ Bey, Derûnî, Behîştî, Kâsım Bey, Meâlî, Zâtî, Merâmî, Muhibbî, Firâkî Vâiz, Kâmilî, Mustafa Çelebi, Sabûhî, Şâirî ve Bâkî gibi şairler tarafından tanzir edilmiştir. Şu mecmualarda bu tür örnekleri görmek mümkündür: *Pervâne Bey Mecmûası*’nda bir kısmı zemin şiir 36 örnek, Edirneli Nazmî’nin *Mecmau’n-Nezâir*’inde 23

şiiir, *Livâyî Bey Mecmûası*'nda 1 şiiir; Atatürk Kitaplığı, Belediye Yazmaları, K. 000007 numarada kayıtlı şiiir mecmuasında 3 gazel; Atatürk Kitaplığı, Muallim Cevdet Bölümü, K. 479 numarada yer alan yazmada 1 şiiir; İzmir Milli Kütüphane, Nr. 1467/14'te yer alan yazmada 1 şiiir; Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesi'ndeki 13450 numaralı mecmuada 1 gazel; Millet Kütüphanesi'nde yer alan Ali Emiri Manzum 635 numaralı *Mecmûa-i Eş'âr*'da 35 gazel ve 1 mensur parça; Milli Kütüphane, Yz A 7301 numaraya kayıtlı *Mecmûa-i Eş'âr*'da 30 gazel (Bu mecmua Usûlî'nin şiiirleriyle başlamaktadır); Milli Kütüphane 06 Hk 319/1 numaralı şiiir mecmuasında 2 musammat; Milli Kütüphane, Nr. Yz A 801'de bulunan mecmuada 1 gazel; Milli Kütüphane, Nr. Yz A 7521'deki şiiir mecmuasında 1 şiiir; Milli Ktp. Yz A 1641, Milli Ktp. Hk 319/1, Süleymaniye Ktp. Ali Nihat Tarlan 67/1'da kayıtlı yazmalarda birer şiiir; Süleymaniye Kütüphanesi, Ali Nihat Tarlan Bölümü, Nr. 59'da bulunan *Mecmûa-i Eş'âr*'da 1 gazel; Süleymaniye Kütüphanesi, Galata Mevlevihanesi Bölümü, Nr. 161'de bulunan şiiir mecmuasında 1 gazel; Süleymaniye Kütüphanesi, Hacı Mahmud Efendi, Nr. 5214'te kayıtlı mecmuada *Divân*'da yer almayan 1 müseddes; Süleymaniye Kütüphanesi, Nuri Arlasez Nr. 263'te yer alan *Mecmûatül-Eş'âr*'da 1 gazel; Süleymaniye Kütüphanesi'nde yer alan 5790 numaralı şiiir mecmuasında 1 tahmis; H. Hüsnü Paşa 1031 numaralı *Mecmûa-i Nezâir*'de 4 gazel; Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü 3424 numaralı *Mecmûa-i Kasâid*'de 1 gazel; Nuruosmaniye Kütüphanesi, Nr. 4967'de kayıtlı *Mecmûa-i Eş'âr*'da 1 tahmis; Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Revan Bölümü, Nr. 1972'de kayıtlı *Mecmûa-i Eş'âr*'da 2 gazel; Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi'ndeki Revan 1965 numaralı şiiir mecmuasında *Divân*'da olmayan 1 tercî'-bend ve 1 kaside yer almaktadır. Daha detaylı çalışmalarla bu örneklerin bir miktar daha artacağına da kuşku yoktur. Özellikle *Divân*'da yer alan ilk gazele yazılan çok sayıda nazire, bu şiiirin edebiyat tarihimizdeki yerini göstermesi bakımından ilginçtir.

Bu dağılımdan ve *Divân* nüshalarının sayılarından anlaşıldığı kadarıyla Usûlî'nin etkin bir takipçi kitlesi vardır. Evliya Çelebi, şiiirlerinin Mısır'da Gülşenî çevrelerinde Fuzûlî, Örfî ve Hayyâm'ın şiiirleriyle birlikte okunduğunu belirtir.

Hadis Derleme ve Tercümesi bazı nüshaların başında yer alır (AE, Z, A, A3, P ve İ1 nüshaları). Bu örneklerin bazı kaynaklarda belirtildiği gibi kırk veya seksen değil, 69 hadisin birer kıt'ayla Türkçeye çevrilmesinden, bunlardan sonra da Hz. Ali'nin "Sad-Kelime-i Ali" (Ali'nin Yüz Sözü) adıyla meşhur Arapça vecizelerinin aynı biçimde dilimize uyarlanmasından ibaret olduğu görülecektir (Ceyhan 2003: 153).

Önce Arap edebiyatında, ardından Fars ve Türk edebiyatında görülmeye başlanan kırk hadislerin dinî edebiyat içinde önemli bir yeri vardır. Hz. Muhammed'in "Ümmetim içinden din emirlerine dair kırk hadis ezberleyeni, Allah kıyamet günü fakih ve âlim olarak diriltir." hadisi bu tür eserlerin hazırlanmasında temel hareket noktası olmuştur. Türk şairleri bu konuda 14. yüzyıldan itibaren gerek mensur gerekse manzum ya da karışık olarak dikkate değer örnekler vermişlerdir. Nevâyî, Fuzûlî, Nev'î, Latîfî, Hakânî, Nâbî gibi Türk edebiyatının önde gelen birçok müellifi kırk hadis tertip etmiştir (Ceyhan 2003: 153). Usûlî de bu alanda eser veren öncü şairlerden biridir. Usûlî, Hz. Peygamber'in hadislerini dilimize nazmen çevirirken, İran ve Türk şairlerinin kırk hadis tercümelerinde en çok kullandıkları *fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün* kalıbını tercih etmeyip, tercümesinde *fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün* aruz kalıbını kullanmıştır. Şair sözlerine doğrudan doğruya hadislerin tercümesiyle başlamış; çalışmasında bu tür eserlerin çoğunda görülen Allah'a hamd, Hz. Peygamber'e salât ü selâm, naat, telif sebebi, hâtime gibi bahislere yer vermemiştir. Bu çalışmadan anlaşıldığı kadarıyla Usûlî, her Osmanlı aydını gibi İslâmî bilgilere vâkıf bir şairdir. Usûlî'nin seçtiği hadisler muhteva bakımından da, iman ve ahlak mevzularını konu olarak alır. Hem tercümede izlediği yol, hem de muhteva bakımından şu şiir örnek olarak verilebilir:

Bu cihân içre garîb âdem gibi dirlik diril
Âhiret sana vatandır ana 'azm etmekte ol

Yâ meger yol gibidir dünyâ vü şol yolcu gibi
Durma vü eglenme bir sâat geçip gitmege ol (Ceyhan 2003: 166)

Çevirdiği hadislerin bir kısmında onun yaşadığı hayatın yani tasavvufun izdüşümleri sayılabilecek, hadislerin zâhirî manaları yanında bâtınî

manalarını da fark ve “keşf” ettiğini gösterecek örnekler de bu çeviride karşımıza çıkmaktadır. Mesela; “Hepiniz birer görüp gözeticisiniz; hepiniz de görüp gözettiklerinizden mes’ulsünüz.” manasındaki hadisin akla ilk gelen karşılığından başka, bâtinî manasına, yani kişinin akıl ve irade-siyle idare ettiği öz varlığından, duyu ve organlarından mes’ul tutulduğu-na da dikkat çeker:

Her kişi bil kim şoban gibidür iderler su’âl
Kim elün altındagına n’eyledün n’itdün diyü

Cümle a’zâ vü kuvâ dahi ra’iyyet gibidür
Sorulur hem anları n’itdün niçe gütdün diyü (Ceyhan 2003: 173)

Tasavvuf düşüncesinde Hz. Ali’nin mühim bir yer tuttuğu, bazı tarikat mensuplarının silsilenamelerinde onu yollarının başı saydıkları bilinmektedir. *Usûlî Divânı*’nda da Hz. Ali ve onun neslinden gelen on iki imam sevgisi pek çok şiirde sıklıkla vurgulanır. Usûlî, hadis tercümelerinin sonunda şefaatinin ümit ettiği Kevser Sâkîsi’nin (Hz. Ali)’nin sözlerinden onunu yine aynı şekilde nazmen Türkçeye çevirmiştir. Onun bu vecize tercümele-ri *Divân*’ının mevcut nüshalarının bir kısmında bulunmakta, hadis çevirilerinden sonra “Min Kelimâtı Hz. Aliyyü’l-Veli Kerrema’llâhu Vechehu, Tercüme-i Kelimât-ı Hazreti Ali” gibi başlıklar altında yer almaktadır.

Tercüme ile şerh arasında bir yaklaşımla çevrilen hadisler, hem İran hem de Türk edebiyatındaki pek çok örnek gibi kıt’alar hâlinde Türkçeye kazandırılmışlardır. Kıt’alar, ikişer beyitten müteşekkildir.

Bu tercümelerde şair, genellikle asla sadık kalmış, şerh mahiyetindeki açıklayıcı kelimelerin de asıl manayı takviye edici olmalarına dikkat etmiştir.

Usûlî’nin bir başka eseri olan *Mi’râciyye*, 109 beyitlik bir çalışma olup İslâmî edebiyatların en sevilen konularından biri olan Miraç hadisesini işlemektedir. Türk edebiyatında mi’râciyyelerin bir kısmı müstakil eserler olarak yazılırken bir kısmı da divanlar içinde yer almaktadır. Usûlî de *Divân*’ında böyle bir mi’râciyyeye yer verir. Bu çalışma da türün benzer örnekleri gibi mesnevi tarzında kaleme alınmıştır. Mi’râciyyelerde Hz. Peygamber’in

miraca yükselmesi anlatılır. Bunların bir kısmında olayın detaylı oluş şekli verilirken bir kısmında daha çok felsefi tarafı dile getirilir. Usûlî'nin *Mi'râciyye*'si bu ikinci gurup eserlerdendir. *Mi'râciyye* şu nüshalarda ve çoğu kez başta yer alır: Ç, AE, H, L, S (eksik), Ö (eksik), P, B, A, A3, O, Z, A2, A4.

Usûlî, *Dîvân*'ının birçok yazmasında bu eserin bir parçasıymış gibi yer alan *Şehr-engîz*'inde aşk derecesinde bağlı olduğu ve hayatının Mısır hariç tamamını geçirdiği Vardar Yenicesi'nin güzellerini ve güzelliklerini anlatır. *Şehr-engîz*, toplam 293 beyitten meydana gelir ve bu hâliyle edebiyatımızın uzun şehren-gîzlerinden biridir.

Bu tarz eserlerde var olan usule göre bir münacatla başlayan şiir, yine benzer örnekler gibi mesnevi nazım şekliyle kaleme alınmıştır. Usûlî *Şehr-engîz*'e iki yakarıyla (münacat) başlar. Genellikle dünyevi aşkın ele alınacağı örnekler olması hasebi ile şehrengîzlerde şairler genelde bu metinlere af dileme babında münacatla başlarlar. 18 beyit tutan bu bölüme şair, nefsinin baskısından şikâyet ile başlar. Nefsiyle mücadelede başarılı olması için Tanrı'nın yardımını ister. 19. beyitten itibaren ise mecazî aşk anlatılır. Bu bölümde de hevâ-yı aşka uyanlar kınanır.

Dime uslu isen râzunı meste
Yakın olma sakın şehvet-pereste (33)

diye kendine öğütler verir. Çareyi de

Er isen pâk-dâmen pâk-bâz ol
Hemîşe serv gibi ser-firâz ol (50)

şeklinde ifade eder. Sık sık yalancı aşka kapılmışlıktan kurtarması için Allah'a yalvarır. İsteddiği aşk, gerçek aşk yani Tanrı sevgisidir.

Usûlî'nin bu eserinde, şehrengîzlerde pek rastlanmayan bir örnekle de karşılaşılır. Bu, *Şehr-engîz* içinde yer alan yaklaşık on satırlık bir mensur metindir. 82. beyitten sonra aşkı yücelten ve secili cümleciklerle kaleme alınan bu parça, içeriği itibarıyla şairin genelde anlattıklarından ve özellikle şehrengîzde dile getirilen konudan farklı değildir. Şair, tıpkı mensur eserlerde zaman zaman karşılaşıldığı gibi mesnevisinin içine konunun akışı içinde, aşkın anlatıldığı bir mensur bölüm yerleştirerek bir farklılık oluş-

turmak istemiştir. Sözü edilen bu metin secilerine göre sıralandığında ikili fasılalardan meydana gelen ama klasik nesrin örneklerine göre sade sayılabilecek bir tabloya dönüşür. Bu yalın anlatım da aslında Usûlî'nin genel üslubuyla örtüşmektedir:

Eger murâd ister isen 'ışk odından taşra çıkma
ve ittihâd diler isen gönül şehrine gir yabana bakma.
Ki zîrâ 'âşıkı 'âşıklık kisvesiyle meşhûr
ve ma'sûkî ma'sûklık hil'atiyle magrûr iden 'ışkdur
Bu dünyâda nice şehir ü şehristân ola ki senün vücûdundan 'acâ'ib ola
ve bu 'âlemde nice bâg u bostân ola ki senün tab'undan garâ'ib ola
Saltanatda niçe pâdişâh ola ki senün rûhundan 'azîz ola
ve memleketde niçe vezîr ola ki senün 'aklundan kâmil ü ehl-i temîz ola
Niçe zîrek ola ki senün fikrûn anı geçmeye
ve nice mahbûb ola ki nefis-i nâtikanun hüsnî ana güzellik hil'atin biçmeye
Niçe şeb-çerâğ ola ki gözlerûn gibi oturduğu yirden felekler kubbesin rûşen
eyleye
ve niçe kıymetlü gevher ola ki kulagun gibi melekler 'ibâdet-hânesin
gülşen eyleye
Zebânun gibi bir bûlbûl mi ola ki cân bâgın müzeyyen eyleye
ve dehânun misli bir gonca mı var ki cihân esrârın mübeyyen eyleye
Zâtun bir deryâdur ki cevher ile mâlâmâl
ve sıfâtun bir sahrâdur ki şakâ'ık-ı hakâ'ıkla pür gunc u delâl olmuşdur.

Denebilir ki genelde klasik örneklerle benzemeyen *Usûlî Divânı*, *Şehr-engîz* arasına yerleştirilen bu mensur parça ile de başka şehrengîzlerde görmediğimiz bir farklılık içermektedir.

Şehr-engîz'in sonraki bölümlerinde de dünyanın geçiciliğine vurgu devam eder. Usûlî, pek çok yeri gezip dolaştığını söyledikten sonra sözü övmek üzere Yenice'ye getirir. Şair Yenice'nin güzelliğini anlatmak üzere Hıtâ ve Çin diyarı gibi bazı mitolojik bölgelerden hareketle buranın emsalsiz oluşunu vurgular. Bu bölümde Usûlî, şehrin doğal güzelliklerinden çok beşerî sermayesi üzerinde durur ve yöre halkına dair önemli bilgiler verir. Buna göre Yenice içi sipahi, beyzâde, filozof, âlim, kâmil ve hüner sahibi kimselerle dolu bir şehir olup cahili olmayan bir yerdir.

İçinde âlim ü kâmilleri çok
Kamu ehl-i hüner bir câhili yok (Şhr. 107)

beyiti, yöre halkının durumunu tanımlar. Bu bölümden sonra şair, “Diğer Hasb-i Hâl” başlıklı ikinci bölümde geceyi ve bu karanlık âlemde sıkıntılarıyla başbaşa kalışını anlatır. Rüyasında sevdiğini görüp konuşmasıyla yirmi dört beyitlik bu kısım da sona erer. 157. beyitle başlayan “Sebeb-i Tavsîf-i Dilberân” bölümüne ise Usûlî, sabahın oluşunu tasvir ederek başlar. Rüyasında sevdiğini gördüğü için doğan günle birlikte içi ışıyan şair, bir dostuyla karşılaşır ve bu yakın arkadaşı ona,

Sürersin na’t-ı ma’nide eger at
İdersin sen niçe ferzâne yi mat (Şhr. 173)

şeklinde hitap ederek kendisinden *Yenice şehrinin güzellerini* övmesini ister. Divan edebiyatından pek çok eserin yazılma sebebi olarak karşımıza çıkan ve hemen tamamı kurmaca olan bu bölümde şair, yine usûl gereği kendinin böyle bir eseri meydana getirecek yetenekte olmadığını belirtip şairce naz ederse de dostu onun şairlik gücünü överek ısrar eder ve sonunda Usûlî,

Velî sözdür cihân içinde meşhûr
Dimişlerdür ki el-me’ûru ma’zûr (Şhr. 200)

diyerek *Şehr-engîz*’i yazmaya karar verir. 207. beyitten itibaren bir münâcâtla eserine devam eden şair, *Şehr-engîz*’ini değerli kılması için Allah’a yakarır. Sonra da bir girizgâhla güzellerin tasvirine geçer. Bu bölümde şair Yenice’li dokuz güzelden söz etmektedir. Bunlardan Hüseyin, İbrâhim, Hızır ve Süleyman asker sınıfındandır, çarşı esnafı olarak Zerger (kuyumcu) Memi ve Terzi Mustafa anılmaktadır. Babasının ismiyle anılan Voyvodaoğlu Mustafa, Fîrûzezâde ile sadece ismi söylenilen Mustafa’nın mesleği ile ilgili bir bilgi yoktur. *Şehr-engîz*’de her güzele ayrılan beyit sayısı farklıdır. Örneğin birinci güzel on bir beyitle tasvir edilirken bu sayı ikincide beş, üçüncü, beşinci altıncı, yedinci ve sekizincide dört, dördüncüde sekiz beyit olmuştur. Gerçi birinci güzelin övülmesi sırasında nüshalar arasında ciddi farklar ortaya çıkmış, mesela iyi bir nüsha olan Ç nüshasında 222. ve 223. beyitler, O nüshasında ise 225, 226 ve 227. beyitler yoktur. Bu ciddi farklara

rağmen yine de kalan sayı diğerlerine ayrıldan daha fazladır. Dördüncü bendin sekiz beyit olmasını ise iki kişinin bir arada övülmesiyle açıklamak mümkündür.

Asıl bölümde karşımıza çıkan tasvirlerde ağırlık noktasını güzellerin isimleri ve meslekleri etrafındaki kelime ve mana oyunları teşkil etmektedir. Mesela adı Hüseyin olan üçüncü mahbûbdan söz edilirken *Yezîd olsun yolunda vermeyen cân* söyleyişi, Hüseyin adının çağrıştırdığı bir tasvirdir. Üçüncü güzelin mesleğinin sipahilik olduğu söylendikten sonra,

Şu begler kim sipâhî-zâdelerdür
Dil ü cân almaga âmâdelerdür (Şhr. 241)

benzetmesi de meslekle ilgilidir. Dördüncü güzeldeki *Süleyman-karınca, deniz-Hızır*, altıncı güzeldeki *sipahi dil almak, İbrâhim-Azer, İbrâhim-Kâbe*, yedincideki *Halil-kurban, Halil-Kâbe, Halil-Nemrud*, sekizincide *zerger-altun* bunun başlıca örnekleridir.

Son güzelden sonra dokuz beyitlik bir hâtîme kısmı gelir. Şair bu bölümde *Şehr-engîz*'i niçin yazma ihtiyacı duyduğunu kısaca anlatır, övdüğü kişilerin mutlu kılınması için de Tanrı'ya yalvarır.

Vardar Yenicesi hakkında Usûlî dışında Hayretî, Za'fî ve Maksadî de şehrengîzler yazmışlardır. Maksadî'nin iki farklı şehrengîziyle, bir başka ifade ile beş örnekle, Vardar Yenicesi Balkanlarda üzerine en çok şehrengîz yazılan şehir olmuştur. Birbiriyle çağdaş olan Hayretî ile Usûlî'den hangisinin şehrengîzini önce yazdığı bilinmemektedir. Ancak her iki manzumede Terzi Mustafa, İbrâhim ve Hüseyin ortak olarak anılan şahıslardır (Çavuşoğlu 1976). Bu iki şehrengîzden sonra 16. yüzyılın ikinci yarısında yaşadığı tespit edilen Maksadî'nin, Yenice'ye dair yazdığı 65 beyitlik iki şehrengîzden ilki Usûlî'den etkilenmiş gibidir. Şair, Yenice'nin hayatta olmayan şair, âlim ve aydın kadrosunu anlatır.

Usûlî'nin *Şehr-engîz*'inde Vardar Yenicesi'nin insanına yönelik kısa değerlendirmelerin dışında şehirle ilgili belirgin özellikler yoktur. Örneğin Lâmiî'nin (1472-1532) *Bursa Şehr-engîzi*'nde karşımıza çıkan zengin sosyal, kültürel ve coğrafi değerlendirmelerin hiçbirine bu çalışmada rastlan-

maz. *Şehr-engîz*'in bize verdiği yegâne bilgi, Yenice'nin *menba-ı şuarâ* oluşunun sebeplerini sezdirmiş olmasıdır. *Şehr-engîz* bazı yazmalarda müstakilen bulunduğu gibi şu *Dîvân* nüshalarında da genelde *Mi'râciyye*'den sonra yer alır: Ç, AE, H, L, S, P, B, O, Z, A, A3.

Usûlî'nin *Dîvân*, *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz*'i Mustafa İsen, *Hadis Derleme ve Tercümesi* ise Gürer Gülsevin ve Adem Ceyhan tarafından yayımlanmıştır.

Usûlî Dîvânı'nda yer alan şiirlerin sayı ve şekil itibarıyla dökümü ilerleyen sayfalarda yapılmıştır. Onun şiirleri, kullanılan vezinler ve kullanılış nispetleri açısından da ayrıca değerlendirilmelidir. Çünkü Usûlî, kullandığı vezinler açısından da özellik arz eden şairlerdendir. Divan şairlerinin vezin tercihinin aruz olduğu bilinir. Hâl böyle olmakla birlikte bu gelenek içinde yer yer hece ölçüsünü şiirlerinde kullananlar da bulunmaktadır (İsen 1997: 385). Bu şiirlerde kullanılan vezinler ve kullanılış nisbetleri açısından yaklaşılabilecek olursa şöyle bir tablo ortaya çıkar: *Usûlî Dîvânı*'nda yüz yetmiş altı farklı şiir yer almaktadır. Bu şiirlerde Usûlî, on iki farklı aruz kalıbı kullanmış, ayrıca *Dîvân*'da hece vezniyle yazılmış örneklere de yer vermiştir. Bu şiirlerin, en çok kullanılanlardan başlamak üzere dağılımı şöyledir:

Vezin	Şiir Sayısı	Yüzdesi
1. Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün	97	%55
2. Mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün	28	%16
3. Fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün	14	%8
4. Mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün	11	%6
5. Mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ilün	8	%4
6. Mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün	3	%1.7
7. Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün	3	%1.7
8. Fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün	2	%1.1
9. Mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün	2	%1.1
10. Mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün	1	%0.5

11. Müfte'îlün mefâ'ilün müfte'îlün mefâ'ilün	1	%0.5
12. Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün	1	%0.5
13. Hece ile	9	%5

Bu tabloyu şöyle değerlendirmek mümkündür: Toplam yüz yetmiş altı şiirin heceyle yazılmış dokuz örneği hariç tutulacak olursa aruz vezni kullanılarak kaleme alınmış manzumelerin sayısı yüz altmış yedidir. Bunların doksan bir adedi remel bahrinin *fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün* kalıbıdır. Söz konusu kalıp, hem ahengi hem de kullanılışının kolaylığı yüzünden Türk şairlerinin en çok benimsediği kalıptır. Hemen her devirde ve her tür nazım şeklinde, özellikle de kaside, gazel ve kıt'alarda çok kullanılan kalıp, Usûlî'de daha çok gazelerde tercih edilmiştir. Türk şiirinde gazelerin üçte birine yakın kısmı bu kalıpta söylenmiştir (İpekten 1986: 86). Usûlî'de ise bu oran epeyce yükselerek %55'e ulaşır.

Usûlî'de sayı itibariyle en çok kullanılan ikinci kalıp hezec bahrinin *mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün* kalıbıdır. Bu kalıp da şiirimizin bütün nazım şekillerinde, özellikle de gazelerde çokça kullanılmıştır. Kalıbın şiirimizdeki genel yüzdesi 11,8'dir (İpekten 1986: 48).

Üçüncü sırada yer alan kalıp remel bahrinin *fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün* kalıbı olup Usûlî'nin şiirindeki kullanım oranı %8'dir. Türk şiirindeki kullanım oranı %13 olan bu kalıp da daha çok kaside ve gazelerde karşımıza çıkar (İpekten 1986: 96, 97). Usûlî'de ise sadece gazelerde kullanılmıştır.

Muzarî bahrinin en çok tercih edilen kalıbı olması yanında, Türk aruzunun da en çok kullanılan aruz ölçülerinden biri olan *mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün* kalıbı, Usûlî'nin 11 şiirinde karşımıza çıkar. Kullanım yüzdesi altı olan söz konusu kalıp, Türk şiirinde %12'lik bir kullanım sıklığına sahiptir (İpekten 1986: 110). Kalıp hem Türk şiirinde hem de Usûlî'de gazel vezni olarak karşımıza çıkar. Usûlî mersiyesinde de bu vezni kullanmıştır.

Usûlî'de fazlaca kullanılan vezinlerden biri de hezec bahrinin *mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün* kalıbıdır. Şairimizde %4 oranında kullanılan bu kalıp, kı-

salığı ve işlekliliği dolayısıyla daha çok mesnevi nazım şekliyle kaleme alınan örneklerde karşımıza çıkar. Kalıp Türk şiirinde de mesnevi vezni olarak bilinir ve şiirimizdeki kullanım oranı %5 civarındadır (İpekten 1986: 54).

Usûlî Dîvânı'nda bunların dışında kullanılan kalıpların tercih edilişi de Türk şiirindeki genel yapıyla uyum içindedir. Örneğin üç şiirde kullanılan *fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün* remel kalıbı, şiirimizde mesnevi vezni olarak bilinir (İpekten 1986: 90). Usûlî de söz konusu kalıbı mesnevilerinde kullanmıştır.

Bunların dışında kalan ve az sayıda şiirde kullanılan kalıplarsa hemen bütün şairlerce pek tercih edilmeyen örnekler olarak karşımıza çıkar.

Kullanılan kalıp sayısına gelince Usûlî, bu bakımdan da ortalama rakamlara yakın bir noktada yer almaktadır. Türk şiirinde şairlerin kullandıkları ortalama kalıp sayısı 15-20 arasındadır (İpekten 1986: 147). Usûlî'nin kullandığı kalıp sayısı 12'dir.

Usûlî'nin yaşadığı çağ, aruz ölçüsünün artık Türk şiirinde başarıyla kullanılmaya başlandığı bir dönemdir. O da ufak tefek aruz kusurlarına rağmen bu alanda başarılıdır. Bu kusurların özellikle de sıkça tesadüf edilen imâlelerin, kanımca sebebi, özellikle vokabüleri arasında çok sık kullandığı Türkçe kelimelerdir. Bu kadar yoğun Türkçe kelime, adeta şairi bu kusurlara zorlamaktadır. Mısralarda nadiren rastlanan hece eksikliklerinde ve fazlalıklarında ise kusurların şairden çok müstensihlere ait olduğu düşünülebilir.

Çağdaşları çerçevesi içinde düşünüldüğünde Usûlî'nin, başka şairlerden ayrılan önemli bir özelliği vardır; bu, divan şairlerinin az kullandıkları hece veznini epey yüksek oranda kullanmasıdır. *Dîvân*'da hece ile yazılmış dokuz şiir yer almaktadır. Şairin genelde yalın olan dili, özellikle bu şiirlerde daha da tekellüfsüz ve yabancı kelimelerden arınmış bir görünümündedir. *Dîvân*'da musammatların son örneği olarak yer alan,

Yeniceden esen seher yilleri
Bana Sultân Mustafâdan haber vir
Unutdı mı gurbetteki kulları
Bana Sultân Mustafâdan haber vir

manzumesi, pek çok âşık edebiyatı örneğinden daha sadedir. Hece ile yazılan şiirler, tıpkı Yunus'ta olduğu gibi musammat gazel tarzındadır. Bunlar ortadan ikiye bölündüklerinde karakteristik dörtlükler hâline gelmektedirler.

Sonuç olarak Usûlî, yetiştiği ortam, kişisel becerileri ve bunlarla yoğrulmuş kişiliği ile 16. yüzyıl Osmanlı edebiyat tarihine değer katmıştır. Şiirlerinin de yaşadığı dönemden itibaren Osmanlı coğrafyasının hemen her tarafında ve her dönemde okunduğu, farklı mecmualarda yer aldığı söylenebilir. Bu anlamda onun Batı Türkçesi çerçevesinde gelişen ve Yunus Emre'den itibaren giderek olgunlaşan tasavvufî şiirin Türkçe olarak gelişimine ciddi katkılar sağladığını da ifade etmek gerekir.

USÛLÎ DÎVÂN'NIN NÜSHALARI

Usûlî Divânı'nın on dördü yurt içi, altısı yurt dışında olmak üzere yirmi nüshası mevcuttur.

Divân'ın bulunduğu kütüphaneler, yanlarındaki kısaltmalarla birlikte şöyledir:

- H** Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Hazine, Nr. 931
- O** Zagreb Bilim ve Sanat Akademisi Kütüphanesi, Nr. OZJA 1861
- B** Belgrad Üniversitesi Kütüphanesi, Nr. 43666
- Ç** Çorum İl Halk Kütüphanesi, Feyzi Paşa Kitaplığı, Nr. 2209/2
- V** Süleymaniye Yazma Eser Kütüphanesi, Bağdatlı Vehbi, Nr. 1554/3
- Z** Zagreb Bilim ve Sanat Akademisi Kütüphanesi, Nr. OZJA 29/4
(Babinger Koleksiyonu)
- AE** Millet Yazma Eser Kütüphanesi, Ali Emiri Manzum, Nr. 31
- L** Süleymaniye Kütüphanesi, Laleli, Nr. 494/2
- S** Selim Ağa Kütüphanesi, Kemankeş Emir Hoca, Nr. 446
- A1** Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 8566/5
- A2** Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz B 191/2
- A** Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 3304
- A4** Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 8118/2
- A3** Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz FB 224/2
- Ö** Atatürk Üniversitesi Seyfettin Özege Kitaplığı, Agâh Sırrı Levend
Yazmaları, Nr. 510
- P** Paris Bibliotheque Nationale, Nr. AF 284
- YK** Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, Nr. 441
- YK1** Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, Nr. 512/1
(Gazeller Kısım)
- İ** British Museum, Nr. Or. 1151 Add. 7917
- İ1** British Museum, Nr. Or. 1151

Yukarıdaki değerlendirmeye göre *Usûlî Divânı*'nın, şairin yaşadığı dönemden itibaren bu konumdaki şairler açısından değerlendirildiğinde, en azından bir süre, ilgiyle takip edildiği anlaşıyor. Bu nüshalardan nitelikli üç tanesi şairin yaşadığı Balkan coğrafyasındaki kütüphanelerde, ikisi Zag-

rep, biri Belgrad'da yer almaktadır. Metnin kurulmasında esas alınan bir diğer önemli nüsha olan Bağdatlı Vehbi de aynı coğrafyada, bugün Arnavutluk sınırları içinde Ergirikasrı'nda yazılmıştır. Paris ve İngiltere nüshaları büyük ihtimalle sonradan buradaki koleksiyonlara eklenmiştir. Evliya Çelebi'nin şairin, Osmanlı dönemi Gülşenîliği açısından önemli bir merkez olan Kahire'de ilgiyle okunduğunu belirtmesine rağmen Mısır'daki yazmalar arasında *Usûlî Divânı*'na rastlanmamış olması şaşırtıcıdır. *Usûlî Divânı* ile ilgili dikkat çeken bir başka husus da yazmaların pek çoğunda Garîbî ve Hayretî ile ilgili şiirlere rastlanmış olmasıdır. Böylece hemşehri ve çağdaş olmalarının ötesinde bu üç ismin aynı zamanda yakın dost ve benzer düşünceler içinde oldukları, bir kez daha tescil edilmektedir. Bir hemşehrilik alakası olmaksızın benzer şekilde Fuzûlî'ye ait şiirlerin de pek çok yazmadaki ortaklığı, Türkçenin lirik geleneğinin ustası olan Fuzûlî'nin etkilerinin nerelere kadar uzandığını göstermektedir.

Elimizdeki bu yirmi yazmanın onunda istinsah tarihi mevcuttur. Bir yazmanın da (S) vakıf kaydından yaklaşık tarihini söyleyebilme imkânına sahibiz. Tarihi belli nüshaların hiçbirisi müellif hattı olmadığı gibi, şair hayatayken istinsah edilmiş örneğe de rastlamıyoruz. Ama istinsah tarihleri açısından dikkat çeken bir nokta, bu on yazmanın altı adedinin 1551 ile 1565 yılları arasında, yani on dört yıllık bir zaman aralığında çoğaltılmış olmasıdır. Elimizdeki tarihi belli ilk nüsha, 1551 yılında, yani şairin ölümünden on üç yıl sonra yazılmıştır (A2). Bunu takiben 1553 (YK1), 1556 (H), 1561 (O), 1562 (A1), 1565 (İ) yıllarında yazılmış beş nüsha daha elimizde mevcuttur. 1651(Ç), 1687 (Ö) ve 1697 (L) yılları arasında üç nüsha daha istinsah edildikten sonra *Usûlî Divânı* adeta unutulmuştur. Vakıf kaydından yaklaşık tarihini söyleyebildiğimiz S nüshası ise 1730 tarihini taşımaktadır ama bu rakamlandırma tahmine dayalıdır.

Usûlî Divânı yazmaları müstensihler açısından değerlendirildiğinde 20 nüsha içinde sadece beşinde (Ç, B, A2, YK, YK1) müstensih adının belli olduğu görülmektedir. Ayrıca bazı yazma örneklerinde karşılaştığımız gibi bu müstensihler tanınmış isimler değildir.

Bu nüshalar yazılış tarihleri ve muhtevaları dikkate alınarak şöyle sıralanabilir:

H Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Hazine, Nr. 931

Baş: Âferin ol pâke cân-ı pâkden
Kim bizi yarattı müşti hâkden

Son: Bî-cihetdür nuṭka gelmez genc-i zâtum vaḥdeti
Her kemâlâtı muḥîṭ oldu şıfâtum vaḥdeti

Yaprak: 65

Ölçüler: 210x125

Satır: 15

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âharlı

Cilt: Şemseli kahverengi deri

İstinsah tarihi: 964/1556

Müstensih: -

Mevcut nüshaların tarihi eski ikinci örneğidir. 5 kaside, 9 musammat, 142 gazel, 1 mi'râciyye, 1 şehrengîz ve 4 kıt'a ile içinde en çok şiiri ihtiva eden nüshalardan biridir. H nüshasında 119. ve 120. gazellerin peş peşe olmayışları arada bir sayfanın kopmuş olabileceğini gösterir.

O Zagreb Bilimler Akademisi, Codices Orientales Alexii Olesnicki Koleksiyonu, Nr. 1861

Baş: Hiç niyyetsüz cihân içre dürüst olmaz 'amel
İnneme'l-a'mâlû bi'n-niyât buyurdı resûl

Son: Cihânda 'âşık olan bî-laḥm olmaz
Anuñcün bî-laḥm olan 'âşık olmaz

Yaprak: 80

Satır: Değişik

Ölçüler: 145x212 mm

Yazı: Ta'lik kırmızı

Kâğıt: Âharlı

Cilt: Deri

İstinsah tarihi: 969/1561

Müstensih: -

Bu nüsha, hadis çevirileri ile başlar (1b-10b), 11'a da *Mi'râciyye* yer alır fakat 12b sonunda reddâdenin işaret ettiği şekilde yeni sayfa başlamaz ve 58. beyitten 86. beyite kadar *Mi'râciyye* eksiktir. 17a ortasında *Şehr-engîz* başlar ve 24b başında yerini kasidelere bırakır. Bu nüshada 4 kaside (Farsça kaside eksik), 8 musammat, 140 gazel, 4 kıt'a yer alır. Bu kısımdan itibaren normal sıraya göre devam eden şiirlerde birkaç eksiklik vardır. Bunları şöyle sıralayabiliriz: Pek çok nüshada *Varsağı* başlığı ile yer alan on iki imam övgüsü bu nüshada 143. gazeli takiben dördlük değil, beyit şekliyle yazılmıştır. *Yeniceden esen seher yelleri - Bana Sultân Mustâfadan haber vir* dizeleri ile başlayan şiir bu nüshada varsağıdan sonra gelir (79a). O nüshasının müstensihinin özensiz bir tavır sergilediği, yer yer mısralarda atlamalar yaptığı, okunması zor kelimeleri kendine göre resmettiği dikkati çeker. Benzer şekilde müstensih, *ki*, *ve* gibi çok tekrarlanan kelime ve redifleri çoğu kez ihmal eder, tamlama ve noktalara özen göstermez. Yazma, kıt'alarla biter. 4. kıt'adan sonra *Dikkat ile eylesen levh-i zamîre bir nazar* mısraı ile başlayan beyit ile *Kanı bir sarrâf ile...* başlayan kıt'a (Bu 141. gazelin iki beyitidir) sadece 06 Mil Yz A 8566-5 numaralı yazma (A1) ile bu nüshada mevcuttur.

B Belgrad Üniversitesi Ktp., Nr. 43666

Baş: Âferîn ol pâke cân-ı pâkden
Kim bizi yaratdı müştî hâkden

Son: Çün muhîṭ-i bî-cihetdür gene zâtum vahdeti
Bî-nihâyetdür zühûrında şıfâtum vahdeti

Yaprak: 71 (6b-66a)

Satır: 17

Ölçüler: 220x150 (170x110) mm

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âharlı

Cilt: Deri

İstinsah tarihi: 1208/1793

Müstensih: Derviş Îsâ İbni Kemâleddin Hoca

1b, 5a arasında muhtelif şahıslara ait manzum ve mensur örneklerin arkasından *Usûlî Divânı* 5b'de başlar. Mihrâbiyye ve ser-levha müzehheb, mülevven, cedveller yaldızlı, kırmızıdır. Başta, *Hâzâ Divân-ı Usûlî rah-*

metullâhi aleyh yazılıdır. Sonra *Bismillâhirrahmânirrahîm ve bihi nestâ'in* ifadesi yer alır. Sayfalar kırmızı cedvellerle çizilmiş, çift sütundur. *Mi'râciyye*'nin sonunda *Şehr-engîz* başlar. Bu nüshada 5 kaside, 10 musammat, 142 gazel, beş kıt'a bulunur. Nüshada reddâdeler her sayfada düzenli olarak gösterilmiştir. Bazı sayfalarda sahh kayıtları mevcuttur. 30b'de gazeller başlar ve bunların başında tekrar bir tezhib örneği vardır. Belgrad nüshası düzenli bir yazma örneği gösterirken 127, 128, 129, 133 ve 139. gazeller arasında bir karışıklık söz konusudur; 60b'nin sonunda yer alan 118. gazelin 61a'da devam eden üçüncü beyitinden itibaren ikinci mısra yerine 127. gazelin ikinci mısraı sol sütunda yer almış ve bu gazelin her beyitinin sadece ikinci mısralarıyla şiir yarım olarak tamamlanmıştır. Aynı şekilde sağ sütunda da 118. gazelin kalan bölümünün her beyitinin ilk mısraları ile bu şiir de yarım olarak sona erer. Yine sağ sütunda 118. gazelin altında bu kez 126. gazelin her beyitinin ilk mısraları yazılmıştır. Onun da altında 128. gazelin ilk dört beyitinin ilk mısraları bulunur. Öyle anlaşıyor ki bu sayfanın ortasına yukarıda belirtilen gazellerin eksik bazı sayfaları yapışmış olup onlar da yarımıdır. 60a ve 61b aynıdır. Nüshada ketebe kaydı vardır ve buradan müstensih'in bu nüshayı şimdi Arnavutluk sınırları içinde yer alan Ergirikasrı'nda yazdığı anlaşılmaktadır. Müstensih'in adı, yazmanın başındaki *Usûlî Dîvânı* öncesi 2b'de de geçer. Zaten yazmanın *Usûlî Dîvânı*'nın tamamlanmasından sonraki dört yaprağında Ergiri ile ilgili şiirler vardır.

Ç Çorum İl Halk Kütüphanesi, Feyzi Paşa Kitaplığı, Nr. 2209/2

Baş: Âferîn ol pâke cân-ı pâkden
Kim bizi yaratdı müştî hâkden

Son: Gerçi böyle şûretâ dervîş ü 'uryânuz velî
'Âlem-i ma'nîye baksañ Zülfikâr-ı Hayderüz

Yaprak: 55 (40b-94b)

Ölçüler: 210x140 mm

Satır: 15-17

Yazı: Nesih

İstinsah tarihi: 1062

Müstensih: Kıymetî (şair)

Bu nüsha Edirneli Âlî Hüseyin Efendi Divân'ıyla aynı cilt içindedir. Zahriyede “*Divân-ı Âlî* ve *Divân-ı Usûlî*” kaydı bulunmaktadır. 40b’de cetvel içindeki kısma kırmızı mürekkeple yazılan “*Divân-ı Dervîş Usûlî* rahimehullâh” başlığının başına siyah mürekkeple “Vardar Yenicali”, sonuna ise “vefâtı 945” notu düşülmüştür. 1a’da bulunan mühür ve bir kayıttan, 65a ve 94b’deki mühürden eserin Çorum müftüsü Seyyid Ahmed Feyzî’ye ait olduğu anlaşılır. Bu nüshada 5 kaside, 8 musammat, 136 gazel, 1 mi‘râciyye ve 1 şehrengîz bulunmaktadır. Bu nüshada 11, 13, 14 ve 15. gazellerin eksikliği arada bir sayfa kopukluğu olduğuna işaret edebilir.

V Süleymaniye Yazma Eser Ktp., Bağdatlı Vehbi, Nr. 1554/3

Baş: Kelimâtü Resûlü’l-Melikü’l-‘Allâm
Hîç niyyetsüz cihân içre dürüst olmaz ‘amel
İnneme’l-a‘mâlü bi’n-niyât buyurdı resûl

Son: Pîrler işiginde ben Hâkķı buldum
Dönmezin niye döneyin pîrümnden

Yaprak: 73 (49b-122b)

Ölçüler: 198x132 mm

Satır: 15

Yazı: Ta’lik

Kâğıt: Âharlı

Cilt: Mukavva

İstinsah tarihi: -

Müstensih: -

1b, 49a arasında muhtelif şahıslara ait manzum ve mensur örneklerin ardından *Usûlî Divânı* 49b’de başlar. Sayfalar cedvellerle çizilmiş, çift sütundur. Hadislerin orijinaleri kırmızı mürekkeple yazılmıştır. 56b’de Hz. Ali’nin sözlerinin çevirisi, 57b’de *Mi‘râciyye* başlar, bunu *Şehr-engîz* takip eder. Bazı sayfalarda sahh kayıtları mevcuttur. 73a’da kasideler başlar ve bu nüshada 5 kaside, 9 musammat, 136 gazel, 5 kıt’a yer alır. Bu yazma, tam nüshalara yakın özellikler taşır. Nüshada Farsça örnek dâhil kasidelerin tamamı ile musammatlar eksiksiz olarak mevcuttur. Sadece *Varsağî* başlıklı dörtlük ile *Yeniceden esen seher yelleri* mısraı ile başlayan heceyle yazılmış şiirler musammatlar arasında değil, *Divân*’ın sonunda yer alırlar.

112'dan sonra bu nüshada yer alan 106. gazelin üçüncü beyitinin ardından bir kopukluk ortaya çıkmış ve sonuç olarak 109, 110, 111, 112. gazellerin tamamı ile 113. gazelin ilk üç beyiti mevcut yazmada yer almamıştır. Yeni sayfa 113. gazelin dördüncü beyiti ile başlar. Yazmada bundan sonra kıt'alar yer alır ama bu nüshada başka örneklerde yer almayan şu kıt'a mevcuttur:

Ey ayagı toprağı başumda tâc-ı devletüm
Âsitânun tozıdur egnümde fâhir hil'atüm

Yalınız seyr itdügüm budur Usûlî her zamân
Ta sirâyet itmeye yârâna nâgeh nekbetüm

Varsağı başlıklı örnek ve *Yeniceden esen seher yelleri* mısrai ile başlayan heceyle yazılmış şiirlerle *Usûlî Dîvânı* sona erer. Bundan sonra dört yapraklık farklı kişilere ait manzum, mensur örnekler vardır. Nüshada yer yer "sahh" kayıtları mevcut olup yazmanın dikkatli bir müstensihinin elinden çıktığı anlaşılmaktadır.

Z Zagrep Bilimler Akademisi, Codices Orientales Francisci Babinger Koleksiyonu, Nr. 29-4

Baş: Dükendi kalmadı şabr u qarârum
Be-küllî gitdi elden ihtiyârum (*Şehr-engîz*'in 38. beyiti)

Son: Kılmağa şikâyet aña hicrân siteminden
Dil mülkine hüküm idici sulţânı görem mi

Yaprak: 62 (71-133)

Satır: Değişik

Ölçüler: 130x195 mm

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âharlı

Cilt: Deri

İstinsah tarihi: -

Müstensih: -

Bu nüsha, baştan eksik olup *Şehr-engîz*'in 38. beyiti ile başlar ve tamamlanmadan 152. beyitle sona erer. Nüshanın 77b, 78a, 78b, 79a, 79b, 80a, 80b sayfaları boş olup yeni bölüm *rûzgâr* redifli birinci kasidenin 15. beyitiyle başlar. Bu kısımdan itibaren normal sıraya göre devam eden şiirlerde bazı eksiklikler

vardır. Bunları şöyle sıralayabiliriz: *Yeniceden esen seher yelleri - Bana Sultân Mustafâ'dan haber vir* dizeleri ile başlayan şiir bu nüshada yer almaz. Pek çok nüshada *Varsağî* başlığı ile yer alan on iki imam övgüsü, bu nüshada kırmızı mürekkeple *Düvazdeh İmam* başlığıyla 113. gazeli takiben dörtlük değil, beyit şekliyle yazılmıştır. Z nüshasında 5 kaside, 9 musammat, 136 gazel bulunur. *Mi'râciyye* bu nüshada mevcut değildir. 147. gazelin ikinci beyiti atlanarak birinci ve üçüncü beyiti yazılmış ve nüsha bu şekliyle sona ermiştir. Reddâdede sonraki sayfanın ilk kelimesi *Bu eyledigüm* şeklinde doğru gösterildiğine göre nüshanın sonraki sayfaları kaybolmuştur. Bu yüzden 148, 149, 150. gazeller ile bazı nüshalarda yer alan kıt'alar bu yazmada yer almaz. Sonu kayıp olduğu için istinsah tarihi ve müstensihî ile ilgili bir bilgi de yoktur.

Bu nüshada çoğu kez vokaller yerine hareke kullanılmıştır. Ayrıca anlaşılması zor kelimeler için kenarda açıklayıcı notlar yer alır. Nüshada yer yer "sahh" kayıtları mevcuttur.

Sonda Fuzûlî, Bâkî, Rızâî'ye ait gazeller ve birkaç Farsça beyit yer alır.

AE Millet Yazma Eser Ktp., Ali Emiri Manzum, Nr. 31

Baş: Hiç niyetsüz cihân içre dürüst olmaz 'amel
İnneme'l-a'mâlû bi'n-niyât buyurdı resûl

Son: Çoğaldüğınca 'uşşâkuñ niyâzı
Bularuñ arta dursun 'izz ü nâzı

Yaprak: 86

Ölçüler: 210x120 (137x65) mm

Satır: 13

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âbâdî

Cilt: Koyu kahverengi meşin, hafif şemseli

İstinsah: -

Müstensih: -

Bir ve on ikinci yaprak başlıkları tezhibli, birinci yaprakta Ali Emiri Efendi'nin vakıf mührü basılıdır. 1, 2, 83 ve 86. varaklarda Hâkî ve Kuloglu'nun birkaç gazeli, ayrıca bazı sayfa kenarlarında başka gazeller vardır. Bu nüshada başta hadisler ile Hz. Ali'nin bazı sözlerinin manzum çevirisi,

4 kaside, 9 musammat, 126 gazel, 3 kıt'a, 1 mi'râciyye, 1 şehrengîz yer almaktadır. Diğer nüshalardan farklı olarak AE nüshasında gazeller, hadis çevirilerinden sonra, fakat diğer örneklerden önce gelir. Varsağı bu nüshada musammatlar arasında değil, gazeller arasındadır.

L Süleymaniye Yazma Eser Ktp., Laleli, Nr. 494/2

Baş: Âferin ol pâke cân-ı pâkden
Kim bizi yarattı müştî hâkden

Son: Ararsañ Ka'be-i maşşûd râhın câhile uyma
Kulağuz itme kendüñe şağın gül-i beyâbânı

Yaprak: 61

Ölçüler: 190x130 (135x90) mm

Satır: 17

Yazı: Ta'lik

Cilt: Şemseli miklebli

İstinsah tarihi: 1109/1697

Müstensih: -

Manzum hadis çevirilerinin ardından 8b'de *Mi'râciyye* başlar. 60b'den sonra *Usûlî Dîvânı* tamamlanmadan 133. gazelden sonra kesilir ve 61a'da Fazlî'ye ait gazeller başlar. Bu açıdan sonraki bölüm eksiktir. 16a'da "Sâhibü'l-kitâb Ali Dervîş 1109" tarihi bulunmaktadır. L nüshasında, 4 kaside, 8 musammat, 126 gazel, 1 mi'râciyye ve 1 şehrengîz bulunmaktadır. Son kısım eksik olduğu için kıt'alar bu nüshada yer almaz.

S Selim Ağa Kütüphanesi, Kemankeş Emir Hoca, Nr. 446

Baş: Dâmına dutulma dünyânuñ ki büm-ı şümdur
Niçe şâhinler şikâr itmiş göçer bu lânenen

Son: Her şeb ki pur-şikûfe şeved sebzazâr-ı çarh
Her şubh-dem ki bi'skufed in köhne mergzâr

Yaprak: 53

Ölçüler: 200x145

Satır: Muhtelif

Yazı: Muhtelif

Cilt: Arkası ebru kaplı

İstinsah: -

Müstensih: -

Birinci yaprakta Kemankeş Emir Hoca'nın 1143 tarihli vakıf şartları yazılı ve vakıf mührü basılıdır. Bu mühür muhtelif başka sayfalarda da yer almaktadır. Baştaki üç yaprakta Suâlî'nin şiirleri ile *Divân* boyunca kenarda Hayretî'nin gazelleri, 31a ve b'de Gülşenî'ye ait bir tercî'-bend, 38b-40b arasında Hayretî'nin şiirleri mevcuttur. Cildin kötü tamiri yüzünden şiirlerin satır başları, sonları ve başlıkları okunamaz hâle gelmiştir. S nüshasında 5 kaside, 6 musammat, 116 gazel, 1 mi'râciyye (eksik), 1 şehrengîz bulunmaktadır. Bu nüshada kıt'alar yer almaz.

A1 Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 8566-5

Baş: Bu meleklerdür ki secde eylediler Âdeme
Arasında bunların İblise istiṣnâ nedür (27. gazelin ikinci beyiti)

Son: Çoğalduğınca 'uşşâkuñ niyâzı
Bularuñ arta dursun 'izz ü nâzı

Yaprak: 96a-116a

Satır: Değişik

Ölçüler: 204x139 (155x85) mm

Yazı: Ta'lik kırmızı

Kâğıt: Saykallı âbâdî

Cilt: Çiçek şemseli, zencirekli, miklepli, kahverengi meşin cilt

İstinsah tarihi: 970/1554

Müstensih: -

Yazmanın içinde muhtelif kitaplar vardır. Cedveller kırmızı, derkenarlar haşiyelidir. *Usûlî Divânı* toplam 41 varaktır. Bu nüsha, 27. gazelin ikinci beyiti ile başlar, yani başı eksiktir. Bundan dolayı gazellerden önce yer alan *Mi'râciyye*, kasideler ve musammatlar bu nüshada yer almaz. Fakat kenarlarda 18. ve 20. gazel yer almaktadır. Gazeller bölümü kenardakilerle birlikte 151. gazelle sona erer. 112b'de varsağı beyit hâlinde yer almakta,

bunu, 113'a'da şehrengîz izlemektedir. Fakat şehrengîzin başı eksik olup 53. beyitten başlar ve 117'a'da bu şiirin 191. beyitiyle *Dîvân* sona erer. Yazmanın sonu "Hatm şod *Dîvân-ı Usûlî*, sene 970" ifadesiyle son bulur.

A1 nüshası başka nüshalarda bulunmayan bazı şiirler içerir: 138. gazelden sonra gelen *kâşkî* redifli gazel, *Bizi ey derzî güzel inende salma pâreye* mısraı ile başlayan 124. gazel ve 4. kıt'adan sonra *Dikkat ile eylesen levh-i zamîre bir nazar* mısraı ile başlayan beyit sadece bu nüshada yer alan örneklerdir. Ayrıca *Kanı bir sarrâf ile...* şeklinde başlayan kıt'a bu nüsha ile birlikte O nüshasında da mevcuttur (107b).

A2 Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz B 191/2

Baş: Vücüd-ı Muṭlaḳu'n baḫrı ne mevci kim ider peydâ
Ene'l-Haḳ sırrını söyler eger maḥfi eger peydâ

Son: Ey Uşûlî ḥâdişât eṭfâli bir bir yügrişür
Var ise girdi melâmet şehrine rüsvâ-yı 'ışḳ

Yaprak: 84b-109a

Satır: 23

Ölçüler: 257x175 (178x96) mm

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Mihrabiyye ve ser-levha müzehheb, mülevven, ilk iki sayfada cedveller yaldızlı, kırmızı. Yapraklarda rutubet lekesi var.

Cilt: Şirazesı dağılmış, sırtı kahverengi meşin. Kapakları ebru kâğıt kaplı mukavva bir cilt.

İstinsah tarihi: 959 (1551)

Müstensih: İbrâhim bin Halîmî

Hayretî, Usûlî, Ahmed Paşa, Zâtî, Ümîdî ve Mesîhî'nin divanlarının bulunduğu bir nüsha olup ayrıca Mesîhî'nin *Şehr-engîz*'i ve Revânî'nin *İşret-nâmê*'si de bu yazmada yer alır.

Dîvân, 1. gazelle başlar; şiirlerin dizilişi zaman zaman düzenli, zaman zaman bir düzenden mahrum olarak seyreder. Şöyle ki 4, 5, 8, 21, 23, 25, 27, 33, 35, 36, 37, 39, 40, 43, 46, 47, 48, 51, 58, 64, 80, 81, 85, 88, 91, 92, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 105, 106, 107, 108, 109, 110,

111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 137, 138, 141, 143, 146. gazeller bu nüshada yer almaz. 87. gazelin 4. beyitinden sonra bir kopukluk olmalıdır ki tekrar sıralama ancak 131. gazelin 15. beyitiyle başlamaktadır. Gazeller kısmı 99b'de 151. gazelle sona erer. 100a'da *rûzgâr* redifli kaside başlamaktadır. Ardından *Tâze beğsin dostum gel almagıl ahum benüm* mısraı ile başlayan 8. musammat bu nüshada 81. gazelden sonra ve gazeller arasında yer alır. Bunu takiben ikinci musammat gelmektedir. Bundan sonra yeniden sayfalar karışmış olup *Mi'râciyye* 128. beyitle başlar ve bu şiirin son beyti olan 191. beyitle sona erer. Hemen ardından *Bahâriyye Kasîdesi* başlar. Bu kasidenin tamamlanmasından sonra bu kez *Mi'râciyye*, başlangıç bölümüyle başlayıp 127. beyitle yani eksik kısımla sona erer. Bundan sonra 3. ve 4. musammat gelmektedir. Bu şiirlerin peşinden tekrar *Mi'râciyye* başlar ve 127. beyitle biter. Sayfalar karışmış olmakla birlikte böylece *Mi'râciyye* tamamlanmış olur. Bundan sonra da karışıklık sürmektedir; *Mi'râciyye*'nin ardından 104. gazel, sonra 6. musammat, ardından 4. kaside yer alır. 61. gazelin son beyiti ile nüsha sona erer.

A Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 3304 (Külliyat)

Baş: Âhiretde şübhesüz geymek müyesser olmaya
Şol müselmân kim geye dünyâda dîbâ vü harîr

Son: Ey Uşûlî dut zebânuñ lâl bezm-i yârde
Vâdi-i 'aşk içre hîç ikrâr inkâr olmadı
(146. gazelin son beyitleri ama değişik.)

Yaprak: 85

Satır: 13

Ölçüler: 172x102 (120x65) mm

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Krem rengi, ay yıldız fligranlı

Cilt: Şemseli, siyah meşin cilt

İstinsah tarihi: -

Müstensih: -

Söz başları mavi, kırmızı ve yaldızlı, şirazesı dağınık, şemseli kahverengi meşin cilt içerisindeyir. Nüşanın başlangıç beyiti, hadis çevirilerinin dördüncü beyitidir. Bu hâliyle nüşanın başlangıç sayfası, yani 1b eksiktir. 2a-9b arasında manzum hadis, 9b-10b arasında *Kelimât-ı Alî Bin Ebî Tâlib*'in manzum çevirileri, daha sonra tam nüşalarda görüldüğü gibi *Mi'râciyye*, *Şehr-engîz*, 5 kaside, 8 musammat 113 gazel yer alır. Bu nüşada 2, 7, 8, 22, 39, 41, 43, 44, 50, 51, 52, 53, 74, 103, 113, 114, 116, 117, 118, 119, 121, 122, 123, 128, 129, 136, 137, 140, 142, 146, 150. gazeller eksiktir. 14a'da Ali adı okunabilen bir mühür vardır. 85b ve sonraki yapraklarda İzzet mahlaslı şairin bir na'ıtı, Yunus ve Niyâzî-i Mısırî'nin birer ilahisi mevcuttur.

A4 Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz A 8118-2

Baş: Vücüd-ı Muṭlaqu'n baḥrı ne mevci kim ider peydâ
En'e'l-Ḥaḳ sırrını söyler eger maḥfî eger peydâ

Son: 'İlm-i ḥikmetden bilürseñ gel berü gel ey ḥakîm
Sen Nesîmî mantıḳından diñle Fazlullâhı gör

Yaprak: 72b-88a

Satır: Değişik

Ölçüler: 205x145 mm

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âharlı

Cilt: Sırtı ve sertabı kahverengi meşin. Şemseli, miklebli, kapakları ebru kâğıt kaplı mukavva bir cilt.

İstinsah tarihi: -

Müstensih: -

Divan tarzında cedveller kırmızı, derkenarlar haşiyelidir. Usûlî'nin şiirleri 72b'de 1. gazelle başlar, fakat düzensiz biçimde 1, 3, 4, 6, 144, 67, 29, 28, 134, 11, 130. gazeller sıralanır. Arada başka şairlere ait şiirler ve beyitler de vardır. Bunlardan sonra 80a'da *Mi'râciyye* başlar 85a'da sona erer. 85b'de 6. musammat yer alır. Yani bu nüşada toplam 2 musammat ve 11 gazel bulunmaktadır. 82a'da Garîbî'nin tercî'-bendi bulunur. 87b ve 88a'da 5. musammat vardır. Bu örnekle yazmada Usûlî'ye ait şiirler sona erer.

A3 Milli Kütüphane, Nr. 06 Mil Yz FB 224-2

Baş: Hiç niyyetsüz cihân içre dürüst olmaz ‘amel
İnneme’l-a‘mâlü bi’n-niyât buyurdı resûl

Son: Umaram yazılmaya dîvânüña haţţ-ı haţâ
Ey Uşûlî ref’ olur dirler kâlem dîvâneden (93. gazelin son beyiti)

Yaprak: 11a-71b

Satır: 15

Ölçüler: 170x100 (120x56) mm

Yazı: Ta’lik

Kâğıt: Birleşik harf fligranlı

Cilt: Zencirekli, yıpranmış, kahverengi meşin

İstinsah tarihi: -

Müstensih: -

Bu nüsha hadis çevirileri ile başlar, *Hz. Ali Sözleri* çevirisi ile devam eder. Sonra *Mi'râciyye* gelir. *Şehr-engîz* tamamlanmadan 133. beyitle sona erer. Bu kez ilgisiz bir şekilde 32a'da Farsça kaside, ardından 4. kaside 14. beyitle tamamlanmadan sona erer. 33a'dan itibaren sayfalar karışmış, tekrar *Şehr-engîz* bölümleri 165. beyitle başlayıp 189. beyitle sonlanmıştır. Bundan sonra da düzensizlik söz konusudur ve *Şehr-engîz* 134. beyitle başlayıp sonuna kadar devam eder. Sayfa karışıklıkları takip edilirse *Şehr-engîz* tamamlanmaktadır. Bundan sonra *rûzgâr* redifli ilk kaside (35a), sonra da *güneş* redifli ikinci kaside, ardından *bahâr* redifli üçüncü kaside yer alır. Arada yine düzensizlikler olmalıdır ki dördüncü kaside 15. beyitten başlar ve tamamlanır. Musammatlardan, *Pîrimün yolu* ile başlayan 7., *Gir gönül mülkine* mısrayla başlayan 9. ve *Yeniceden esen seher yelleri* ile başlayan 12. şiir eksiktir. Sonra düzenli olarak gazeller nüshada yer alır. 27. ve 51. gazel hariç öbür gazeller 97. gazele kadar tamdır. Yazma bundan sonraki gazelleri içermez ve eksik olarak sona erer. Nüshanın dikkat çeken özelliği kelimele-
rin bir kısmına hareke konmuş olmasıdır.

**Ö Atatürk Üniversitesi Seyfettin Özege Kitaplığı, Agâh Sırrı
Levend Yazmaları, Nr. 510**

Baş: Ya'ni kim benüm şalâtum cum'adur
Da'vetüm farka degüldür cem'edür

Son: Ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd
Ey Uşûliden su'al idüp tesellâ isteyen

Yaprak: 62

Ölçüler: 187x122 (140x70) mm

Satır: 17

Yazı: Ta'lik

Cilt: Mukavva

İstinsah tarihi: 1099

Müstensih: -

Kenarda 1-5. sayfalarda Ulvî'nin kıt'aları, 19. sayfada Niyâzî'den bir ilâhi ve altında "Temmet kitâb bi-avnillâhi rebû'l-evvel sene 1099" tarihi bulunmaktadır. 32. sayfadan sonra 10 boş yaprak, ardından 61. sayfa kenarında Kanunî'nin bir gazeli ile 62. sayfada Şâhî mahlaslı Şehzâde Bayezid'e ait bir başka gazel bulunmaktadır. Ö'de eksik şekilde 50. beyitle başlayan 1 mi'râciyye, 1 şehrengîz, 5 kaside ve 52 gazel yer almaktadır.

P Paris Bibliotheque Nationale, Nr. AF. 284

Baş: Hiç niyyetsüz cihân içre dürüst olmaz 'amel
İnneme'l-a'mâlü bi'n-niyât buyurmuşdur resûl

Son: Gün gibi fâş eyleyüp sırrum 'ıyân itdüm yine
Ben Muḥammed ümmetiyem Muştafâdur sevdüğüm

Yaprak: 26 (7b-33b)

Ölçüler: 200x120 mm

Satır: Muhtelif

İstinsah tarihi: -

Müstensih: -

Başta Niyâzî'ye ve başka şairlere ait şiirler bulunmaktadır. 3b-5b arasında mensur parçalar yer alır. 5b'de "Târîh-i Katl-i Mustafâ" başlıklı tarih

manzumesi ve yanında 1053 tarihi yazılıdır. *Usûlî Divânı* 7b'de başlar. Bu kısımda hadis tercümeleri bulunmaktadır. *Divân* 12a'dan başlar. P nüshasında 1 mi'râciyye, 1 şehrengîz, 5 kaside ve 7 musammat yer almaktadır.

YK Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, Nr. 512

Baş: Ağzuñ ile kâmetüñ zülfüñ benüm çok sevdüğüm
Ayağuş topırağı haqqı baña dünyâ mālîdur

Son: Ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd
Ey Uşûliden su'âl idüp tesellâ isteyen

Yaprak: 19

Ölçüler: 185x115 (115x65) mm

Satır: 14

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âharlı, kalın, krem

Cilt: Kahverengi meşin

İstinsah tarihi: 1099

Müstensih: Derûnîzâde Sûdî

Bu nüsha *Bâkî Divânı* ile birlikte dir. *Usûlî Divânı* 1a-13b arasında yer alır ve baştan eksik bir nüshadır. *Divân*, 31. gazelin ikinci beyiti ile başlar. Yazma yanlış ciltlenmiş ve sayfalar karışmıştır. Bu yüzden sayfa altındaki reddâdeler çoğu kez karşı sayfa ile uyuşmamaktadır. 38, 40, 42, 45, 47, 48, 39, 43, 49, 52, 53, 59, 57, 56, 58, 54, 55, 60, 61, 67, 63 numaralı gazeller kısmen divan tertip tarzına uygun seyr ederken araya kopukluklar girer ve *Divân*'daki 87. gazel altıncı beyitten başlar. Buradan 93, 94, 95, 92, 91, 81, 90, 85 ve 99. gazeller devam eder. Yazmada 9a olarak numaralanan sayfa 8a olmalıdır. Sonrasında tekrar kopukluk başlar ve kaf kafiyesine dönülerek 66, 62, 67, 64, 65, 72, 69, 70, 76, 78 ve 80. gazeller sıralanır. 11b'den sonra tekrar bir kopukluk olup burada da 11b reddâdesinin gösterdiği kelime karşı sayfada devam etmez. Bu kez 122. gazelle 12a devam eder ve bunu 109, 113, 97. gazeller izler. 13a da yanlış ciltlenmiş olup *râz* reddâdesi karşı sayfada devam etmez. Bu sayfada 137. gazel üçüncü beyitten başlar ve 141, 50, 68, 79. gazeller tamamen kafiye birliği gözetilmeden rastgele dizilmişlerdir. Daha sonra musammatlar arasında yer alan varsağı, 83. gazelden sonraya yerleştirilmiş, onu 115, 116 ve 126. gazeller takip etmiştir. Bu değerlendiri-

meden sonra sözü edilen bu nüsha divan tertip sırasına uymaksızın toplam 55 gazel ihtiva etmektedir. Bunun yanında *Mi'râciyye*, *Şehr-engîz*, kasideler ve musammatlar da bu nüshada yer almaz.

YK1 Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, Nr. 441

Baş: Ger dilerseñ bilesin mâhiyyetin bir âdemün

Son: Şağın sen 'ışk işin bâzîçe şanma
İñende 'aşıkam diyü kıvanma

Yaprak: 11

Ölçüler: 158x105 (125x53) mm

Satır: 15

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âharlı, kalın krem

Cilt: Kahverengi meşin

İstinsah tarihi: 961 (1554)

Müstensih: Yûsuf b. Şeyh Mahmûd

Bazı varaklar tamir görmüştür. Nüsha 1a'da Hz Ali'nin vecizelerinden altıncısının çevirisi ile başlar. 1b'de, *Âferîn ol pâke cân-ı pâkden - Kim bizi yaratdı müştî hâkden* beyiti ile yani *Mi'râciyye* ile devam eder. Buradan itibaren 130. gazele kadar sayfalar eksiktir. Nüshada 133, 134, 138, 139, 142, 136, 143, 144, 145, 147, 148, 149, 150, 137-146. gazeller yer alır.

YK1 nüshası *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz*'in bir bölümü yanında toplam 15 gazel ihtiva etmektedir. Bunun yanında kasideler ve musammatlar bu nüshada yer almaz. Aynı şekilde *Şehr-engîz* de eksiktir.

İ British Museum, Nr. Or. 1151 Add. 7917

Yaprak: 177 (Fuzûlî ve Usûlî, birlikte; 3-105 Fuzûlî, 106-177 *Usûlî Dîvânî*'dir.)

Ölçüler: 30,4x19,7

Satır: 15

Yazı: Nesih

Kâğıt: Âharlı, sayfa kenarları kırmızı çizgilerle çerçevenilmiş

Cilt: -

İstinsah tarihi: 16. yüzyılda istinsah edildiği anlaşılmaktadır.

Müstensih: -

Bizzat görülemeyen iki nüshadan biri olan bu nüsha ile ilgili teknik bilgiler yukarıdakilerden ibarettir. Bu bilgiler Yakup Poyraz'ın "Uzaktaki Yazmalarımız: İngiltere Ulusal Kütüphanesi'ne İlk Kaydedilmiş Divanlar ve Mecmû'alar" adlı makalesinden (2010b) alınmıştır.

İ1 British Museum, Nr. Or. 1151

Yaprak: 78 (Usûlî, Gâribî birlikte)

Ölçüler: 19,5x12

Satır: 17

Yazı: Ta'lik

Kâğıt: Âharlı, sayfa kenarları kırmızı çizgilerle çerçevelenmiş

Cilt: -

İstinsah tarihi: -

Müstensih: -

Bizzat görülemeyen iki nüshadan biri olan bu nüsha ile ilgili bilgiler Yakup Poyraz'ın "Uzaktaki Yazmalarımız: İngiltere Ulusal Kütüphanesi'ne İlk Kaydedilmiş Divanlar ve Mecmû'alar" adlı makalesinden (2010b) alınmıştır. Bu nüsha, Usûlî ve Gâribî'nin şiirlerini ihtiva eden bir yazmadır. 1b-8a arasında hadisler ile Hz. Ali'ye ait sözlerin manzum çevirileri verilmiştir. Sonra *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz*, bunları takiben de 7 kaside (?), 2 musammat ve gazeller yer alır (Poyraz 2010b). Daha sonra Garîbî'ye ait şiirler bulunur. Nüshalara bütün olarak bakıldığında Garîbî (ö. 1547) şiirlerinin pek çok yazmada Usûlî şiirleriyle birlikte yer aldığı görülmektedir.

NÜSHALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Usûlî Divânı, bu şekli özelliklerin dışında içerik açısından değerlendirildiğinde ise karşımıza çıkan tablo şöyledir: Aslında, daha önce de ifade edildiği gibi, Usûlî'nin bu eseri sadece *Divân*'ını değil, diğer çalışmalarını da ihtiva eden bir külliyat konumundadır. Bu yüzden nüshaların önemli bir bölümü hadis çevirileri ile (O, V, AE, A, A3, Ö, P); bir kısmı *Mi'râciyye* ile (H, B, Ç); geri kalanı ise muhtelif bölümlerden beyitlerle (Z, S, A1,

A2, A4, YK, YK1) başlar ve çoğunluk *Şehr-engîz* ile devam eder. Daha sonra kasidelerle birlikte *Divân* başlar. Kasideler metin kurmada seçilen nüshalarda genelde mevcuttur. Sadece Farsça kaside Ç, H, L, S, B, V, Z nüshalarında bulunur. Musammatlar değerlendirildiğinde durum kasideler kadar netlik göstermez. Bir terkîb-bend olarak yazılmış olan İbrâhim Gülşenî mersiyesi, hemen hemen bütün nüshalarda bulunur (Ç, H, L, AE, S, B, O, V, Z). 4. ve 10. musammat divanlarda yer almaz, mecmualardan bu neşre eklenmiştir. 7. musammat L ve O nüshalarında, 12. B, V, S'de yer alırken, 11. musammat Ç, L, S nüshalarında bulunmamaktadır. Buna karşılık kasideler, *Divân*'da bütünüyle aynı sırayla karşımıza çıkar. Musammatların nüshalardaki sıralanışı farklıdır. Daha sonra tartışılacağı gibi bu durum bir şecere çıkarmada işimize yarar mı noktasından değerlendirildiğinde tablo şöyledir:

1- Yazuk degül mi niçe bir ey devr-i kinedâr	+H 1	+O 1	+B 1	+Ç 1	+V 1	+Z 1	+ AE1	+L 1	+S 1	A1	A2
2- Şükr Hâkka kim yine bir mehlikâdur sevdüğüm	+4	+5	+5	+2	+2	+5	+2	+5			
3- Yâ ilâhî ravza-i cennet midür bu hoş maķâm	+5	+4	+4	+3	+3	+4	+5	+4	+		
4- Her denîye ey gönül rûh-ı revân virmek neden	+6	+6	+6	+4	+7	+6	+6	+6	+	+	
5- Âteş-i hicrân ile yandı yürek dutuşdı cân	+7	+7	+7	+5	+6	+8	+8	+7	+	+	
6- Pirümün yolu çünkü Hâk yolıdur	+G		+G	+6	+G	+G	+G		+		
7- Yâ ilâhî vâdi-i işyânda kaldum bi-meded	+2	+2	+2	+7	+4	+3	+	+8		+	
8- Gir gönül mülkine seyr eyle ulu dergâhı gör	+3	+3	+3	+8	+5	+4	+4	+3		+	
9- Işık-ı cânân ile ben çün kim ezelden hem-demem											
10- Tâze beğsin dostum gel almağıl ahum benüm	+8	+8	+8	+	+8	+7	+7	+8		+	
11- Yeniceden esen şehir yılleri			+G	+G	+	-G			+		

Tablo değerlendirildiğinde ikinci musammat Ç, V, AE'de ikinci; O, B, Z, L'de beşinci; H'de dördüncü sırada yer alır. Üçüncü musammat Ç ve

V'de 3.; O, B, Z, L'de 4.; H, A, E'de 5. sıradadır. Dördüncü musammatın nüshalarındaki sırası ise H, O, B, Z, AE, L'de 6; Ç'de 4, V'de 7'dir. Beşinci musammat H, O, B, L'de 7; Ç'de 5; V'de 6; Z, AE'de 8; L'de 7. sıradadır. Bu nüshaların değerlendirilmesiyle ortaya çıkan edisyon-kritikli çalışmada Ç'de musammat, H, B, V, Z, AE, S'de gazeller arasında bulunan altıncı şiir, tarafımızdan musammatlar arasına konmuştur. Yedinci musammat H, O, B'da 2; Ç'de 7; V'de 4; Z'de 3; L'de 8. sıradadır. Sekizinci musammat H, O, B, L'de 3; Ç'de 8; V, Z'de 4. sırada yer alır. Onuncu musammat H, O, B, V, Z'de 8.; Z, A, E'de 7. sıradadır. 12. musammat ise S'de musammat olarak karşımıza çıkarken B'de gazeller arasında (34. gazelden sonra); V'de varsağı ile birlikte nüshanın sonunda yer alır. Bu örnek de tarafımızdan musammatlar arasına alınmıştır.

Gazellere gelince elbette dizilişteki çeşitlilik daha fazladır: 14 (A2), 17 (A1), 118 (Ç), 124 (A1), 139. gazeller (A2) nüshalarında yer alır. 51. gazel ise Ç ve AE'de mevcuttur. Yine sınırlı sayıda nüshalarda karşımıza çıkan gazeller için tablo şöyledir: 37. gazel Ç, AE; 74. gazel H, Ç, AE, S'de; 138. gazel ise O, B, Ç, V, S, A2'de bulunur.

Yine nüshalar arasında farklılık gösteren ve pek çok nüshada *Mi'râciyye* ile *Şehr-engîz* arasında yer alan mensur metin H, S, B, O, V nüshalarında bulunmaktadır. S nüshasında bu bölüm *Şehr-engîz*'den sonraya konmuştur.

Aslında edisyon-kritik çalışmalarının temel hedefi, varsa müellif nüshasına ulaşmak, bu mümkün değilse müellifin kaleminden çıkmış bir metin oluşturmaya gayret göstermektir. Bu iş için de öncelikle işe ciddi bir nüsha değerlendirmesiyle başlanır. Eğer elde var olan nüshalar iyi bir şecere ile birbiriyle irtibatlandırılabilirse o zaman kol başları belirlendikten sonra onlardan üretilmiş ve çalışmaya herhangi bir katkı sağlamayacak olan sonraki nüshalardan vazgeçilebilir. Ama sonuç olarak asıl metinde veya nüsha farklarında okuyucu mevcut nüshaların tümünün verdiği bilgiyi görebilmelidir. Elbette şecere tespiti, klasik metinlerde daha kolay yapılabilir. Ama özellikle dinî ve tasavvufî örneklerle karşılaşıldığında, örneğin Yunus Emre, Fuzûlî, Hatâyî, Nesîmî gibi yazılı ve sözlü kültürün iç içe geçtiği örneklerde bu işlem pek geçerli değildir ve burada yeni yöntem arayışlarını

devreye sokmak gerekmektedir. Usûlî, birebir bu şairler gibi değerlendirilemeyecek olmasına rağmen, onlara benzeyen yönleri de çoktur. O bakımdan bu kadar özenle üzerinde durmamıza rağmen *Usûlî Divânı* için bir şecere tespiti mümkün olamamıştır. Örneğin bütün nüshalarda yer almayan ve bir müşterek farklılık gibi görünen *mensur metin* göz önüne alındığında H, S, B, O, V nüshaları aynı aileden geliyor gibi görünmektedirler. Ama benzer özellikler gösteren Farsça kaside açısından değerlendirme yapıldığında bu kez Ç nüshası bunlara eklenmekte, buna karşılık O nüshası listeden çıkmaktadır. Aynı şekilde Farsça kasidenin yeri de nüshalarda farklı konumlardadır. Kıt'alarda karşılaşılan durum daha şaşırtıcıdır. 1., 2. ve 4. kıt'a B, O, V, A2'de yer alırken, 3. kıt'a B, V, A2'de; 5. V ve A2'de; 6. ise sadece V'de yer alır. Benzer durum yukarıda açıkladığımız gibi musammatlar için daha da karmaşıktır.

Divan edebiyatı ürünleri, benzer klasik metinler gibi, normları belirlenmiş ve tanımları yapılmış örnekler olmakla birlikte şunu ifade etmek gerekir ki her edebî metin kendine özgü özellikler taşır. *Usûlî Divânı* da hem tasavvuf şiirinin temsilcisi, hem divan edebiyatı tanımı içinde yer alacak örnekler olması, hem de âşık edebiyatı formlarını andırması noktasından klasik ve geleneksel metinler dışında yaklaşımlar gerektirmektedir. Açıklanan bu sebeplerle *Usûlî Divânı* için bir şecere tespiti mümkün olamamıştır.

Buna karşılık nüshalar tek tek elden geçirilmiş, özellikle de istinsah tarihi bakımından eski, içerik bakımından da tam özellik gösteren yani 5 kaside, 10 musammat ve 130'un üzerinde gazel ihtiva eden nüshalar değerlendirmeye alınacak metinler olarak seçilmiştir. Bu özellikleri taşımayan olmakla birlikte yeni şiirler ihtiva eden ve bunların Usûlî'nin olabileceği kanaati oluşan nüshalar da listeye dâhil edilmiştir. Bu kriterler sonrası ortaya çıkan ve metnin kurulmasına esas olarak değerlendirilen nüshalar şunlardır: Ç, H, L, AE, S, B, O, V, Z, A1, A2. Çalışma tamamlanınca ilave şiirler dışında nüshalar arasında büyük farkların ortaya çıkmadığı görüldü. Bu açıdan müteaddit girişimlere rağmen getirilemeyen İngiltere'deki iki nüsha da çalışmanın genel gidişatını değiştirecek düzeyde görünmemektedir.

Seçilen nüshaların tercih edilme sebepleri şunlardır:

H nüshası mevcut nüshaların tarihi en eski üçüncü örneğidir. 5 kaside, 9 musammat, 142 gazel, 1 mi'râciyye, 1 şehrengîz ile içinde en çok şiiri ihtiva eden nüshalardan biridir.

B nüshasında, 5 kaside, 10 musammat, 142 gazel, beş kıt'a bulunur. Nüshada reddâdeler her sayfada düzenli olarak gösterilmiştir. Bazı sayfalar-da sahh kayıtları mevcuttur.

O nüshasında 4 kaside (Farsça kaside eksik), 8 musammat, 140 gazel, 4 kıt'a yer alır.

Ç nüshasında 5 kaside, 8 musammat, 136 gazel, 1 mi'râciyye ve 1 şehrengîz bulunmaktadır.

V'de 5 kaside, 9 musammat, 136 gazel, 5 kıt'a yer alır.

Z nüshasında 5 kaside, 9 musammat, 136 gazel bulunur. *Mi'râciyye* mevcut değildir, *Şehr-engîz* ise eksiktir.

AE'de 4 kaside, 9 musammat, 132 gazel, 3 kıt'a, 1 mi'râciyye, 1 şehrengîz yer almaktadır. Bu nüshada gazeller, *Mi'râciyye*'den sonra, diğer örneklerden önce gelir.

L nüshasında, 4 kaside, 7 musammat, 126 gazel, 1 mi'râciyye bulunmaktadır. *Şehr-engîz* ve kıt'alar bu nüshada bulunmaz.

S nüshasında 5 kaside, 6 musammat ve 114 gazel, 1 mi'râciyye (eksik), 1 şehrengîz bulunmaktadır. Bu nüshada kıt'alar yer almaz.

A1 nüshasında 3 kaside, 5 musammat, 95 gazel, 5 kıt'a yer alır. Bu nüshada, *Mi'râciyye* düzensiz bir seyir izlerken, kasideler ve musammatlar da eksiktir. *Mi'râciyye*'nin karmaşık yapısı, *Şehr-engîz*'in, *güneş* redifli ikinci kaside ile Farsça kasidenin, mersiye'nin ve dört musammatın yer almayışı sebebiyle bu nüsha değerlendirme dışı tutulabilirdi. Buna karşılık A1 nüshası, pek çok Rumelili şairle birlikte ortak bir külliyatta yer alması, dikkatli bir müstensih elinden çıkması, özellikle de 12. gazelden sonra *Yüzün suyu olaldan câna mîsbâh* mısra ile başlayan gazel ile 15. gazelin ardından gelen *Ey velâyet mülkinün tahtında Sultân Bâyezîd* mısra ile başlayan ve başka

Ey niçe ay u yıl geçe leyl u nehâr ola	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Şûfiyâ şâfi-dil olmazsañ şafâ gelmez saña	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Gerçi zencîr-i ser-i zülfüne çokdur şeydâ											
İller ile tatlu tatlu dilleşür ol dil-rübâ	+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Ey ki hüsün hûb u çeşmün hûb u cismün cümle hûb	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Şevk ile şerh itmege âyât-ı 'ışkî bâb bâb	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
La'l-i yâre hem-kadeh olmuş yine beñzer şarâb	+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Diler iseñ ki saña göstere yüz şahid-i zât	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
İdemez 'aql-ı kavî-re'y 'ışk-ı sulţân ile bahş	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Seng-i ğamdan münkesir-kalb olma eyle imtizâc	+	+	+		+	+	+	+	+	+	
Leblerünle eyâ zebân-ı faşih	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Yüzün şuyı olaldan cânâ misbâh											+
Dürlü kazâ ile tolar ise fezâ-yı çarh	+	+	+		+	+	+	+	+	+	
Çün hayâlünden irer cân u dile nev nev nüvid	+	+	+		+	+	+	+		+	
Bildüm bugün cân acısın cânândan ayrıldum meded	+	+	+		+	+	+	+	+	+	
Ey velâyet mülkinün tahtında sulţân Bâyezîd										+	
Seng-i belâ başuma gelür ey püser lezîz	+	+	+	+	+	+		+	+	+	
Çok kâleb-i cesîmi görürsin ki kâh olur	+	+	+	+	+	+		+	+	+	+
Gün gibi insân-ı kâmil mazhar-ı âyât olur	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Hâr-ı ğamdan derd ile dil bülbüli nâlân olur	+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Jeng-i keşretten kimün k'âyinesi bî-gerd olur	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Bir melek sevdüm ki görse ins ü cân hayrân olur	+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Pelâs-ı ğam kime dâmân ise ey dil saña yeñdür	+	+	+	+	+	+		+	+		

[illegible]

Kıllarumdandır diyü ben çâkeri yâd eyledün	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Güzel olan gün gibi âli-cenâb olmak gerek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Bağ-ı şâdidür dile ey bend-i ğam bağun senün	+	+	+	+	+	+	+	+	+			+
Ko ağyârı gel ehl-i derd ile yâr olmak isterseñ		+	+		+	+		+		+	+	
Gözün aydın yine ey dil ki geldi mâh-ı tâbânun	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Hâlumi tâ ‘aşık-ı zâr olmayınca bilmedün	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Ey boyun tûbâ vü hâk-i âsitânun selsebil	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Tîr-i mihr-i yâr ile ey dil ser-â-ser revzen ol	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Gönül geç olmaz hevâdan gel ğurbete gidelüm gel	+	+	+	+	+	+	+	+	+			+
Şöyle beñzer ten libâsın çâk idüp ‘uryân olam	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Hiç düşer mi ben esîr-i derd-i bî-dermân olam				+	+	+						+
Ârzü-yı vaşl-ı cânân ile cânâ bakmayam	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Gönül eglencesi gitdi meded ğamdan helâk oldum	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Yârenler ecel gelmedin gözümüz toprak dolmadın	+		+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Gönlüne düşdi senün ğâlib hevâ-yı Zî-Selem	+		+	+	+	+		+				+
Sâkiyâ şol mey-i kıttâli getür nûş idelüm	+	+	+	+	+	+	+	+			+	+
Yaşumı seyl-i revân itme benüm begcegizüm	+	+	+	+	+	+	+	+			+	+
Berü gel cân gözini ‘ışk ile binâ kılalum	+	+	+	+	+	+	+	+			+	+
Şüretün âyine-i nûr-ı Hudâdur sevdüğüm	+	+	+	+	+	+	+	+			+	+
Bir muşavver nûrdur bir âfitâbum var benüm	+	+	+	+	+	+	+	+			+	+
Gitdüm ammâ kaldı kapuñda dil ü cânım benüm	+	+	+	+	+	+	+	+				+
‘ışk odından şem‘ gibi dökmedi yaşum benüm	+		+	+	+	+	+	+				+
Yıkılır gökler ger âh u nâle bünyâd eylesem	+	+	+	+	+	+	+	+			+	+

A, A3, A4, Ö, P, YK, YK1, İ, İ1 nüshaları çeşitli sebeplerle değerlendirme dışı tutulmuştur.

A nüshasında hadis çevirileri, *Mi'râciyye*, *Şehr-engîz*, 5 kaside, 9 musammat, 113 gazel yer alır. Aslında nüsha hacimli gibi görünmekle birlikte yeni şiir ihtiva etmediği gibi benzer daha iyi nüshalarla ortak özellikler taşıdığı için değerlendirme dışı tutulmuştur.

A3 nüshasında *Mi'râciyye*, *Şehr-engîz*, 5 kaside, 9 musammat ve 92 gazel yer almaktadır. Yer yer birtakım avantajlara sahip olmakla birlikte bu nüsha da düzensiz yapısı ve eldeki mevcut nüshalara yeni şiir eklememesi dolayısıyla değerlendirmeye alınmamıştır.

A4 nüshasında 2 musammat ve 11 gazel bulunmaktadır. Çok eksik olduğu için nüsha değerlendirme dışı tutulmuştur.

YK nüshası, divan tertip sırasına uymaksızın toplam 55 gazel ihtiva etmektedir. Bunun yanında kasideler ve musammatlar da bu nüshada yer almaz. Aynı şekilde *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz* de mevcut değildir. Ayrıca bu nüsha kıt'alar açısından bir özellik arz etmekle birlikte onda bulunan örnekler Z nüshasında yer almaktadır. Bu hâliyle YK nüshası değerlendirmeye alınmamıştır.

Aynı kütüphanede yer alan YK1 nüshası, *Mi'râciyye* ve *Şehr-engîz*'in bir bölümü yanında toplam 15 gazel ihtiva etmektedir. Kasideler ve musammatlar da bu nüshada yer almaz. Bu hâliyle YK1 nüshası değerlendirmeye alınmamıştır.

P nüshası da eksik örneklerden biridir. Hadis tercümeleri ile başlayan *Dîvân*'da *Mi'râciyye*, *Şehr-engîz*, 5 kaside ve 7 musammat yer almaktadır. Bu yüzden P nüshası değerlendirme dışı tutulmuştur.

Ö'de *Mi'râciyye* (eksik, 50. beyitle başlar), *Şehr-engîz*, 5 kaside ve 52 gazel yer almaktadır. Dolayısı ile çalışmaya bir katkı sunmamaktadır.

En az metin kurulması için seçilen nüshalar kadar dikkatle gözden geçirilmiş olan bu örnekler, belirtilen bu eksik veya çalışmaya katkı sunmayan konumları dolayısı ile edisyon-kritik çalışması dışında tutulmuştur.

Sonuç itibariyle İngiltere'de yer alan iki nüsha temin edilemedikleri için, yedi nüsha da yukarıda sözü edilen eksiklikleri sebebiyle değerlendirme dışında kalmıştır. Böylelikle tarafımızdan neşre hazırlanan edisyon-kritik metin on bir nüsha üzerine kurulmuştur.

METİN TESPİTİ İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR

1. Divana alınan şiirler seçilen nüshalarla karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmalarda görülen farklılıklar aparatta gösterilmiştir.
2. Şiirlerin vezinleri başlığın hemen altında gösterilmiştir.
3. Metne yapılan sınırlı sayıdaki ekleme, köşeli parantez içinde gösterilmiş, emin olunamayan okumaların yanına soru işareti konulmuştur.
4. Vezin gereği yapılan hece düşmeli ulamalarda iki kelime arasına kesme işareti konularak “nic’idem, nic’olur” vb. şeklinde gösterilmiştir.
5. Metin tespitinde, bilimsel metin neşri çalışmalarında kullanılan transkripsiyon sistemi kullanılmıştır.
6. Vâv-ı ma’dûle, labial hı’dan sonra konulan bir (‘) işaretiyle gösterilmiştir.

TENKİTLİ METİN

USÛLÎ DÎVÂNI

KASİDELER

1
Kaşide-i Rûzgâr *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey gönül olmak dilerseñ pâdişâh-ı rûzgâr
Gel gedâ-yı rûzgâr ol gel gedâ-yı rûzgâr
- 2 Kim helâk imiş külâhı vü kıbâsıymış fenâ
Devleti let hem 'anâyımış ğınâ-yı rûzgâr
- 3 Câna nûşı nîşdür balı belâ pâ-zehri zehr
Añladuñsa hikmeti dâdur devâ-yı rûzgâr
- 4 İçerüsi zehr-i mâr ü taşrası naķş u nigâr
Varma yanına yudar bu ejdehâ-yı rûzgâr
- 5 Şanasın bu nîlgün baħr içre olmuş pür neheng
Durma yudar ħalkı bu merdüm-rübâ-yı rûzgâr
- 6 Dâr u divârına tayanma degüldür pâyidâr
Dirler âb üzre urulmuşdur binâ-yı rûzgâr
- 7 'Ömrümüz mezrâ'ını dâs-ı hilâl ile biçüp
Kendümüzü öğidür bu âsiyâb-ı rûzgâr
- 8 Zıll-ı zâ'ildür beķâsı var şanma ey gönül
Ger bakabilseñ irişmişdür fenâ-yı rûzgâr
- 9 Murğ-ı zirekseñ de fâriğ-bâl oturma key şaķın
Toludur dâm-ı każâ ile feżâ-yı rûzgâr

* Ç'de Kaşide-i Rûzgâr: S'de Kaşide-i Rûzgâr der medh-i Defterdâr Merħüm İskender Çelebi raħmetullâhi 'aleyh.

2 kıbâsıymış: kıbâyımış Ç, AE, Z / ğınâ-yı: gubar-ı O.

3 Añladuñsa: Añladuñ mı B.

5 yudar: yuda O / -A1.

6 Dâr u: Dâr-ı Ç.

7 mezrâ'ını: ħırmen Ç, H / Bu beyit H, L, S, B'de 8. beyitle yer deĝiştirmiştir.

8 beķâsı: vücûdı S / -A1.

9 zirekseñ: zireklikde B / key şaķın: ey gönül A1 / -AE, V.

- 10 Ber degül bir berg ki virmez dıraht-ı ‘ömrüne
Lîk doyunca urur seng-i cefâ-yı rûzgâr
- 11 Ey niçe Rüstemleri gûra koyup ‘âlemlere
Eyledi Dâstân bu Zâl-ı bî-vefâ-yı rûzgâr
- 12 Dürlü emrâz ile âhir dehr-i hâyin öldürür
Fî’l-meşel Loḡmân olursa loḡmahâ-yı rûzgâr
- 13 Cevr eliyle ḡatlümûze el uzatmaḡdur hemân
‘İd-i şâdide bizümle merḡabâ-yı rûzgâr
- 14 Şûret-i aḡvâli ger ehl-i başiretseñ saña
Gösterür âyîne-i ‘ibret-nümâ-yı rûzgâr
- 15 Mihr ḡod dellâl olup söyler zebân-ı ḡâl ile
Kim bilün bir fûls-i aḡmerdür behâ-yı rûzgâr
- 16 Ger bu eşkâlün bugün ḡall itmedünse ‘uḡdesin
Olımaduñ ey gönül müşkil-küşâ-yı rûzgâr
- 17 ‘Ömr-i bâḡi dilesen yoḡ eyle ey dil varuñı
Bulınur çün kim fenâsında beḡâ-yı rûzgâr
- 18 Şayḡal-ı faḡr ile mir’ât-ı dili şâf idene
Yig durur aḡlasdan ey şûfî ‘abâ-yı rûzgâr
- 19 Faḡr meydânında ḡaḡ bu kim ḡabâdur varumuz
Bunca şevketle şeh-i zerrîn-ḡabâ-yı rûzgâr
- 20 Olmayan âyîneveş jeng-i ḡasedden sîne-şâf
Merve ḡaḡḡı şûfiyâ bulmaz Şafâ-yı rûzgâr

12 Dürlü: dolu Ç, S/ hâyin: hâyinün Ç.

14 aḡvâli: aḡvâlini Ç şûret ehli: ger aḡvâl L / ger: -V / başiretseñ: şiret O / ‘ibret: giti B / Bu beyit H’de 11. beyitten sonradır.

15 Z’de kaside bu beyitle başlar.

16 itmedünse: idemezseñ B.

17 varuñı: kendüñi V/ bulınur: olunur Ç, S/ fenâsında: fenâsından H / beḡâsında Z / beḡâ-yı: fenâ-yı Z.

18 şûfî: ḡ’âce O.

19 meydânında: meydânına H, L, V.

20 şâf: pāk O.

- 21 Tîr-i maşşûdı dahı bir kez nişânda görmedük
Kâmetün yâ kılduñ ey pîr-i dü-tâ-yı rûzgâr
- 22 Bir ulu gird-âba düşmişsen kenârı yâd kııl
Ey kıılan keştî-i cânın âşinâ-yı rûzgâr
- 23 Levh-i dilde alımaduñ harf-i hikmetden sebağ
Ger elif kıaddüñi dâl itdün berây-ı rûzgâr
- 24 Kışt-zâr-ı dehrde bir cevce hâşıl kıılmaduñ
Veh ki 'ömrün hırmenin itdün hebâ-yı rûzgâr
- 25 Bî-nişân itdi tenümi tîğ-i miñnet âh kim
Gelmez illâ cânuma tîr-i belâ-yı rûzgâr
- 26 Kıaldırup alçaqları ehl-i kemâli pest ider
Her dem 'uşşâka muhâlifdür nevâ-yı rûzgâr
- 27 Şehsüvâr-ı devletün bir zerre gerdin görmedüm
Niçe yıl yeldüm bu yolda çün hevâ-yı rûzgâr
- 28 Künc-i miñnetde helâk oldu Uşûlî derdmend
Âh kim açılmadı dârüş-şifâ-yı rûzgâr
- 29 İrmedi gülzâr-ı maşşûda kıafesde kıaldı hayf
Buncılayın bülbül-i destân-serâ-yı rûzgâr
- 30 Gide bu ħod-bînligüm âhir Ĥudâ-bîn ola dil
Luţf ile bir kez Ĥudâ dirse Ĥudâ-yı rûzgâr
- 31 Yırlere sürüp yüzüm her sū akıtdum yaşumı
Aşdı başumdan dirîğâ mâcerâ-yı rûzgâr

21 dahı: -O / kılduñ: kııldı B, A1 / 21 ve 22. beyitler L, S, Z, A1'de yer değıştirmiştir.

22 22 ve 23. beyitler H'de yer değıştirmiştir / -V.

23 Levh-i: Gerçi A1 / Ger: Gerçi H, O / berây-ı: bu re'y-i AE bahârı H.

25 -Ç, B.

26 -L, B, O.

27 Bu beyitler L'de yer değıştirmiştir / -L, B, O.

29 kıafesde: -O / bülbül-i: bülbül ü AE.

30 ħod-bînligüm: ħod-bînlük Ç, S / ile: -O.

31 sürüp: sürdüm L / her sū: her dem AE / Bu beyit S'de 28. beyitten sonradır.

- 32 Baht-ı beddür yâ baña devlet yüzin göstermeyen
Yâ meger kalmadı erbâb-ı şehâ-yı rûzgâr
- 33 Hâtif-i ğaybî didi nâ-gâh gûş-ı câna kim
Sû'-i zandur bunu ko ey bî-nevâ-yı rûzgâr
- 34 Maţla'-ı şubh-ı sa'âdetden tulû' itmiş durur
Mihr gibi bir şeh-i ferruḥ-liḳâ-yı rûzgâr
- 35 Ya'ni defterdâr-ı ğayb İskender-i şânî k'anuñ
Zâtınuñ seyrânehidür mâverâ-yı rûzgâr
- 36 Zâtıdur envâr-ı ğayba çün bugün rûşen delîl
Gönlidür âyine-i gîti-nümâ-yı rûzgâr
- 37 Yüzini görsün görem diyen kişi rûy-ı murâd
Vaşfinı kılsun bulam diyen şafâ-yı rûzgâr
- 38 Ey ki mürde-dillere şîrîn kelâmuñ rûḥ-baḥş
Manţıkından 'illet-i câna şifâ-yı rûzgâr
- 39 'İtr-ı luţfuñla mu'aţţardur meşâm-ı cân u dil
Tıyb-ı ḥulḳuñdan muţayyebdür hevâ-yı rûzgâr
- 40 Pâyidâr 'adlûñ sütünüyla bu tāk-ı bî-sütün
Ber-ḳarâr işbât-ı ḥükmünle binâ-yı rûzgâr
- 41 Buldı 'adlûñden binâ-yı çâr-'unsur i'tidâl
Ḥüsni tedbirünledür dâyim beḳâ-yı rûzgâr
- 42 'Uḳde-i işkâlde ḳalurdı ṭab'-ı ḥâş u 'âm
Olmasaydı ḥatıruñ müşkil-küşâ-yı rûzgâr

32 beddür yâ: bed midür A1 / devlet: mihnet O / göstermeyen: göstermedin Ç, L, S.

33 zandur: -O.

34 sa'âdetden: sa'âdetdür Ç, AE, L, S.

35 -O.

36 ğayba: ğaybine AE, H ğaybiye B, V, Z / çün: - H, L, S, V, Z.

37 görem: gözümlü L / -A1.

38 rûḥ-baḥş: baḥş-ı rûḥ H.

39 ḥulḳundan: ḥulḳunla S.

40 ḥükmünle: ḥilmünle Ç.

41 'adlûñden: 'adlûñle AE 'adlûnde L / tedbirünledür: tedbirün durur Ç / beḳâ-yı: binâ-yı O.

42 olmasaydı: olmayaydı H / A1'de 42 ve 43. beyitler yer değiştirmiştir.

- 43 Fikretüñ ğavvâşı çün daldı haķâyık bahırına
Her kelâmuñ oldu dürr-i bî-behâ-yı rûzgâr
- 44 Leşker-i cüduñ cihân mülkine kılduķça nüzûl
Vüs‘at-i külli bulur bu teng-nâ-yı rûzgâr
- 45 Pür-şer ü şür idi lik eyyâm-ı ‘adlünde senüñ
Ehline dârü’s-sürür oldu serây-ı rûzgâr
- 46 Her tarafından kapuña eyler teveccüh hâş u ‘âm
K’ışigüñdür kıble-i hâcet-revâ-yı rûzgâr
- 47 Âsitânuñda bulur hâkî gönüller feyz ü cûd
Yiryüzini perveriş kılmur semâ-yı rûzgâr
- 48 Her nefes yavuz nazardan şakla yâ Rabbi diyü
Ayağüñ toprağına budur du‘â-yı rûzgâr
- 49 Raḥmet âşarı irüp bâğ-ı cihâna nitekim
Nev-bahâr ile ola zîb-i behâ-yı rûzgâr
- 50 Dermege herkes gül-i ümmîdi luṭfuñ kapısı
Açıla hem-çün bahâr-ı dil-küşâ-yı rûzgâr
- 51 Gülşen-i ‘ömrüñi Haķ bād-ı fenâdan şaklasun
Her bahâr ardınca irdükçe şitâ-yı rûzgâr
- 52 Gün-be-gün sâ‘at-be-sâ‘at her murâduñ gevherin
Ġayb ceybinden ‘atâ kılsuñ Hudâ-yı rûzgâr
- Ç 51b AE 52a H 13a L 20a S 13b B 18b O 24b V 71a Z 81a

43 fikretüñ: fikrünüñ L, S, A1.

44 kılduķça: itdükçe V kılduķda A1.

45 şer ü şür: şür u şer B / sürür: siper Ç.

46 Bu beyitten sonra V’de:

İşigünden irişür mi gevher-i maķşûda el
Var ise izin tozıdır kimyâ-yı rûzgâr
beyiti yer alır.

47 kılmur: eyler B, O / -A1.

48 48 ve 49. beyitler H’de yer deĝiştirmiştir.

49 nitekim: nice kim S, Z / zîb-i: zîb ü AE, Z.

50 ümmîd-i: maķşûdı O, V.

52 -A1.

2

Kaşîde-i Güneş *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şubh-dem maşrık diyârından çeküp leşker güneş
Ğâret itdi varını şâmilerün yek-ser güneş
- 2 Zengbâruñ kal'asın feth itdi altun toğ ile
Leşker-i nûr ile yağmâ kıldı ser-tâ-ser güneş
- 3 Tâc-ı zerrîn urunup geçdi zümürrüd tahtına
Hüküm kıldı şarkâ garba hem-çü İskender güneş
- 4 Mâh yüzlü sırma saçlu bir güzel maḥbûbdur
Şağlu şollu gamzelerden daḳınur ḥancer güneş
- 5 Şemsî dülbendini şardı geydi altunlu kabâ
Göstere tâ kim cihân ḥalḳına zîb ü fer güneş
- 6 Taḥte-i zerrînden teller çıkarur durmayup
Sîm-keşdür çâr-sûy-ı çarḥda beñzer güneş
- 7 Âşiyân-ı çarḥda zâğ-ı şebi ürkütmege
Şanasın şeh-bâzdur kim açdı zerrîn per güneş
- 8 Beñzi şararmış başı ditrer 'aşâya dayanur
Devrden pîr-i za'îf olmuş durur beñzer güneş
- 9 Eylemiş zerrîn devât u nûrdan kılmış kalem
Çarḥuñ evrâḳına şan bu maṭla'ı yazar güneş
- 10 Ey yüzüñ nûr-ı ilâhî şüretüñ enver güneş
Ṭal'atuñ nûrî ḳatında zerreden kemter güneş

* Kaşîde-i Güneş: Kaşîde Der Medḥ-i 'İsâ Beg bin İbrâhîm Paşa S.

6 taḥte-i: tahtına Ç, AE, L, S.

7 çarḥda: çarḥdan H, B/ Şanasın: Bir 'aceb B / kim: ki B.

8 şararmış: şararır L / 'aşâya: 'aṭâya H/ devrden: devr Ç / Bu beyitten sonra Z'de

Bir kadeḥ nûş eylemiş câm-ı şabûḥ-ı şubḥdan

Kellesi kızmış cihân ḥalḳına zer şaçar güneş

şeklinde 9. beyit yer almaktadır.

- 11 Pirehenden görünür ol ʔalʔat-ı ġarrā ġarīb
Şubḥ ceybinden şanasın kim çıkardı ser güneş
- 12 Gördiler yüzünde laʔlün selsebîlin didiler
Bârekallâh kim görüpdür kʔaķıda kevşer güneş
- 13 Muşḥafından ḥüsnünün bu deñlü rüşen ʔabʔ ile
Şüre-i veş-şems kılmışdur hemîn ezber güneş
- 14 Dāğlar kim sîneme şevķününden urdum ey perî
Her biri ʔaks-i ruḥuñdan oldu pür-enver güneş
- 15 Didüm ey meh ķanda bulduñ bu ķadar ḥüsn ü cemâl
Kim görünür ʔaks-i rüyuñdan cihân yek-ser güneş
- 16 Didi yüz sürdüm ayağı ʔozına bir serverün
Kʔolmaya ķadri rikâbın öpmege der-ḥor güneş
- 17 Çarḥ-mesned yaʔnî ʔîsâ Beg kim olmuşdur anuñ
Âfitâb-ı nûr-ı reʔyinden cihân yek-ser güneş
- 18 Oldı esb-i ķadrine ol şehsüvâr-ı ʔâlemün
Çarḥ cevherdâr zîn ü ʔabl-bâz-ı zer güneş
- 19 Ey kitâb-ı rifʔatüne bir varak bu nüh ʔabaķ
Vʔey ki vaşf-ı ḥüsnüne bir defter-i ebter güneş
- 20 Kâm-kârâ yakmasa envâr-ı ḥüsnünden çerâğ
Zulmet-i şebden ḥalâş olmazdı tâ maḥşer güneş
- 21 Yiryüzine oldu çün reʔy-i refiʔün nûr-baḥş
El çerkerse yiridür rüy-ı zemînden ger güneş

11 ʔalʔat-ı: ʔalʔatuñ B / ġarrâ: zibâ Ç / ceybinden: cımından B.

14 ruḥuñdan: rüyuñdan B.

15 rüyuñdan: ruḥuñdan B.

16 serverün: dilberün AE / ķadri: ķâdir B.

17 ʔîsâ: ʔAbdi B.

18 esb-i: esbi Ç / ķadrine: ķudrete B / zîn ü: zerrîn ü H, L, S / bâzı: bâz Ç.

20 ḥüsnünden: reʔyünden AE, S, B.

21 rüy: nûr V.

- 22 Baħr-i cüduñ bir ‘aceb deryâ durur k’olmuş anuñ
Her ħabâbı âsumân her kaçresi enver güneş
- 23 Terbiyetle taşî la’l eyler güneş ammâ senüñ
Zerre-i nâ-çizi eyler himmetüñ aķder güneş
- 24 Kûha düşse himmetüñ ħandilinüñ bir pertevi
Sengi la’l olmaķ degül olurdı ser-tâ-ser güneş
- 25 Zâhir egerçi ki mihr ile münevverdür cihân
Zulm zulmâtına zâtuñdur velî bihter güneş
- 26 Ger emân-ı ħalk için şüretde zıllu’llâhsın
Lîk re’y ü adl ile ma’nide sen eźher güneş
- 27 Şark ü ħarbî re’y ile teşhîr u ta’mîr eyledüñ
Saña dirlerse münâsibdür şeh-i ħâver güneş
- 28 Ĥaşmuñuñ cânına tîr-i ħahr atar lîkin dutar
Zâtuña tîĝ-i kaçâyı def için isper güneş
- 29 Şah-ı ‘adilsin senüñ zâtuñla ħâ’imdür cihân
Feyz-i in‘âmuñdan eyler kâsesin pür-zer güneş
- 30 Nûr-ı külsin lîk ger baħr-i celâlüñ cüş ide
Nâr-ı ħahruñdan olur fi’l-ĥâl ĥâkister güneş
- 31 Çeşmesine çeşminüñ ħahr ile ĥışmuñ çekdi mîl
Açdıĝıyçün çâr-tâķ-ı çarĥdan manzar güneş
- 32 Ĥavf-ı tîrüñden felekde neşr-i tâ’ir per döker
Zahm-ı tîrüñden ĥazân bergi gibi dîtrer güneş

22 her: bir Ç, Z.

23 taşî: her işi S / eyler: olmaz B / aķder: -AE / 22. ve 23. beyitler Lde yer deĝiştirmiştir.

25 zâhir egerçi ki: gerçi kim zâhirde AE.

26 ĥalk: ĥaķķ O / ‘adl: ‘aķl AE.

28 atar: urur Ç, L, S, H / tîĝ: tîr V / kaçâyı: kaçâ H, L, B belâ AE / def: def’i için AE, B / isper: siper B.

30 külsin: gülşen L, B / lîk: tek L / baħr-i: baħr AE / olur: ola B.

31 -O.

32 -O.

- 33 Rezme binsen kılıcuñ şalar yanuñca bendedür
Bezme insan meclisüñ içinde zer sāğar güneş
- 34 Eylemiş tob-ı hevāyisin havāle gūyiyā
‘Ömr-i haşmuñ kal’asın kat’ eylemek ister güneş
- 35 Bir kılıcum bir başum vardır diyü da’vī kılar
Bir bahādur bendene beñzer eyā server güneş
- 36 Tālī’i sa’d oldu vü başı irişdi göklere
Āsitānuñ āsumānına koyaldan ser güneş
- 37 Geşt iderdi der-be-der bakmazdı kimse yüzine
Buldı tālī’ lā-cerem oldu bülend-ahter güneş
- 38 Dīn ile devlet ‘arūsını der-āgūş eyledüñ
Saña olsa yaraşur bālīn kāmēr pister güneş
- 39 Sidre-i vaşfuñda her beyti Uşulī bendeñüñ
Gūyiyā tūbā budağıdur ki virdi ber güneş
- 40 Bulmaz isem sāyebān-ı luţfuñ altında penāh
Hāk ider devr-i felek başuma od yaķar güneş
- 41 Tā yana bu deyr içinde bunca gevher şeb-çerāğ
Bu zeberced tākā tā kandīl-i zer aşar güneş
- 42 Rūşen ola arta gün günden çerāğ-ı devletüñ
İktibās-ı nūrun ile görine enver güneş

33 salar yanuñca; urur senüñ bir SB salar senüñ Z / bendedür: bendeler L / -Ç, S, H.

34 -Ç, S, H.

35 vardır: var B, V / da’vī: da’vīler B, V.

36 başı irişdi: irişdi başı B.

37 oldu: olındı B.

38 devlet: dünyā Z / ‘arūsını: ‘arūsıdur Ç / eyledüñ: itmege Z / Saña olsa yaraşur: Olsa yaraşur saña B.

39 Sidre: Südde-i H, L / vaşfuñda: vaşluña Z / 39 ve 40. beyitler H’de yer değıştirmiştir.

40 luţfuñ: kadrüñ S.

41 Tā: Yā Ç / aşar: ahter Ç, B.

42 gün günden çerāğ: -AE / -S.

- 43 Tâ zeber-dest ola hükmiyle zemîn ü âsumân
Tâ ki bu nüh çetr-i çarh üzre ola mihter güneş
- 44 Zîr-dest-i hükümün ola iki büküle felek
Yüz yire koyup işigünde ola çâker güneş
- 45 Tâ ki bir altun ile bazar-ı dehri germ ide
Sikke-i nâm-ı şerîfünle bula zîver güneş
- 46 İşigüne baş koyan kadr ile irsün göklere
Âsumân-ı devlete sen ol ziyâ-güster güneş

Ç 53b AE 5b H 16b L 22b S 15a

43 zeber: zîr-i B.

44 yüz: yüzi S/ büküle: bu güne B.

46 kadr: -O/ koyan: koyup B.

3

Kaşide-i Bahâriyye *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hamdü li'llâh kim irişdi geldi eyyâm-ı bahâr
Tâze cân virdi yine dünyâya luţf-ı Kirdigâr
- 2 Şûr-ı İsrâfîl ürür şankim dem-i bād-ı şabâ
Kim nebât emvâtı yir yir çıkdı yirden âşikâr
- 3 Döndi eyyâm-ı bahâr ile cinâna yiryüzi
Encüm ezharıyla yine gömgök oldu sebzezâr
- 4 Luţf ile 'İsâ demi geldi gedâlar şâd oluñ
K'eyledi bād-ı şabâ arzuñ künûzın âşikâr
- 5 Meryem-i şâh idi nüh-mâha 'aķım ü bî-güneh
İrdi Cibrîl-i şabâ bir demde virdi aña bâr
- 6 Şâh-ı nev-rûzî yeşil yapraklu hil'at giydürüp
Her şecer 'uryân iken buldı şî'âr ile dışâr
- 7 Bir ayağ üzre durup el kaldırup kıldı du'â
Ber-ķadem nev-rûz sulţânı ķudûmına ķenâr
- 8 Uyanup hâb-ı 'ademden her çiçek kıldı baş
Çın şeherden yüzine şu sepdî ķün ebr-i bahâr
- 9 Aldı bû gül Yûsufî pîrâheninden şöyle kim
Nergis a'mâ iken açıldı gözi Ya'ķûb-vâr

* Ç'de Kaşide-i Bahâriyye: S'de Kaşide-i Bahâriyyât Der Medh-i 'Abdî Beg, Z'de Kaşide-i Bahâr.

2 Şûr-ı: Dem-i L / yirden: -O.

3 yiryüzi: rûzgâr V / gömgök: gök Z, B / yine gömgök oldu: oldu yine gök A1.

4 künûzın: -A1.

5 -Ç, H, AE, L, S, B, O, Z, A1.

6 Nev-rûzî: Nev-rûza AE, A1 / giydürüp: giyüp O / şî'âr ile dışâr: dışâr ile şî'âr Z.

7 kıldı: itdi AE / nev-rûz: nev-rûzî B.

8 ķün ebr-i bahâr: ebr-i nev-bahâr L.

9 Yûsufın: Yûsufî AE, H, B büyün A1 / aldı: oldı L / şöyle: öyle B.

- 10 Her yañadan baş çıķarmışdur benefşe seyr ider
Lâlelerle ĥod pür itmiş dâmenini kûhsâr
- 11 Nergisün görür mi gözi kimseyi k'almış yine
Destine zerrîn ĥadeĥ başına tâc-ı zer-nigâr
- 12 Bağladı ĥaĥt-ı benefşe zülf-i sünbül yiryüzin
Şöyle kim görünmez olmışdur ĥemende mûr u mâr
- 13 Rûm içinde Çîn adın añmak ĥaĥâdur şimdi kim
Her kenâra râygân olmuş durur müşk-i Tatar
- 14 Ķurdi şahrâ şahnına ĥetr-i hümayûn her şecer
‘İyş ider her bir gedâ şan pâdişâh-ı rûzgâr
- 15 Seyre gel bâĥa şafâ geldün diyü her bir dıraĥt
Durup ayaĥ üstine başına sîm itsün nişâr
- 16 ‘Ârif iseñ ĥomaĥıl elden şafâ câmin müdâm
Şinsa ĥarĥuñ kâsesi ĥalbe getürme inkisâr
- 17 Bî-ķarâr oldu görüp bu vech ile zibâlığın
Gözlerüm yaşı gibi gülzâra aķdı cûybâr
- 18 Şu gibi divâne gönlüm aķdı gülşenden yaña
Baĥlasañ zencîr ile şimden girü ķılmaz ķarâr
- 19 Yimek ü içmek ĥelâl oldu disek bu da‘viye
İki şâhid birisi ‘îd u biri evvel-bahâr

10 yañadan: yañadan V, B / seyr ider: şöyle kim H, Z, A1 şöyle ki AE yir yirin L, O.
11 k'almış: görmüş B.
12 yir yüzün: yolların ÇS.
13 içinde: ilinde L / añmak: -A1 / şimdi: aña B / Her: Geñ A1 / müşk-i: misk-i H, Z.
14 şecer: seĥer B.
15 başına: sîm üstine Ç, H, L, S, B.
16 Şinsa: Şına L.
17 Bî: Ber A1.
19 da‘viye: da‘vete B / şâhid: şâhidür L / birisi: biri L.

- 20 ‘İd ile nev-rûzdan şâd olduğı halkuñ bu kim
El virüpdür dest-bûs-ı hâzret-i mîr-i kibâr
- 21 Âsumân-ı ‘izz ü rif’at âfitâb-ı ma’delet
Baħr-i cûd-ı mekremet kân-ı seħâ kūh-ı vaķâr
- 22 ‘Abdi Beg kim Evrenos oğlanlarından ol durur
K’eyledi âbâ vü ecdâduñ ıarıkın ihtiyâr
- 23 Dîn ü devlet hıl’atın egninde görüp dil didi
‘İd ile nev-rûzı bir günde getürmiş rûzgâr
- 24 Şûretâ begsin velî dervîşlikdür sîretüñ
Zî-sa’âdet devlet-i dünyâ vü ‘uķbâ sende var
- 25 Câme-i medħ ile zînet zâtuña hâcet degül
K’ehl-i devlet ‘âr ider giymek libâs-ı müste‘âr
- 26 Hüs-n-i hulkuñ halka zâhirdür ne lâzım söylemek
Kanda ise misk hõd kendüyi eyler âşikâr
- 27 Yazmak olmaz vaşfinuñ bir harfini ger ‘aķl-ı küll
Çekse biñ yıl şafħa-i âmâle killk-i iftikâr
- 28 İtdi ‘âlem halkına hulkuñ senüñ şol luţfı kim
Vaķt-i gülde eyledi hâk-i siyâha nev-bahâr
- 29 Ebr yağdurmaz yire vaķtinde ol deñlü maţar
Şöyle kim dest ile ehl-i faķra sîm eyler nişâr

20 ‘İd ile: ‘İd L / bu: çü B / 20. beyitin ikinci mısraı ile 21. beyitin ilk mısraı: -O/ -L, A1.

21 rif’at: devlet Ç, AE, S.

22 oğlanlarından: oğullarından Z, A1.

23 dil didi: dâderi B / getürmiş: getürdi Ç, L, S.

24 begsin: beg H / sende: bende H sendedür B / var: - B.

25 ‘âr ider: ‘ardur B.

26 Hüs-n-i: Hüs-n ü B/ ne lâzım: ne hâcet Ç, S, L / söylemek: ben demek AE/ misk: müşk B.

27 killk-i: gönül A1.

29 yağdurmaz yire: yağdurmazdı A1 / yire vaķtinde: yirinde halka B.

- 30 Genc-i maḳṣûda eli iriṣdi vü buldı ḫayât
Her ki luṭfuñ umuban uzatdı dest-i iftiḳâr
- 31 Gördi kim zâtuñda var ‘adl-i ‘Ömer cûd-ı ‘Alî
Kıldı Osmânoğlu sen şâhı emîr-i nâmdâr
- 32 Bir nefes luṭfuñ nesîmi irse serve bir daḫı
Rûzgâruñ şiddetinden görmeye felc ü devâr
- 33 Her bed-aḫter kim anı redd ide ḳahruñ ḫâkimi
Yok aña mülk-i ‘ademden ğayri bir yirde ḳarâr
- 34 Şöyle virdi imtizâc ezdâda luṭfuñ ḫükmi kim
Şimdiden soñra cidâli terk idüp ey kâmkâr
- 35 Mâr u tîhü bir nişimende oluban hem-nişîn
Şîr u âhü bir maḳâm içinde ḳılsunlar ḳarâr
- 36 Devletüñde umaram ğam eksilüp arta feraḫ
Kim füzündür giceden vaḳt-i bahâr içre nehâr
- 37 Nâmın ihyâ eyledüñ eslâfuñ ölmezmiş belî
Kişiden ḫayru’l-ḫalef ḳalsa soñında yâdigâr
- 38 Evrenos evlâdınıñ nâmı senüñle añılur
Ba’d-ez-in sen mîr ile faḫr eylesün ḫîṣ ü tebâr
- 39 Düzdî ṭab‘um rişte-i âmâle söz gevherlerin
Tâ ayağuñ toprağına ide rağbetle nişâr
- 40 Ger ḳulaḳ dutsañ dökem niçe naşîḫat dürlerin
Sezmezem bu gûşvâra degme yirde gûş var

30 ḫayât: ğınâ V / luṭfuñ: -O.

31 şâhı: şâh B / nâmdâr: tâcdâr H.

32 nesîmi: nesîm L / Bu beyit Z’de 28. beyitten sonradır / -Ç, H, AE, S, B, A1.

34 ḫükmi: ḳahrı O / kâmkâr: nâmdâr AE.

37 eslâfuñ: ecdâduñ AE İslâmuñ B / -A1.

38 nâmı: adı AE / añılur: yâd olur B / mîr: mîr-i L.

40 dökem: didüm AE/ -A1.

- 41 Dār-ı dünyānuñ der ü bāmını yap ‘adl ile kim
Gitmeye halka kala āsār-ı hayruñ yādigār
- 42 Ba‘z-ı kāmiller kelām idüp buyurmuşlar hemān
‘Ādil olan beglere beñzer dıraht-ı mivedār
- 43 Halk-ı ‘ālem sāyesinde hoş geçüp yir ni‘metin
Kendüye taş atana luṭf u kerem eyler nişār
- 44 Şol ki ‘ibret gözini açdı vü baqdı ‘āleme
Anladı kim zīnet-i dünyā degüldür pāyidār
- 45 Nev-bahār eyyāmını seyr itdi gördi kim yirüñ
Yüzine güldi bir iki gün yalancı rūzgār
- 46 Bu ṭavilü’z-zeyl nuṭkı kes Uşulî ḥatm kııl
Tā mübārek ḥāṭırına konmaya nā-geh gubār
- 47 ‘İd-ı ferruḥla feraḥ buldukça halk-ı kā’ināt
Rūz-ı nev-rūz ile zeyn oldukça eyyām-ı bahār
- 48 Her günüñ nev-rūz u ‘id olsun giceñ qadr ü berāt
Devlet ile behcet ü şādide ol leyl ü nehār
- 49 Her murāduñ kim ola gelsün ayağa sāyeveş
Gülbün-i ‘ömrüñ nihāl-i serv gibi pāyidār

Ç 54b AE 57b H 16b L 22b S 16a B 21b O 28a V 74b Z 83b A1 103a

- 41 bāmını: bānı L / Gitmeye: Kılmaya AE, H, L, S, V, A1 Kılmaya B, Z / halka: halk u Ç, H, AE, L, S, Z, A1.
- 42 buyurmuşlar hemān: buyurmuşlar durur V.
- 43 sāyesinde hoş geçüp: hoş geçüp sāyesinde Ç, H, AE, S, L / yir: bir B / taş: daş B.
- 44 zīnet-i: zaḥmet-i B / pāyidār: ber-karār L.
- 45 itdi: eyledi L / yirüñ: yirüñ gördi kim A1.
- 46 kes: kıo H.
- 49 kim ola gelsün ayağa sāyeveş: sāyeveş gelsün ayağa kim ola O / gelsün: gele V / nihāl-i: nihāli Ç, B.

4

Kaşîde-i Fârisî

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dârem besî şikâyet ez in devr-i kinedâr
Ki kâse kâse zehr-i ğamem dâd çend bâr
- 2 Yek-dem dıraht-ı 'ömr-i me-râ ber ne-dâd lik
Çendân be-dest-i cevır u cefâ kerd seng-sâr
- 3 Der gulşen-i zemâne ne-rüyed gul-i murâd
Der hâr-ı ğam bi-mîred eger şad hezâr zâr
- 4 Rîzem sirişk-i ğod ki şud ez-rûzgâr-ı bed
Çeşm-i umîd [u] dîde-i bahtem pür ez-ğubâr
- 5 Hâlem ħarâb u dîde pür-âb u ciger kebâb
Dil bî-ķarâr u şîşe-i ħâtır be-inkisâr
- 6 Bâyed be-âsitân-i kesî ilticâ berem
Z'in zulm-i bî-ķiyâs ki dîdem zi-rûzgâr
- 7 Ey ânki zi ebr-i luţf-ı tu in bustân-ı dehr
Pür berg ü bâr hem-çu dırahtest mîvedâr
- 8 Mî kun berây-i tînet-i ħâkî nihâd-i mâ
Ân kâr-râ ki ħâk-i siyeh-râ kuned bahâr
- 9 Ħulķ-i tu çun Muĥammed u cûd-i tu çun 'Alî
Nâmet be-nezd-i ħalķ ez-ân yâft iştihâr
- 10 Şâhân piyâde ruĥ be-zemîn kerd çunki tu
Der-naţ'-i dehr esb-i kerem-râ şevî suvâr

3 zemâne: -H.

4 şud: bih Ç.

7 Ey: -Ç / dırahtest: dıraht H / S'de 6. beyitin 2. mısraı ile 7. beyitin 2. mısraı yer deĝiştirmiştir / -B.

10 kerd çunki tu: mî nehend çun B, S.

- 11 Sâzed zi şad sipihr u suṭurlâb-i âfitâb
Tâ mî kunend rif'at-i ḳadr-i şumâ şumâr
- 12 Teşbih çun kunem ki seḥâ ez-seḥâb âb
Der keff-i tû hemîşe 'aṭâ durr-i bî-şumâr
- 13 Dâdî be mâh-ı nev çu yekî şeb kulâh-i zer
Z'ân şud du-tâ be-pîş-i tu vu kerd i'tizâr
- 14 Hülḳ-i tu râ be ḥalk sutûden çi ḥâcettest
Ḥod misk bûy-ı ḥ'îş kuned bî-şek âşikâr
- 15 Çun zât-i û be-vaşf ne-y'âyed Uşûliyâ
Mi-kun du'â-yi devlet-i û bâ-şad iktidâr
- 16 Her şeb ki pur-şikûfe şeved sebzezâr-i çarḥ
Her şubḥ-dem ki bi'şkufed in köhne mergzâr
- 17 Gulzâr-i devlet-i tu me-bâd ân ḥazân-pezir
Bâdâ nihâl-i 'omr-i tu çun serv pâydâr

Ç 56a H 18a S 55b L 24b B 23a V 76a Z 85b

11 S'de 11. beyitin 2. mısraı 12. beyitin 2. mısraı ile aynıdır / -Ç.
12 -B.
13 S'de 13. ve 14. beyitler yer değiştirmiştir.
14 -Ç.
17 -S.

5

Kaşîde-i Diğer *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Yâ mücessem rûhdur yâ peyker-i cân ol beden
Yâ gül-i güلزâr-ı cennet yâ semen yâ yâsemen
- 2 Yâ elifdür dest-i kudretten yâ bâlâ yâ belâ
Yâ nihâl-i serv yâ naḥl-i revân yâ nârven
- 3 Yâ ser-âmed bir Ḥabeş maḥbûbıdur yâ dâm-ı dil
Yâ ki rişte-ömr yâ mergül yâ müşk-i Ḥoten
- 4 Sünbül-i bâğ-ı cinân yâ turre yâ tarrâr-ı cân
Yâ tırâz-ı 'anberîn yâ müşk yâ müşkîn resen
- 5 Yâ muşavver nûr yâḥud şûretün taşvîridür
Yâ cemâl-i Aḥmed-i Muḥtâr yâ vech-i ḥasen
- 6 Levḥ-i ma'nîdür yaḥud âyîne-i gîti-nümâ
Yâ ki mâh-ı bedr yâ pîşânî yâ sîmîn micen
- 7 Nûr üzre nûn yâ ebrû yâḥud müşkîn kemân
Yâ iki kejrâdur olmuş râları mekr ü fiten
- 8 Kaşuñ altında gözün bir Türk-i tîr-endâzdur
Yâ meger mirrîḥ kılmış kıvıms burcında vaṭan
- 9 Gonçe-i zanbaḳ mı benün yâ ki ay üzre elif
Câmi'-i ḥüsn içre yâ minber yâ bir sîmîn veşen

* Ç'deki başlık S'de Kaşîde fi teşbihât Z'de Kaşîde-i ser ü pây şeklindedir -B.

1 Yâ semen yâ yâsemen: yâ semendür yâ semen Ç / semen: ak semen O.

2 kudretten: kudretle H.

3 maḥbûbıdur: maḥbûbdur S / müşkîn: miskîn AE, H.

4 müşk: misk Ç, S, AE, H, B, V, Z, A1.

5 nûr: ruḥ B / şûretün: kâmetün L.

6 micen: zeḳan B miḥen A1.

8 meger: -O.

9 benün yâ ki: yâ beni yâ H, L, S, B, O, Z, A1 / yâ bir: yâḥud yâ AE, L / yâ minber yâ bir sîmîn: bir sîm minber yâ Z.

- 10 Gülmiş açılmış güzel güller midür gül ruhların
Yâ gülistân-ı İrem nesrini yâhud nesteren
- 11 Hâller midür yüzünde yâhud eṭfâl-i Habeş
Yâ Hoten sultânı mülk-i Rûma şalmış tâhten
- 12 Şafha-i hüsn içre konmuş nokta-i mevhûmdur
Yâ ki sırr-ı gayb yâhud cevher-i cân yâ dehen
- 13 La'lûn altında güher dendânlar mı bu yâhud
Dürc-i la'lîn içre derc olmuş durur dürr-i 'Aden
- 14 Mîve-i tûbâ ya sîmîn ṭob yâ ṭob âyine
Yâ bih u yâ sîb u yâ âb-ı mu'allak yâ zeḳan
- 15 Hâşılı bir naḥl-i güldür kâmetûn şimşadı kim
Başdan ayağa müzeyyen berg-i nâz u şîveden
- 16 Yok yok âb u gilden olmamışdur anuñ tıyneti
Cân u dilden yaradılmışdur vücûdı cümleten
- 17 Bir nazarda cân u dil mülkini yağmâ eyledüñ
Gün gibi bir daḥı 'arz-ı hüsn iderseñ vây men
- 18 Şeb-külâh üstinde dülbendin görenler didi kim
Başına bir deste gül koymış o serv-i sîm-ten
- 19 Dest-i şevk ile niçe cân cübbesi olur fenâ
Egnüñe ey serv-i sîmîn-ten kabâ aldıkda sen
- 20 Ditrer üstüne yavuz yil esdügini istemez
Fi'l-meşel cân-ı za'ifümdür benüm ol pîrehen

10 nesrini: nesrîn Ç, B / nesteren: nesterîn B.

11 yüzünde: ruḥuñda V.

13 dendânlar mı bu: dendânlar mıdur AE.

16 tıyneti: teni H, L, S, B, Z; ziyeti O.

13 didi kim: didiler L, B.

18 koymış: komış B.

19 cübbesi: kubbesi B / fenâ: kabâ H, L, B / Egnüñe: Egnüñi B.

20 istemez: istemezem AE.

- 21 Ey Uşûlî ayağı toprağı gözler nûrıdur
Şaklasun anı yavuz gözden Hudâ-yı zû'l-minen
- 22 Ebr gibi kanlu yaş dökdükçe 'uşşâkuñ gözi
Gülşen-i hüsn içre gül gibi olasın şâd u şen
- 23 Ben olayın sâyeveş hâk-i siyehde pây-mâl
Bu cihân durdukça dur ey serv-i sîm-endâm sen
- 24 Âh-ı 'âşıkdan yavuz yil esmesün ruhsâruña
Ya'ni olsun güllerüñ bād-ı hazāndan bî-hazen
- 25 Pâdişâhum kendüñe ehl-i kemâli kul idin
Sen Süleymânsın saña yâr olmasun her ehremen

Ç 56b L 24b S 21a AE 57b H 18b B 23b O 30a V 77b Z 86b A1 108b

21 toprağı: tozına L / minen: metin H / -Ç.
22 dökdükçe: dökmege L.
24 esmesün: itmesün Ç / -S.
25 -Z.

MUSAMMATLAR

1

Mersiye-i Merhûm u Mağfûr Şeyh Gülşenî
Enârallâhu Burhânehû *

[Terkîb-bend]

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

I

- 1 Yazuk degül mi niçe bir ey devr-i kînedâr
Derd ü ğam ile ağladasın bizi zâr zâr
- 2 Bir dem dıraĥt-ı 'ömrüme ber virmedün velî
İtdün doyınca dest-i cefâyile sengsâr
- 3 Yaş nice dökmeyem ki ğam-ı rûzgârdan
Çeşm-î ümîd ü dîde-i baĥtum tolu ğubâr
- 4 Hâlüm ĥarâb ü dîde pür-âb ü ciger kebâb
Dil bî-karâr ü şîşe-i ĥâtırdâ inkisâr
- 5 Bâĝ-ı zemânede yüze gülmez gül-i murâd
Hâr-ı belâda olsa benüm gibi şad hezâr
- 6 Bu mülk içinde hîç kişi kâminî bulmadı
Ger şâh-ı kâm-biñ ü eger mîr-i kâmkâr
- 7 Derdâ ki seng-i ĥadişe-i rûzgârdan
Âyîne-i Sikendere irişdi inkisâr
- 8 Beytül'-hazendedür kamu Ya'kûb gibi ĥalk
Kâpdı meger ki Yûsufî bu gürg-i cân-şikâr
- 9 Yîrden şu deñlü çıkdı göge dūd-ı âh kim
Ebr oldı gökden ehl-i zemîn üzre nâr-bâr
- 10 Ol âfitâb kara yire girdi mi 'aceb
Yâ kabr-i tenge şıĝdı mı deryâ-yı bî-kenâr
- 11 Kâvlinde şâdık idi vü Şiddîk-ı vaĥt idi
Oldı meger ki Aĥmed-i Muĥtârâ yâr-ı ĝâr

* Kaşıde-i Diger Ç. Mersiye Z – AE, L, B, V.

1 zâr: zâr u S.

2 'ömrüme: 'ömri Ç / 'ömre L / İtdün: Urdun H, L, AE, O, S, V, Z.

5 zemânede: zemân AE, LS / yüze: yüzine AE.

8 ĥalk: bu ĥalk Ç / Kâpdı: İtdi Z / ki: -L.

9 Yîrden: Yîrde B / gökden: gökde B / nâr-bâr: nâr nâr Ç târmâr O târ u mâr B.

10 şıĝdı mı: şıĝmadı mı Ç.

11 Kâvlinde: Kâvline L.

- 12 Kıldı kabâ libâs-ı hayâtını bildi kim
 'Ârif katında 'âr olur esbâb-ı müste'âr
 13 Enfâs-ı kuṭb-ı dâ'ire-i lâciverd idi
 Min-ba'd ola mı ya'nî felek kârı üstüvâr
 14 Ey hâk-i rû-siyâh kanı Gülşenî kanı
 Ol ma'rifet güherlerinüñ ma'deni kanı

II

- 1 Mülk-i fenâda himmet ile şeh-nişân idi
 Ol bî-nişânı bilmedi kimse ne şân idi
 2 Akrânı yok güneş gibi meşhûr-ı 'aşr idi
 Bu karn içinde hâşılı şâhib-kırân idi
 3 Derc itmiş idi nokṭa-i vaḥdetde 'âlemi
 Sırr-ı kulûba 'ârif idi nüktedân idi
 4 Cümle muḥîṭ ü merkeze dek feyz-baḥş idi
 Zâtı ki kuṭb-ı dâ'ire-i kün fekân idi
 5 Kevn ü mekânı dutmuş idi cünd-i himmeti
 Kendü egerçi pâdişeh-i lâ-mekân idi
 6 Anuñ vücûd-ı pâki ki cân idi cümleten
 Eşyâ içinde cân gibi hükmi revân idi
 7 Ger söze gelse nuṭṭ-ı kelâm-ı Hudâ idi
 Qavli bedî' ü manṭıḳı mu'ciz-beyân idi
 8 Vüs'atde baḥr-i kulzümi şaymazdı kaṭreye
 Deryâ-dil idi vü dili gevher-feşân idi
 9 Îşâr iderdi zâhir u bâṭın güherlerin
 Dest ü dili ki mâ'ide-i baḥr ü kân idi
 10 Rûḥı hü mâ gibi yire inmezdi bir nefes
 Cismi riyâzet ile hemân üstüḥ'ân idi

12 olur: -O.

13 ba'd: -L / ya'nî felek: bu felegüñ B.

II Bendin başında Ç'de Kaşide-i Mersiye başlığı vardır.

3 vaḥdetde: vâhidde B / Sırr-ı kulûba: Kulüb L.

4 feyz: rûḥ AE.

5 5. ve 6. beyitler AE, H'de yer değiştirmiştir.

7 bedî': muṭî' Ç.

8 şaymazdı: şıgmazdı L.

9 Îşâr: İşbât B / ki: - Ç / mâ'ide-i baḥr: mâye-i baḥrı B / -V.

- 11 Hāk üzre cismi sāye gibi seyr iderdi lîk
Gün gibi cānı sâyir-i heft-âsumân idi
- 12 Yırde gezerdi sāyesi cismi şanurdu il
Sî-murğ-ı rûhı tâ'ir-i ẓuds-âşiyân idi
- 13 Ol bir hümâyidi ki Uşûlî ẓuluñ daḥı
İḳbālî sāyesinde şeh-i kāmran idi
- 14 Yâ Rab ẓalām-ı ḥaşrde nûrı delîl ola
Hem ehl-i faḳr farkına ẓıll-ı ẓalîl ola

Ç 57a H 23a L 25b AE 58b S 21b B 24a O 31a V 79b Z 87a

11 sāye: sāyesi AE, H – L / sâyir-i: saye-i B / -OV.

12 il: ḥalk Ç.

14 faḳr farkına: faḳra fırқа-i Ç.

2 *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

I

Şükr Hakkı kim yine bir meh-likâdur sevdüğüm
 Nûrdur başdan başa şems-i duhâdur sevdüğüm
 Sâyesinde pâdişâhum bir hümâdur sevdüğüm
 Serv-ğad maḥbûblarda muntehâdur sevdüğüm
 Yâ Hasan yâhud Hüseyn-i Kerbelâdur sevdüğüm
 Lahmüke laḥmî 'Aliyyü'l-Murtaẓâdur sevdüğüm
 Şüret-i rahmân 'ale'l-'arş istevâdur sevdüğüm
 Kıble ḥakkı Ka'be-i ehl-i şafâdur sevdüğüm
 Deyr-i dilde bir büt-i lu'bet-nümâdur sevdüğüm
 Hâşe li'llâh dostlar nûr-ı Hudâdur sevdüğüm
 Ben Muḥammed ümmetiyem Muştafâdur sevdüğüm

II

'İşk odından dūd-ı âhum çarḥ-ı mînâyı geçer
 Çeşmünün merdümeleri bahri vü deryâyı geçer
 Şüretün nakşıyla ṭab'um bu heyûlâyı geçer
 Bu deli gönlüm levend oldu vü şeydâyı geçer
 Başına 'ışkuñ hevâsı düşdi sevdâyı geçer
 'Âlem-i fikretde 'aqlum gerçi ḥod-râyı geçer
 'İşk bâzârında cânım ḥayli rüsvâyı geçer
 Bir büte yüz urdı gönlüm şimdi tersâyı geçer
 Kimi 'İsâyı bu ḥalkuñ kimi Mûsîyi geçer
 Cân virür la'lün şarâbına Mesîḥâyı geçer
 Ben Muḥammed ümmetiyem Muştafâdur sevdüğüm

* Ç'de Muḥammes, Z'de Mu'aşşer şeklinde başlık vardır; 11 mısradan oluşan musammattır / S'de şiir 23a III. bendden başlar.

I b) şems-i duhâ: şemsü'd-duhâ H, V, Z / f) Lahmüke laḥmî: Lahmüme AE / 'Aliyyü'l: -V / g) 'arş istevâdur: 'arşü's-tevâdur Z / i) büt-i: put-ı B.

II b) bahri vü deryâyı: deryâ-yı 'ummânı L / d ile e mısraları yer değiştirmiştir V / e) 'ışkuñ: zülfün O / f) fikretde: fikrete B / h) büte: puta B; urdı: oldu AE / i ve j mısraları yer değiştirmiştir L, O, Z, B / j) la'lün: la'li Z.

III

Bir gedâ-yı bî-nevâyam tâc u efser sevmezem
 Kūyuñı dutdum vaṭan mülk-i Sikender sevmezem
 Ayağun toprağı besdür âb-ı kevşer sevmezem
 Hâk-i pâyun hoş gelür ‘aynuma ‘anber sevmezem
 Gökden inerse bugün mâh-ı münevver sevmezem
 Bülbül-i bâğ-ı cemâlem verd-i aḥmer sevmezem
 Ger gelürse kapuma ḥurşid-i ḥâver sevmezem
 Âfitâb olursa da bir ğayri dilber sevmezem
 Öldürürlerse beni hercâyî kâfir sevmezem
 Baña ol şâhum gerek daḥı güzeller sevmezem
 Ben Muhammed ümmetiyem Muştafâdur sevdüğüm

IV

Ḥamdü li’llâh kim yine ḥüsnün tecellâsındayam
 On sekiz biñ ‘âlemün dâ’im temâşâsındayam
 Hâk Te‘âlânuñ bugün firdevs-i a‘lâsındayam
 Sehm-i a‘lâ gözlerüm kadḥ-ı mu‘allâsındayam
 Âşinâ-yı dürr-i pākem ‘ışk deryâsındayam
 Sen beni bâzâr-ı dehrün şanma ğavġâsındayam
 Ka‘be-i maḥşûda irdüm şevk şahrâsındayam
 Gönlümün buldum murâdını tesellâsındayam
 Bir güzeller şâhınuñ her dem temennâsındayam
 Bu cihânuñ ne vezîrinde ne paşasındayam
 Ben Muhammed ümmetiyem Muştafâdur sevdüğüm

III f) cemâlem verd-i: cemâlümdür AE / e ve f mısraları yer değiştirmiştir Ç, AE, B, V, Z / h) bir ğayri dilber: daḥı güzeller AE dilber: -AE, H.

IV d ve f mısraları yer değiştirmiştir AE, H, L, B, O, V, Z / h) murâdını: murâdın L / i) şâhınuñ her dem: şâhına dâyim B.

V

Murğ-ı cāna ʿışk odından âşiyân itdüm yine
 Ol cenāhı yanmıſuñ yiriñ cinān itdüm yine
 Bu delü göñlümi rüsvâ-yı cihân itdüm yine
 Gice gündüz hem-demüm âh u fiğân itdüm yine
 Rûz-ı miḥnetle büküp ḵaddüm kemân itdüm yine
 Ayağı toprağına rûhı revân itdüm yine
 Şoldurup bâğ-ı vücûdumı ḥazân itdüm yine
 Tiğ-i miḥnetle yüregüm tolu ḵan itdüm yine
 Ey Uşûlî ol ſehüñ ismin beyân itdüm yine
 Gün gibi faş eyleyüp sırrum ʿıyân itdüm yine
 Ben Muḥammed ümmetiyem Muştafâdur sevdüğüm

Ç 58a AE 59b H 23a L 28b B 27b O 35a V 78b Z 90a

V c, d ve e, f mısraları yer değıştirmiştir L / a) cāna: - Ç / b) cenāhı: cenān L cenānı Z, B / h) miḥnetle: ḥasretle L / bu bendin mısraları V'de şöyle dizilmiştir: a, b, c, d, g, h, e, i, f, j, k.

3 *

Müseddes fi Medh-i İmām Mūsī er-Rızā Raḥmetullāhi ‘aleyh**fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün****I**

Yâ ilāhî ravza-i cennet midür bu hoş maḳām
 Yâ ki beytu’llāhdur yâ secdegāh-ı ḥāş u ‘ām
 Yâ riyāz-ı üns yāḥud ravza-i ḥayrū’l-enām
 K’işigine yüz sürer ḥayl-i melā’ik şubḥ u şām
 Cānuma irdi nidā-yı ḡaybdan bu hoş peyām
 Es-selām ey ḥazret-i Şāh-ı Ḥorāsān es-selām

II

Nāme-i iḳbālde nāmı ‘Alī Mūse’r-Rızā
 Kendü şāh-ı evliyā ceddi ‘Aliyyü’l-Murtażā
 Oldı lāmi‘ şafḥa-i vechinde nūr-ı Muşṭafā
 Zāt-ı pākinde tecellî itdi sırr-ı hel etā
 Buldı kuvvet lâ-cerem ser-pençe-i Āl-i ‘Abā
 Es-selām ey ḥazret-i Şāh-ı Ḥorāsān es-selām

III

Ey muḥīt-i ḳulzüm-i cūd u seḥā kân-ı kerem
 Gevher-i ‘ummān-ı Yeşrib ḥ’āce-i mülk-i ‘Acem
 Zerre-i çarḥ-ı velāyet dürr-i deryā-yı ḳıdem
 Ger başarsañ yiridür ebşār-ı aḥbāba ḳadem
 Aşl-ı pāk ü zübde-i erkān-ı nesl-i muḥterem
 Es-selām ey ḥazret-i Şāh-ı Ḥorāsān es-selām

* Başlık Ç’de Müseddes-i bâ-güşväre Z’de Müseddes-i Ḥazret-i Monlâ Uşûlî – H, AE, L, B, O, V.

II II. ve III. bend yer değiştirmiştir B, V.

III c) Zerre-i: Dürr-i B / d) Ger başarsañ yiridür ebşār-ı aḥbāba ḳadem: Dide-i ebşār-ı aḥbāba başarsan baş ḳadem V / e:- Ç, S / Bu bendin V’de dizilişi a, c, b, e, d, f; B, Z’de a, b, e, c, d, f şeklindedir.

IV

Muştafâ vü Murtaẓânuñ naẓdisin ey pâk-dîn
 Hem Hüseyn ile Hasan hem Şâh Zeyne'l-âbidîn
 Bâķır u Sâdıķ daķı Kâzım imâm-ı heştümîn
 Hem Taķıyy ü bâ-Naķî hem 'Askerisin sen yaķın
 Meĥdî-i şâķib-zamânsın ĥâdî-i rüy-ı zemîn
 Es-selâm ey ĥazret-i Şâh-ı Ĥorâsân es-selâm

V

Pâye-i 'arşa irişdi pây-ı mirķātuñ senüñ
 Mâverâ-yı 'âleme naşb oldu râyātuñ senüñ
 Zâķir oldu gün gibi âfâķa âyātuñ senüñ
 Küntü kenzüñ gevherinün kânıdur zâtuñ senüñ
 On sekiz biñ 'âlemi gösterdi mir'ātuñ senüñ
 Es-selâm ey ĥazret-i Şâh-ı Ĥorâsân es-selâm

VI

Bir nefesde çüb-ı ĥuşki eyledüñ tâze şecer
 Zâķir oldu naķş-ı aķdâmuñ senüñ fevķa'l-ĥacer
 Buldı enfâs-ı şîfâ-baķşuñla şıķķat ķûr u ker
 Emrüne râm ins ü cin ĥükmüne tâbî' baķr ü ber
 Zî-kerâmet zî-hüner zî-mu'ciz-i şaķķu'l-ķamer
 Es-selâm ey ĥazret-i Şâh-ı Ĥorâsân es-selâm

VII

Ṭal'atuñ envârını sırrumda peydâ eyledüñ
 Maṭla'ı cândan güneş gibi tecellâ eyledüñ
 Bu Uşulî lâl idi medĥûñle güyâ eyledüñ
 Luṭf idüp bir ölmîşe cân virdüñ iĥyâ eyledüñ
 Bir naẓarda ķûr-ı mâder-zâdı bînâ eyledüñ
 Es-selâm ey ĥazret-i Şâh-ı Ĥorâsân es-selâm

Ç 59a AE 62b H 21b L 7b S 22b B 26b O 34a V 80a Z 89b

- IV a) Muştafâ vü: Muştafânuñ Ç / c) heştümîn: hemîn Ç müstemîn L.
 V b ve c mısraları V'de yer deĥiştirmiştir / b) râyât: âyât H / c) âyātuñ: mir'ātuñ O.
 VI a) nefesde: naẓarda AE, V / e) Zî-kerâmet: Zî-sa 'âdet O.
 VII B'de a, b, c, d mısraları a, d, c, b şeklinde sıralanmıştır.

4
Murabba^c *

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

I

Her deniye ey gönül rūḥ-ı revān virmek neden
Bî-vefā cānāna 'ömr-i cāvidān virmek neden
Ḳadrüñi bilmezlere cān u cihān virmek neden
Bir vefāsuz rahımı yok nā-merde cān virmek neden

II

Akıda gözün yaşını dem-be-dem baḥr eyleye
Kendü zevḳ içre ola aşuñ senüñ zehr eyleye
İllere luṭf eyledügince saña ḳahr eyleye
Bir vefāsuz rahımı yok nā-merde cān virmek neden

III

Bî-nevāsın ḡam maḳāmında ḳarār it ey gönül
Bāri var 'uzlet bucaḡın ihtiyār it ey gönül
Şabra ṭāḳat ḳalmadı terk-i diyār it ey gönül
Bir vefāsuz rahımı yok nā-merde cān virmek neden

IV

Fāriḡ u āzāde yürürken ḳul olma vāz gel
Her yüze gülen güle gel bülbül olma vāz gel
Āteş-i ḥırmān ile yanup küle olma vāz gel
Bir vefāsuz rahımı yok nā-merde cān virmek neden

V

Ehl-i 'irfān ḳadrin anlar şāḥib-i 'irfān olan
Ḳanda bilsün kıymetini gevherin nā-dān olan
Ḥod bilürsin güç getürmez kendüye insān olan
Bir vefāsuz rahımı yok nā-merde cān virmek neden

* Başlık Ç'de Diğer Müseddes Z'de Murabba^c-ı Mevlānā –AE, H, S, B, O, A1.

I b) rūḥ-ı: rūḥuñ B.

II a) Akıda: Akıdup Z / b) aşuñ: işüñ B.

IV b) Her yüze gülen: Yiryüze gelen B / d mısraı: -L.

V b) kıymetini gevherüñ: gevherüñ kıymetini Ç, S, A1, A2.

VI

Nâme-i ‘uşşâkda nâmuñ senün ‘unvân iken
 Tab‘-ı naḳḳâduñ bugün ser-defter-i ‘irfân iken
 Mülk-i istiğnâda şâhâ başuña sulṭân iken
 Bir vefâsuz rahmı yok nâ-merde cân virmek neden

VII

Ey Uşûlî cânuñuñ mir’âti nûr-ı ğaybdur
 Çün vücûduñ şafhası mecmû‘a-i lâ-raybdur
 Ḥamdü li’llâh zât-ı pâküñ gevher-i bî-‘aybdur
 Bir vefâsuz rahmı yok nâ-merde cân virmek neden

Ç 59b AE 63b H 24a L 29a S 23b B 28a O 35b Z 91a A1 104a

VI c) şâhâ: şâh u B.

VII b) Çün vücûdun şafhası mecmû‘a-i: Çünkü senün de (?) vücûduñ şafhası A1.

5 Murabba^c *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

I

Âteş-i hicrân ile yandı yürek dutuşdı cân
Bağladı çeşmüm yolın cûş eyleyüp yaş ile kan
Kaldı seyl-i miḥnet içinde bu cân-ı nâ-tüvân
El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

II

Âteş-i hicrân ile bağrumı biryân eyledün
Tiğ-i miḥnetle yüregüm toptolı kan eyledün
Zulm ile yıkdun gönül mülkini vîrân eyledün
El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

III

Geldi teşvîş-i belâ cânda ferâgat kalmadı
Yağmalandı cân u dil rahtı vü rāhat kalmadı
Bî-mecāl oldu gönül hiç şabra tākāt kalmadı
El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

IV

Yad u bilişden beni bir kimse yokdur yād ider
Ğuşşu vü ğamdan delü gönlümi bir dem şād ider
Haste cânım şubḥa deñlü çağırup feryād ider
El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

* Ç'de "Diger Müseddes" başlığı vardır –B, O, V, A1.

I b) kan: cân B.

II a) hicrân: hırmen Ç, AE, H, L, V, Z, A1 / c mısraı L, B, O, A1'de:

Öldürüp ben hastayı hāk ile yeksân eyledün
şeklindedir.

III a) cânda: cāndan B.

IV b) delü gönlümi bir dem şād ider: beni āzād idüp dil-şād ider AE /c) deñlü: degin A1.

V

Gâyet-i derd ü belâya cânı mu‘tâd eyleyin
 Şevķûn ile sevdüğüm ‘âlemleri yâd eyleyin
 Çağırup dergâh-ı Hakkâ deñlü feryâd eyleyin
 El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

VI

‘Işķa düşdüm ben perîşân-rûzgârı añmaduñ
 Ğam bucağında yatan zâr u nizârı añmaduñ
 Nicedür miskîn diyü bir kerre bârî añmaduñ
 El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

VII

Ėorķaram bu derd odından cümle ‘âlem dutuşa
 Dûd-ı âhumdan felekler tākına âteş düşe
 Bak bu âteşdân-ı sînemden dutuşan âteşe
 El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

VIII

Ey Uşûlî ‘âşıkun eglencesi dildâr imiş
 Kişiye yârinden ayrılmak katı düşvâr imiş
 ‘Işķı ben âsân şanurdum hey ne müşkil kâr imiş
 El-amân ey seng-dil zâlim elünden el-amân

Ç 60b AE 64b H 24b S 23b L 29b B 28b O 36a V 81b Z 92a A1 104b

V a) eyleyin: eyleyem B / b) şevķûn ile: şevķ ile H / Bu bend : -Ç, AE, S.
 VII a) odından: yüzünden Ç / c) sînemden: sînemde H.
 VIII b) Kişiye: Kişi L ‘Aşığa Z / b) katı düşvâr: ne müşkil kâr B

6 *

6+5: 11'li hece

I

Pirümün yolu çünkü Hâk yoludur
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden
 Mü'minün ezelden kavli belîdür
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

II

Serden geçer imiş bu yolda server
 Münkirler elinden kesilir serler
 Nice bîn baş çıkup bağrumda söyler
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

III

Erenlerün zahmı cāna merhemdür
 Şimden girü ölür isem ne gamdur
 Pîrlerün işigi çünkü kıblemdür
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

IV

Pirümün 'azmi çün doğru yoludur
 İsteyen kişiyi Hâkka iledür
 Hâk anuñla her nefesde biledür
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

- * Ç'de "Diğer Varsağı" Z'de "düvâzdeh İmâm" –B, V/ Z'de 114. gazelden sonra beyitler şeklindedir.
- I a) çünkü Hâk: çün Hâkkuñ O, B, V, Z/ b) Dönmezin: Dönmezem B / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V.
- II a) – AE; geçer imiş: geçinmiş V / b) – AE; Münkirler: Münkir Ç; kesilir: kesilirse S; serler: ser S / b) Münkirler elinden: Münkirün yolunda / c) Nice: yine B / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V.
- III c) Pîrlerün işigi çünkü: Çünkü pîrlerün işigi S, B / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V.
- IV a) doğru: doğru B; / b) İsteyen kişiyi: İsteyeni doğru Z / b H, S'de 8. Bendde a ile yer değiştirmiştir/ b ve c mısraları yer değiştirmiştir V, Z / Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V / Bu bend AE'de yoktur.

V

Gönlünde çirk olan pîrden arınur
 Hâkkuñ şıfâtı pîrlerden görünür
 Pîri olmayanlar yarın yirinür
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

VI

Benüm gönlüm bir dīvâne delidür
 Cân u dilden erenlerüñ kulıdur
 Benüm pîrüm çün Muḥammed ‘Alidür
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

VII

Haḳîḳât pîrleri Âl-i ‘Abâdur
 Ḥasan Ḥüseyn cânlara şafâdur
 Benüm şâhum şehîd-i Kerbelâdur
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

VIII

Zeyne’l-‘âbidîndür gönlümde cânım
 Muḥammed Bâḳıra baḳar bu cânım
 Ca’fer-i Sâdıḳdur dînüm imânum
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

IX

Kâzım bize bir ni‘metdür Ḥudâdan
 Râzîdur Ḥaḳ ‘Alî Müse’r-Rızâdan
 Muḥibbüz Taḳîye ḳâlû belâdan
 Dönmezin niye döneyin pîrümnden

- V a) Gönlünde: Göñülde Ç; çirk: çirki Ç, S / b) pîrlerden: pîrlerde B / c) yarın: birgün B / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V / Bu bend AE’de yoktur.
- VI c) çün: Hâḳ Ç, Z; ü B / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V.
- VII b) Ḥasan Ḥüseyn: Ḥasanun ḥüsni V, Z; cânlara: cânlarda H, B, Z / c) şâhum: pîrüm B / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V.
- VIII a) gönlümde cânım: göñülde ḥânum S, AE, V / b) cânım: imânum B d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pîrümnden: Dönmezem pîrümnden niye döneyin V / Bu bend Z’de yoktur.

X

Naķī Hāķdan imām-ı pīşvādur
 ‘Askerī düşmene tiğ-i kaçādur
 Muḥammed Mehdi ḥod sırr-ı Hudādur
 Dönmezin niye döneyin pīrümnden

XI

Uşuliyem Hāķ kapusına geldüm
 Cān u dilden erenlere ḳul oldum
 Pīrler işiginde ben Hāķķı buldum
 Dönmezin niye döneyin pīrümnden

Ç 61a AE 42a H 55b S 47a B 58a V 121b Z 123a

-
- X b) ‘Askerī: ‘Askerī hem S / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pīrümnden: Dönmezem pīrümnden niye döneyin V.
- XI b) Cān u dilden erenlere ḳul oldum: Erenlere cān u dilden ḳul oldum H, AE, V; erenlere ḳul: erenlerün ḳulı B / c) ben: çün S, B / d) Dönmezin: Dönmezem B; Dönmezin niye döneyin pīrümnden: Dönmezem pīrümnden niye döneyin V.

7

Taḥmîs-i Uşûlî Gâzel-i Seyyid (Nesîmî) *

fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlün

I

Yâ ilâhî vâdi-i 'îşyânda kaldum bî-meded
 'Abd-i 'aşiyem şuçum bî-hadd ü cürmüm bî-'aded
 Şimdi şey' li'llâha geldüm kılma ben dervîşi red
Fazluña bel bağladum yâ vâhid u ferd u eḥad
Cümleüñ ma'bûdı sensin dâ'imâ ḥayy u ebed

II

Ḥamdü li'llâh buldı nâm-ı a'zamı kalb-i selîm
 Sâlik-i râha 'ıyân oldu Şîrât-ı Müstakîm
 Ba'd-ez-în kâr idemez vesvâs-ı şeytânî'r-racîm
Oḡuram ismüñde bismillâhirrahmânirrahîm
Ey şîfâtüñdur şîfâtüñ kul hüvallahü eḥad

III

Çâr ismüñden bu şeş-sü kubbeye bulmazsa şübûṭ
 Pâyidâr olmaz binâsı hem-çü beyt-i 'ankebût
 Feyz-i cûduñdan irişür cisme kuvvet câna kût
Evvel ü âḥîr hüve'l-ḥayyü'l-lezîsîn lâ-yemût
Zâḥîr ü bâṭın hüve'l-bâķîsîn Allâhü's-şamed

IV

Ey ḥarîm-i dergehüñ ḥâ'if gönüller me'meni
 Kibriyân öñinde kimdür kim kıla mâ u meni
 Vaşf-ı zâtuñdur münezzeh zât-ı pâküñdür ġanî
Lem yelidsin sen oḡurlar ey ve lem yüled seni
Lem yekün zât-ı şîfâtüñdur ki küfüven eḥad

* Başlık B'de Taḥmîs Z'de Taḥmîs-i Uşûlî Gâzel-i Nesîmî –H, AE, O, V, A1.

I d) eḥad: şamed Ç / e) ḥayy-ı ebed: ḥayyü'l-ebed H, L, B, O.

II a) a'zamı: a'zam B / b) Şîrât-ı Müstakîm: Şîrâtü'l-Müstakîm B, O / c) şeytânî'r: şeytân-ı B / d) şîfâtüñ: -H.

III c) câna: rûḥa H.

IV a) ḥâ'if: -Z.

V

Nükte-i sırr-ı nefahtudan çün urduñ bir demi
 Noқта-i vâhidde derc itdün sevâd-ı a'zamı
 Ya'ni kılduñ nüsha-i kübrâ vücûd-ı âdemi
Kâf ile nûndan yaratduñ on sekiz biñ 'âlemi
Kudretünle erba'ın günde temâm oldı cesed

VI

'Âlem-i vahdetde keşret dahı tutmuşdur maķar
 Birbirinde münderic şankim nevât içre şecer
 Zâhir olmamış idi hulk-ı melek hüsn-i beşer
Ol zamân kim lutf ile bir gevhere kılduñ nazar
Zâhir ol gevherden oldı cümle eşyâ lâ-'aded

VII

Ey Uşulî sırr-ı dâ'im Hâķdan özge nesne yok
 Dillere zıkr-i mülayim Hâķdan özge nesne yok
 Zâhir u bâtında kâ'im Hâķdan özge nesne yok
Seyyidüñ göñlinde dâ'im Hâķdan özge nesne yok
Ol fakîrün hem dilinde her dem eydür yâ ehad

Ç 62a H 20b L 26b AE 61a B 25a O 32a V 80b Z 89a A1 108a

- V a) nefahtü: nefahtı AE / V. ve VI. bendler V, A1'de yer değiştirmiştir.
 VI a) 'Âlem-i vahdetde keşret: 'Âlem-i keşretde vahdet AE / b) birbirinde: birbirine L / c) hulk-ı melek hüsn-i beşer: hüsn-i melek hulk-ı beşer AE / e) cümle: bunca B; lâ-'aded: bi-'aded B.
 VII a) sırr-ı: zâtı A1; nesne: kimse Ç; özge: artuķ B, A1 / b) özge: artuķ B, A1 / c) özge: artuķ B, A1 / d) özge: artuķ B, A1 / VII. bendin O'da dizilişı a, d, c, b, e şeklindedir.

8

Tahmîs-i Uşûlî Gâzel-i Nesîmî *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

I

Gir gönül mülkine seyr eyle ulu dergâhı gör
 Şeş cihâta pertevin şalmış durur ol mâhı gör
 Zerre-i nâ-çizden hırşide varan âhı gör
Her neye kim bakduñ ise anda sen Allâhı gör
Çancaru kim 'azm kılsañ şemme vechullâhı gör

II

Nağş-ı tendür cân cemâlinün niğâbı ref kıl
 Mihr-i 'âlem-tâb-ı vechinden şehâbı ref kıl
 Çeşm-i dilden gâfleti terk eyle h'âbı ref kıl
Bu ikilik perdesinden geç hicâbı ref kıl
Gel bu birlik revzeninden bak bu sırrullâhı gör

III

Şüret-i Hakkı tavâf itmek dilerseñ rû-be-rû
 Şürete bakup girü kalma kadem bas ilerü
 Zâhiri ço 'âlem-i ma'nîye gel gir içerü
Hacc-ı ekber kılmak isterseñ gel ey zâhid berü
Mü'minün kalbi içinde sen bu beytullâhı gör

IV

Gam degül eţfâl senginden dili dîvâne kıl
 Vahdetün şem'ine cân at kendüni pervâne kıl
 'İşk câmından dili lâ-ya'kıl u mestâne kıl
Geç enâniyyet sözinden gönlüni vîrâne kıl
Nice şey tîzcek bulursın küntü kenzullâhı gör

* Başlık: -H, AE, V, A1; Diğer Tahmîs B.

I a) mülkine: mülkini H, B, O / c) hırşide: hırşid Ç; âhı: râhı A1, B.

II e) sırrullâhı: şerrullâhı L.

IV a) dili: o dil S dil B özi O özüñ V.

V

Râzı ol naḥnu ḳasemnâda yazılan ḳısmuḥa
 Yoḳluḳ erḳâmını çek ‘âlemde ism ü resmüñe
 Tâ tecellî eyleye sırr-ı müsemmâ ismüñe
Ölmedin nefis öldürürseñ nice tolar cismüñe
Nefḥa-i rūḥu’l-ḳudüsden maḥz-ı rūḥullâhı gör

VI

Vâcibün bi’z-zât ṭolmuş mümkinâtuñ ‘aynına
 Bu meẓâhirden zuḥûr iden şıfâtuñ ‘aynına
 Bir nazar ḳıl evvelâ vaşfuñda zâtuñ ‘aynına
Cân göziyle baḳduñ ise kâ’inâtuñ ‘aynına
Andan artuḳ nesne var mı ḥasbeten li’llâhı gör

VII

Zıkr-i illallâh ile virdünse câna revnâḳı
 Nefs zulmâtın ḳoyup bulduñsa nûr-ı muṭlaḳı
 Seyr idüp mi’râc-ı rūḥânide gördünse Ḥaḳı
Levh-i iḥlâş eyledünse göñlüni ey muttakî
Kürsî-i raḥmâna ağduñ anda ‘arşullâhı gör

VIII

Ehl-i taḥḳîke iriş Ḥaḳḳı muḥaḳḳaḳ görmege
 Ḥâlet-i Mañşûra baḳ râz-ı ene’l-Ḥaḳ görmege
 Şayḳal it mir’ât-ı ḳalbi sırr-ı muḡlaḳ görmege
Münkir-i rü’yet degülseñ şûret-i Ḥaḳ görmege
Baḳduḡuñca her nazarda ‘ayn-ı zâtullâhı gör

IX

Ey Uşûlî remz-i mâ evḥâyı bilmez her le’im
 Kim kelâmulâh sırrın añlamaz dîv-i racîm
 Ḥoş buyurmuşdur sipeh-sâlâr-ı râh-ı müstaḳîm
‘İlm-i ḥikmetden bilürseñ gel berü gel ey ḥakîm
Sen Nesîmî mantıḳından dinle Fazlullâhı gör

Ç 62b AE 12b H 21a L 27a B 26a O 33a V 81a Z 88b A1 101a

V b) erḳâmını: -L / e) maḥz-ı: feyz-i V.

VI e) artuḳ: özge V.

VII d) göñlüni: kalbini Z / e) ağduñ: irdün O.

VIII a) iriş: baḳ O / c) ḳalbi: cânı H, L, A1.

IX a) remz-i mâ evḥâyı bilmez her: işbu remzi bilmez her bir O.

9

Tahmîs-i Uşûlî Gâzel-i Nesîmî

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

I

‘İşk-ı cânân ile ben çün kim ezelden hem-demem
 Ahsen-i takvîm benüm şânumda geldi ekremem
 Mazhar-ı zât u şifâtam ya'nî ism-i a'zamam
Ben ki dervîş ü fakîrem pâdişâh-ı 'âlemem
Rûh-ı bî-rengem egerçi rûha gelmiş âdemem

II

Gel berü ey sâlik-i Hâk sen seni kılma telef
 Sen şekûr ol aşluña sa'y eyle olma nâ-ı halef
 Ma'rifet yolın bulan dimişdür aşhâb-ı selef
Ümmehât ile n'ola âbâya düşdiyse halef
'Âlem-i tahkîke baksañ cümlesinden aêdemem

III

Hasret-i dildârdur bu gözlerüm yaş eyleyen
 Lâleves bağruma dâğ urup ciger baş eyleyen
 Pes beni 'ışk âteşidür rind-i qallâş eyleyen
Şeş cihât u çâr 'anâşîrdur beni fâş eyleyen
Yoksa ben gencîne-i vahdetde nûr-ı mübbhemem

IV

Zâhid-i sâlûsves 'ışk içre hod-bîn olmazam
 Ehl-i tevîidem düşüp keşretde rengîn olmazam
 Geçmişem dünyâ-yı dündan şöhrat-âyîn olmazam
Cennet-i Firdevs için ol deñlü gamgîn olmazam
Tâlib-i didâr-ı yârem şâdmânam hurremem

V

Sırr-ı vahdet gencinün muhtâcına benven şümâr
 Hem benüm-çün oldu bu tertîb bu leyl ü nehâr
 Pes benem maşşûd bugün kevn-i mekânda her ne var
'Âlem-i gaybuñ vücûdı benden oldu âşikâr
İy başiretsiz beni gör kim ne zât-ı a'zamem

VI

Pertev-i nūr-ı Hudādur görinen ‘ayna ‘ıyān
 Cümle eşyādan zuhūr idüp tecellî eyleyen
 Gör bu sırra mahrem iseñ añladuñ tevḥīdi sen
Söyleyen Haḳdur benüm dilümde her dem yoksa ben
Çār ‘unşurdan mürekkeḳ bir lisān-ı ebkemem

VII

Ey Uşulî bu felek kim devr idüp cünbişlenür
 Emr-i Haḳdan ğayrı var mıdur bir iş kim işlenür
 Ger sa‘īd ü ger şakī bu dil niçün teşvīşlenür
İy Nesīmî çün her iş taḳdīr elinden işlenür
Fāriḡam dünyādan u ‘uḳbā ğamından bī-ġamem

(Sakın 2014: 239/240)

10 *
[Murabba']

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

I

Tâze begsın dostum gel almağıl âhum benüm
Pâdişâhsın kuluña zulm eyleme şâhum benüm
Ger garîb isem ne var yok mıdur Allâhum benüm
Hey efendüm sevdüğüm 'ömrüm Memi şâhum benüm

II

Âh kim ağyârı ol şeh kendüye yâr eyledi
Ben gedâsını 'aceb derde giriftâr eyledi
Yağdı hasret ayrılık çak cânuma kâr eyledi
Hey efendüm sevdüğüm 'ömrüm Memi şâhum benüm

III

Giceler şol çekdüğüm yâ şâhdan korkmaz mısın
Ey kaşı yay yohsa tîr-i âhdan korkmaz mısın
Zulm idersin yok yire Allâhdan korkmaz mısın
Hey efendüm sevdüğüm 'ömrüm Memi şâhum benüm

IV

Dimezem kim bu dil-i bî-çâreme bir çâre kıl
Yüregümi tiğ-i miñnetlerle pâre pâre kıl
Dönmezem senden gerekse bağrumı bîñ pâre kıl
Hey efendüm sevdüğüm 'ömrüm Memi şâhum benüm

V

İşigün taşu başuma efser-i devlet yeter
İtlerünle hem-dem olduğum baña hürmet yeter
Kuluña kul olduğum ben bendeñe 'izzet yeter
Hey efendim sevdüğüm 'ömrüm Memi şâhum benüm

* Z'de Murabba'-ı Diger başlığı vardır.

II a) ağyârı: agyâr H / b) 'aceb: ğam u A1 / c) hasret: fûrkat B, O, V, A1.

III a) şol: ya B.

V b) İtlerünle: İtlerüne H, B, V, Z; hem-dem: qaravaş H yoldaş B, O qardaş V; hürmet: 'izzet B. ben: -H / c) 'izzet: hürmet B, O.

VI

Ben Uşûliyam ki dâr-ı fûrkata şalduñ beni
Göñlümüñ dâ'im cehennem odı oldı meskeni
Kâfir olmadı ne var bî-çâre sevdıyse seni
Hey efendim sevdüğüm 'ömrüm Memi şâhum benüm

AE 64a H 25a L 30a B 29a O 36b V 83a Z 91b A1 94a

11
[Koşma]

6+5: 11’li hece

I

Yeñiceden esen seher yilleri
Baña Sulţân Muştafâdan haber vir
Unutdı mı gurbetteki kulları
Baña Sulţân Muştafâdan haber vir

II

Tîz ol yürüdügüñ rāhı severseñ
Meded eyle gel Allāhı severseñ
Bir ‘Alilik eyle şāhı severseñ
Baña Sulţân Muştafâdan haber vir

III

‘Işkuña ‘ışk doluları içilsün
Mest olup cân ile serden geçilsün
Ġāyet ġuşşadayın göñlüm açilsun
Baña Sulţân Muştafâdan haber vir

IV

Yaralu cāna merhem urılır mı
Uşûlînüñ hālinden şorılır mı
Ķarşusunda dîvānlar Ķurılır mu
Baña Sulţân Muştafâdan haber vir

V

Kerem eyle sevindür bu gedāyı
Gel topraĶdan götür ben hāk-i pāyı
Gerekmez nideyin begi paşayı
Baña Sulţân Muştafâdan haber vir

S 34b B 38a (Gazeller arasında, 34. gazelden sonra) V’de 121b
sonda dörtlükler halinde.

- III a) içilsün: içilen B / b) geçilsün: geçilen B / c) Ġāyet ġuşşadayın: Ġāyet-i ġuşşadan B / açilsun: açılan B.
IV a) Yaralu: Yarılı B / c) dîvānlar: dîvānı B.
V a) bu -B / b) Gel -B; götür: getir B / V. bend sadece B’de 3. bend olarak var.

GAZELLER

1

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Vücüd-ı Muṭlaquñ baḥrı ne mevci kim ider peydâ
Ene'l-Ḥaḳ sırrını söyler eger maḥfi eger peydâ
- 2 Me'âdindür ḳamu eşyâ ider öz kendü zâtından
Kimisi sîm ü zer zâhir kimi seng ü meder peydâ
- 3 Bu bâḡuñ ger ḥaḳîkatde şuyı bir bâḡbânı bir
Velî olmış ḥaḳâyıḳdan niçe yüz bîn şecer peydâ
- 4 Naẓar ḳıl nev'-i insâna kimi zehr ü kimi sükker
'Aceb ḥikmet bir ağaçdan olur dürlü şemer peydâ
- 5 Düzilür nice bîn işler bozılır niçe cünbişler
Ne kâr-ı bü'l-'acebdür bu kim olmaz kârger peydâ
- 6 Bu tokuz ḳubbe vü şeş sū içinde geldüñ ü gitdüñ
Ne geldüğüñ ḳapu zâhir ne gitdüğüñ memer peydâ
- 7 Şu serverler ki taḡlar gibi baş egmezdi eflâke
Yaturlar yirde pest olmış ne tiḡ u ne kemer peydâ
- 8 Yolumuz bir beyâbâña irişdi nâ-gehân k'ana
Girer bîn kârbân olmaz birinden bir eşer peydâ
- 9 Niçe şürîde 'âşıkḳar gezerler cümle tâ'ihler
Bu tih-i bî-nihâyetde ne reh ne râh-ber peydâ

1 sırrını: nuṭḳını H, V, Z.

2 Me'âdindür ḳamu: Me'âdin gibidür S, Z.

3 ḥaḳâyıḳdan: ḥaḳâyıḳda B / nice yüz bir şecer: nice dürlü şemer AE.

4 ü: -Ç / sükker: şekker B / -AE.

5 kim: ki AE, B.

6 ḳubbe: ḳubbe-i B.

7 egmezdi: egmezlerdi Ç, S / yirde: şimdi S.

8 k'ana: ana AE, H; k'anda B / olmaz: anda L / Bu beyit S, V'de 9. beyitten sonra.

- 10 Niçe gündüz gice oldı niçe biñ ay u yıl geldi
Dirîgâ olmadı ƙaldı şeb-i hecre seher peydâ
- 11 Niçe zaħmet çeker kesb-i kemâl idince bir ‘arîf
Belî çok ƙan yudar kân eyleyince bir güher peydâ
- 12 Niçe biñ âdem oğlanı helâk olmağ gerek tâ kim
Yalancı ƙaħbe dünyâdan ola bir gerçec er peydâ
- 13 Ƙamu nezzârede ebkâr-ı ma‘nî muntazırlardur
Uşûlî gibi tâ kim ola bir şâhib-nazar peydâ

Ç 63b AE 12b H 25b L 30b S 24a B 29b O 37b V 83a Z 92b A1 84b

10 geldi: oldı L / olmadı ƙaldı: ƙalmadı gitdi B / şeb-i hecre: şeb-i ƙadre Ç, S, A1.
11 -V.
12 gerek tâ kim: gerekdür kim H diler tâ kim L / ƙaħbe: -O.
13 nezzârede: nezzâreden Ç, S, O nezzâre-i B.

2

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ey niçe ay u yıl geçe leyl u nehâr ola
Şol gür-ı teng içinde tenüñ hâksâr ola
- 2 Şahrâ-yı 'ömre şöyle ese bād-ı kahr kim
Her zerre hâkümüz yil önince gubâr ola
- 3 Ey sebzelerde gül döşenüp sünbül örtünen
Bir gün ola ki hâküñ içi mûr u mâr ola
- 4 Korkum odur ki dâm-ı 'alâyıkda kalavuz
Cân kuşu uça ten kafesi târ u mâr ola
- 5 Yâ Rabb hâlümüz n'ola rûz-ı şümârda
Çün bî-şümâr cürm ü haţâmuz şümâr ola
- 6 Setr eyle 'afvuñ ile eyâ sâtirü'l-'uyûb
Çün gizlü 'aybumuz gözüñe âşikâr ola
- 7 Yârân beni koyup gidicek gür-ı gârda
Luţf u keremlerüñ yetişe yâr-ı gâr ola
- 8 Her zerre hâküñ âyine-î gayb-bîn olup
Her üstüh'ânuñ ehl-i dile yâdigâr ola
- 9 Bu şevk ile ölürseñ umaram Uşûlî kim
Kabrüñde güller açıla tâze bahâr ola

Ç 63b AE 13a H 26a L 31a S 25a B 30a O 37b V 83b Z 93a A1 84b

1 hâksâr: târ u mâr L / B'de 1. beyitten sonra sayfanın ortasına 129. ve 127. gazelin bazı sayfaları yapışmış. Ama onlar da yarım. Bu gazel yarım okunuyor. Sadece 30b'de 8. beyit var.
 3 hâküñ içi: hâneñ içi L, B.
 4 odur: budur O, V, Z, A1, B / târ u mâr: târmâr B.
 6 eyle: eyleye Ç, AE, S, L / eyâ: âyâ B / sâtir: settâr L/ gözüñe: gözlere O.
 7 gür-ı gârda: gâr-ı gürda H, L, O, V, B.
 8 olup: ola A1 /8. ve 9. beyitler A1'de yer değiştirmiştir.
 9 Uşûlî kim: Uşûliyâ V.

3

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şüfiyâ şâfi-dil olmazsañ şafâ gelmez saña
Hod-nümâsın zevk-ı peygâm-ı Hudâ gelmez saña
- 2 Kenz-i lâ-yefnâya gir ey hû'ace irmezse elün
Hırş ile dünyâyı cem' itseñ ğınâ gelmez saña
- 3 Ey marîzu'l-kalb bu şerbetle şaķın kendüñe
Em sem itme semm-i kâtilden şifâ gelmez saña
- 4 Lokma-i Lokmân ile tab'ıñ alışmaz ey hakîm
Anuñ içün hû'ân-ı hikmetden ğidâ gelmez saña
- 5 Niçe bir âlûde-dâmân olasın dünyâ ile
Kaħbe zenden ĥod bilürsin kim vefâ gelmez saña
- 6 Bu sevâhilde 'aceb gird-âba düşmişsin gönül
N'oldı hâlün şormaĝa bir âşinâ gelmez saña
- 7 Kaçma tîr-i yârdan devlet nişânıdur gönül
'İzzet it şadra geçür andan ĥaťâ gelmez saña
- 8 Cân ile şöyle belî didün belâ-yı ıřķa kim
Her tarafından biñ belâ gelse belâ gelmez saña
- 9 Ey Uşûlî ĝark olup 'aynü'l-ĥayât-ı vahdete
Ĥayyu lâ-yefnâya irişdün fenâ gelmez saña

Ç 64a AE 13b H 26b L 31b S 25a B 30b O 38a V 84a Z 93b A1 85a

3 kendüñe: kendözüñe Ç / kâtilden: kâtildür Z.
 6 sevâhilde: şu içinde B / sormaĝa: dimege AE.
 8 cân ile: şevķ ile S / belâ-yı: tarîķ-ı B.
 9 Ĥayyu lâ-yefnâya irişdün: Dâ'im ü bâķî hüve'l-ĥaysın B.

4

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Gerçi zencîr-i ser-i zülfüne çokdur şeydâ
Delü gönülüm gibi yok vâdi-i ğamda tenhâ
- 2 Yine dîvâneligüm dutdı görüñ şeydâlar
Zülfî zencîrini deprettdi gibi bād-ı şabâ
- 3 Durmadan leşker-i ğam bu dil-i vîrâna gelür
Bilmezem kanda karar eyleye bu deñlü belâ
- 4 Künc-i miñnetde yatur ölmelü bir hasteyem âh
Bu belâlarla eger kalur isem vâh baña
- 5 Gice tâ şubha degin derd ile feryâd itdüm
Âh u efgânum irişmedi n'idem âh saña
- 6 Kaldı hecr ile cehennemde Uşulî miskîn
Cennet-i vaşla eger irmez ise vâveylâ

Ç 64b AE 13b H 26b L 31b S 25b B 30b O 38b V 84b Z 94a

2 Zülfî: Zülf Ç, S, H, O, B.
3 -AE.
4 vâh: vây H, L, O, B.
5 -Ç, H, S, L, B, O, V, Z.
6 vaşla: vaşluña AE / vaşla eger: vaşl ile O.

5

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 İller ile tatlu tatlu dilleşür ol dil-rübâ
El ucıyla bize ırakdan dimez bir merhabâ
- 2 Fi'l-meşel akar şudur tayanma hüsni'n çağına
Bu dahı kalmaz geçer rûh-ı revânum Muştafâ
- 3 Çün düşürdün 'akıbet bizi belâ gird-âbına
Bâri evvelden n'olaydı olmayayduk âşinâ
- 4 Pâdişâh-ı vâkt idüm bir şahşa dimezdüm belî
Bîn belâyâ uğradum saña olaldan mübtelâ
- 5 And içerdüm kim vefâsuz yâr hergiz sevmeyem
Dostlar bir bî-vefâ sevdüm yine yazuk baña
- 6 'Âşıka zehr-i belâ şunıldı halka 'ıyş u nüş
İllere zevk u şafâ virildi vü bize cefâ
- 7 Yolına cânun fidâ kılma Uşulî ol perî
Saña yâr olmaz ki sensin bir gedâ ol pâdişâ

Ç 64b AE 14a H 26b L 32a S 25b B 31a O 38b V 84b Z 94a

1 dilleşür: söyleşür AE / dil-rübâ: bî-vefâ B ol meh-liķâ O / El: Göz AE, B.

5 And içerdüm: 'Ahd itmişdüm AE / yazuk: hayfâ AE.

6 zehr-i: zehr ü L / İllere: Anlara B / zevk u şafâ: mihr ü vefâ L / virildi: şunıldı Z / cefâ: belâ B.

7 ol perî: vâzel L / fedâ kılma: nişâr itme V.

6

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ey ki hüsün hüb u çeşmün hüb u cismün cümle hüb
Nâm-ı pākün ehl-i diller içre maḥbûbu'l-ḳulûb
- 2 Cevher-i ferd-i dehânuında nihân esrâr-ı ğayb
Açmamış ol perdeyi bir ferde 'Allâmu'l-ğuyûb
- 3 Bî-bedelsin hîç güzelliğe nazîrün yok senün
Dîde-i aḥveldenür ger var ise 'ayb-ı 'uyûb
- 4 Saṭvetün meydânına ecsâm-ı süflî ḥâk-i reh
Ḳudretün çevgânına ecrâm-ı 'ulvî cümle ṭob
- 5 Rûşen olur mihr-i ruḥsârûnla bir gün gözlerüm
Kevkeb-i ṭâlî' eger nâ-gâh ḳılmazsa ğurûb
- 6 Âb-ı kevşer teşne-dil 'uşşâḳuına nâr-ı 'azâb
Ḥâk-i râhuñ vuşlatuñ müştâḳına mâ'-i 'uzûb
- 7 Her hevâdan tevbeñi ḳıldum ḳabûl ey şeyḥ-i şeh'r
Lîk maḥbûb u şarâb-ı nâba ḥâşâ lâ etûb
- 8 Ḳahr-ı 'ışḳuñ saṭveti kesdi 'alâ'ikdan beni
Ey Uşûlî ḥaḳḳ imiş es-seyfû meḥḥâ'ü'z-zünûb

Ç 64b AE 14a H 21b L 32a S 26a B 31a O 39a V 85a Z 94b A1 85a

1 hüb: hüb u AE, HS.
 2 dehânuında: dehânuından B / esrâr-ı: -O.
 3 Bî-bedelsin: Bî-bedel Ç, AE, L, S / nazîrün yok senün: nazîr olmaz saña AE / 'ayb-ı: 'aybu'l- V.
 4 4. beyitin 2. mısraı ile 5. beyitin ilk mısraı yer değiştirmiş Z.
 6 'uşşâḳuına: 'uşşâḳ ile H / 'uşşâḳa L / nâr-ı 'azâb: 'azb-i Furât A1.
 8 Ḳahr-ı: Mihr-i B.

7

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şevk ile şerh itmege âyât-ı ışkî bâb bâb
Faşl-ı gülde bülbüle evrâk-ı gül besdür kitâb
- 2 Açılur gülzâr-ı sînende ma'ârif gülleri
Ehl-i 'irfân ayağı altında olursañ türâb
- 3 Açılur gök kapusu yağmurda dirler lâ-cerem
Tîr-i bârân-ı ğamuñdandur bu câna fetḥ-i bâb
- 4 Puḥte olup ehl-i dil bezminde bulmaz çâşnî
Döne döne olmayan miḥnet ocağında kebâb
- 5 Kıl u kâl-i 'aqla tolaşdı dil-i zâhid yine
'Ankebûtuñ târına düşdi şanasın bir zübâb
- 6 Fakr küncinde bulan genc-i kanâ'atdan naşîb
Mâlik-i mülk oldı oldur mün'im-i kâmil nişâb
- 7 Ger bu 'unvânı koyup nâ-kâm olursañ yazılır
Nâme-i iḳbâle nâmuñ kâm-bîn ü kâm-yâb
- 8 Bu türâbı umaram nâr-ı atşda ḳomaya
Yarın anda sâķî-i kevşer olıcaḳ Bû Tûrâb
- 9 Ey Uşûlî nevbeti geldüĝi sâ'at öğidür
Nice biñ Efrâsiyâbuñ hırmenin bu âsiyâb

Ç 65a AE 14b H 27b L 32b S 26a B 31b O 39b V 85a Z 94b A1 85a

-
- 2 açılur: açıla AE / kapusu: -O.
 - 3 Açılur gök kapusu: Gök kapusu açılur V / kapusu: -O / yağmurda: yirlerde H / ğamuñdandur: ğamuñda L belâdandur S, B
 - 4 puḥte: nice ÇLS / bulmaz: almaz Ç, H, L, S, A1, B / -Z.
 - 5 düşdi: düşmiş B / ikinci mısra O'da "Şanasın kim düşdi târ-ı 'ankebûta bir zübâb" şeklindedir.
 - 6 6. ve 7. beyitler AE, H, L'de yer değiştirmiştir / mülk oldı: -O.
 - 8 8. ve 9. beyitler S, O, V, Z, A1, B'de yer değiştirmiştir.

8

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 La'l-i yāre hem-ḳadeḫ olmış yine beñzer şarāb
Cevher-i cāna şafālar virdi ol yāḳūt-ı nāb
- 2 Dil su'al eyler lebün dārūş-şifāsından şifā
Öldi derdā derd ile irişmedin şāfi cevāb
- 3 Ḳan olası göz belāsiylan getürdi başuma
Ḥāne-i şabrum yıkıldı dostlar ḥālüm ḥarāb
- 4 'Işḳ odından dem-be-dem gönlüm döker göz yaşların
Āteş-i sūzāndan niteki ḳan ağlar kebāb
- 5 Ey dirīgā yıḳdı vü yaḳdı vücūdum 'ālemin
Tende tāb u dīdede āb u gönülde ıztırāb
- 6 Ḥaste cānum buldı tiğ-ı ābdāruñdan ḥayāt
Dirlige dirler sebebdür bu cihān içinde āb
- 7 Bend-i zindān-ı belāda ḳaldı bīn derd ile āh
Olmadı ḳaldı Uşūlī bendeñe bir fetḥ-i bāb

Ç 65b AE 15a H 27 b L 32 b S 26b B 31b O 39b V 85b Z 95a

1 olmış yine: olmış durur V.
 2 Öldi derdā dürd ile irişmedin: Oldı dāyir şimdi ḥayfā bize B.
 4 gönlüm döker: -O.
 5 yıḳdı vü yaḳdı: yaḳdı yıḳdı L.
 7 āh: ḥayf O / bendeñe: ḳuluña Ç.

9

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Diler iseñ ki saña göstere yüz şâhid-i zât
Şüfiyâ sineñi şâf eyle nitekim mir'ât
- 2 Batdı gird-âb-ı havâdişde vücûduñ gemisi
Hızr-ı vaqte irişüp bulmaz iseñ râh-ı necât
- 3 'Arşadan kiş dimeden cân şehine pîl-i felek
Süregör himmet atın yohsa olursın şeh mât
- 4 Zûlmet-âbâd-ı fenâda bulunur 'ayn-ı beķâ
Menba'-ı âb-ı hayât oldı nitekim zûlümât
- 5 Müdde'î şâhid-i tevḥîde şuhûd eyleme 'arz
Da'viden geç ki bu da'viyi kılasın işbât
- 6 Öğünüp 'aql-ı ma'âş ile fuzûl olma faķîh
Ya'ni insâna fazîlet mi virürmiş fuzalât
- 7 'Amr u Zeyde yûri şarf itme Uşûlî 'ömri
Naḥvi ķo 'arif iseñ eyleyigör maḥv-ı şıfât

Ç 65b AE 15a H 28a L 32b S 26b B32a O 40a V 85b Z 95a A1 85b

1 göstere yüz: yüz göstere A1.
 2 batdı: bakdı H / vücûduñ: vücudum V/ iseñ: ise V.
 4 âbâd: bād L.
 7 'Amr u Zeyde: Naḥv-i şarfa AE .

10

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 İdemez 'aql-ı kavî-re'y 'ışk-ı sulţân ile baĥş
Gerçi kim mûr-ı za'îf itmiş Süleymân ile baĥş
- 2 Cân dilerse ey gönül teslim it itme i'tirâz
Kılma bir nâ-çiz içün billâh cānân ile baĥş
- 3 Faķr ile teslim durur dünyâda bizüm faĥrumuz
İtmezüz ey ĥ'âce biz māl-i firāvân ile baĥş
- 4 Ehl-i 'aķla 'ışķ bābından su'âl itme gönül
Eyleme dānâ iseñ 'âlemde nâ-dân ile baĥş
- 5 Cûşa gelse baĥr-i 'ışķ olmaz mu'arız kün fekân
İdemez kuvvetde bir kem kaķre 'ummân ile baĥş
- 6 Üstüme üşdi maĥalleñ itleri idüp cedel
Hoş gelürmiş eylemek bir kişi aķrân ile baĥş
- 7 Derd-i 'ışķı 'aşık-ı ġam-ĥ'âra şor her loķma-ĥ'âr
İdemez ĥikmet maķâlâtında Loķmân ile baĥş
- 8 Öldürürler it gibi bir laĥza virmezler amân
Meclis-i meyde raķîbâ itme rindân ile baĥş

1 itmiş: eyler AE itdi Z / re'y: -L.

2 it: kıl AE, L, B.

3 teslim durur: teslimdür Ç, AE, H, S, B, Z.

4 'âlemde: billâh S, Z.

5 'ışķ: küll V.

6 B'de 9. beyit.

7 Bu beyit yerine S'de şu beyit var:

 Tañ degül eger duta cāhil sözine kāmilüm

 Eylemek lâzım durur Bû Cehl Qur'an ile baĥş

8 -AE, H, L, B, O, V, Z, A1.

- 9 Elde yâ bir tîğ hâzır kıl ya bir keskin bıçak
Yâhud itme vâz gel şol bir âhîriyyân ile bahş
- 10 Rûh-ı kudsüñ nağdisin taḥsîn Uşûlî ṭab‘uñâ
İtseñ olur ḥüsn-i nazm içinde Ḥassân ile bahş

Ç 65b AE 15a H 28a L 33b S 26b B 32A O 40A V 86a Z 95b A1 85b

9 9 ve 10. beyitler H, L, Z, A1’de yer değiştirmiştir / Elde yâ bir tîğ: Yâ bir tîğ elde Z / bıçak: yaraç A1.

11

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Seng-i ğamdan münkesir-ķalb olma eyle imtizāc
Şişe gibi olma inende gönül nāzük-mizāc
- 2 Şabr u rāḫat resmini yıķdı vü aldı gönlümi
Bozdu bu şehr-i ḫarābı āḫir ol bâc u ḫarāc
- 3 Dün doķındı gönlüme ol seng-dil gönlüm ŝıdı
Rüşen oldu buña hergiz ṭaŝa döymezmiŝ zücāc
- 4 Münkirün acı sözinden şanma kim telḫ ola dil
Vire mi 'azb-ı Furāta hîç keder milḫ-i ücāc
- 5 Çekme zaḫmet yok durur dermān oñulmaz derdüme
Ey ṭabīb āḫir marîz-i 'ıŝķa ölmekdür 'ilāc
- 6 Seng-i miḫnet mesnedüm başumda biñ dürlü belā
Mülk-i ğam sulṭānıyam baña gerekmez taḫt u tâc
- 7 Çün ķanā'at genci bildük kenz-i lâ-yefnā imiş
Pes Uşulî ehl-i dünyāya ne ḫācet ihtiyāc

AE 15b L 33b H 28b S 27a B 32b O 40b V 86b Z 95b A1 86a

2 yıķdı vü aldı: aldı vü yıķdı L, B, A1 aldı vü yaķdı B.
3 buña: -S / döymezmiŝ: döğmezmiŝ Z.
4 ola: oldı O.
6 mesnedüm: meskenüm V.
7 ḫācet: lâzım S, V.

12

fe'îlâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Leblerüñle eyâ zebân-ı faşîh
Zindedür tâ ölince nâm-ı Mesîh
- 2 Gözlerüñ nüshası sevâd-ı saķım
Hüsñüñ evrâķıdur beyâz-ı şaķîh
- 3 Ğamzeñ oķları câna şatlu gelür
Küllü şey'in mine'l-melihi melih
- 4 Her işüñ ey rakîb çirkîndür
Küllü şey'in mine'l-ķabihi ķabih
- 5 Gözi aluñ göre mi şüfinüñ
Baķar imiş güzellere bu ķabih
- 6 Kaş u gözi işâreti besdür
Ķatlüne ey Uşûlî naşş-ı şarîh

Ç 66a AE 16a H 29a L 33b S 27a B 32b O 41a V 86b Z 96a A1 86a

1 eyâ: âyâ B.
2 beyâz-ı: ba'zı Ç, S.
4 şey'in: fi'lin B, V, Z, A1.
5 -Ç, H, L, AE, B, O, V, Z, A1.
6 kaş u gözi: kaşı ile göz AE, H, L, S, Z / işâreti: işâret Ç.

13

mefâ'ılün mefâ'ılün fe'ülün

- 1 Yüzüñ şuyı olaldan cāna misbāḥ
Odur ğam zulmeti ḳatline miftāḥ
- 2 Gözüñ terk eylemez hergiz ḥuṣūmet
Egerçi cān virür dil ider işlāḥ
- 3 Eger maḳṣūdı vaşluñ keşf olaydı
Murāda çıḳar mıdı cümle ervāḥ
- 4 Lebüñle ğabğabuñ emsem n'ola çün
Olur insāna nāfi' ḥamr u tuffāḥ
- 5 Serāy-ı vaşluña girür Uşūlī
Ki aña feth-i bāb iderse fettāḥ

(A2 86a)

14

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dürölü kazâ ile tolar ise fezâ-yı çarh
Göster rızâ ki böyle imiş iktizâ-yı çarh
- 2 Ğâfil oturma cehl ile kim yutmağa seni
Ağız açup durur yine bu ejdehâ-yı çarh
- 3 Ger taş iseñ de çünki bugün nevbetüñ gele
Ögüttdi cev-be-cev seni bu âsiyâ-yı çarh
- 4 Dâr-ı beķâyâ rıhlet imiş çâresi hemân
Urıldı çün fenâ üzerine binâ-yı çarh
- 5 Kıbrüm degül durur görinen itdi dest-i ğam
Ben ħâki çün nişâne-i tîr-i belâ-yı çarh
- 6 Sen de maķâm-ı ğamda karar it Uşûliyâ
'Uşşâķa oldu çünki muķâlîf nevâ-yı çarh

AE 16a L 33b H 29a S 27a B 33a O 41a V 87a Z 96a A1 86b

1 rızâñı: rızâ çü A1.

3 de: daķı L, S, H, B, Z / çünki: çün L çü B, Z, A1 daķı V/ de: -S.

4 Dâr-ı: Dâru'l- V / fena: fenây B.

5 ħâki çün: ħâkiyi L, B, V, A1.

6 oldu çünki muķâlîf: çünki muķâlîf oldu L, O, V çünki oldu muķâlîf Z, B.

15 *

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Çün hayālünden irer cân u dile nev nev nüvîd
Ben ğaribe her gice kıadr oldu vü her rûz 'îd
- 2 Gülşen-i hüsn içre bitmiş bir nihâl-i tâzesin
Ey boyı servüm şalınmasun yanınca her pelîd
- 3 Degme şahşun başı mı irer işigün taşına
Ol maķâm-ı sidredür irişmez aña her pelîd
- 4 Ey gönül hâşıl ne göz yaşını bārân itmeden
Çün bitürmezmiş murâduñ mîvesin bağ-ı ümîd
- 5 Bir sa'âdet ehlinün yüz sür ayağı tozına
Tâ kim ola tâlî'ün gün gibi âlemde sa'îd
- 6 Ey melâmet hânķâhında murâdın gözleyen
Nâ-murâd olmayan olmaz mürşid-i 'ışķa mürîd
- 7 Cân ile lâ te'yesüya oldu çün imânumuz
Kâfirem luţfuñ deminden olur isem nâ-ümîd
- 8 Ehl-i diller zümresinden olıma ehl-i hevâ
Ey Uşûlî her Yezîd olmaz Cüneyd ü Bâyezîd

AE 16b L 34a H 29b S 33a B 33a O 41b V 87a Z 96b A1 86b

* S'de beyitlerin ikinci mısraları okunamaz durumdadır.

1 hayâlünden: vişâlünden V / nev nev nüvîd: bûy-ı nüvîd B / vü her rûz: her rûzum L.

2 her: bir AE, H.

3 başı mı irer: başı irmez L; başını irer B / irişmez aña: aña irişmez L, V, B.

4 bağ-ı: naħl-i V, B.

5 sa'îd: sefid B.

6 melâmet: melâhat A1 / gözleyen: isteyen B.

7 Kâfirem luţfuñ deminden olur isem nâ-ümîd: Ger olursam kâfirüm luţfuñ deminden nâ-ümîd V, Z / olur isem: ger olursam L, B / 7. ve 8. beyitler L, B, O, Z'de yer deĝiştirmiştir / -A1.

16

müstefîlün müstefîlün müstefîlün müstefîlün

- 1 Bildüm bugün cān acısın cānāndan ayrıldum meded
Kāfir müselmān acısın sulṭāndan ayrıldum meded
- 2 Ol meh-liḳā seyrāndadur dīvāne dil efgāndadur
Ten bunda cānum andadur ben cāndan ayrıldum meded
- 3 Baḳuñ bu āh-ı serdüme baḳuñ bu rüy-ı zerdüme
Bir çāre eyleñ derdüme dermāndan ayrıldum meded
- 4 Tāḳ oldu ğamdan ṭāḳatüm ḳalmadı gitdi rāḫatum
Ayrıldı benden devletüm ol cāndan ayrıldum meded
- 5 Olmaz Uşûlî feth-i bâb Nîl oldu bu çeşm-i pür-âb
Ḳaldı gönül mışrı ḫarâb sulṭāndan ayrıldum meded

AE 16b L 34a H 29b S 28a B 33b O 41b V 87b Z 96b A1 86b

1 sulṭāndan: imāndan L, B, O, V, Z.
 2 ben: -L.
 4 devletüm: âfetüm A1 / cāndan: ḫandan V, A1.
 5 çeşm-i: cism-i V / Ḳaldı: Ḳıldı B / mışrı: mışrın L, B / 3. ve 4. beyitler B, A1'de; 5. ve 4. beyitler L, S, O, V'de yer deġiştirmiştir / 5. beyit S'de:
 Ne oldu bu çeşm-i pür-âb ḳıldı gönül mışrı ḫarâb
 Olmaz Uşûlî feth-i bâb sulṭāndan ayrıldım meded
 şeklindedir.

17

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey velâyet mülkinüñ tahtında sulţân Bâyezîd
Saña biñ cân ile olmayan muhibb olsun Yezîd
- 2 Şek degildür ey libâs-ı fakırda fahr eyleyen
Âsitânuñda kabâ terk eyleyen oldu sa'îd
- 3 İremiz münkir şehâ ravzañ ziyâret itmege
Kim maķâm-ı sidreye irişmez imiş her pelîd
- 4 Kõo kuru da'vîyi yüz sür âsitânına anuñ
Ola kim saña şefâ'at kıla fî yevmi'l-va'îd
- 5 Ey Uşûlî pâdişâh olmaķ gedâ haddi degül
Âsitânında eger olıbilürsen sen 'abîd

A1 87a

18

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Seng-i belâ başuma gelür ey püser lezîz
Senden baña ne gelse gelür ser-be-ser lezîz
- 2 Senden ne gelse tatlu gelür haste cânuma
Peykânüñ oldı niteki hürmâ-yı ter lezîz
- 3 Didâruña nezâredür ey cân ğidâ-yı rûh
Görmez na'ım lezzetin ehl-i nazâr lezîz
- 4 'İşk odı mı gönülde ya mâ'ü'l-hayât mı
K'âb-ı beķâdan oldı dile her şerer lezîz
- 5 'İşkuñ na'îmi lezzetin almaz Uşûliyâ
Görinmeyince 'âşıkâ hûn-ı ciger lezîz

Ç 66a H 29b L 34b S 28a B 33b O 42a V 87b Z 97a A1 87a

1 baña: yaña A1.

2 cânuma: cāna āh AE.

4 şerer: şemer L / L'de ikinci mısra 5. beyitin ikinci mısraı ile yer değiştirmiştir.

19 *

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Çok kâleb-i cesîmi görürsin ki kâh olur
Kâlb-i şerîfî kıble gibi secdegâh olur
- 2 Şûretde gerçi eş'as u ağber durur velî
Ma'nî yüzinde âyine-i mihr ü mâh olur
- 3 Gel şol gedâya 'ür diyü hor bakma kim
Dâru'l-bekâya irişecek pâdişâh olur
- 4 Ey niçe mü'minem dirilen kişi şon nefes
İmânı küfr ü tã'ati yek-ser günâh olur
- 5 Cün zâhir ola şol mihek-i şeb-çerâğ-ı ğayb
Kallâb u kulleb ikisi de rû-siyâh olur
- 6 Bir dem ola ki nuṭka gele mâh-ı pür-ziyâ
Düzd-i le'imün ol gice kârı tebâh olur
- 7 Ey h'ace böyle devlet ü câha ṭayanma kim
Bu devletün şonı let ü bu câh çâh olur
- 8 Ne ğam Uşulî hâdişe-i rûzgârdan
Şol kişiye ki kehf-i 'inâyet penâh olur

Ç 66b H 30a L 35b S 28b B 33b O 42a V 87b Z 97a A1 87a A2 97b

* -AE.

1 kıble: -H, L.

2 eş'as u ağber: âşüfte vü ağyâr L.

3 Dâru'l-bekâya: Dâr-ı bekâya B, O, V.

5 şol: ol B.

6 nuṭka: noḳta B.

7 bu câh: ol câh S, A2 câhı Z.

8 kişiye: ârife V.

20

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Gün gibi insân-ı kâmil mazhar-ı âyât olur
On sekiz bin 'âlemün taşvîrine mir'ât olur
- 2 Her ne yirde kim güneş bulunsa 'ayn-ı nûrdur
Zulmetün şanı velî geh maḥv u geh işbât olur
- 3 Şol vücûda âferîn olsun cihân mülkinde kim
İsm ü resmi terk idüp evşâfı maḥv-ı zât olur
- 4 Kaṭre kim müstağraḫ-ı deryâ-yı vaḥdetdür aña
Ne nihâyet bulunur ne ğâyetü'l-ġâyât olur
- 5 Lem yelid lem yüled olmuşdur vücûdı 'ârifün
Şanma vaḥdet mihrine zerrât zürriyyât olur
- 6 'Âşıkun kim pîşesi cânın şatup derd almadur
Zâhidün endîşesi geh şaṭḥ u geh tâmât olur
- 7 Naṭ'-ı ma'nide feres oynadımaz her bü'l-heves
Ey niçe Leclâc bu manşübelerde mât olur
- 8 Da'viden geçmek durur ehl-i şuhûd ey müdde'i
Şâhid-i zûr ile bu da'vî kaçan işbât olur
- 9 Ehl-i ikrâruñ sücûdı vü niyâzı Haḫḫadur
Münkirün ma'bûdı vü mescûdı dâ'im Lât olur
- 10 Ey Uşûlî 'aynuñı ğayb eyledün a'yânda
Anuñ içün saña ğaybiyyât 'ayniyyât olur

Ç 66b AE 18a L 36a S 33b H 30a B 34a O 42b V 87b Z 97b A1 87b

3 evşâfı: evşâf L.

4 ğâyetü'l-ġâyât: ğâyet-i ġâyât B, O.

5 lem yüled: ve lem yüled L, B / olmuşdur: olmuş L / vücûd: şuhûdı H, L, O / mihrine: şem'ine Z.

6 cânın: cânı / endîşesi: endîşe Ç / Zâhidün endîşesi geh şaṭḥ u geh tâmât olur: Geh şaṭḥ u ger tâmât olur zâhidün endîşesi Z.

7 manşübelerde: manşüblarda AE, H, S, L.

9 sücûdı: şuhûdı O.

10 a'yânda: 'ıyândan B.

21

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hâr-ı ğamdan derd ile dil bülbüli nālân olur
Her kaçan çeşmümden ol gül yaprağı pinhân olur
- 2 Hâķ bilür dünyâ degül ol hûri peyker olmasa
Bâĝ-ı cennet 'âşık-ı bî-çâreye zindân olur
- 3 'Işk ile cân virme yegdür zühdi 'âdet kılmadan
Mezheb-i uşşâķda ķânün olımaı ķan olur
- 4 Kimse bilmez cānuma cevı ü cefâlar kılduĝın
İtse bir mihr ü vefâ 'âlemlere destân olur
- 5 Zülm-ı ĝam dil mülkini yıķdı Uşûlî yârsuz
Bir ilün kim pâdişâhı olmaya vîrân olur

Ç 67a H 31b AE 18a L 36a S 33b B 35a O 43b V 88b Z 98b

1 ĝamdan: ĝamda B / bülbüli: bülbülüm O bülbül B.
 2 1. beyitten sonra V'de 19. gazelin ikinci beyiti yer alır.
 3 olımaı: olmaı B / Bu beyit yerine L, V'de 17. gazelin 3, 4 ve 5. beyitleri var.
 4 kılduĝın: itdüĝin V.

22

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Jeng-i keşretden kimün k'âyînesi bî-gerd olur
Zerre-i nâ-çiz iken hürşîd-i 'âlem-gerd olur
- 2 Var a ey h'âce yeter la'l u zerün 'arz itme kim
'Âşıkuz biz bizde eşk-i surh u rüy-ı zerd olur
- 3 Kâr beste dil şikeste cân haste ten za'îf
Bir gönül hoşluğu yok mı ne oñlmaz derd olur
- 4 Anlamaz sulţân-ı 'ışk âdâbını her hâricî
Şâha lâıyık hıdmet ey h'âce yine Kânberd'olur
- 5 Nâz-perverde hevâ-yı 'ışka olmaz kâr-sâz
Yaz u kış anda dem-i germ ile âh-ı serd olur
- 6 'İşk deryâsına düşdi gözüm ucından gönül
Bahır içinde nitekim hâşâk âb-âverd olur
- 7 Kimseye çift olma ferd ol ey Uşûlî merd iseñ
Kim bu dehr-i pîrezen evlâdı hep nâ-merd olur

Ç 67a AE 21a H 33a L 38a S 35a B 36b O 45b V 91b Z 100b A1 88b A2 97b

2 Var a: Var B / yeter: bize B / -Ç, AE, H, L, O, Z, A1, A2.
3 mı: ki H, Ç, S hey B.
4 sulţân-ı: -O.
5 hevâ-yı: hevâî B / 'ışka: 'ışk AE / kâr-sâz: sâz-kâr Ç, S, O, A2.
6 nitekim: niteki B.
7 pîrezen evlâdı hep: pîrezenle çift olan B.

23

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Bir melek sevdüm ki görse ins ü cân hayrân olur
Allâh Allâh ol perî-peyker ne hûb insân olur
- 2 Gûşe-i hicrânda ölmüş yatur idük derd ile
Şoĥbetinde rûĥa irişdük ne ĥoşça cân olur
- 3 Sûzum 'arz itse kebûter yâre sûzumdan benüm
Od saçup minķârdan kaçnûs gibi biryân olur
- 4 Bilmezem keyfiyyet-i 'ışķı nice şerĥ eyleyem
Her kime keşf eylesem esrârımı ĥayrân olur
- 5 İttiĥâd idüp ĥam-ı 'ışķ ile bulursa ĥuzûr
Şâdi vü ĥam 'âşıkun yanında hep yeksân olur
- 6 Cân u dilden dostlar ĥulı ayağı toziyuz
Şol gedânuñ kim cihânda başına sulţân olur
- 7 Ey Uşûlî yine Ĥaķķa Ĥaķ durur rûşen delil
K'âfitâba âfitâbuñ nûrı hem burĥân olur

Ç 67a H 34a L 38a S 35a AE 21a B 37b O 46b V 90b Z 101b

1 cân: cinn B / hûb: ĥoş L.
 2 hicrânda: miĥnetde O.
 3 sûzumdan benüm: sûzından yanam B / -V.
 4 keşf: şerĥ /-V.
 5 -V
 7 nûrı: tâbı H, Z / hem: heb O.

24 *

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Pelâs-ı ğam kime dâmân ise ey dil saña yeñdür
Yüzüñ döndürme yârüñden ışığı çünki kıbleñdür
- 2 Delerse delsün ey 'aşık dili tîğıyla ol dil-ber
Delerse bağırını delsün saña ne dil senüñ neñdür
- 3 Ne yaraşmış güzel beñler yüziñde ol Hâsan Şâhuñ
Hemânâ ol güzel gözlüm güzeller içre bir beñdür
- 4 Eger sen künc-i miñnetde oturmağdan çaralursañ
Gönül gel 'ışk kûyından senüñ haddüñ degül geñdür
- 5 Me'ânî şaydgâhında şikâr almağa 'ârifler
Bugün miñnet çuzağında Uşulî yine bir beñdür

Ç 67b H 30b L 35b S 28b B 34a O 42b V 92b Z 98a

* Bu gazelin S'de 28b'de yalnız ilk iki beyiti vardır, gerisi 32a'dadır.

1 kime: -O

2 bağırını: bağrumı L.

3 güzel gözlüm: kara gözlüm S, O.

4 kûyından: yolından L kûyında B.

5 çuzağında: duzağında B.

25

mefāʿilün mefāʿilün feʿülün

- 1 Seçer mi âdemi hayvân olanlar
Ne bilsün gevheri nâ-dân olanlar
- 2 Cihānuñ mülk ü mālın hîçe şayar
Vücüdî şehrine sulţân olanlar
- 3 Hümā-himmet gedālardur cihānda
Meʿānî kişverine hân olanlar
- 4 Gerekmez devlet-i dünyâyı ne'yer
Haķāyık gevherine kân olanlar
- 5 Bu köhne tekyenüñ esrārın añlar
Bu meyden vālih ü hayrân olanlar
- 6 Bulur yol Kaʿbe-i maķşûda ön soñ
Bu vadilerde ser-gerdân olanlar
- 7 Ögüdün tutmaz ehl-i ʿışķ vāʿiz
Ki uymaz cāhile ʿirfān olanlar
- 8 Yoluña git oturmak ķaşdın itme
Bu evden tiz göçer mihmān olanlar
- 9 Müsellem tutdılar şîʿrün Uşulî
Uşul-i nazmda Selmān olanlar

Ç 67b H 31a L 35b S 33a AE 18a B 34b O 43a V 90b Z 98a A1 87b

2 mülk ü mālın: māl u mülkin AE / şayar: şaymaz Z, A1, B / şehrine: mülkine B.
5 bu meyden vālih u: şarāb-ı ʿışķ ile AE / 5. ve 6. beyitler L'de yer deġiştirmiştir.
6 ön soñ: āhir AE.
7 tutmaz: dutmaz B.
8 git: gir A1.
9 tutdılar: dutdılar B / şîʿrün: nazmun AE nazmında L / Uşul-i: Uşulî L.

26

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şol gönül kim şüretün nağsı temâşasındadır
On sekiz biñ 'âlemün dâ'im temâşasındadır
- 2 Nice rûşen olmasun âyîneveş gönlüm gözüm
Kim dem-â-dem ıtal'atun mihri tecellâsındadır
- 3 Her nefesde 'âlem-i hüsnün durur seyrânumuz
Hamdû li'llâh bu delü gönlüm tesellâsındadır
- 4 Bir güzeller şâhına biñ cân ile kûl oldı dil
Bu cihânuñ ne vezîrinde ne paşasındadır
- 5 Tañ mıdur ger gevher-i maşşûda olsa âşinâ
Şol dil ü cân kim maşâmı 'ışk deryâsındadır
- 6 Her ne 'âşık kim ser-i küyuñda tutmuşdur vağan
Haş Te'alânuñ bugün firdevs-i a'lâsındadır
- 7 Can ataldan kaşlaruñ yâsına kurbân olmağa
Çağ Uşûlî kâbe kavseynün ev ednâsındadır

Ç 68a H 31a L 36b S 33a AE 18a B 38b O 43b V 91a Z 98b A1 88b

1 temâşasındadır: temennâsındadır H, L, B, Z.
 2 kim: çün H, L, S, B, O, V, Z
 3 bu: kim S.
 5 maşâmı: maşâm L, B.
 6 tutmuşdur B / vağan: maşâm H, O mekân L, S, B.

27

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Fitnesi devr-i zamānuñ ol iki şehlâdadur
Her ne deñlü kim belâ bilürseñ ol bālâdadur
- 2 Evc-i istignâda ol şevkı gönülde toptolu
Sen bu mäh-ı âsumânı gör ki 'aksi mädadur
- 3 Şüretüñde dil şıfât-ı Hâk görür Mecnûnı gör
Zâhiri Leylâdur ammâ bâtını Mevlâdadur
- 4 Aşl-ı mâhiyyâtı her Bû Cehl-i câhil añlamaz
Aḥmed-i Mürsel bilür şol sırrı kim eşyâdadur
- 5 Hüsni-i ma'niden haberdâr olımaz her kûr-ṭab'
İster iseñ ol kerâmet dide-i binâdadur
- 6 Nev-bahâruñ ma'nisin fehm eylemez zâğ-ı siyâh
Ḥâlet-i mecmû'a-i gül bülbül-i seydâdadur
- 7 'Âşıq-ı şürîde añlar zülf ü hâlün ḥâletin
Dide-i Mecnûna şor şol sırrı kim Leylâdadur
- 8 Ser-be-ser keşret nuḳûşın âyet-i vaḥdet görür
Şol ki ḥarf-i gayrden levḥ-i derûnı sâdedür
- 9 Merdüm-i ten-perverün dünyâyadur hep rağbeti
Ḳanda ise kâv-ı dünüñ himmeti mer'âdadur

1 zamānuñ: fenānuñ L / bilürseñ: var ise AE / ol: o Ç, L, S, AE, B, O, V, Z.
 2 'aksi: 'aks B.
 3 görür: gören L / Zâhiri: Zâhiren AE, L, Z.
 5 ma'niden: eşyâdan V ma'nide B.
 6 ma'nisin: ma'nide B / eylemez: idemez L, O, Z / siyâh: zâğân AE/ -V.
 7 sırrı: ḥissi V.
 8 be: te V, B / Şol: Ol O / gayrden: gayriden B / derûnı: derûn B.
 9 Ḳanda ise kâv-ı dünüñ: Kâv-ı dünüñ Ḳanda ise V.

- 10 Sicn-i dünyâ içre zevk-ı ma'rifetle 'arifün
Cismi dūzaḥdaysa cānı cennet-i me'vādadur
- 11 Baḥr-ı eş'aruña ṭalsun ma'ni-i ḥāṣ isteyen
Ey Uşûlî çün bulunmaz degme bir deryādadur
- 12 Ehl-i dillerden irer her gevher-i maḳşûda el
Bu muḳarrer ma'den-i dürr-i şemîn deryādadur
- Ç 68a H 31b L 36a S 33b AE 19a B 35b O 44a V 88b Z 99a

10 cennet-i me'vādadur: cennetü'l-me'vādadur AE, H, S, B.

11 ṭalsun: dalsun B / ma'ni-i: gevher-i S / 11. ve 12. beyitler V'de yer deḡiştirmiştir.

28

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey şoran sırr-ı haqîkat kâdadur cânûndadur
Belki şol cânûndaki deryâ-yı irfânûndadur
- 2 Geç geçenden hem gelen ahvâlden şorma haber
Mâzî vü müstaḳbeli cem' eyleyen ânuñdadur
- 3 Zülmeti ḳo ḳanda gidersen delîl it haḳḳı kim
Gün gibi Allâh nûruñ remzi burhânûndadur
- 4 Raḳḳ-ı menşûr âyetin ümmü'l-kitâbuñ ma'nisin
Gözle kim ḫarf-i kelâmullâh Ḳur'ânûndadur
- 5 Aç gönül levḫini vü ṭayy it zamânuñ defterin
Ka'inât esrârı ḫod ser-cümle divânûndadur
- 6 Ol Süleymânsın ki div almazsa mülküñ ḫâtemin
Niçe bin İskender ü Dârâb fermânûndadur
- 7 Şâh-ı ḳudret şundi devlet şavlecânın destüñe
Dostum 'âşıḳlaruñ hep başı meydânûndadur
- 8 Zâhir oldı ân-ı vechüñde şu'un-ı kün fekân
Ol cihetden külle yevmin hû senüñ şe'nüñdedür
- 9 Ey Uşûlî ḫiçe şay kevn ü mekânûñ ḫâşılın
Ḥamdü li'llâh küntü kenzüñ gevheri kânûndadur

Ç 68b H 32a L 36b S 33b AE 19b B 35b O 44a V 89b Z 99a A1 87b

2 ahvâlden: ahvâlingen H.

5 esrârı: esrârını Ç, S, L / divânûndadur: virânûndadur B / 5. beyit H'de 9. beyitten öncedir.

6 Dârâb: Dârâ B.

7 şundi: şunıldı Z / destüñe: -O/ hep başı: başı hep Ç, H, L, S, AE, O.

8 şu'un: şükün L / hû: bu H / hû senüñ: hüve fî L, B.

29

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey haķıķatden haberdârum diyen Mevlâ nedür
Çün şuhûduñ yok durur bu itdügün ğavġâ nedür
- 2 Bu meleklerdür ki secde eylediler Âdeme
Arasında bunlaruñ İblîse istiṣnâ nedür
- 3 Çünkü türâb degül iseñ epsem ol ey nâ-ḥalef
Âdem oġlıyam diyü bu itdügün ğavġâ nedür
- 4 Ey ki âdem-zâdesin âdem nedür bildür baña
Hem aña ta'lim olan külliyyet-i esmâ nedür
- 5 Anladuñsa bâd u ḥâk u âb u âteş aşlını
Anları cümle ihâṭa eyleyen deryâ nedür
- 6 Kûh-ı Kâfuñ n'eydügin bildünse ey eşyâ-şinâs
Cism-i ma'dûm ile mevcûd andaġı 'anķâ nedür
- 7 Ger şübûtın nefy idüben bulmasa Ḥaķdan vücûd
Zâhid-i ḥod-râ ne bilsün lâ nedür illâ nedür
- 8 Fıķh-ı ekberdür bunu fehmi itmedünse ey faķih
Bil saña lâ yefķahûn ile olan imâ nedür
- 9 Mâ ra'eytü şey'en illâ ķad ra'eytü rabbe fih
Anladuñ mı Rabbüñi bildün mi ol eşyâ nedür

2 Bu: Nüh: Ç, AE, O, V, Z / istiṣnâ: istiġnâ L, B / A2 2. beyitle başlamaktadır.
 3 türâb: serâb Z, A2, B / degül isen: degülsin B / bu itdügün ğavġa: yokladıġın Ç, H, S / 3. ve 4. beyitler H, AE, L, S, B, O, Z'de yer deġiştirmiştir/ ğavġâ: -O/ A2'de beyitler 2, 4, 5, 6, 3, 7 şeklinde olup diġerleri aynıdır.
 4 âdem nedür bildür baña: şerḥ eyle âdem kıṣṣasın AE, S.
 5 aşlını: ḥâlini O.
 6 neydügin: ma'nisin V/ mevcûd andaġı: mevcûdâtındaġı A1 / andaġı: andaki B.
 7 ḥod-râ: ḥod-bîn B.
 8 itmedünse: itmez iseñ Z / lâ yefķahûn: lâ yenķahû L.
 9 illâ ķad ra'eytü rabbe fih: ve illâ ra'eytü'r-rabbe fih Z, A2 / illâ: ve illâ B / kad -B, V, A1 / -O.

10 Hiss-i hayvānī çü a‘mādur didi vahyinde Hâk
Rabbın idrāk eyleyen pes dāde-i bīnā nedür

11 Ey Uşûlî kimse bilmez bu mu‘ammā nüktesin
Gülşeniden bilmeyince ‘alleme’l-esmā nedür

Ç 69a H 32b L 37b AE 20a S 33a B 35b O 44b V 91a Z 99b A1 88a A2 97a

10 hiss-i: hüs-n-i H / A1’de 9. beyitin ikinci mısraı ile 10. beyitin 1. mısraı yok, 9 ve 10 tek beyit gibi.

11 nüktesin: ‘uğdesin AE, L, B, Z.

30

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey başiretsiz göz aç ağıyâra bakma yâri gör
Mâsivâdan gözüni yum tal'at-ı didârı gör
- 2 Bakmağıl bu kâ'inâtun câme vü destârına
Bu dü-rengi perdenün içindeki settârı gör
- 3 Bu dükân içinde mahfi dide-i ağıyardan
Dil-berün 'âşıqlarıyla kılduğı bazarı gör
- 4 Varma gelme yok durur Hakk'a eyâ talib hemân
Geç enâniyyet tarîkinden bu remze varı gör
- 5 On sekiz bin 'âlemi devr eyleyen pergârda
Bir durur hem merkez ü hem devr ü hem devvârı gör
- 6 Ejdehâ-yı heft-serdür nefis-i hod-kâm ey gulâm
Ceddüni cennetden ihrâc eyleyen ol mâri gör
- 7 Cevhere bak kılma a'râzuñ huṭṭına nazar
Bu huṭṭı seyr kıl ol nokṭa-i seyyârı gör
- 8 Ey Uşulî perde-i pindârda mahcûb idün
Saña sırrı bildüren ol kâşif-i esrârı gör

Ç 69a H 32b L 37a S 34a AE 20a B 36a O 45a V 90a Z 100a A1 88a A2 97a

1 bakma: görme O / gözüni yum: yüzünü gör O / tal'at-ı: tal'atı B / didârı: dildârı Ç.
 2 câme: cübbe B.
 3 kılduğı: itdüğü O, V, B.
 4 varı: dârı B / -O.
 7 Cevhere bak: Cevheri ol Ç, AE, H, L, B, A1 / bak: ol O.
 8 bildüren: keşf iden V / kâşif-i: kâşifi L / 7. ve 8. beyitler S'de yer değiştirmiştir / -H.

31

mefâ'ılün mefâ'ılün fe'ülün

- 1 Virürseñ cānuñı cānān senüñdür
Düşerseñ derdine dermān senüñdür
- 2 Başuñ çevgān-ı ʿışķa ʿtob iderseñ
Gönül bu ʿarşa-i meydān senüñdür
- 3 Çü vīrān eyledüñ mülk-i vücūdı
Dilā ol genc-i bī-pāyān senüñdür
- 4 Ne hālet añlaya gülzārdan zāğ
Hemān bülbül gül-i hāndān senüñdür
- 5 Semend-i ʿabʿ ile geçdi geçenler
Uşûlî şimdilik meydān senüñdür

Ç 69b H 33a L 37b S 34b AE 20b B 36b O 45b V 92b Z 100a A2 97b

2 ʿarşa-i: ʿaşırdā H ʿarşada S, B.

4 añlaya: inlese B.

32

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Çın şehirden yine enfâs-ı şabâ hoş-bü gelür
Yine şahrâ-yı Hotenden bir güzel âhü gelür
- 2 Bir dem ey Eyyüb-ı miñnet-dide kaldur başuñı
Derdüñe dârü's-şifâ-yı ğaybdan dârü gelür
- 3 Töludur gönüm gözüm mihrünle mâhum şanma kim
Kâlbüme ğaffet girer yâ çeşmüme uyhu gelür
- 4 Deyr-i dilde ey şanem yâd olsa nâmuñ bir nefes
Her bucağdan şevk ile bir na'ra-i yâ hû gelür
- 5 Cân u dilde hüsnün envârı görünse tañ mı kim
Kara yirden gül biter seng-i siyehden şu gelür
- 6 Âdem olan sırr-ı esmâdan haber virse n'ola
Kândan gevher çıkar 'ummândan lü'lü' gelür
- 7 Ger varam seyrâna didâruñsuz ey cân gülşene
Hağ bilür gülzâr-ı cennetden baña kayğu gelür
- 8 Şoñbet-i rindâna erenler edeb tañşıl ider
Ol ulu mey-hâneye varan kişi uşlu gelür
- 9 Bu gülistân-ı cihândan her kişi bir hağğ alur
'Âşıkâ hüsn ü cemâl eñfâle reng ü bû gelür

1 Yine şahrâ-yı Hotenden: Var ise şahrâ-yı Çinden Ç, H, A2 Var ise deşt-i Hotenden L, O, V, A1.
 2 ğaybdan: derdden AE / 2. ve 3. beyit L, B, V'de yer değıştirmiştir.
 3 girer: girüp L, B / çeşmüme: gözüme A1 / B'de 5. beyit.
 4 yâd: zıkr A1 / Her bucağdan şevk ile: Derd ile her güşeden AE.
 5 dilde: dilden AE, L / tañ mı kim: tañ degül Z / -A1.
 6 virse: bilse L, B / 6. ve 7. beyitler H, L, V'de yer değıştirmiştir / B'de 9. beyit / -AE, A2.
 7 varam: gidem L / seyrana: seyranda B / gülşene: gülşeni B.
 8 varan: giden S / 8, 9, 10. beyitler A2'de yoktur ve bu sayfadan sonra kopukluk var / -AE, A1.
 9 B'de 10. beyit.

10 Dehşet idüp başımı görüp didi tolâb-ı çarh
Üstüme bir gün benüm âhir bu kanlu şu gelür

11 Çün belâ yazmış ezelde kâtib-i ceffe'l-ķalem
Başuña âhir Uşûlî yazılan yazı gelür

Ç 69b H 33b L 38a S 36b AE 21b B37a O 45b V 91b Z 100b A1 88b A2 97b

10 tolâb: dolâb B / bir gün: -S / âhir: -S / bir gün benüm âhir: âhir benüm bir gün Z, A1 / 10, 11. beyit yer değiştirmiş Z / O'da 3. beyit / B'de 3. beyit / - Ç, AE, H, B, A1.

11 ezelde: ezelden L, B/ kâtib-i ceffe'l-ķalem: ceffe'l-ķalem kâtib A1 / Başuña âhir Uşûlî: Ey Uşûlî başuña âhir A1.

A1'de 11. beyitten sonra

“Ârif ol esfellere şalma gönül şehbâzını”

mısraı ile 7. beyitin ikinci mısraı yazılmıştır.

33

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Mısr-ı hüsnün şimdilik sulţanı Yūsuf Bâlidür
Cân ile ol h'âce-i hüsnün kulu olmalıdır
- 2 Ağzuñ ile kâmetün zülfün benüm çok sevdüğüm
Ayağuş toprağı haqqı baña dünyâ mâlîdur
- 3 Kan ile doldurdu ağzın yaramuñ bugün yine
Söyleşimez kimse gamzeñle cihân kıttâlidür
- 4 Söylenen dillerde şimdi Leylî vü Mecnûn degül
Zülfün ile bu dil-i dīvānenün aḥvâlidür
- 5 Kim durur dervîş Uşûlî dir iseñ şāhum eger
Tekyegāh-ı miḥnetün bir ihtiyār abdâlidür

Ç 70a AE 21a H 34a L 38a S 35a B 37a O 46b V 93a Z 101a

1 sulţanı: sulţān B / olmalıdır: kırbānıdır AE.

3 Söyleşimez: Söylemişüz B.

34

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Ğamuñ ey cān dil-i ğam-ḥ̣'āruma ğam-ḥ̣'ār yeter
Şeb-i miḥnetde baña derd ü elem-i yār yeter
- 2 Tā'n-ı aġyār baña yetdi be yārā sen de
Sīnemi tiġ-i cefāyile yeter yar yeter
- 3 'Āşık-ı bī-ser ü pā n'eyleye serdārlığı
Rif'at u mertebe Manşūra ser-i dār yeter
- 4 Varını terk iden irişdi beḳā maḥfiline
Belī ser-menzil-i maḳşūda sebük-bār yeter
- 5 Gel firāk ile helāk itme Uşulī ḳuluñı
Anı öldürmeġe ol ġamze-i ḥūn-ḥ̣'ār yeter

Ç 70a H 35b L 39b S 36a AE 21b B 38b O 48a V 93a Z 102b A1 89a

1 elem: belā H, L, B, Z gamuñ V.
 2 yetdi be: yetme mi B.
 3 'Āşıkı: 'Āşık-ı B / mertebe: mertebeni L.
 4 maḥfiline: menziline V / -Ç.
 5 firāk ile helāk itme: helāk itme firāk ile B.

35 *

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Başuma işigün taş efendi tâc-ı 'izzetdür
İtün kıatında ħor olmak kıapunda ulı devletdür
- 2 Ayağun toprağın kıoyup cihâna pâdişâh olmak
Senün devletlü başunçün baña devlet degül letdür
- 3 Güzel gözlüm gözüm içinde şanma göz kıarasıdur
Nazarda intizârundan kıonılmış dâğ-ı ħasretdür
- 4 Bugün Ferhâd-ı 'ışkıam ben gönülde küh-ı ħam senden
Baña ey Ĥusrev ü Şîrîn-dehen tağlarca minnetdür
- 5 Nazîri yokdur ol serv-i revânuñ toğrusı bu kim
Güzeldür çeşm ü ebrûsı dahı kıyâmetdür
- 6 Ne deñlü ni'met isterseñ bulunur ħ'ân-ı ħüsn içre
Velâkin 'aşıkun andan naşibi derd ü miñnetdür
- 7 Dimişsin bizi sevmekden murâdı ne Uşûlünün
Murâdum senden ey meh-rû hemân mihr ü maħabbetdür

Ç 70a H 35a L 39a S 36a B 38b O 47b V 91b Z 102b

* Ç'de gazel kenardadır.

1 taş: daşı B / tâc-ı: baña H / 'izzetdür: devletdür V, B / ulı: baña B, O, Z / devletdür: 'izzetdür V, B.

3 gözlüm: gözle Ç / göz: kör B / Nazarda: Nazarla Ç Nazar V.

4 ü: -B / 4. ve 5. beyitler L'de yer değıştirmiştir.

5 dahı: veli B, V, Z.

6 Velâkin: Velikin B.

36

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Buldı 'aşık cezbe-i 'ışk ile vecd ü hâller
Âhir olmadı mı ey vâ'iz bu kıl ü kâller
- 2 Âdem olmaz sırr-ı esmâdan haber duymaz kişi
Zâhidâ terk olmayınca bu kabîh ef'âller
- 3 Şevk-ı didâruñla ey nûr-ı cemâl-i Muştafâ
Bir semâ' itdüm ki cûşa geldiler abdâllar
- 4 Dâr-ı dünyâda senüñ mişlün güzel gelmez baña
Gerçi naķķâş-ı ezel yazmış güzel timsâller
- 5 Kimdür olan müştērî biñ cân u biñ baş bir pula
'İşk bâzârında böyle çağırur dellâllar
- 6 Gitdi şabr u gitdi tākāt gitdi 'aql u gitdi hüş
'İşk içinde başuma geldi 'acâ'ib hâller
- 7 Ma'rifet ehline çün gencîne-i 'irfân yeter
Ey Uşûlî ğam degül olmazsa mülk ü mâller
- 8 Aldar alur dil metâ'ın gözlerinden şaķınuñ
Hüsn bâzârına gelmiş ol iki kıttâller

AE 22a L 38b S 35b H 33b B 37b O 46b V 89b Z 101b A2 97a

-
- 2 duymaz: bilmez Z dutmaz B / A2'de diziliş 1, 3, 4, 6, 5, 8, 2, 7 şeklindedir / H, O, V, Z, B'de 6. beyit.
 - 3 cûşa: şevka L.
 - 4 yazmış: yazdı B / timsâller: emşâller H.
 - 5 bir pula: -O / 5. ve 6. beyitler B'de yer değiştirmiştir.
 - 6 gitdi 'aql u gitdi hüş: gitdi hüş u gitdi 'aql S, H, B, A2 gitdi heves u gitdi 'aql V.
 - 7 gencîne-i: kenzine-i H.
 - 8 metâ'ın gözlerinden: metâ'ını gözinden AE, L, S, H / bâzârına: bâzârında B / -AE, H.

37

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gül gibi gülse reng-i ruḥı lâlezâr olur
Bir zerre içre iki hilâl âşikâr olur
- 2 Sünbülleri ki gül yüzine târ u mâr ola
Cân u gönül helâkine her târı mâr olur
- 3 Hâl u ḥatuñ ki gün yüzünü tutdı gūyiyâ
Şa'r-ı siyâh-şeb güneşe perdedâr olur
- 4 Biñ 'âşık olsa ḥüsnüñe çok görme dostum
Bir gülsitânda bülbül-i şeydâ hezâr olur
- 5 Sînemde çekdi tîr-i müjeñ şeklini gözün
Gören didi ki oḡ ne güzel yâdigâr olur
- 6 Bağlar yolunu gitmege 'azm itme sevdüğüm
Kânlu yaşum ki kâṭresi biñ biñ kâtâr olur
- 7 Dâ'im Uşûlî ṭa'ne ṭaşın yirse ğam degül
Kim sengsâr olan şecer-i mîvedâr olur

H 34b L 38b S 35b B 38a O 47a V 88b Z 102a

2 ola: olur B / her: -L.

3 tutdı: dutdı B / şeb-güneşe: devri güneşe L.

4 ḥüsnüne: senünle S, L saña H / bülbül-i: ḥüsnünle bülbül-i L, S.

6 sevdüğüm: dostum L.

7 yirse: yise S / ğam: ṭa'ñ S / -H, L.

38

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Uğramaz üstüme bu ben hāk-i derden incinür
Yüzüme başmaz kadem nūr-ı başardan incinür
- 2 Ey gönül âh eyleme yüzine karşı ol mehün
Tâze gül yaprağıdır bād-ı şeherden incinür
- 3 Kışsısını bu dil-i pür-ḥastenün yâre dimeñ
Göñli nâzûkdür bunuñ gibi haberden incinür
- 4 Yollar üzre ferş-i rāh olursa yüzler yiridür
Kim mübârek ayağı hāk ü mederden incinür
- 5 Yoluña cān virmedür zevkı Uşûlinün hemān
Pâdişāhum sen anı şanma zararadan incinür

H 35a L 39a S 36a O 47b V 93a Z 102a

2 şehirden: zararadan V.
 3 pür-ḥastenün: pür-ḡuşsamuñ B.
 4 mübârek ayağı: ayağı toprağı H / ü: -L.
 5 zevkı: zevk B / sen anı şanma: şanma sen anı L, B.

39

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Tîğ-i ḥasret cānuma kār itdi cānān bî-ḥaber
Ben helāk oldum o zālīm daḥı el-ān bî-ḥaber
- 2 Küfri ez-ber okıdur gerçi firāk-ı zülf-i yār
Çekdüğüm ğamdan velî ol nâ-müselmân bî-ḥaber
- 3 Ğuşşa vü ğam gelmeden hecrüñ helāk itdi beni
Bî-ḥaberdür var ise billāh yārān bî-ḥaber
- 4 Zevke dâ'irdür şafâ-yı cām-ı la'lüñ añlamaz
Şüfi aḥmak vâ'ız-i şehri ise nâ-dān bî-ḥaber
- 5 Ey Uşûlî tañ degül raḥm eylemezse ḥālüme
Çekdüğüm derd ü belâ vü ğamdan ol cān bî-ḥaber

(Kıran 2011: 64)

40

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dün ıodı gitdi biz ıulın ol yâr-ı cānumuz
Hakķā ki gelmemişdi gice yarı cānumuz
- 2 H̄asret ocağı içre kebāb oldu cān u dil
Vā-h̄asretā ki gelmedi ol mihribānımız
- 3 Fürkatle ađlasań beni öldüm ben ey refiķ
Kim gitdi gelmedi dağı rûh-ı revānumuz
- 4 Yā Rab nedür bu āteş-i cān-süz dilde kim
Āh eyledükçe göklere açar duđānumuz
- 5 Ol şāha isterem ki varam 'arz-ı hāl idem
Yanına varıcaķ dutılır bu zebānumuz
- 6 İki cihānda mağlabumuz 'ışķ-ı dostdur
Sığmaz kitāb-ı 'aķla bizüm dāsitānumuz
- 7 Kōo mańıķ-ı kelāmumuzu müfti-i zamān
Bilmez me'ānisin ki bedi'dür beyānumuz
- 8 Olduķ belā oķına Uşulī nişāne kāş
Bārī cihānda olmasa nām u nişānumuz

H 37b L 41b O 50b B 41a V 95b Z 105a A2 98b

1 biz: -Z / gelmemişdi: ıalmamışdı A2 / yarı: ol yâr-ı B.
2 mihribānumuz: mihmānumuz H, L, V, Z, B.
3 -B, V, Z, A2.
4 duđānumuz: dehānumuz B.
5 Yanına: Pāyına Ç, H / dutılır: dutuşur H, A2.
6 'aķla: 'ışķa H.
7 kelāmumuzu: kelāmumuzuñ B / Bilmez: Fehm idemez H.

41

müfte‘ilün mefâ‘ilün müfte‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Zâhir ider şîfâtını cilvede hüsn-i zâtumuz
Zâtümüzü kemâl ile zînet ider şîfâtumuz
- 2 Hüsn-i cemâlün âyetin levh-i vücûda yazmağa
Nûr-ı ezel midâdumuz nûn u kalem devâtumuz
- 3 Hakk u hakîkat ehliyüz var ise ger başîretün
Gün gibi rûşen okınur âyet-i beyyînâtumuz
- 4 Biz de cevân-ı şâlihüz pîr etegini tutmuşuz
Ya‘ni bu baħr-ı dehrden Hızır iledür necâtumuz
- 5 Hor nazar kılma bize kâdrimüz uludur bizüm
Pâdişeh-i dü kevnden yazıludur berâtumuz
- 6 Bunda hü mâ-yı rûhumuz cîfeye tâlib olmadı
Zerre kadar ħabaşete düşmedi tayyibâtumuz
- 7 Şûret ile bu ‘arşada yıl gibi yilerüz velî
‘Âlem-i ma‘niye göre tağ gibidür şebâtumuz
- 8 Zehr-i belâ ile bizi besledi dehr mâderi
Derd iledür dirliğümüz şevk iledür ħayâtumuz
- 9 Tınma Uşûlî söyleme niçe sır âşikâr olur
Gizlü ħadîşini eger söyler ise rüvâtumuz

Ç 70b H 36a L 40a S 37a AE 22b B 39a O 48a V 93b Z 103a A1 89a

2 S’de 9. beyit.

3 u: -B.

4 tutmuşuz: dutmuşuz B / dehrden: dehrde L, B / iledür necâtumuz: ile derecâtumuz B.

5 kılma: itme AE / yazıludur: yazılır L.

8 mâderi: mâzeri B / dirliğümüz: dilegümüz B.

42

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 'İşk ile tennür-ı dilden cüş ider tûfân henüz
Bu gözümün yaşları deryâ-yı bî-pâyân henüz
- 2 Şâh-ı 'ışkuñ taht-ı dilde hüküm iderdi cân gibi
Mısr iline Yûsuf olmamış idi sulţân henüz
- 3 Ez-ber okurdu gönül 'ışkuñ kitâbın harf harf
İnmemişdi Hâzret-i Peygambere Kûr'ân henüz
- 4 Ey dil ü cân mülkine ser-keşlenüp âteş uran
Zulm-i bî-dâda 'aceb olmadı mı oran henüz
- 5 Fırkatün nîşini çaķ ok gibi urduñ cânuma
Çıkmadı kâldı kara bağrumda ol peykân henüz
- 6 Cümle 'âlem kâm-rân şenlik kâmu il memleket
Hâne-i dil zulm ü cevrunle yatur vîrân henüz
- 7 'Ömr irişdi âhire buldı nihâyet rûzgâr
Ey dirîgâ bulmadı gâyet şeb-i hicrân henüz
- 8 İrdi merhem herkese dârûş-şifâ-yı gaybdan
Bu oñulmaz derdüme bulunmadı dermân henüz
- 9 Kûbbe-i çarha 'alemler dikdi âhum âteşi
Almadı sûz-ı derûnumdan haber nâ-dân henüz
- 10 Ka'be-i makşûda yol buldı Uşûlî her kişi
Tilbe gönülüm derd vâdisinde ser-gerdân henüz
- Ç 70b H 36a L 40a S 37a AE 23a B 39a O 48b V 93b Z 103a A1 90a A2 98a

1 dilden: dile L / Bu gözümün: Gözlerümün S / A2'de 5. beyitten başlar.
4 mülkine: mülkini B.
5 cânuma: gönüme V.
6 cevrunle: derdünle B / 4. beyitin 2. mısraı 6. beyitin 2. mısraı olarak tekrarlanmış Z.
7 bulmadı: olmadı Ç.
8 -B, O, V, Z.
9 dikdi: çekdi AE, H, L, B, V, Z / Almadı: Olmadı Ç.
10 Tilbe: Yine B / Bu beyitin 2. mısraı Lde yoktur.

43

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Çanı şol gün kim cemâl-i yâr idi eglencemüz
Devletinde her cihetle var idi eglencemüz
- 2 Murğ-ı dil 'ışk âyetin okırdı bülbüller gibi
Hüsni bāğında gül-i gülzâr idi eglencemüz
- 3 Besler idi tatlu dillerle dili tûti gibi
Mısr-ı cānda bir şeker-güftâr idi eglencemüz
- 4 Cân u dil Mûsiyi ğark itdi tecellî nûrına
Tûr idi seyrânumuz didâr idi eglencemüz
- 5 Şoĥbetinde yoğ idi ağıyardan ĥavf u melâl
Ey Uşûlî bir gül-i bî-ĥâr idi eglencemüz

Ç 71a H 36b L 40a S 37a AE 23a B 39b O 48b V 94a Z 103b A2 98a

1 şol: ol AE.
2 gül-i: gül ü AE, H, B.
3 Besler: Söyler Ç.
4 Mûsisi: Mûsiyi Ç., S.

44

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Muṭṭasıl şanma bizi cevr ü cefānuñ ḳuliyuz
Dostum gāh cefā gāhī vefānuñ ḳuliyuz
- 2 Şāh-ı hüsn olduñ ise devlete mağrūr olma
Hey begüm biz daḥı sizi yaradanuñ ḳuliyuz
- 3 Saña baş egmezüz āzādeyüz ey çarḥ ammā
Ṭoğrusın diyelüm ol serv-i revānuñ ḳuliyuz
- 4 Bir büt-i Çine gönül virdük ise ey zāhid
Bize kāfir dime biz daḥı Ḥudānuñ ḳuliyuz
- 5 Çün beḳası yoğ imiş tāt u ḳabāyı n'idelüm
Bu fenā dünyede bir köhne 'abānuñ ḳuliyuz
- 6 Kimisi şāh kimi beg kimi paşa geçinür
Ey Uşūlī hele biz daḥı fülānuñ ḳuliyuz

Ç 71a H 36b L 40a AE 23a B 39b O 49a V 94b Z 103b A1 89a A2 98a

1 cefā gāhī vefānuñ: vefā gāh cefānuñ B / gāhī: gāh H, B.
3 Ṭoğrusun: Ṭoğrusun mı diyem H, A1 / ol: bir L / -A2.
4 büt-i: put-ı B / B'de 4. ve 5. beyit yer değıştirmiştir.
6 şāh: şāh u H, L, Z, B.

45

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Âvâreler felek-zedeler bî-nevâlaruz
 'Âlemde bir maḥabbet esîri gedâlaruz
- 2 Abdâl-ı pâ-bürehne mücerred ḳalenderüz
 Ḳaḥbe cihâna baḳmayıcı pârsâlaruz
- 3 Aldanmaduḳ bu memleketüñ tâc u taḥtına
 Bu taḥt içinde biz de 'aceb pâdişâlaruz
- 4 Her bir nefesde Ḥaḳḳ ileyüz Ḥaḳḳa uyaruz
 Ey ḥ'âce şanma tâbi'-i nefs ü hevâlaruz
- 5 Fazl ile gerçi gün gibi meşhûr-ı 'âlemüz
 Yirde durur yine yüzümüz ḥâk-i pâlaruz
- 6 Bigâne olsa cümle cihân bize ḡam degül
 Şükr-i Ḥudâ ki derdün ile aşînâlaruz
- 7 Şîrâne ḡâr-ı vaḥdete gel sâkin olalum
 Bu rûbeh-i fenâyı niçe bir yuvalaruz
- 8 Ser-rîşte-i murâd ele girmez direz direz
 Ten-câmesini ḡam maḳâsıyla paralaruz
- 9 Ḥablü'l-metîn-i Ḥaḳḳı bulup naḥnu aḳrebi
 Duyduḳ Uşûlî şanma Ḥudâdan cüdâlaruz

Ç 71b AE 23b H 36b S 37b L 40b B 40a O 49b V 94b Z 104a A1 89b

-
- 2 Ḳaḥbe: Ḳaḥpe B.
 3 Aldanmaduḳ: Baḡ egmedük S.
 4 nefs ü: nefis-i Ç., B.
 5 'âlemüz: âfâḳuz L.
 6 Şükr-i Ḥudâ: Şükür Ḥudâya Ç., A1.
 7 rûbeh-i: rûbe-i B.
 8 maḳasıyla: miḳrâziyla B.

46

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 'Älemde mey-i ışık ile mestânelerüz biz
Tâ'n eyleme zâhid bize dîvanelerüz biz
- 2 Dünyâ evini künc-i harâbâta değışmiş
Bir genc-i fenâ tâlibi vîrânelerüz biz
- 3 Aldanmamışuz manşıb u câhına cihânuñ
Dervîşlerüz sâkin-i mey-hânelerüz biz
- 4 Çün varlığumuz hırmenini âteşe urduk
Bu mezra'a-i dehrde bir dânelerüz biz
- 5 Yer yoğ ise mescidde bize ğam degül ey dil
Çün mu'tekif-i gûşe-i hum-hânelerüz biz
- 6 Bîñ zînet iderse özini pîrezen-i dehr
Baş egmezüz ol kaḥbeye merdânelerüz biz
- 7 'Işık âteşine yanıcı pervâne degülsek
Billâh Uşûlî bize di yâ nelerüz biz

Ç 71b AE 24a H 37a L 41a S 38a O 49b B 40a V 95a Z 104b A2 98a

- 2 değışmiş: değışdük B / fenâ: beḳâ H, V, Z.
3 mey-hânelerüz: vîrânelerüz S.
4 bir dânelerüz: pervânelerüz B.
5 bize: baña HL / hum-hânelerüz AE mey-hânelerüz S, Z büt-hânelerüz A2 kâşânelerüz B, V.
6 Baş egmezüz: El virmezüz Z / kaḥbeye: kaḥpeye B / 6. beyitten sonra A2'de:
Otdan yanasın korḳa ne pervâ bize zâhid
Aşık odına per yakıcı pervânelerüz biz
şeklinde ilave bir beyit vardır.
7 yanıcı: -O / bize: baña V, A2, B.

47 *

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ütildi cân u dil nağdi dağı bu nağş murâd olmaz
Dirîgâ şeş-der-i ğamda gönül kaldı küşâd olmaz
- 2 Bu fânî dâr-ı dünyâda halâş olmaz belâdan dil
Belî ğurbet diyârında ğarîbüñ gönli şâd olmaz
- 3 Tarîk-ı ışkda çekmek gerekdür derd u ğam bārın
Bunuñ gibi seferde bundan özge hiç zâd olmaz
- 4 Kesilür niçe biñ başlar sorılmaz kimsenün kıanı
Ki zîrâ ışk şehrinde iñen mazlûma dâd olmaz
- 5 Yetilmez birlige ger gitmez ise senlik ü benlik
İkilik aradan ref' olmayınca ittiḥâd olmaz
- 6 Cihânda ni'met-i ıškuñ ne bilsün kıymetin şol kim
Belâ bâzârgâhında döne döne mezâd olmaz
- 7 Koyup bu nâm u nâmûsı Uşûlî rind-i bed-nâm ol
Bilürsün ehl-i ışk içinde bundan yahşı ad olmaz

Ç 72a H 37a AE 23b L 41a S 38a B 40b O 50a V 95a Z 104b A2 98b

* S'de bu gazel beyitlerinin ilk mısraları siliktir.

1 bu: -B / nağş: nağş-ı B / -Ç.

5 5. ve 6. beyitler L'de yer değiştirmiştir.

6 ne: -AE.

7 rind-i: rind ü B / bundan: bunda B.

48 *

fe'îlâtün mefâ'ilün fe'îlün

- 1 Olımazmış bu cān cānānsuz
Hîç beden olabile mi cānsuz
- 2 Gitdi ol yār künc-i miḥnetde
Ḳodı ben ḥastesini dermānsuz
- 3 Gözümüzden ayırdı şem'-i ruḥın
Bizi dīnsiz kodı bu îmānsuz
- 4 Ān u ḥüsnün virürdi cāna fūrūğ
Hîç gönül olabile mi ansuz
- 5 Bülbülem gülşenüm cemālüñdür
Göñlüm eglenmez ol gülîstānsuz
- 6 Yārsüz yıkdı ğam gönül mülkin
Şehr ma'mūr olur mı sulṭānsuz
- 7 Ey Uşulî muḥāl imiş dirlik
Yārsüz şöyle kim beden cānsuz

Ç 72a AE 24a H 37b L 41a S 37a B 40b O 50a V 95b Z 104b A2 99a

* Gazel beyitlerinin ilk mısraları S'de siliktir.

1 cānsuz: ānsuz Ç, S.

2 ḥastesini: ḥastesin Ç.

3 Gözümüzden: Gözümüzde B / ayırdı: -O / bu: ol L, B / S'de gazelin 2. beyitten sonrası yoktur / -AE.

7 şöyle kim: nitekim L, V nite ki B / -Ç, H, S.

49 *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şüretâ gerçi nigâruñ rüy-ı zîbâsındayuz
Lîk ma'nide şîfât-ı Hâk temâşâsındayuz
- 2 Cümle eşyânuñ kemâhî añladuğ mâhiyyetin
Ya'ni kim esmâ'-ı küllînüñ müsemmasındayuz
- 3 Kâbilüz her şürete âyîne-i eclâ mişâl
Kim hüviyyet hâsınuñ 'ayn-ı heyûlâsındayuz
- 4 Ehl-i hâlüz çekmezüz mâzî vü müstaḳbel ḡamın
Biz ne imrûzında dünyânuñ ne ferdâsındayuz
- 5 Mest-i işkuz geḫmişüz lezzât-ı fâniden temâm
Dehr ḥ'ânınuñ ne zehrinde ne ḫelvâsındayuz
- 6 Ey Uşûlî 'ârif-i a'râf-ı 'irfânuz bugün
Ne caḫîminde ne ḫod firdevs-i a'lâsındayuz

Ç 72a AE 24a H 38a L 41b S 29a B 41a O 50b V 96a Z 105b A1 89b A2 98b

* İlk üç beyit S'de yoktur.

3 Kâbilüz: Mâ'ilüz B / heyûlâsındayuz: hevâsındayuz L / -A1.

4 çekmezüz: yimezüz L, B, O / müstaḳbel: istikbâl Ç, H, S, O, V, Z / imrûzında dünyânuñ: imrûzındayuz dehrün H, L, B, V di rûzındayuz dünyânuñ S imrûzunda bu dehrün A2.

5 temâm: ḫamu AE, H.

6 a'râf: 'arrâf B / caḫîminde: cehennemde B.

50 *

8+8: 16'lı hece

- 1 İki cihân terkin urduķ fenâlaruz fenâlaruz
‘Abâya nemedde girdük fenâlaruz fenâlaruz
- 2 Bir nemed durur şâlumuz kimse añlamaz hâlümüz
Yücedür ‘aķl u bilimüz fenâlaruz fenâlaruz
- 3 Ezel ‘ışķıyla gelmişüz kendü hâlümüz bilmişüz
Ölmezden evvel ölmüşüz fenâlaruz fenâlaruz
- 4 Hâlümüz bilür yaradan geçmişüz ağ u karadan
Dönmezüz hîç bir bereden fenâlaruz fenâlaruz
- 5 Fülân böyledür dimezüz kimse ğuşşasın yimezüz
İşi ferdâya ķomazuz fenâlaruz fenâlaruz
- 6 Kūş olup gökde uçaruz cân milketine göçerüz
Dirlik suynını iķerüz fenâlaruz fenâlaruz
- 7 Hâķ nûrına burhân olmuş her bir derde dermân olmuş
Cânlar içinde cân olmuş fenâlaruz fenâlaruz
- 8 Bunda teferrüce geldük şanma kim eĝlendük ķalduķ
Nice kerre doĝduķ öldük fenâlaruz fenâlaruz

* İlk beyit S’de siliktir.

2 nemed durur: nemeddendir A2 / -Ç, S.

3 evvel: öñdin A2 / -Ç, AE, S.

4 ağ: zaĝ B / bir bereden: bir yaradan HV; biz buradan B yârdan A2.

5 ğuşşasın: haşşasın B.

6 gökde: gökden B.

7 nûrına: yolına L.

8 kim: -A1 / -B.

9 Birezcik hâlden haylaruz erenler izin şoylaruz
Ma'nî deñizin boylaruz fenâlaruz fenâlaruz

10 Uşüliyet diyü gelmiş gönül istedügin bulmuş
Kaḥbe felekden öc almış fenâlaruz fenâlaruz

Ç 72b AE 25a H 38a L 42a S 29a B 41a O 51a V 96a Z 105b A1 89b A2 98b

9 boylaruz: soylaruz L, B.

10 istedügin: istegini V, B / Kaḥbe: Kaḥpe B / almış: itmiş L / 10. beyit A1'de şöyledir:

Uşüliyet diyü gelmiş kaḥbe felekden öc almış
Gönül istedügin bulmuş fenâlaruz fenâlaruz

51

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Terk-i tecrîdüz kabâdan geçmişüz
 'Âbid-i Hakkuz riyâdan geçmişüz
- 2 Merd-i ma'nî 'alleme'l-esmâ bizüz
 Hakkı bildük mäsivâdan geçmişüz
- 3 Cev-be-cev bildük muhaşşal 'alemi
 Hâşılı bād-ı hevâdan geçmişüz
- 4 Kılıyuz âl-i 'abānuñ fakr ile
 Fahr idüp tâc u kabâdan geçmişüz
- 5 Terk-i meydense şafâsı şüfinüñ
 Rind-i mey-h'âruz şafâdan geçmişüz
- 6 Ey Uşûlî tâc-ı işkuñ serdedür
 Sırr-ı pinhānuz serâdan geçmişüz

Ç 72b AE 25b

3 hâşılı: mâ-haşal AE.

52

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Çekmege kendüme kūyuñ itlerini bir nefes
Yaraşur anlara kılsam rişte-i cāndan meres
- 2 Evvelā cānın fidā kılsun belālar tīrine
'İşk meydānında şol fāris kim oynadur feres
- 3 Tā'n-ı ağyār ile rāh-ı 'ışkdan dönmez gönül
Aķsa deryā bir yaña māni' olımaz hār u hes
- 4 Bağ-ı cennet 'aşıķa dīdārsuz dūzah olur
Bülbül-i şūrīdeye gülsüz çi gülşen çi kafes
- 5 Yaķa yaķa 'ışķ odı küllī kül itdi cānumı
Āteş urdı hırmen-i Mūsīye āhır bu kabes
- 6 Hasteyem derdüñle ancaķ bir nefes varur gelür
Gel yetiş rūhum ki görem seni bāri bir nefes
- 7 Ey Uşûlī kārban-ı cān u dil rıhletdedür
Vaķtidür sen de fiğān u nāleñi kılsañ ceres

Ç 73a AE 25b H 38b L 42a S 29a B 41b O 51b V 96b Z 106a A1 90a A2 99a

1 kılsam: itsem V.
2 oynadur: oynada L.
3 -Ç, AE, H, L, B, O, Z, A2.
4 olur: gelür AE, L, A2, B.
5 odı: -O.
6 ancaķ: cānā B / seni bārī: bārī seni B / bārī: āhır AE.
7 nāleñi: nāleyi Ç, L, S.

53

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Dest-i kudret küntü kenzün gencin izhâr eylemiş
Gün gibi zerrât-ı kevnî ğarķ-ı envâr eylemiş
- 2 Fakr-ı ref itmiş ğaniyy-i muṭlaķ olmuş her vücūd
Şâh-ı vahdet genc-i maḥfisin çü işâr eylemiş
- 3 Almış u şatmış yine kendüye kendü şan'atın
Kendü mülkinde yine kendüyi der-kâr eylemiş
- 4 Niçe yüz biñ göz gören bir şüret itmiş âşikâr
Yine kendü hüsnine kendin taleb-kâr eylemiş
- 5 Kimini keşret ḥayâlâtında ḥayrân eyleyüp
Kimisin esrâr-ı vahdetden ḥaberdâr eylemiş
- 6 Şaşmağıl endâzeden bir ḥaṭdur ancaķ ğâyeti
Seyr kılmış nokṭasın devrinde pergâr eylemiş
- 7 Ey Uşûlî cezbessin şalmış muḥîṭ-i lem-yezel
Ḳaṭre iken cānuḡnı deryâ-yı dūr-bâr eylemiş

Ç 73a AE 26a H 39a L 42b S 29b B 39b O 51b V 96b Z 106b A1 90b A2 99a

5 Kimini: Kimisin V/ Kimisin: Kimini V.
6 ḥaṭdur ancaķ ğâyeti: -O / Seyr: Dūr S.
7 dūr-bâr: diyâr L, S.

54

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Dilde hayliden hayâl-i zülf-i dil-ber var imiş
Cânum içinde yatur bîñ başlu ejder var imiş
- 2 Olmadın levh u kalem dahı haţ-ı ma'sûk ile
Levh-i dilde yazılı dîvân u defter var imiş
- 3 Yağdı âh-ı âteşin ile cihân mülkin gönül
N'eylesün bî-çârenün bağrında ahker var imiş
- 4 Kâfir itdiler beni feryâd bu büt-hânede
Dîn u dil gâret ider sîmîn şanemler var imiş
- 5 Ey dirîgâ hiçe şatdum kıymetini bilmedüm
Âb u hâkümde benüm bir pâk-gevher var imiş
- 6 Secdeler eyleñ gelün abdâllar kim bunda bir
Tekye-i Hâkda tırâş olmuş kalender var imiş
- 7 Zâl-i dünyâya gönül virme Uşulî var iriş
Gülşenî dirler vilâyet içre bir er var imiş

Ç 73b AE 26a H 39a L 42b S 29b B 41b O 52a V 98a Z 106b A1 90b A2 99b

1 Cânum: Hânım V.
 2 ma'sûk: ma'rifet O.
 3 âh-ı: âhum H / mülkin: halkın B, O / bağrında: kalbinde Z / B'de 3. ve 4. beyitler yer değiştirmiştir / -Ç, AE, S, A1.
 4 gâret ider: gâret-geri B, Z gâretleri L.
 5 hâkümde: hâkden L.

55

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Kıpdı gönlüm Yūsufın gürg-i belā hānum yetiş
Kırtar anı gel 'Alilik eyle arslanum yetiş
- 2 Şāh-ı miḥnet her ıarafdan şaldı ğam leşkerlerin
Cān u dil mülki ḫarāba vardı sulṭānum yetiş
- 3 Haste yatur ğam bucağında seni özler gönül
İntizār ile helāk oldum meded cānum yetiş
- 4 Gül yüzüñsüz ğam ḫazānında belālu bülbülün
Gönli açılmaz gel ey tāze gülistānum yetiş
- 5 Ayağın toprağı ḫaqqıçün Uşūlī bendeñi
Gamdan āzād eyle ey serv-i ḫırāmānum yetiş

Ç 73b AE 26b H 39b L 43a B 42a O 52a V 98a Z 106b A1 91b A2 99b

1 hānum: cānum H, B, A1 / 'Alilik: 'Alik Ç.
 2 şaldı: çekdi O / mülki ḫarāba vardı: virdi ḫarāba mülkini L.
 3 cānum: hānum Ç, B, V, A1, A2
 4 ḫazānında: bucāğında AE.
 5 Gamdan: Ğamda L.

56

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Hâk-i râhuında zelîl olduğumuz 'izzet imiş
İtlerüñ kulluğın itmek bir ulu devlet imiş
- 2 Mest ü bî-ħod gezer idüm görüp aħvâlümü yâr
Didi hey yâr görüñ 'ışkı ne hoş ĥâlet imiş
- 3 Āteř-i 'ıřķa düşelden berü bildüm bunu kim
Vâ'ızüñ nâr-ı cehennem didüği fûrķat imiş
- 4 Ey gönül çok sözi ķo keşret-i eřĖâli koyup
Künc-i 'uzletde oturmaķ ne güzel vaħdet imiş
- 5 'Āřık olalı gönül olmadı Ėamdan ĥâlî
Be Uşûlî bu maħabbet didüĖüñ miħnet imiş

Ç 73b AE 27a H 39b L 43a B 42a O 52b V 97b Z 107a A1 91a A2 99b

1 râhuında: râhuından B / İtlerüñ kulluğın: İtlerüñe kulluķ A1.

2 mest ü: mest-i Ç, V / hey yâr görüñ: yârâ gör e Ç, A1 / 'ıřķı ne hoş: ne 'aceb H / hoş: güzel Ç, A1, B.

4 'uzletde: vaħdetde Ç / güzel: 'aceb Z.

57

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ayağın toprağı nūr-ı dīde-i havrā imiş
İşigün her bāb ile firdevsden a'lā imiş
- 2 Seyre vardum dün ser-i kūyuında h'āb almış beni
Düşde gördüm yatduğum yir cennetü'l-me'vā imiş
- 3 'Ār kılma ben gedādan kim nihāyet diyeler
Bir şeh-i 'ālī-cenābuñ kulu bir ednā imiş
- 4 Şayd olur ser-pençe-i şāhīn-i 'ışka n'eylesün
Kāf-ı kudretten tūalum kim gönül 'ankā imiş
- 5 Tayanurdum 'ışka āhīr yaqdı maḥv itdi beni
Ben 'aşā şanurdum anı ol ḥod ejderhā imiş
- 6 Ey fenā bāzārı içre cān virüp derd almayan
'Ömrünüñ sermāyesi bī-sūd u bī-sevdā imiş
- 7 'Ārif ol esfellere şalma gönül şeh-bāzını
Murğ-ı kudsīnün maḥāmı 'ālem-i bālā imiş
- 8 Ey Uşulī sen kıra topraqdan alçaqsın velī
Bārekallāh sözlerün gevher dilün deryā imiş

Ç 74a AE 27a L 43 H 39b B 42b O 52b V 97b Z 107a A1 90b A2 100a

- 2 yir: bir B.
- 4 şayd olur: maḥv olur A1 dıtılır V / kudretten: kudrette B / tūalum: dūalum B.
- 5 Ben 'aşā şanurdum: Biz 'aşā şanurduḡ Ç, Z / 5 ve 6. beyitler L, B, O, V, Z, A1, A2'de yer değıştirmiştir / -B, O.
- 6 virüp: şatup L, B, Z / 'Ömrünüñ: 'Ömrün B / bī-sūd u bī-sevdā: sūdı yok sevdā L / 6. beyit H'de 4. beyitten sonradır.
- 7 7 ve 8. beyitler H, Ö, L, B, O, V, Z, A1, A2'de yer değıştirmiştir / -AE.
- 8 sözlerün: kim sözüñ V.

58

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hâķ Te'âlâ ħüsnüni bir tâze gûlzâr eylemiş
Ey niçe bûlbûlleri ol gûlşene zâr eylemiş
- 2 Şûretün âyâtını yañlış oķurmuş müdde'î
Aĥsen-i takvîme gör şeytânı inkâr eylemiş
- 3 Gel gel ey rûĥum ki uş sensüz helâķ oldu gönûl
Ayrılık bî-çârenün çaķ cânına kâr eylemiş
- 4 Kâmetünün sidresin tûbâveş iden mûntehâ
Cânı ol serv-i hevâ-baĥşa hevâdâr eylemiş
- 5 Gevher-i maķşûd elvirmiş Uşûliye yine
Naķd-i cânı ayaĥuñ tozına îşâr eylemiş

Ç 74a AE 27a H 40a L 43a B 43a O 53a V 98a A2 99b

4 ol: sen B / 3. ve 4. beyitler H, Ö, B, Z, A2'de yer deĥiştirmiştir.
5 elvirmiş: elverdi B.

59

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Şerâr-ı nâr-ı ʾışkuñdan ʧolupdur cism ü cân âteş
Has u hâşâke irişse yaķar virmez amân âteş
- 2 Bir avuç ʧoprağum ʧaldı miyân-ı âb u âteşde
Eridi şu gibi bağrum yürekde oldı ʧan âteş
- 3 Yaķar bir gün ʧıķar ʧâķ-ı semānuñ burc u bārūsın
Şerâr-ı nâr-ı âhum kim idindi nerdübân âteş
- 4 Eger müştâķ-ı didāruñ cemālūñ görmeye yārin
Bir âh idem ki sūzından ʧola bāğ-ı cinân âteş
- 5 Ben ol şemʿ-i cihân-sūzam ʧerâğ-ı ʿālem-efrūzam
Sözüm sūzından olmışdur dehānumdan zebân âteş
- 6 Dirildüm sūz-ı ʾışkuñdan hayât-ı cāvidān buldum
Meger ser-ʧeşme-i cāndur derūnumda yanan âteş
- 7 Ger âhum olmasa yaşum harāb eylerdi dünyāyı
Yaşum olmasa âhumdan dolardı hep cihân âteş
- 8 Sipend ü ʿūdveş yakdı yüregüm ʾışķ odı dilde
Nefes urduķça feyz ider cihāna būy-ı cân âteş
- 9 Uşulî vaḥdet-i ʾışkuñ kemāl-i iʿtidālinden
Ne ğarķ itdi cihānı şu ne ḥod ķıldı zebân âteş

Ç 74b AE 27b H 40a L 43b B 43a O 53a V 97a Z 107b A1 91a A2 100a

- 1 ʧolupdur: ʧolidur L.
- 2 ʧaldı: ʧaldum V, B / âteşde: âteşden Ç, S / Eridi: Eritdi B / bağrum: ʧanum L / oldı: ʧaldı AE.
- 3 Yaķar bir gün ʧıķar: ʧıķar bir gün yaķar V, Z, A1.
- 4 bir âh idem ki: bir âh ide ki H, AE, B, O, Z, A1, A2, bir âh ki ide ki Ç / ʧola: dola B.
- 5 B'de 7. beyit.
5. ve 6. beyitler AE, H, L, B, O, Z'de yer deĝiştirmiştir.
- 6 B'de 5. beyit.
- 7 hep cihân: cism ü cihân B / 7. ve 8. beyitler Z'de yer deĝiştirmiştir / B'de 8. beyit.
- 8 sipend ü: sipend-i B / dilde: deldi B / urduķça: ürdüķçe B / A1'de beyitlerin diziliş 1, 2, 3, 6, 7, 4, 5, 8, 9; A2'de 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 5, 9 şeklindedir / B'de 6. beyit.
- 9 ķıldı: itdi V ʧaldı L.

60

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Be bu bâzâr-ı cihānuñ ıurı dükkānına yûf
Çenber-i çarhına vü günbed-i gerdānına yûf
- 2 Olısar seyl-i fenādan çü harāb āhır-i kār
Günbed-i çarhına vü kaşr ile eyvānına yûf
- 3 Dürilür çün kamu defterleri tûmār gibi
Dehr sulţānlarınuñ defter ü dîvānına yûf
- 4 Olımaz çünki şebîhün-ı ecelden mâni'
Hây ile hûyına vü leşker ü sulţānına yûf
- 5 Çünki mihmānına her loğmada biñ zehr virür
Felegün kâse-i çinisine vü h'ânına yûf
- 6 Bu cihān beglerinüñ ehl-i kemāle dā'im
Kurı taşsinine vü itdügi ihsānına yûf
- 7 Derd ü miñnetle helāk oldu Uşûlî çün kim
Şimdiden sonra şabîbün dahı dermānına yûf

Ç 74b AE 27b H 40b L 44a B 43b O 53b V 98b Z 108a A1 91b A2 100a

2 Beyitin 2. mısraı AE'de: "Günbed-i kaşrına vü çenber-i eyvānına yûf" şeklindedir.
3 çün: çü L.
4 Hây ile: Hâyına B.
5 her: bir VB.
7 miñnetle: hecr ile AE /çün kim: miskîn AE, V / şabîbün: şabîbüm L.

61

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Çün kıyām itdi ezelde kâmet-i bālâ-yı 'ışk
Yir yirin kıpdı şadâ-yı Rabbiye'l-a'lâ-yı 'ışk
- 2 Çarha girdi çarh u eşyâ dutdı bir kezden semâ'
Çünkü çalındı ezel bezminde bir dem nây-ı 'ışk
- 3 Dil nefahtü fîhi min rûhî deminden cân bulur
Şûr-ı İsrâfilveş kılsa şadâ şurnây-ı 'ışk
- 4 Yine şaldı sâyesin devlet hümâsı başuma
Yine kıldı gönlümün Kâfın maķâm 'anķâ-yı 'ışk
- 5 Seylden leşker çeküp kıldurdı âteşden 'alem
Yakdı vü yıkdı vücûdum 'âlemin Dârâ-yı 'ışk
- 6 Yâ ilâhî ben bir avuç toprağa senden meded
Akıdı geldi üstüme cüş eyleyüp deryâ-yı 'ışk
- 7 Yine tıldı 'alem içre her tarafından hây u hüy
Var ise girdi melâmet şehrine rüsvâ-yı 'ışk
- 8 Pây-ı içdâm ile bil başa varılmaz küh-ı derd
Kaķ' olunmaz kuvvet-i bâzû ile şahrâ-yı 'ışk
- 9 Derd imiş dermân-ı 'âşık derde dermân it hemân
Derd-i derd dermân dimiş bu derde budur vâ-yı 'ışk

1 ezelde: ezelden B, O / Yir yirin: Bir birin B.

2 dutdı: itdi L döndi B, O, Z.

3 Dil: Çün O / kılsa: şalsa B.

5 leşker: 'asker A2 / Yakdı vü yıkdı: Yıkdı vü yakdı Ç, B, V, A1, A2 / vücûdum: diyarın L, B, O, A1 / 'âlemin: gönlümün L, B, O, A1 / Dârâ-yı: derya Ç.

6 V'de 6. beyitten sonra beyitlerin dizilişi, 8, 9, 7, 10, 12, 13, 11, 15, 14, 16; A1'de 8, 9, 10, 12, 11, 7, 13, 15, 14, 16 şeklindedir.

7 tıldı: doldı B / 'alem içre her tarafından: her tarafda 'alem içre H, O / hây u hüy: hüy u hây V, Z, A1.

8 7. ve 8. beyitler V, A1'de yer değiştirmiştir.

9 derd-i derd: derddür L, V / dimiş: imiş B.

- 10 Hâk-i cismüm zerre zerre rakşa girdi şevkden
Çün tecellî eyledi mihr-i cihân-ârâ-yı 'ışk
- 11 Var durur 'âlemde her şûretde bir ma'nî-i hâş
Lîk şûret 'âlemine şıgmadı ma'nî-yi 'ışk
- 12 Kaṭrede deryâ-yı zerrât içre mihr-i enveri
Seyr ider ger dîde-i 'îrfân açar dâna-yı 'ışk
- 13 Ka'beyi bût-hânedan fark eylemezse vechi var
Dost didârın görür her yirde çün bîna-yı 'ışk
- 14 Bir fakîrüz kim gınâmuz var 'anâdan çün bizi
İtdi müstağnî iki 'âlemden istignâ-yı 'ışk
- 15 Kaşd idicek ka'be-i maḳşûda kūy-ı vaḥdete
Bir ḳademde irişür pây-ı cihân-peymâ-yı 'ışk
- 16 Ey Uşûlî ḥâdişât eṭfâli bir bir yügrişür
Var ise girdi melâmet şehrine rûsvâ-yı 'ışk

Ç 75a AE 28a H 41a L 44a B 43b O 56b V 98b Z 108a A1 109a A2 100b

- 10 -O.
11 ma'nî-yi: mîna-yı B.
12 Kaṭrede: Kaṭreden B / enveri: 'âlemi H, L, B, O, A2 / açar: açā AE, L, Z, ile B / 11 ve 12. beyitler A1'de yer deḡiştirmiştir.
13 Ka'beyi bût-hânedan: Mescidi mey-hânedan A1 / bût: put B / eylemezse: idemezse L eylemese B / Dost: Yâr Ç.
14 Bir: Biz L, B / 'anâdan: ḡanâdan B / çün: kim AE, H, L, B, Z / 'âlemden: 'âlemde H, B.
15 kūy-ı vaḥdete: 'âşık şevk ile AE / maḳşûda kūy-ı vaḥdete: maḳşûda kūyuñ O maḳşûd kūy-ı A1.
16 eṭfâli: eṭfâl Ç / yügrişür: -O şehrine: kūyuna Ç / rûsvâ: yaḡmâ B.

62

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Yine dil âyinesinüñ ğubârı var ancak
Şikeste hâtırumuñ inkisârı var ancak
- 2 Zamâne hırmenine kôrķaram ki âteş ura
Duĥân-ı âhumuñ odlu şerârı var ancak
- 3 Tenümde zerre kadar kalmadı hayât eşeri
Hemân bu haste dilüñ âh u zârı var ancak
- 4 Beķâ meyini gözet bakma cām-ı gerdūna
Bu ĥum ĥamrınıñ ey dil ĥumârı var ancak
- 5 Uşûlî balı belâdur bu dehr-i pîrezenüñ
Gülünde ĥârı vü gencinde mârı var ancak

Ç 75b AE 28b H 41b L 44b B 44a O 57a V 100a Z 108b A1 92a A2 101b

2 Duĥân: Dehân B.

4 cām: ĥum Ç, AE /4. beyit -H.

5 dehr-i pîrezenüñ: zehr-i pür-zehrüñ L / pîrezenüñ: pîrzenüñ B.

63

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hâtırum cem'iyetin itdi perîşân ayrılık
Ayrılık kıldı baña dünyâyı zindân ayrılık
- 2 Nitekim 'aşıklara cennet cemâl-i yâr olur
Ayrılıkdur ehl-i derde nâr-ı sûzân ayrılık
- 3 Ey niçe dürri şadefden ayırup kıldı yetim
Ey niçe göz yaşın itdi baħr ü 'ummân ayrılık
- 4 Ayırup cân Yüsufın kardaşcuğından eyledi
Saña itdüğün baña ey Pîr-i Ken'ân ayrılık
- 5 Bağ-ı 'ıyşumı hazân itdi semûm-ı kahr ile
Ey yüzi gül kâmeti serv-i hırâmân ayrılık
- 6 Nev-bahârüm yüregüm taşdan ağaçdan berk iken
Şol hazân yaprağı gibi itdi lerzân ayrılık
- 7 Nağd-i 'ömri harc idem dirdüm metâ'-ı vaşluña
Ey dirîgâ araya düşürdi hicrân ayrılık
- 8 Yıkdı vîrân eyledi göz göre gönlüm şehrini
Göreyin tîz günde olsun böyle vîrân ayrılık
- 9 Eyleyüp şem'-i şebistândan cüdâ pervâne-vâr
Odlara yaqduñ Uşûlîyi oda yan ayrılık

Ç 75b AE 29a H 41b L 45a B 44a O 54b V 99b Z 109a A1 91b A2 101a

1 kıldı: itdi H, Z.
 2 cemâl-i: cemali B / derde: 'ışka AE.
 3 dürri: dürr B / baħr ü: baħr-i B.
 5 hazân itdi semûm: semûm itdi hazân O / kâmeti: kâmet L.
 6 taşdan: daşdan B / -AE.
 8 şehrini: mülkini L, B.
 9 yaqduñ: -O.

64

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Siyeh sünbüllerüñ çini gönül murğına ağ ancak
Nice cân kırtara miskîn 'aceb müşkil duzağ ancak
- 2 Açılson gönlüñ ey fâriğ yûri sen seyr-i bâğ eyle
Bu gülşende benüm dâ'im naşibüm derd ü dâğ ancak
- 3 Fenâ iklimine 'azmüñ olursa yolda çok ğam çek
Doyunca ey gönül azık götür menzil uzağ ancak
- 4 Dimişsin 'ıyş telğ olsun ğam u ğuşşam yisün dâ'im
Efendi haste cânuma benüm ol bal u yağ ancak
- 5 Öürken tâze cân buldum ki görüp hastesin dimiş
Uşûli derdmendi gör dahı bî-çâre sağ ancak

Ç 76a AE 29b H 42a L 45b B 44b O 55a V 100b Z 109a A2 101a

1 miskîn: yâ Rab Z / 'aceb: katı O.
 2 sen: var AE.
 3 azık: ırağ B.
 4 'ıyş telğ: telğ-i 'ışk Ç telğ-i 'ıyş H, L, B, O, Z, A2 / ğuşşam: ğuşşa B.
 5 gör dahı: gördüm mi Ç.

65

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Her kimün bir sencileyin Yûsuf-ı Ken'ânı yok
Gönli bir mışr-ı fenâdur kim anuñ sulţânı yok
- 2 Hâlüme kâfirler itdi raḥm sen raḥm itmedün
Böyle miydi 'ahdümüz ey dîni yok îmânı yok
- 3 Cânın aldı ğam dil-i bî-çârenün feryâd kim
'Arz-ı hâl itmege ol şâh-ı cihâna cânı yok
- 4 'Işk bâzârında meyl itme vişâl-i dil-bere
Bir metâ'-ı vaşlı gördün mi k'anuñ hicrânı yok
- 5 Bir dem imiş rûz-ı vuşlat ey Uşûlî bilmedük
Âh kim fûrkât şebînün ḥaddi vü pâyânı yok

Ç 76a, AE 29b H 42a L 45b S 43a B 44b O 55a V 100b Z 109b A1 92a A2 100b

- 1 bir: kim B / fenâdur: eskisidür O, V, Z, A1, A2 eskidür ÇB / kim anuñ: güyiyâ S / kim: bir L, B.
2 itdi: eyler S / ey: aç hey S a A1 / dîni: -L.
4 meyl itme: aldanma S / vaşlı gördün mi: vaşlı bulunmaz ki S / vaşlı: vaşl B.
5 Bir dem imiş: Bir degilmiş O / rûz-ı: devr-i Ç, S / bilmedük: bilmedüm V / vü: -AE / bu beyitin ilk mısraı S'de:

“Bir dem imiş doymaduk geçdi Uşûlî rûz-ı vaşl”
şeklindedir.

66

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Diyâr-ı ğurbete düşdüm bu yâd illerde yârüm yok
Beni ğam hâksâr itdi meded bir ğam-güsârum yok
- 2 Bu mâtemlerde üstüme gözümdür ağlayan ancak
Ölürsem nâr-ı hicrânuñdan artuğ bir yanarum yok
- 3 Belâ-keş öksüzem derd ile miñnetdür karındaşum
Ğam ile ğuşşadan artuğ dahı hıış u tebârum yok
- 4 Begüm zibâ cemâlüne gönülden aşıkam aşık
Gerek öldür gerek dirgür severüm ihtiyârum yok
- 5 Hemîşe sâye gibi pâyuña düşmek diler gönlüm
Nic'idem sensüz ey serv-i revânum hiç karârum yok
- 6 Beni bir görme ey Leyli-hırâmum ğayrilerle tek
Başumı kâse-i Mecnûn gibi şı inkisârum yok
- 7 Ne işüm var benüm taqvâ ile zühhd ile ey zâhid
Uşüliyem benüm bî-kârlıkdan özge kârum yok

Ç 76a AE 30a H 42b L 46a B 45a O 55b V 100a Z 110a A1 92a A2 100a

2 hicrânuñdan: hicrânuñda B.

3 artuğ: özge AE ğayrı Z ayru A1 / dahı hıış u: dahı bir hıış A1 / 2. ve 3. beyitler L, B, Z, A1, A2'de yer değiştirmiştir.

4 gerek öldür: gerek döğdür L, B.

7 benüm: bugün Ç, H, A1 / bî-kârlıkdan: bî-gânelikden L.

67

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Yüz çevir dâr-ı fenâdan cisme bakma câna bak
Vaḥşiler gibi gel ey ḥayvân yeter yâbâna bak
- 2 'Ârif ol bir zerrede yüz biñ meh-i tâbânı gör
Kâatre-i nâ-çiz içinde cünbiş-i 'ummâna bak
- 3 Ger ulû'l-ebsâr iseñ levḥ-i vücûduñda bugün
Mâni vü Erjengi gör naķş-ı Nigâristâna bak
- 4 Almaķ isterseñ eger dürr-i ḥakâ'ıkdan ḥaber
Şol gönülde mevc uran deryâ-yı bî-pâyâna bak
- 5 Vech-i pâküñde Ḥaķ izhâr-ı kemâlât eyleyüp
Nice göstermiş şıfâtın âyet-i raḥmâna bak
- 6 Ḥor bakma her nemed-pûşa şaķın ey muḥteşem
Her gedâyı Hızır gör her şaḥşa dervîşâne bak
- 7 'Işķ çevgânına 'âşıkla başın toḇ eylemiş
Ey Uşûlî merd iseñ sen daḥı bu meydâna bak

Ç 76b AE 29b H 42b L 45b B 45a O 55b V 99b Z 109b A1 91b

1 yâbâna: ḥayvâna Ç.
3 Ger: Kō L, B / Mâni vü: Cânib-i A1.
4 -A1.
5 eyleyüp: eylemiş B, Z.
6 gedâyı: geda-yı B
7 çevgânına: meydânına B.

68

8+8: 16'lı hece

- 1 Gözüm yaşı taşdı yine himmet eyleñ himmet eyleñ
Düşdüm belâ denizine himmet eyleñ himmet eyleñ
- 2 Coşdı delü gönül coşdı deryâlara dolup taşdı
Gam denizi başdan aşdı himmet eyleñ himmet eyleñ
- 3 Çıkışdur bağrumda başlar seyl oldı gözdeki yaşlar
Engine şaldum yoldaşlar himmet eyleñ himmet eyleñ
- 4 Bir vefâsuz gönlüm aldı dönüben yirlere çaldı
Gönül miñnetlerde kaldı himmet eyleñ himmet eyleñ
- 5 Doğrı yolına varanlar Hâk didârını görenler
Hey meded gerçek erenler himmet eyleñ himmet eyleñ
- 6 Hey yidiler kırklar birler hâzır gâ'ib olan pîrler
Çağırdugum gerçek erler himmet eyleñ himmet eyleñ
- 7 Ayrıldum yârdan Uşûlî meded delü oldum delü
Âh pîrüm Muḥammed 'Alî himmet eyleñ himmet eyleñ

Ç 76b AE 30b H 43a L 48a S 44b B 47a O 58a Z 10a A1 93a A2 102b

-
- 1 yine himmet eyleñ himmet eyleñ: yine kimseler gelmez gözüme Z.
 - 2 dolup: doldı AE döndi B, O, A1.
 - 3 sel: Nil Z / 2. ve 3. beyitler S'de yer değiştirmiştir.
 - 4 yirlere: egnine O.
 - 5 Doğrı: T oğrı B / gerçek: görçek B.
 - 6 birler: üçler L, B
 - 7 Âh: A B Ey L, O, A, B Hey Z / pîrüm: gerçek AE, H, L, B / 6 ve 7. beyitler: -A1 / A2'de diziliş 7, 5, 6 şeklindedir / -S.

69

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Selâmet ol benüm rûhum ki ben hâke selâm itdüñ
Yine bu sicn-i dünyâyı bana dârü's-selâm itdüñ
- 2 İrişdi haste cānuma selāmuñdan selâmetler
Hemîşe şād ol ey şāhum ġarîbi şād-kām itdüñ
- 3 Cevāba kâdir olmadum ki 'aqlum gitdi hâletden
Bu deñlü añladum ancağ ki bir hoşça kelām itdüñ
- 4 Dehānuñdan çıkan sözler meger kevşer şarābıdur
Ki bir cür'ayla cānumı yine mest-i müdām itdüñ
- 5 Aparduñ göñlini halkuñ kıoparduñ fitneler yir yir
Kıyāmet kâmetüñle çün benüm rûhum kıyām itdüñ
- 6 Kāpuñda hor u zār idüm itüm diyü ulularduñ
Bu ben bed-nāmı halk içre bu nām ile be-nām itdüñ
- 7 Ne sihr itdüñ ne hoş tatlu dilüñ var pâdişāhum kim
Yine bir sözle kendüñe Uşûliyi ġulām itdüñ

Ç 77a AE 30b H 43a L 46a S 44b B 45b O 56a V 101a Z 110b A1 93a A2 101b

2 ey şāhum: şāhum Ç, AE, H, S / şād-kām: şādukām B.

3 Bu: Şu S, O, A1.

5 Aparduñ: Uçurduñ Ç, H açarduñ B / kıoparduñ: kıopar Ç /5. ve 6. beyitler A2'de yer değiştirmiş.

6 ulularduñ: ululaduñ AE, O, A2, B.

70

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Yok yire geldün bugün bizümle ğavġā eyledün
Var ise öldürmege bizi mudārā eyledün
- 2 Zülm ile urduñ cefā taşını yıķduñ göñlümi
Ħayra girdün bir ħarāb-ābādı ihyā eyledün
- 3 Bir nefes çıkamaz ġam-ı 'ıřķuñ göñülde dostum
Sanki ol sevdāyı ħalbümde hüveydā eyledün
- 4 Oldı şan şırça sarāy içinde bir 'ālī maķām
Çünki çeşmümden ħayālün ħayline cā eyledün
- 5 Ey gözüm nūrı vü göñlümün sürürü şükr kim
Geh gözümde cā vü geh göñlümde me'vā eyledün
- 6 'İd-ı vaşla irmege cānuñı ħurbān itmeden
Ħaşd kılduñsa göñül olmaz temennā eyledün
- 7 Şu gibi her yaña aķma ey nihāl-i serv kim
Bu Uşūlinün gözi yaşını deryā eyledün

Ç 77a AE 31a H 43b L 46a S 44a B 45b O 56a V 101b Z 110 A1 93b A2 102a

-
- 1 bizi: bize B.
2 taşını: daşını B / bir: ol S.
3 ħalbümde: göñlümde B, O, V.
4 'ālī: şāha Ç, B, V şāh A1.
5 -AE, A1.
6 irmege: girmeye AE / cānuñı: cānumı B / itmeden: itmedin B / kılduñsa: itdünse AE / göñül: dilā Ç, H, S.

71

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Kullarumdandur diyü ben çakeri yâd eyledün
Hayra girdün güyyâ bir bende âzâd eyledün
- 2 Yıkılmış idün gönlümi yapduñ yine raḥm eyledün
Ey Ḥalilüm Ḥaḳ bilür bir Ka'be bünyâd eyledün
- 3 Derd ile ölmüş yaturdum geldün ey cân ḥâlüme
Luṭf idüp bir ölmüşün rûḥın yine şâd eyledün
- 4 Mezra'ı cândan gönül bir cevce ḥâşıl kılmaduñ
Bu hevâda ḥırmen-i 'ömrünü ber-bâd eyledün
- 5 Ğam beyâbânın maḳâm itdün aña ey pîr-i 'ışk
Bu Uşûliyi 'aceb vâdiye irşâd eyledün

Ç 77b AE 32a H 44b L 47b S 42b B 46b O 57b V 102b Z 111b A1 93a A2 102b

1 güyyâ: -O.
2 yıkılmış idün: yıkılmışdur Ç / eyledün: itmedün O / Eh: Ey B.
3 ḥâlüme: yanıma AE, H cânına O/ rûḥın: cânın L.
4 Bu: Yok B, Z / cândan: cânda ey L / cevce: ḥabbe B, O, V, A1, A2 / kılmaduñ: itmedün AE.
5 Bu: Yok V, A2, B.

72

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Güzel olan gün gibi âlî-cenâb olmak gerek
Bî-naẓîr ü bî-bedel bir âfitâb olmak gerek
- 2 Lebleri ihyâ-yı 'Îsâdan haberler keşf idüp
Hâste câna her sözi şâfi cevâb olmak gerek
- 3 Bî-güneḥ 'âşıklar öldürmekde tîr-i ğamzesi
Her ḥaṭâ kim işleye 'ayn-ı şavâb olmak gerek
- 4 Her diyâra kim irişse rûy u müyından eşer
Ṭoprağı misk ü şuyı anuñ gül-âb olmak gerek
- 5 Hâşılı maḥbûblardan gün gibi mümtâz olup
Encüm olsa ḥûblar ol mâh-tâb olmak gerek
- 6 Ey gönül şabr u qarâr olur mı râh-ı 'ışkda
Her nefesde 'âşıkuñ işi şitâb olmak gerek
- 7 'İşkdan zevk eyleyüp bir lezzet almak isteyen
Döne döne ğam tenûrında kebâb olmak gerek
- 8 Mesken-i künc-i kadîm olmağa gönlüm ḥânesi
Dâ'imâ seng-i ḥavâdişden ḥarâb olmak gerek
- 9 Qadr ile başuñ göge irsün dir iseñ gün gibi
Şevk ile yüzüñ ayaklarda türâb olmak gerek
- 10 Mantıkuñdan ger beyân itseñ me'ânî keşf olur
Ey Uşûlî her kelâmuñ bir kitâb olmak gerek

Ç 77b AE 31a H 43b L 46b S 42b B 46a O 56b V 100b Z 111a A1 92b A2 102a

1 gün: beg H.
 2 idüp: ide Ç, H.
 3 'âşıklar öldürmekde: 'âşıkuñ öldürmege Ç, L, A1, S / 2. ve 3. beyit AE'de yer değiştirmiştir.
 4 irişse: irişe B / rûy u müyından: büy-ı rûyından A1 / rûy u: müy S / misk: müşk L, A1.
 5 maḥbûblardan: maḥbûblarda B / mâh-tâb: âfitâb AE, B.
 7 lezzet: ḥâlet Ç, S, H.
 8 gönlüm: gönlüñ S / ḥavâdişden: ḥavâdişle H, Z
 9 dir iseñ: dîrsün B / gün gibi: ey gönül V, Z / şevk: 'ışk Ç, H, S / 8. ve 9. beyitler S, O, A1'de yer değiştirmiştir.

73

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Bâğ-ı şâdîdür dile ey bend-i ğam bâğuñ senüñ
Uyarur bahtum çerâğın sîned e dağuñ senüñ
- 2 Dâğ-ı derdi bu derûnuñ kûhı kâha şaymadı
Hoş döyer ey dil külüng-i miñnete dağuñ senüñ
- 3 Gülsitân-ı kûy-ı dil-berden ırılma ey yaşum
Kim bu gülzâr içre lâzım geldi ırmağuñ senüñ
- 4 Kırtulup hâkî kafesden irişürseñ kûyına
Ol durur ey murğ-ı dil 'âlemde uçmağuñ senüñ
- 5 Hoş yudarsın zehr-i kıahr ile belâlar câmını
Ey Uşûlî çekmeye bir kimse ayağuñ senüñ

Ç 78a AE 31b H 44a L 47a S 44a B 46a O 57a V 102a Z 111b A2 102b

2 derdi: derdin AE derd ile O / kûhı kâha şaymadı: kûhı şanma kâha şaydı H / dağuñ: zâğuñ Ç
vücûduñ B.
3 dil-berden: cânândan AE.
4 hâkî: hâk-i Ç, B / dil: cân O, L.

74

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Kıo ağıyarı gel ehl-i derd ile yâr olmak isterseñ
Cefâ çek 'ışk ile yâr-ı vefâdâr olmak isterseñ
- 2 Belâlar ejdehâsından yüzüñ döndürme ey tâlib
Cihânda genc-i maşşûda taleb-kâr olmak isterseñ
- 3 Ğam-ı 'ışk ile bîmâr ol belâlar ihtiyâr eyle
Eger şol yaralu göñlüñe tîmâr olmak isterseñ
- 4 Göñülde derde düş bu kâr u bârı cümle terk eyle
Benüm dîvâne göñlüm gibi bî-kâr olmak isterseñ
- 5 Şatup dermânuñı derd al melâmet şehri içinde
Delü göñlüm gibi rüsvâ-yı bâzâr olmak isterseñ
- 6 Sözin işitme her dîvüñ gel öğren ehl-i dillerden
Süleymân Mañıku't-ı tayıra 'Attar olmak isterseñ
- 7 Belâ çek zehrler yut kimseye hergiz haber virme
Uşulî sen de bu sırdan haberdâr olmak isterseñ

L 47a B 46b O 57a V102a Z 112a A1 92b A2 102b

1 'ışk: derd A1.
3 şol: bu Z.
4 derde düş bu kâr u bârı: derdünle düş bu kârı B / derde düş: 'aşık ol Z / cümle: -O. / 3. beyitin 2. mısraı ile 4. beyitin ilk mısraı: -A1.
6 öğren: işit Z / dillerden: dillerde B.
7 sen de: gibi B, O, A1, A2.

75

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Gözüñ aydın yine ey dil ki geldi mäh-ı tâbānuñ
Helāk olmış idüñ ğamdan hele geldi yine cānuñ
- 2 İrişmez çünkü ol māha nedür bunca fiğān ey dil
Elüñ alup seni göge çıkarmaz ħod bu efğānuñ
- 3 İrişmesün vişālüñ 'idine dil ey kemān-ebrū
İşigünde eger biñ cān ile olmazsa kıurbānuñ
- 4 Gülistān-ı cemālüñ kim kitāb-ı ħüsn ü behcetdür
Kıomadı revnaķın ey dil Bahāristān u Bostānuñ
- 5 Biħamdillāh şafā bulduķ cemāli Ka'besin gördük
Uşulî gerçi fūrķatde yedük zaķmın muğaylānuñ

Ç 78a AE 32a H 44a L 47a S 44a B 46a O 57b V 102b Z 111b A1 93b A2 102a

2 ħod bu: çünkü L.

4 revnaķın: -O / dil: gül AE, H, O, A2.

76

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Hālūmi tā 'āşık-ı zār olmayınca bilmedün
Derdümi derde giriftār olmayınca bilmedün
- 2 Hār-ı ğamdan ben belālu bülbülün çekdüklerin
Sen de bir serve hevādār olmayınca bilmedün
- 3 Gūşe-i miñnetde ben kelb-i haķırün hālını
Şubha dek derd ile bīdār olmayınca bilmedün
- 4 Ğamzeden leşker çeküp şehr ü vilāyet yıķmağı
Bu gönül tahtında hünkār olmayınca bilmedün
- 5 'İşk şehrinde melāmet ehlinün sultānlığın
Sen de bī-nāmūs u bī-'ār olmayınca bilmedün
- 6 'Āşık olmayınca ey dil şevķ u zevķi duymaduñ
Hālet-i Manşūrı berdār olmayınca bilmedün
- 7 Cān virmek bir yarar yoldaşa ma'ķül olduğın
Çak ğam-ı cānān ile yār olmayınca bilmedün
- 8 Tab'-ı dūr-bāruñ Uşulī baħr-ı 'ırfān olduğın
Sözlerün lü'lü'-i şehvār olmayınca bilmedün

Ç 78a AE 32b H 44b L 47b S 42a B 47a O 58a V 101b Z 112a A1 93a A2 102b

-
- 2 ğamdan: ğamda V / serve: serv-i B.
 - 3 Gūşe-i: Kūçe-i S / kelb-i: gelüp B / 3. ve 4. beyitlerin ikinci mısraları O'da yer deĝiştirmiştir.
 - 4 leşker: hancer B / yıķmağı: yıĝmağa B.
 - 5 sultānlığın: şeydālığın B, A1 / 5. ve 6. beyitler H, L, S, B, O, V, Z, A1, A2'de yer deĝiştirmiştir / -AE.
 - 6 Manşūr: Manşūra B.
 - 7 virmek: yidürmek H, L, B, V, A2 / cānān: dildār Z, A1, B.

77

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey boyuñ tûbâ vü hâk-i âsitânuñ selsebîl
Ayağuñ toprağına cânım fidâ kıanım sebîl
- 2 Ay u gün cümle melekler hüsnüñe taşsîn okur
Bârekallâh zî-cemâl-i ahsen ü hüsn-i cemîl
- 3 Kâmetüñdür ahsen-i takvîme burhân-ı şahîh
Şüretüñ Allâhu nûr âyâtına rüşen delîl
- 4 Dîdeden cüş eyleyüp mevc ursa eşküm tañ mı kim
İnne demmî kâd ğalet fi'l-kalbi min nâri'l-ğalîl
- 5 Cânı terk eyle cihânı añma bu şehr-i 'ışk durur
Kâtiline bunda 'âdetdür diyet virür kâtil
- 6 Bu ribât-ı köhnede sâlik nice kılsun huzûr
Töķunurken ğuşına âvâze-i kûs-ı raķîl
- 7 Ka'be-i maķşûdı pinhân eyleyüp gösterdi dost
Herkese bir maķşad u her şaķşa bir dürlü delîl
- 8 Mâ'il olur sükkere tûti vü encâsa kelâğ
Lâğ şanma bu sözi el-cins ile'l-cinsi yemîl
- 9 Gir gönül Kâfına 'anķâ-yı haķâ'ık kıl şikâr
Ey Uşûlî dâm-ı tezvîr ü riyâdur kâl u kîl

Ç 78b AE 32b H 45a L 48a S 45a B 47b O 58b V 103a Z 112b A1 93b

-
- 3 Kâmetüñdür: Kâmetüñdür B / Allâhu: âyâti Ç / 2. ve 3. beyitler A1'de yer deĝistirmiştir.
 - 4 cüş eyleyüp mevc ursa eşküm: mevc ursa cüş eyleyüp O / - Ç.
 - 5 cihân: cihânı H, S / - Ç.
 - 6 kılsun: itsün AE / huzûr: karar O, V, A2 / Töķunurken: Doķunurken B / ğuşına: -S.
 - 7 delîl: sebîl Ç, B.
 - 8 sükkere: şekkere B / tûti vü: tûti-yi B.
 - 9 Gir: Gel O / tezvîr ü riyâdur: tezvîr-i deryâdur H.

78

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Tır-i mihr-i yâr ile ey dil ser-â-ser revzen ol
Dâ'imâ ey hâne-i târik anuñla rûşen ol
- 2 Ebr gibi ağlasun çeşmüm қо hergiz gülmesün
Ey gül-i bağ-ı leṭâfet tek cihânda sen şen ol
- 3 Cânı peksin қатlanursın derde ey gönlüm veli
Döyemezsin nâr-ı hicrâna gerekse âhen ol
- 4 Ey gönül divânesin terk eyle sen cân u teni
Saña yaraşmaz қабâ 'uryân u bî-pîrâhen ol
- 5 Çün fenâ itdi қабâ-yı 'ömrümi dest-i ecel
Ey kefen ben ḥaste-i 'uryâna gel pîrâhen ol
- 6 Tekye-i 'ışқа gir ey abdâl-ı dil қо Ka'beyi
Hey yabân dīvânesi cehd eyle sen de evden ol
- 7 Ger dilerseñ ḡamdan âzâd olasın bu bağda
Ey gönül gel şad-zebân u lâl hem-çün süsen ol
- 8 Esb-i devletden düşersin ḥâk-i ḡûra ser-nigün
Ey şeh-i devrân gerek Dârâ gerekse Behmen ol
- 9 Fehmüñi terk itmedin fehm idemezsin ey faḡîh
Remzini 'ışquñ gerek 'âḡîl gerekse gevden ol
- 10 Bönligi қо benligi terk eyleyüben ol şehüñ
İtlerinden olmağa sa'y it Uşûli sen sen ol

Ç 78b AE 33a H 45a S 45b L 48b B 47b O 58b V 103a Z 113a A1 94a A2 103a

-
- 1 yâr: -O.
 - 2 şen: sen B, O.
 - 3 beksin: peksin B / derde ey gönlüm: miḡnete ey dil B / Döyemezsin: Döymeyesin Ç.
 - 4 terk eyle señ: terk eyle bu AE terksin Ç.
4. ve 5. beyitler L'de yer deḡiştirmiştir / 5. ve 6. beyitler H, S, A1, A2, B'de yer deḡiştirmiştir / - AE.
 - 6 gir: gel AE, O / cehd: sa'y AE / cehd eyle sen de: sen daḡi cehd it H, L, S, B, A1, A2 / evden: odun B.
 - 7 gel: -H / zebân u: zebân ol L.
 - 9 Bu beyit sadece Z'de vardır.
 - 10 Bunluḡı қо benligi: Benligi vü bunluḡı AE.

79

8+8: 16'lı hece

- 1 Gönül geç olmaz hevâdan gel ğurbete gidelüm gel
Uçur kûşu bu yuvadan gel ğurbete gidelüm gel
- 2 Gezelüm Şâmı Konyâyı meded Allâh deyu deyu
Kö bu vefâsuz dünyâyı gel ğurbete gidelüm gel
- 3 Kıyalum baş ile câna yaşumuz boyayup kana
İşk odına yana yana gel ğurbete gidelüm gel
- 4 'Ahd ile peymân güdersin taş taş ağular yudarsın
Bir vefâsuzı n'idersin gel ğurbete gidelüm gel
- 5 Yüregüme dokundı ok derdüm öküş miñnetüm çok
Bizi bunda esirger yok gel ğurbete gidelüm gel
- 6 Ğam toptolu cânda tende huzûr kalmadı vaţanda
Gönlümüz eglenmez bunda gel ğurbete gidelüm gel
- 7 Terk eyle yârı yoldaşı gözetme hâli hâldâşı
Akıdup gözlerden yaşı gel ğurbete gidelüm gel
- 8 Doyunca gördüm fûrkatı hâlüm yatlu derdüm kıatı
Çekmezüz biz bu miñneti gel ğurbete gidelüm gel
- 9 Gel varalum toğrı yolu bir pîre diyelüm belî
Bunda n'eylersin Uşûlî gel ğurbete gidelüm gel

Ç 79a AE 33b H 45b L 48b S 45a B 48a O 59b V 103b Z 113a A2 103b

- 1 geç: -L / ğurbete: ğurbetde B / A2' de diziliş, 1, 3, 4, 2, 7, 5, 6, 8, 9 şeklindedir.
- 2 Şâmı: Şâm u B / ğurbete: ğurbetde B / H, V'de 7. beyitten, L'de 6. beyitten sonradır / -AE.
- 3 baş ile: başına H / İşk: Derd O, V, Z, AE, H, L, B, A2 / ğurbete: ğurbetde B.
- 4 ğurbete: ğurbetde B.
- 5 derdüm öküş miñnetüm çok: derd ile miñnetlerüm çok Ç, S, A1 / ğurbete: ğurbetde B.
- 6 cânda tende: tende cânda L / ğurbete: ğurbetde B / 6 ve 7. beyitler Z'de yer değiştirmiş.
- 7 Akıdup gözlerden: Gözlerden akıdup B, O, A2 / ğurbete: ğurbetde B / 7 ve 8. beyitler L'de yer değiştirmiş.
- 8 fûrkatı: yârı O / biz: -H / ğurbete: ğurbetde B / -Ç, AE, S, L, A1.
- 9 varalum: görelüm B gidelüm V / ğurbete: ğurbetde B.

80

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şöyle beñzer ten libâsın çâk idüp 'uryân olam
Bu küdüret cismi maḥv idüp ser-â-ser cân olam
- 2 Bâṭınumda muḥtefî olan ma'ârif dürlerin
'Âleme iṣâr idem bir baḥr-ı bî-pâyân olam
- 3 Eyleyüp cân-ı 'azîzi çâh-ı hestîden ḥalâş
Bu vücûdum mısrına Yûsuf gibi sulṭân olam
- 4 Ders idem esmâ'-yı küllîden melâ'ik şaffına
Ger koyup evşâf-ı ḥayvâniyyeti insân olam
- 5 Çün ḥarâb olmak muḥarrerdür tılsım-ı kün fekân
Bâri yegdür şimdiden şol genc için vîrân olam
- 6 Rıḥlet itse cân 'adem râhına toğrı vaḫtidür
Bu müsâfir-ḥâne-i ğamda niçe mihmân olam
- 7 Yâ ilâhî menzil-i maḫşûda irgür râhumı
Niçe bir bu vâdi-i ḥayretde ser-gerdân olam
- 8 Ey ṭabîb-i cân u dil 'âlemde derdüñ var iken
Ḥâşe li'llâh kim varam ben ṭâlib-i dermân olam
- 9 Nâme-i 'âlemde ḥaṭ çekdüm vücûdum nâmına
Yiridür ger defter-i 'uşşâḫda 'unvân olam

2 ma'ârif: me'ânî H, L, B, O, A1 / idem: idüp H / bir: -L.

3 mısrına: mülkine S.

4 şaffına: ḥaylına B, O / evşâf-ı: evsâfı L.

5 olmak: -H / tılsım-ı: zulm-ı Ç / kün fekân: kâ'inât AE, L, B / 5. ve 6. beyitler Z'de yer değiştirmiştir.

6 râhına: mülkine B / niçe: niçün B.

7 L'de 6. Beyit / -H.

8 varam: varup V.

- 10 Aranursa bulınur sînemde ‘aşkuñ gevheri
Ger düşüp bād-ı fenādan hāk ile yeksân olam
- 11 Ey Uşûlî vasl-ı ümmîd eylemek haddüm degül
Baña besdür ger varam şol ‘îd içün kurbân olam

Ç 79a AE 33b H 46a L 49a S 45b B 48b O 59b V 104a Z 113b A1 95a A2 103b

10 bulınur: bulına AE, B / ger düşüp: ger durup V.

11 vasl-ı ümmîd: vasl ümmîzi B / eylemek: itmek benüm L, O, Z, A benüm B / besdür: yegdür V.

81

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Hiç düşer mi ben esir-i derd-i bî-dermân olam
Gayriler rif'atde bendeñ hâk ile yeksân olam
- 2 Dest ura dâmânuña ey gül senün her hâr u ben
Gonceveş kanlar yudam bülbül gibi nâlân olam
- 3 Sen hârîm-i vaşluñ 'arz idesin nâ-maḥreme
Gam beyâbânında ben maḥrûm u ser-gerdân olam
- 4 Şerbet-i vaşluñ senün her bî-ḥalâvet nûş ide
Ḥasret ile ben ırâqlardan bakup ḥayrân olam
- 5 Vaşlı devrinde bugün bayrama irdi her kişi
Ey Uşûlî ben gedâ varam meger kurbân olam

Ç 79b V 108a Z 116b A2 105a

82

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ârzû-yı vaşl-ı cânân ile cāna baķmayam
Bir nażar görsem yüzün iki cihāna baķmayam
- 2 Dār-ı 'uķbāda beni berdār iderlerse eger
Devlet-i dīdārsuz bağ-ı cināne baķmayam
- 3 Yā İlāhī bu dil-i bī-çāreme bir dīde vir
Kim rızānı gözleyem artuķ yabāna baķmayam
- 4 Çeşmümi kuĥl-i başıretle mücellā eyle kim
Kendü noķşānum görem 'ayb-ı fülāna baķmayam
- 5 Pertev-i nūr-ı cemālünle baña bir şevķ vir
Yoluña işār idem cānı cihāna baķmayam
- 6 Bendeñi genc-i ķanā'atle ģanī kıl kim varam
Künc-i 'uzletde yatam mīr-i zamāna baķmayam
- 7 Cevher-i 'ışķuña virdüm naķd-i cānı sarf idüp
Bu dükān-ı kevnde sūd u ziyāna baķmayam
- 8 Şıdķ-ı niyyet vir ki bu dünyā dinen mekkārenün
Mekrine aldanmayam kizb ü yalana baķmayam
- 9 Aç Uşûlives benüm 'ayne'l-yakīnden dīdemi
Şekk ü zannı terk idüp vehm ü gümāna baķmayam

Ç 79b AE 34a H 46b L 49b S 46a B 48b O 60a V 104a Z 114a A1 95a A2 104a

- 1 ile: olsa H, L, O.
2 'uķbāda: dünyāda Ç.
3 bī-çāreme: bī-çāreye Ç, S / dīde vir: çāre kıl AE / artuķ: ayrıķ Ç, L, B.
4 eyle kim: eyleyem A1.
5 cānı: cān u H, B, O, A1.
6 varam: varup AE /-Ç.
7 virdüm: vardum S varam B, O, V, ZA1 / cānı şarf idüp: cānumı şarf eyleyüp AE, A2 naķdini sarf idüp
O naķdini sarf eyleyüp B, V, Z, A1.
8 dünyā dinen: dünyā-yı dün B / mekkārenün: mekkārinuñ B.
9 Aç: Ey L / idüp: idem AE, Z / gümāna: mekāna O.

83

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Gönül eglencesi gitdi meded ğamdan helâk oldum
Ol âfet bizi terk itdi meded ğamdan helâk oldum
- 2 Ne bir kimseyle kârüm var ne elde ihtiyârum var
Ne bir sâ'at kararüm var meded ğamdan helâk oldum
- 3 Eger kûyına varmazsam izi tozını görmezsem
Vişâle bir gün irmezsem meded ğamdan helâk oldum
- 4 Beni aldı ğam-ı hicrân bu derde yok mıdur dermân
Nice döysün buña insân meded ğamdan helâk oldum
- 5 İl 'âlem demde 'âlemde hemân ben bende mâtemde
Gönül ğamda gözüm nemde meded ğamdan helâk oldum
- 6 Yine hecr ile pür-rencem vişâle irmedi pencem
Ğam u derd oldu eglencem meded ğamdan helâk oldum
- 7 Bir oldu ağlamam gülmem yakın oldu hemân ölmem
Nic'idem n'eyleyem bilmem meded ğamdan helâk oldum
- 8 Gönül kûyına varmazsa gözüm yüzini görmezse
Baña bir merhem irmezse meded ğamdan helâk oldum

1 terk itdi: unuttı L, B.

2 Ne: Her Ç / bir kimseyle: kimseyle B.

3 Vişâle: Murâda S / Z'de 3. beyitten itibaren beyitlerin sırası 5, 3, 6, 4, 8, 7 şeklindedir.

4 mıdur: mı bir B.

5 İl 'âlem demde: İl demde 'âlemde L / bende: derümde L / nemde: ğamda Z.

6 Yine: Ğam V, Z / Ğam u: Hemân L, B, O, Z, A1.

7 hemân: benüm L, B.

8 -S.

- 9 Göge irmedin efgānum ğamuñla çıkmadın cānum
İriş devletlü sulţānum meded ğamdan helāk oldum
- 10 Uşûlî gitdi ol māhum irişdi göklere āhum
Baña bir çāre Allāhum meded ğamdan helāk oldum

Ç 80a AE 34b H 46b L 49b S 46b B50a O 60a V 104b Z 114a A1 95b A2 103a

84

8+8: 16'lı hece

- 1 Yârenler eccl gelmedin gözümüz toprak dolmadın
Felek bizden öc almadın hele bir demdür sürelüm
- 2 Dögünüp hasret taşıyla bağrumuz tolu baş ile
Âh ile kanlu yaş ile hele bir demdür sürelüm
- 3 Kâra toprak döşenmedin ten kafesi uşanmadın
Nefes kuşu boşanmadın hele bir demdür sürelüm
- 4 Dünyâ kimseye mi kalur başa hod yazılan gelür
Ötesini Allâh bilür hele bir demdür sürelüm
- 5 Bir ‘aca’ib devrân ancağ cümle ‘âlem hayrân ancağ
Bu da bir hoş seyrân ancağ hele bir demdür sürelüm
- 6 Uşûlî terk itdi varın komadı âh ile zârın
Kim bilür nic’olur yarın hele bir demdür sürelüm

Ç 80b AE 35a H 47a L 50a S 46b B 50a V 105a Z 114 A1 95b A2 103b

2 taşıyla: daşıyla B / bağrumuz: yüregüm L / baş ile: yaş ile L, B.
 4 başa hod: şüphe yok Ç, S, A1 / Allâh: Hudâ Ç, A1 Mevlâ A2 / 3. ve 5. beyitler A2’de yer değiştirmiştir.
 6 komadı âh ile zârın: kodı nâmûs ile ‘ârın A1 / bilür nic’olur: bile nic’ola H, S, V, Z bile nice ola A1
 bilür nice olur B / 5. ve 6. beyitler Z’de yer değiştirmiştir / -L.

85 *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Gönlüne düşdi senün gâlib hevâ-yı Zî-Selem
Kim gözünün çeşmesârlından aķar yaşı ile dem
- 2 Yâ diyâr-ı yârden bād-ı şabâ virdi haber
Yâ İzamdan nâ-gehân berķ-ı dıraķşân urdı dem
- 3 N'oldı çeşmün ağlama didüklerince yaşı doker
N'oldı gönlün kim ayıl didükçe oldı dahı kem
- 4 Hiç sezer mi 'aşıķ olan kim maķabbet gizlene
Var iken bu dide-i pür-eşķ ü cân-ı mużtareme
- 5 Nicesi inkâr idersin 'ışķa ey 'aşıķ senün
'İşķuňa ĥod şahid-i 'adil yeter renc u saķam
- 6 Zayf-ı şeybe eyledüm şâlih 'amel terkin dirîğ
Geldi ķondı üstüme dutmadum anı muķteşem
- 7 Ol mübârek zayfa ķün haķķınca ta'zîm itmedüm
Bâri yegdür eylesem reng-i ketemle mûktetem

Ç 80b H 47a L 50a B 50a V 105a Z 115a A2 104a

* Bu gazel, Bûstî'nin (ö. 1297?) *Kasîde-i Bürde*'sinin bazı beyitlerinin manzum tercümesidir. Gazeldeki ilk dört beyit, *Kasîde-i Bürde*'deki ilk dört beyitin; gazeldeki 5. beyit, *Kasîde-i Bürde*'deki 6. beyitin; gazeldeki 6. beyit, *Kasîde-i Bürde*'deki 14. beyitin; gazeldeki 7. beyit, *Kasîde-i Bürde*'deki 15. beyitin tercümesidir.

1 çeşme: çeşm Ç / çeşmesârlından: çeşmesârında B.

2 Yâ İzamdan: Yâ Aķmedden Ç âhumdan B / -L.

3 ağlama: 'aleme L / gönlün: gönlümün B / kim: -H.

4 sezer: söz B / gizlene: gizleye B.

5 ĥod: -L / yeter: baña L / renc: dem' Z.

6 terkin: nezlin B / -Ç, H, L.

7 mübârek: mûkerrem Z, A2 / zayfa: feyz B / -Ç, H, L.

86

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Sâkıyâ şol mey-i kıttâli getür nûş idelüm
Bir iki gün ğam-ı eyyâmı ferâmûş idelüm
- 2 Kılalum çeng ü çeğâneyle birez cûş u hurûş
Nice bir vâ'izüñ efsânesini gûş idelüm
- 3 Hüdhdüd-i nâtıkaya Mantık-ı Tayr okıdalum
Bülbülü lâl kılop tûtiyi hāmûş idelüm
- 4 Meded eyle bize şol la'l-i müzâbı sâķī
Dil-i mecrûhumuz ol şerbet ile hoş idelüm
- 5 Çāk idüp cāme-i sālûsı vü 'uryân olalum
'İşk ile şâhid-i maķşûdı der-âgûş idelüm
- 6 Şalalum faķr u fenâ kebkine şeh-bâz-ı dili
Niçe bir nefsumüzüñ kelbine oş oş idelüm
- 7 Keşr idüp nefsi vü cān mülkini fetḥ eyleyelüm
Biz daķı nāmumuzu Sām u Siyāvûş idelüm
- 8 Kātı 'âķil geçinür ancaķ eyâ pîr-i muğân
Alalum 'âķlın Uşûlinüñ ü bî-hûş idelüm

Ç 80b AE 35a H 47b L 50a B 50b O 61a V 105b Z 115a A1 96a A2 104b

- 2 Kılalum: İdelüm AE.
- 3 Mantık-ı Tayr: Mantıķu't-Tayr B, O, Z ķuş dilini A1 / okıdalum: öğredelüm Z söyledelüm A1 / kılop: -O / tûtiyi: -L.
- 4 Bu beyit sadece B, O, V, A2'de var / A2'de 6. beyit / A1'de 4. beyitten sonraki bölüm 128. gazelin 15. beyitine kadar eksik.
- 5 idüp: -Ç / vü: ķo AE / 'İşk ile: Şevķ ile AE, H, B, V, Z, A1, A2.
- 6 faķr u fenâ kebkine: kebk-i fenâ şaydına AE.
- 7 cān: -O / mülkini: milketini AE / nāmumuzu: nāmumuzun B.
- 8 ancaķ: anca L / Bu beyitten sonra B'de,
Lâf-ı dāniş uragör bezm-i şarâb içre gelün
Alalum 'âķlın Uşûlinüñ ü medhûş idelüm
beyiti yazılıdır.

87

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Yaşımı seyl-i revân itme benüm begcegizüm
İşümi âh u figân itme benüm begcegizüm
- 2 Gözüümün cüyî kenârında yürür serv-i kadûn
Dîdeden anı revân itme benüm begcegizüm
- 3 Senden ayru olıcaķ 'âleme şevķum duyılır
Beni rüsvâ-yı cihân itme benüm begcegizüm
- 4 Dir imişsin aña şimden girü cevır eyleyeyin
Didüğün sözi hemân itme benüm begcegizüm
- 5 Bî-riyâ bendelerüz cevır ile ağlatma bizi
Göz göre arada kıan itme benüm begcegizüm
- 6 Gül yüzün gülşenine karşı gelür cân-ı hâzîn
Bâğ-ı 'ıyşımı hâzân itme benüm begcegizüm
- 7 Beni itün yirine bağlama kim yiri degül
Bir kıulı 'âleme hân itme benüm begcegizüm
- 8 Şîr-i hûn-h'âr durur gürg-i belâyı bilürüm
Baña ol yiri 'ıyân itme benüm begcegizüm
- 9 Oķ gibi toğrı olan kıullarınuñ kıâmetini
Dest-i cevır ile kemân itme benüm begcegizüm

1 revân: ü firâvân O.
 2 yürür: gerek AE yarar B durur V/ revan: nihân Ç, O
 3 'âleme: 'âlem Ç, L / -V.
 5 ile: idüp AE, H / Göz göre: Yok yire L, B, O, V, Z, A1.
 6 gelür: güler Ç / -A1.
 7 -A1.
 8 'ıyan: yabân B beyân L beyân Z pâyân O / -A1.
 9 kıullarınıñ: bendelerün AE.

10 Yoluña cānı revān eylemezem şanmışsın
Kerem it böyle gümān itme benüm begcegizüm

11 Qadrüñi bilmeze ħarc itme sözüñ gevherini
Yok yire bunca ziyān itme benüm begcegizüm

12 Gelür ol yār firāḫ ile qomaz bizi dimiş
Gel Uşūliyi yalan itme benüm begcegizüm

Ç 81a AE 35b H 47b L 50b B 51a O 61b V 105b Z 115b A1 96b A2 104b

10 -AE.

12 yalan: yaman V.

88

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Berü gel cân gözini 'ışk ile bînâ kılalum
Yâr didârını her şeyde temâşâ kılalum
- 2 Tâ ki yüz göstere evşâf-ı tecellî-i kâdîm
Gönül âyînesini şâf u mücellâ kılalum
- 3 Tûti-i nâtıkayı Hind-i 'ademden çıkarup
Yine mir'ât-i tecellî ile gûyâ kılalum
- 4 Çünkü murdâr durur mâ' u meni kendümüzi
Cümleden arıdalum bî-men ü bî-mâ kılalum
- 5 Tâ ta'alluk bula ser-rîşte-i tevhîde velî
İkilikden geçelüm vâhid ü yek-tâ kılalum
- 6 Âteş-i 'ışk ile pervâne-şîfat dutuşalum
Yâr didârına karşı yanalum yakılalum
- 7 Tolu tolu şunalum câm-ı şarâb-ı 'ışkı
Bu Uşûliyi yine vâlih ü şeydâ kılalum

Ç 81b AE 36a H 48a L 51a B 51b O 62a V 106a Z 116a A1 95b A2 105a

-
- 1 her şeyde: hırşîd L.
2 şâf: pâk AE, B, Z, A1 şîfâf Ç.
3 nâtıkayı: nâtîka-i AE nâtîkı H.
4 u: -L / arıdalum: el yuyalum B, A2.
5 bula: ile Ç, H.
6 şîfat: gibi B/ karşı yanalum yakılalum: hırşîd ü temâşâ kılalum L / didârına karşı yanalum yakılalum: didârını her şeyde temâşâ kılalum A1.

89

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Şüretün âyine-i nûr-ı Hudâdur sevdüğüm
Tâl'atun envâr-ı zât-ı Muştafâdur sevdüğüm
- 2 Yoluna işâr kılmağa ne cüzvîdür cihân
Ayağun toprağına cânlar fidâdur sevdüğüm
- 3 Gönlüme râhuında ğam yimek ğidâ-yı rûhdur
Ka'be-i küyuında cân virmek şafâdur sevdüğüm
- 4 'Işk deryâsında başumdan neler geçdüğünü
Söylemek mümkün degül çok mâcerâdur sevdüğüm
- 5 İşigün toprağınuñ her taşı âdem başıdur
Küyuñun her güşesi bir Kerbelâdur sevdüğüm
- 6 Sen büt-i tersâyı koyup ğayri yâre dil viren
Kâfir-i 'ışk oldı öldürseñ ğazâdur sevdüğüm
- 7 'Ömrümün içinde bir kez yañılup sevdüm didüm
Kaķıma ķuluñ işi dâ'im ğaķâdur sevdüğüm
- 8 Yañılup sevdüm didümse luţf idüp öldür beni
Kim ķuluñ işi ğaķâ şâhuñ 'aķâdur sevdüğüm
- 9 Luţf idüp incinmesün sögdüm Uşûliye dimiş
Hey ne sögmek ğaste câna ol du'âdur sevdüğüm

Ç 81b AE 36a H 48b L 51a B 51b O 62b V 107b Z 116a A2 105a

3 Gönlüme: Bendeñe AE Gönlümün L.
 4 geçdüğünü: çekdüğünü L.
 5 taşı: daşı B.
 6 büt-i: putu B / dil: cân V.
 8 -AE.
 9 Uşûliye: Uşûliyi B.

90

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Bir muşavver nûrdur bir âfitâbum var benüm
Bir celilü'l-ğadr bir âli-cenâbum var benüm
- 2 Uludum erbâb-ı devlet içre kıadrüm var yine
Kim işigi itlerine intişâbum var benüm
- 3 Zerresin izhâr idersem 'âlemi yaķar yıķar
Şol kıadar çeşmümde âb u dilde tâbum var benüm
- 4 Yidi bahrı kıatrece 'aynına almaz gözlerüm
Ğarķ ider 'âlemleri iki ħabâbum var benüm
- 5 Göz uciyla baķdı deldi bağrumı ol ħamze-kâr
Baķtum açıldı Uşûlî feth-i bâbum var benüm

Ç 82a AE 36b H 48b L 51b B52a O 62b V 107b Z 116b A1 94a A2 104b

1 celil: ħalil Ç.
2 işigi: işigün O.
3 dilde: tende AE.
4 'âlemleri: deryâları L, A1, B.
5 bağrumı: sînemi AE / bâbum: tâbum L / -A1.

91

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Gitdüm ammā ƙaldı ƙapuńda dil ü cānum benüm
Cān u dilden ƙulunam devletlü sulţānum benüm
- 2 'Aql u şabr u cān u dil ƙapuńda ƙaldı dostum
Ėam degül derd ü Ėamuńdur çünki yārānum benüm
- 3 Senden ayırıyam velī hālūmi i'lam itmege
Ƙanda iseń irişür saña bu efgānum benüm
- 4 Çünki sevgüń dilde imānumdur ölürsem dahı
Umaram kim gitmeye sīnemden imānum benüm
- 5 DāĖ-ı 'ışƙ urup cerāhat rāhat itdi cānumı
'Āķıbet bu derd Uşūlī oldu dermānum benüm

Ç 82a AE 37a H 49a L 52a B 52a O 63a V 108a Z 117a A2 105b

2 ƙapuńda ƙaldı: ƙaldı ƙapuńda L ƙapuńdadur A2 / Ėamuńdur: Ėamuńda L.

3 ayırıyam: ayırdım B.

4 sevgüń: 'ışƙuń AE şevķuń L / imānumdur: imānum L imāndur B.

5 urup: virüp AE / cānumı: sīnemi AE, hālūmi B / Bu beyitin ilk mısraı: -A2.

92

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 'İşk odından şem' gibi dökmedi yaşum benüm
Âh kim oñılmadı bağrumdaki başum benüm
- 2 Zehr-i kahr ile felek tāsın tölular içmege
Bezm-i miḥnetde bulunmadı ayakdaşum benüm
- 3 Künc-i ğamda yâr-ı cānum gönlümün eglencesi
Derd ü miḥnet yoldaşum ğamdur qarındaşum benüm
- 4 Ben ölüp ḥāk olıcaḵ erbāb-ı 'ışkuñ bezmine
Kāse olmazsa 'acebdür bu şınuḵ başum benüm
- 5 Ni'met-i dünyāya baḵmadum Uşûlî olalı
Künc-i miḥnet meskenüm derd ü belā aşum benüm

Ç 82a AE 37b H 49b L 52a B 52b V 108b Z 117a A2 105b

2 miḥnetde bulunmadı: ğamda olmadı bir kez AE ğamda kimse olmadı L, B / tāsın: cāmın V.
 3 qarındaşum: ḥaldaşum L.
 4 şınuḵ: çanaḵ L.
 5 baḵmadum: baḵmam AE.

93

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Yıkılır gökler ger âh u nâle bünyâd eylesem
Dutuşur 'âlem hârâret birle feryâd eylesem
- 2 Hâyetümden unuduram kendümi 'aqlum gider
Ey perî-peyker eger nâ-geh seni yâd eylesem
- 3 Lenger-i şabrum alındı yiridür ten zevrağın
Bâd-ı âhumla belâ bahrında ber-bâd eylesem
- 4 Hâkî cismüm lerzedden vîrân olur bâri aña
Dildeki küh-ı belâdan yir yir evtâd eylesem
- 5 Ad u şanı terk idüp rüsvâ-yı 'ışk olsam yine
Bu cihân içre gönül ben dahı bir ad eylesem
- 6 Bu fenânuñ çünkü ayrılmağdur âhir 'âdeti
Bâri evvel kendümi hicrâna mu'tâd eylesem
- 7 Aţlas-ı dehre vücûdı gün gibi olsun tırâz
Ey Uşûlî yaraşur bir tarz îcâd eylesem

Ç 82b AE 37b H 49b L 52a B 52b O 63b V 108b Z 117a A1 96a A2 105b

-
- 1 ger: eger L.
- 2 unuduram: unuduram Ç, H / kendümi: kendüy B / nâ-geh: nâ-gâh B / Bu beyitin 2. mısraı ile 4. beyitin 2. mısraı yer değiştirmiştir L.
- 3 Lenger: Leşker O, A2 / âhumla: âhumdan L / ber-bâd: yeler O.
- 4 yir yir: bir bir B / evtâd: evyâd S.
- 5 bir ad: bir bâd H.
- 6 fenânuñ: cihânuñ: Ç / çünkü ayrılmağdur âhir: çünkü âhir ayrılmağdur O.
- 7 dehre: dehr B / Bu beyitin ilk mısraı L'de
- “Ben Uşûliyem eger biñ kerre kessen başımı”
şeklindedir.

94

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Yaraşmaz saña ağıyar ile gel yâr olma sulţānum
Gül-i bâğ-ı cinānsın hem-dem-i hâr olma sulţānum
- 2 Yazılmaz naķş mermerde ki düşmez her gönül derde
Yigitseñ degme nâ-merde taleb-kâr olma sulţānum
- 3 Şalup bu hüsni-zibâyı bıraķduñ şehre ğavġâyı
Kul itdün cümle dünyâyı tama'-kâr olma sulţānum
- 4 Boyuñ servine irmez el saña el şunmasun engel
Olur olmaz pelide gel hevādâr olma sulţānum
- 5 Saña ey mäh-ı tâbende geçinür her kişı bende
Şaķın nâ-gâh bir bende giriftâr olma sulţānum
- 6 Birez ğayret gerek erde koşulma degme nâ-merde
Muhibden ğayri bir ferde vefādâr olma sulţānum
- 7 Cemâlün döndi gülzâra şaķın yüz virme her hâra
Yazuķdur bülbül-i zâra dil-âzâr olma sulţānum
- 8 Bugün nür-ı ilâhîsin Uşûlünün penâhısın
Güzeller pâdişâhısın cefâkâr olma sulţānum

Ç 82b H 49b L 52b B 53a O 63b V 108a Z 117b A1 96b

1 ağıyar ile gel: ki gel ağıyar ile H gel ağıyar ile B, O, V, A1, A2 / A1'de diziliş 1, 2, 7, 4, 6, 3, 5, 8 şeklindedir / A2'de 3.ve 4. beyitler yer değiştirmiştir / -A1.
 2 düşmez: döymez A1 / Yigitseñ: Yigitsin B.
 3 3. ve 4. beyitler A2, Z, B'de yer değiştirmiştir.
 6 birez: katı H, B, V, Z, A2.
 8 Uşûlünün penâhısın: güzeller pâzişâhısın B / Güzeller pâdişâhısın: Uşûlünün penâhısın B.

95

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Cân u dilden yâr kim ey yâr senden dönmezem
Tig-i miñnetle yüregüm yâr senden dönmezem
- 2 Müdde'iler dâr-ı dünyâda beni Manşûrvâr
Boğazumdan itseler berdâr senden dönmezem
- 3 Âsitānuñ kıblegâhından yüzüm döndürmezem
Hem be-Ḥaqq-ı Aḥmed-i Muḥtâr senden dönmezem
- 4 Şimdi mi didüm belî ancak belâ-yı 'ışkuña
Tâ ezelden itmişem ikrâr senden dönmezem
- 5 Ayağuñ toprağı ḥaqqıçün bugün biñ kerre kim
Başumı yarar ise ağıyâr senden dönmezem
- 6 Mü'minem Kerrâr ḥaqqıçün kitâb-ı ḥüsnüñe
Ba'd-ez-in lâzım degül tekrâr senden dönmezem
- 7 Ben Uşûliyem eger biñ kerre kesseñ başumı
Yine dilümde budur güftâr senden dönmezem

Ç 83a H 50a L 52b B 53a O 64a V 108a Z 118a A2 106a

1 yâr: yârı Ç / yâr: -L.
 2 dâr-ı dünyâda beni: beni dâr-ı dünyâda O.
 4 belâ-yı: belâ-yı B / -Ç.
 5 kerre kim: yirde kim L, V yirde ger B / -Ç.
 6 -Ç.
 7 -Ç.

96

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Cân ki rûşen olmaya mihr-i ruḥ-ı cānāneden
Görimez gün pertevin gözsüz toḡupdur anadan
- 2 Âdemiden ḥar mûkerremdür bu âḥurda göñül
Âdemiseñ taşra at kendüni bu ḥar-ḥāneden
- 3 Luṭf-ı ṭab'ı yoḡdur idrāki müzahrefdür belî
Cāhil-i bed-gevhre yegdür ḥazef dūr-dāneden
- 4 Ey ḥarābātî şaḡın taşlar seni eṭfāl-i şehir
'Âḡıl iseñ çıḡma bir dem gūşe-i kāşāneden
- 5 Girmesün 'ışḡ odına perrin şaḡınsun Cebre'il
Biz bu şem'a yanıcı pervāneyüz pervā neden
- 6 Fāş idüp cān cevherin sırrumda gencūr-ı ezel
Bir 'acā'ib genc peydā kıldı bu vīrāneden
- 7 Dīn ü dil virmek revādur sen büt-i Çīne didüm
Sürdiler ben kāfiri müşrik diyü büt-ḥāneden
- 8 Dāmına dutulma dünyānuñ ki büm-ı şūmdur
Niçe şāhīnler şikār itmiş göçer bu lāneden
- 9 Umaram yazılmaya dīvānuña ḥaṭṭ-ı ḥaṭā
Ey Uşûlî ref' olur dirler ḡalem dīvāneden

H 50b L 53a B 53b O 64a V 108b Z 118a A2 106a

2 mûkerremdür: mûkerremde H /âḥurda: âḥur H, O.

4 taşlar: daşlar B.

6 cevherin: gevherin A1, A2 / 6. ve 7. beyitler Z'de yer deḡiştirmiştir.

7 büt-i: put-ı B / ben kāfiri müşrik diyü: müşrik diyü ben kāfiri Z / büt: put B.

97

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 İsteme zâhidden ey dil 'ışk-ı cānān yolların
Ta'nırı için şorma her nā-dāna 'irfān yolların
- 2 Tā ḥarīm-i kūyu'nı itmeye nā-maḥrem ṭavāf
Kesdi işbu dide-i ḥūnī beyābān yolların
- 3 Bilmezem yā Rab ki peyki Yūsufu'n kandan gele
Seyle virdi dide-i Ya'kūb Ken'ān yolların
- 4 'İşkdandur sūz u ḥālet dilde zīrā şu kadar
Gösteren pervāneye şem'-i şebistān yolların
- 5 Rāhu'n üzre ger duram incinme sulṭānum ba'na
Beklemek cā'iz durur mūra Süleymān yolların
- 6 Ey Uşūlī 'ışka manī' olımaz ṭa'n-ı raķīb
Bağlayımaz ḥār u ḥes deryā-yı 'ummān yolların
- 7 Bīn niyāz eyle şabā ben ḥāk-i pādan yüz süri
Ḥazret-i Monlāya varursañ Ḳaraman yolların

H 50b L 53a S 4a B53b O 64b V 108b Z 118b A2 106a

4 Gösteren: Göstere B / pervāneye: pervāne H.
 5 cā'iz durur mūra: lāzım degül mürdan L cā'iz karıncaya B.
 7 şabā: gönül B / 6. ve 7. beyitler H, A2, B'de yer değiştirmiştir.

98

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Şabâ virdi yine tâze haberler gül-‘izârumdan
Yine cāna hayât irdi nesīm-i nev-bahârumdan
- 2 Düşüp hâk-i mezelletde yatur dil künc-i miḥnetde
O māha evc-i rifatde ne pervā āh u zârumdan
- 3 Gönülde tâb u cānda teb dururdum muntazır her şeb
O şāha kim diye yâ Rab benüm bu intizârumdan
- 4 İşüm gücüm gice gündüz namâz ile niyâz idi
Düşicek ışık derdine uşandım kâr u bârumdan
- 5 Ümîdüm varum ey rûḥum hemân sensin bu dünyâda
Ölürsem bir dem ayrılsam dil-i ümmîdvârumdan
- 6 Şehîdüñ nûr iner kabrine dirler lîk ben ḥaste
Ölürsem bu ḥarâretle çıkar odlar mezârumdan
- 7 Gönül deryâsı mevcidür ki gözden cûş idüp taşdı
Uşûlî âb-ı ḥasret kim akar dâ'im bîñârumdan

H 51a L 53b S 4a B 54a O 64b V 109a Z 118b A2 106b

-
- 1 cāna: tâze O.
2 māha: şāha Z.
3 her: tâ Z.
4 Düşicek: O şūḥun L.
5 Ümîdüm: Ümîzüm B / rûḥum: dil-ber O māhum A2.
6 Ölürsem: Ölicecek V.
7 taşdı: daşdı B.

99

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Benüm ğam çünki yârümdür ço yâr ağyâra yâr olsun
Beni cevriyle yoğ itse kayırmaz kendü var olsun
- 2 Elifler gibi sînemde çekilsün kâmetün şekli
Efendi bu dil-i müştâka senden yâdigâr olsun
- 3 Kayırmaz lâle gibi kanlu sînem çâk çâk olmak
Saña bu dâğ-ı pinhânum ço bârî âşikâr olsun
- 4 Yüregüm gönçeveş hâr-ı ğamuñla toptolu kandur
Baña ey gülşen-i cennet ne bâğ ü ne bahâr olsun
- 5 Urur cevri u cefâ taşın baña ol seng-dil her dem
Gerekse şişe-i dilde hezârân inkisâr olsun
- 6 Ğamuñdan gerçi hâk olduk şikâyet kılmazuz şâhum
Ne lâzım kim mübârek hâtıra bizden ğubâr olsun
- 7 Egerçi säyeveş kaldum ayakda bî-ķarâr oldum
Cihân tırdukķa dursın serv-i ķaddün pâyidâr olsun
- 8 Akar şu gibidür her dil ayağuñ tozına mâ'il
Göriceķ ķâmetün servin nice şabr u ķarâr olsun
- 9 Ķo olsun ey yañağı gül leķâfetden ruķuñ gül gül
Uşulî gibi tâ bülbül o gülşende hezâr olsun

Ç 83a H 51a L 53a S 4b B 53a O 65a V 109a Z 119a A2 106b

1 itse: itdi Z.
 2 kâmetün şekli: şekli kâmetün O / müştâka: 'uşşâka O.
 4 hâr-ı: hâr u B.
 5 taşın: daşın B.
 Gazel Ç'de 5. beyitle başlar.
 7 karâr: pây-mâl B, V / tırdukķa: durdukķa B.
 9 ruķuñ: yüzün L / AE'de yalnız 9. beyit vardır.

100

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey dil ü cân mülkini zulm ile vîrân eyleyen
V'ey cefâ tîğın çeküp nâ-hağ yire kan eyleyen
- 2 Şad u hurrem seyr idüp ağıyar ile her güşeyi
Gam bucağında beni giryân u nâlân eyleyen
- 3 Serv gibi serkeş ol ey her pelîde baş koşup
Sâyeveş üftâdesin hâk ile yeksân eyleyen
- 4 Künc-i ğamda bî-dil ü bî-yâr terk itdün beni
Ey özine bir niçe nâ-dânı yârân eyleyen
- 5 Gevher-i nâ-yâb kılmışsın dür-i yek-dâneyi
Kaatre kaatre gözlerüm yaşını 'ummân eyleyen
- 6 Ben zelîli sâyeveş hâk ile yeksân eylemiş
Evc-i 'izzetde seni ser-hayl-i hûbân eyleyen
- 7 H'ânına el şunma zehr-i mârdur ey kendüyi
Bu müsâfir-hâne-i dehr içre mihmân eyleyen
- 8 'İd-ı vaşla cân virür çokdur Uşûlîdür velî
Cânını biñ şevk ile yolına kurbân eyleyen

Ç 83a AE 38a H 51b L 54a S 4b B 54b O 65b V 109b Z 119a A2 106b

1 tîğın: tîği H.

3 -AE.

4 bî-yâr: bî-târ H / -O.

5 dâneyi: dânedede Ç.

6 Ben: Bî L / ser-hayl-i: hürşid L, V / hûbân: rahşân Ç, S, L, V.

7 H'ânına: Zâtına H / -V.

8 çokdur: çokdan S, B / şevk: zevk AE, V/ yolına: yoluında B, O, A2 / 7. ve 8. beyitler H, L, S, Z, A2'de yer değiştirmiştir.

101

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Bu yürekden cûş iden tûfâna 'ışk olsun dirin
Gözlerümden mevc uran 'ummâna 'ışk olsun dirin
- 2 Sen güzeller şâhısın şâf şâf durur dīvâneler
Hâzretüñde kûrulan dīvâna 'ışk olsun dirin
- 3 Bir selâm ile beni añmaduñ ammâ ben kûluñ
Her nefes cân ile sen sulţâna 'ışk olsun dirin
- 4 Başdan ayağa kelânullâhdur cismüñ velî
Şûretüñde âyet-i rahmâna 'ışk olsun dirin
- 5 Gerçi ayak tozıyuz öpüp mübârek ellerin
İtlerüñe ya'ni kim yârâna 'ışk olsun dirin
- 6 'Işka uyaldan berü gitdi levend oldu gönül
Bulduğumca gâh geh dīvâne 'ışk olsun dirin
- 7 'Işk çevgânına 'âşıklar başın toz eylemiş
'Âlem içre ben de bu meydâna 'ışk olsun dirin
- 8 Yirler ü gökler götürmedi emânet gencini
Hoş götürdi bu dil-i dīvâne 'ışk olsun dirin
- 9 Rûbeh-i dünyâyı itçe i'tibâra almadı
Ey Uşûlî şol kağan arslana 'ışk olsun dirin

Ç 83b AE 38a H 52a L 54a S 5a B 54b O 65b V 110a Z 119b

1 iden: -Ç, S.
 3 'ışk: kûl O.
 4 H, L, B, O, Z'de 2. beyit.
 5 İtlerüñe: İtlerüñi B / -AE.
 7 çevgânına: çevgânında B.
 8 dīvâne: vîrâne B.
 9 Rûbeh-i: Rûbe-i B / almadı: olmadı O.

102

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Buyurmuşsın işigümde gelüp kemter 'abîd olsun
Ben eksüklü kûlî arturmaduñ 'ömrün medîd olsun
- 2 Bu hüsñ ü bu cemâl ile güzeller şâhısın şâhum
Yoluñda cân u baş terkini urmayan Yezîd olsun
- 3 Ayağuß toprağın ger gevher-i maşşûd bilmezsem
Bu deryâ-yı havâdişde vücûdum nâ-bedîd olsun
- 4 Kûl olmayan ğam-ı 'ışka velâyet şâhı olmazmış
Gerek Bağdâd şehrinde Cüneyd ü Bâyezîd olsun
- 5 Açar gönlini bir tatlu dil ile yâr Uşûlînüñ
Gerek endîşe bâbında nice yüz biñ kilîd olsun

Ç 83b AE 38b H 52a L 54b S 5b B 55a O 66a V 110a Z 120a

1 medîd: mezîd H.

2 şâhum: hânım AE.

3 toprağın: gevherin H / maşşûd: maşşûda L / havâdişde: havâdişden L.

103

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Küdüret görmesün hergiz cemâlün pür-şafâ olsun
Hemişe yarıcuñ Allâh nighdâruñ Hüdâ olsun
- 2 Ayağın toprağın yavuz nazardan şaklasun Allâh
Saña bed-hâh olanların başına bîn belâ olsun
- 3 Dimişsin kim hemân bir sözde cân virmek gerek aşık
Kıatı şîrîn buyurmuşsin sözüne cân fidâ olsun
- 4 Hemân sağ ol şu dünyâda vefâ kıl kime isterseñ
Cefâ vü cevır ü miñnetler ne olursa baña olsun
- 5 Gözümeñ yaşı Nîl olup akarsa tañ mıdur her sū
Hemân tek bu gönül mışrında sulţân Muştafâ olsun
- 6 Tıoyınca tâ cemâlünü görmek devletlü başuñçün
Ayağın toprağını kıo gözüme tütüyâ olsun
- 7 Dağı bir gün geçüp Tañrı selâmın virmedün gerçi
Uşuliden saña her demde bîn bîn merhabâ olsun

Ç 84a AE 39a H 52b L 55a S 5b B 55a O 66b V 110b Z 120b

-
- 1 yarıcuñ: yârün Ç, H, B, Z / Allâh: Allâh u Ç, H, Z, B, -O.
 - 2 Allâh: -O / olanların: olanuñ S / bîn: sad AE.
 - 3 kim hemân bir sözde: bir sözde hemân O.
 - 4 şu: bu B / cevır ü miñnetler ne: derd ü miñnetler kıo Z / B'de 6. beyit.
 - 5 Nîl: seyl / olup: oldı B / tañ mıdur: ğam degül AE, H, S, B, O, Z / gönül: gül B / mışrında: mülkinde AE, B / B'de 4. beyit / -Ç.
 - 6 Tıoyınca: Doynca B / başuñçün: sulţânım AE / B'de 5. beyit.
 - 7 selâmın: selamet B / virmedün gerçi: gerçi virmedün Ç, Z virmedün ammâ L, B, O.

104

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hâķ cemâlün gülşenin bād-ı zarardan şaķlasun
Hâķ-i pâyün gevherin yavuz nazardan şaķlasun
- 2 Gerçi baēladı gözün gözüme uyhu yolların
Ol iki sehḥârî âsib-i sehḥerden şaķlasun
- 3 Rıḥlet itdi derd ile dâr-ı fenâdan cân velî
Şol mübârek cismüñi tâb-ı seferden şaķlasun
- 4 Hâķ-i pâyün tütîyâsına dege şâyed gözüm
İsterem ol gevheri nûr-ı başardan şaķlasun
- 5 İtmesün hergîz mübârek ḥâṭîruña ğam ḥuṭûr
Hâķ te'âlâ cân-ı pâküñi ḥatardan şaķlasun
- 6 Gevher-i yek-dâne-i cismüñe cânlardur şadef
Dürr-i beyzâsın seni her bed-güherden şaķlasun
- 7 Ğamzeden kâfir gözi yalın bıçaē itmiş yine
Hâķ o bed-mesti Uşûlî şûr u şerden şaķlasun

Ç 84a AE 38b H 52b L 54b B 55a O 66b V 110b Z 120a A1 107b

1 zarârdan: ḥazândan B.
 2 gözün: gözüm Ç / gözüme: çeşmüme AE / sehḥârî: sehḥâr B -O.
 3 velî: u dil B, V, Z / 3. ve 4. beyitler L, V, Z'de yer deēiştirmiştir / -AE.
 5 -L.
 6 seni: Ḥudâ H, V, Z / - E.
 7 itmiş: almış O oldu V.

105

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Cân ile Hâkka enîs ol 'uzlet eyle nâsdan
Ey gönül insân iseñ kes ünsüñi nesnâsdan
- 2 Mühmelât-ı 'âleme qarışma merd-i pâk iseñ
Herzedür cinsiyyet ummağ bir kişi encâsdan
- 3 Merve hâkkıyçün şafâ yüzini görmezsin eger
Şüfiyâ âyîneñi şâf itmedünse pâsdan
- 4 Kimse bulmadı felekde şeş-der-i ğamdan küşâd
Var yüri umma murâduñ nağşını bu tâsdan
- 5 Mülk-i dünyâyı Uşûlî alma fûls-i aħmere
Ma'rifet genciyle kırtar cânuñı iflâsdan

Ç 84b AE 39b H 53a L 55a S 41a B 55b O 67a V 111a Z 120b

2 merd-i: merd ü AE.

3 âyîneñi: âyineyi B / şâf: pâk AE, O/ itmedünse: eylemezseñ B

5 Mülk-i: Mülk ü H.

106

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Elâ ey nefis-i âteş-hû ne yanarsın cihân için
Çün anuñ varı bir demdür ne yilersin bir ân için
- 2 Yidügün yarım etmekdür taleb tennûrına düşüp
Yüzün şuyını dökmişsin be zâlim nîm nân için
- 3 Dime hışm eyleyüp halka fülân kişi fülân itmiş
Cehennem odına yanma fülân ibnü fülân için
- 4 Bilürsin şöhret âfetdür dil ü cânı hedef kılma
Belâlar tîrine karşı bu bir nâm u nişân için
- 5 Uşûlî dîni dünyâya şakın şatma ki hîç 'âķil
Virür mi râyegân cânını genc-i şâyegân için

Ç 84b AE 39b H 53a L 55b S 41a B 55b O 67a V 111a Z 121a

1 âteş-hû: âteş-cü B.
 2 taleb: -Ç / şuyını: şuyın L.
 5 dîni: dîni vü H / cânını: 'âķlını V.

107

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ğamdan özge gönlüme bir dahı ğam-ı'âr olmasun
Güşe-i miñnet yeter kimse baña yâr olmasun
- 2 Düşdüm ol bed-kışden ayru müselmânlar meded
Dûzağ-ı hicrâna kâfirler giriftâr olmasun
- 3 Kõdi 'aql u şabr u cân fûrkat diyârında beni
Kimse ben bî-dil gibi 'âlemde nâ-çâr olmasun
- 4 Hâr-ı ğamdan nâle kılma key şağın ey 'andelîb
Bâd-ı âhuñdan gül-i ra'nâya âzâr olmasun
- 5 Kıl Uşûliye siyâset 'ışk bâzârında kim
Her gedâ vaşluñ metâ'ına harîdâr olmasun

Ç 84b AE 39b H 53b L 55b S 41a B 56a O 67a V 111b Z 121a

1 Ğamdan: Ğamuñdan L.

3 diyârında: diyârından B / 'âlemde: ğurbetde H, B, Z.

4 ğamdan: ğamda B / ra'nâya: ra'nâyı H, B, V / ra'nâya âzâr: ra'nâyı bî-zâr V.

5 bâzârında: meydânında AE / Her gedâ: Kimseler H, L.

108

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Benüm serv-i kabâ-püşum ço hâk olsun yoluñda ten
Delüyem ben benüm rûhum yaraşmaz baña pîrâhen
- 2 Temâşâ itmege gönlüm harîm-i hüsnüñi her dem
Benüm iki gözüm açdı iki yirden iki revzen
- 3 Ğamuñdan gönlüm açılmaz ki nâ-geh seyr-i bağ itsem
Gözüme har u hancerdür cemâlünsüz gül ü süsen
- 4 Nice şerh eylesün diller bu gözler görmedük hüsnî
Îlâhî şakla sen anı yavuz dilden yavuz gözden
- 5 Bahâr-ı hüsnini görüp cihândan vâz gelmişsin
Delü divâne olmuşsin Uşulî uşlu erdüñ sen

Ç 85a AE 40a H 53b L 55b S 41b B 56a O 67b V 111b Z 121a

- 1 Delüyem ben: Delidür dil B.
- 2 gönlüm: her dem AE / her dem: gönlüm AE/ gönlüm harîm-i hüsnüñi her dem: her dem gönlüm harîm-i hüsnüñi Z.
- 3 Bu beyitin ilk mısraı H, L, S, B, O, V, Z'de:
"Gönül seyr-i bahâr ile açılır mı ki bağ içre"
şeklindedir.
- 4 yavuz dilden yavuz gözden: yavuz gözden yavuz dilden H, L, S, B, O, V, Z.
- 5 uşlu: -B.

109

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Koyup beni ey serv-i revân kıanda gidersin
Kor mı seni bu âh u figân kıanda gidersin
- 2 Ey serv-i revân gerçi ki çeşmümden ırıldıñ
Bağlar yoluñı eşk-i revân kıanda gidersin
- 3 Pâ-mâl-i sipâh-ı gam olan dillere rahm it
Şabr eyle eyâ şâh-ı cihân kıanda gidersin
- 4 Dirdüñ ki seni bekleyeyin çağ sen ölince
Öldürmedin ey kıavli yalan kıanda gidersin
- 5 Dil-ğaste Uşûliyi yine pister-i gamda
Cânsuz kıoyup ey rûh-ı revân kıanda gidersin

Ç 85a AE 40a H 53b L 56a S 41b B 56b O 67b V 111b Z 121b

1 serv-i: rûh-ı V / âh u figân: eşk-i revan Z.
2 gerçi ki: egerçi L.
3 sipâh-ı: siyah-ı S.
4 Dirdüñ: Didüñ B / bekleyeyin: bekleyeyüm B / kıavli: kıavl B / -V.
5 Cânsuz: Tenhâ O / rûh-ı: serv-i H, O / -V.

110

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Tutuşdı çarh fânûsı şerâr-ı nâr-ı âhumdan
Murâdum şem'î uyanmaz benüm baht-ı siyâhumdan
- 2 Kara bahtum uyanmadı diriğâ h'âbdan bir dem
Egerçi uyımaz kimse benüm bu âh u vâhumdan
- 3 Esîrümdür ben anı öldürem yarın bugün dirmiş
Yeter ölince bu dirlik efendüm pâdişâhumdan
- 4 Muğaylân-ı ğam-ı dil-ber Şafâdur Merve haqqıçün
Başum gitse yüzüm döndürmezem ol kıbleğâhumdan
- 5 Tulû' itmez sitâremde Uşûlî kevkeb-i tâlî'
Yiridür odlara yansa felekler dūd-ı âhumdan

Ç 85a AE 40b H 54a L 56a S 42b B 56b O 68a Z 121b

1 Tutuşdı: Düşdi B / benüm: meded B, O.
2 benüm: giceler H, S, B, O, Z / bu: -B.
3 yarın bugün: yarın AEL âhır dimiş baña S / dirmiş: dimiş B.
4 ol: ben H, L, S, Z, B / ğam-ı: ğam u S.

111

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Râz-ı 'ışķı şaķlasun dîdâr-ı ferdâ isteyen
Kûy-ı yâri beklesün firdevs-i a'lâ isteyen
- 2 Dûzah-ı sûzân-ı hicrân içre yan bir niçe gün
Ey özine cennetü'l-me'vâda me'vâ isteyen
- 3 Seyr-i ma'nî ârzû iden ķosun ten mülkini
Ya'ni özge 'âleme düşsün temâşâ isteyen
- 4 Zûlmet-i jeng-i küdüretden cilâ vir ķalbüne
Âyineñ şâf eyle ey nûr-ı tecellâ isteyen
- 5 Ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd ol ehl-i derd
Ey Uşûliden su'âl idüp tesellâ isteyen

Ç 85b AE 40b H 54a L 56a S 42a B 56b O 68b Z 122a

1 ferdâ: yarın O.
 2 sûzân-ı hicrân: hicrân-ı sûzân B.
 3 ten: cân L.
 4 cilâ: safâ B, O.

112

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Dâğ olur dilde ruhuñsuz giceler mehtâbdan
Od yañar başumda sensüz mihr-i 'âlem-tâbdan
- 2 Düşdi 'ışkuñ baħrinüñ gird-âbına fülk-i felek
Döne döne kendözin kırtarımaz gird-âbdan
- 3 Kaşlaruñ tākın eger yâd itse mescidde imâm
Kıble haqqı ey şanem yüz döndüre mihrâbdan
- 4 Hâr-ı ğamdan cân viren bülbüllere ey lâle-ruħ
Yaraşur olsa kefen berg-i gül-i sır-âbdan
- 5 Şüfi şâfi-meşreb olup bilse ağzı dadını
Men' ider miydi Uşüliyi şarâb-ı nâbdan

Ç 85b AE 41a H 54b L 56b S 42b B 57a Z 122a

2 2. ve 3. beyitler S'de yer deġiştirmiştir.
3 döndüre: döndürür B.
4 ğamdan: ğamda B / cân viren bülbüllere ey lâle-ruħ: nâle kıлма key şaķın ey 'andelib Z / viren: virür B / olsa: ola Ç / 4. ve 5. beyitler Z'de yer deġiştirmiştir.

113

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Bu rāh-ı belā sālikine yār olımazsın
Derd ehline sen yār-ı vefādār olımazsın
- 2 Sen ehl-i dilüñ ola mısın kelb-i haķiri
Çün şubha deġin derd ile bîdār olımazsın
- 3 Kahr ejderinüñ kāmına destin şunamazsañ
Gencîne-i esrāra taleb-kār olımazsın
- 4 Cismüñi belā taşı ile yıkmaz olursañ
Yapmaġa göñül mülkini mi'mār olımazsın
- 5 Olmazsañ Uşûlî gibi ger vâlih u hayrân
Bu tekyede bil vâķıf-ı esrār olımazsın

Ç 86a AE 41a H 54b L 56b S 42a B 57a O 68b Z 122a

1 Bu rāh-ı: Boz āh B.
 2 ola mısın: olmaz iseñ B / derd ile peymān: yār-ı vefādār O.
 3 destin: destî B.
 4 olursañ: iseñ eger B.
 5 bil: sen B.

114 *

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ğamuñdan gön'lüm eglenmez gidelüm bâri şehrüñden
Bu derde kimse kıatlanmaz gidelüm bâri şehrüñden
- 2 Şafâda ğayrilerle sen cefâlar içre kıalam ben
Ölüm yegdür bu dirlikden gidelüm bâri şehrüñden
- 3 Bu söz kim didiler hâkıdur güzellerde vefâ yokdur
Ğarîbüñ kıadri alçakıdur gidelüm bâri şehrüñden
- 4 Dil ü cân bî-mecâl oldu ğamuñdan pâ-y-mâl oldu
Çün eglenmek muhâl oldu gidelüm bâri şehrüñden
- 5 Tıpuñ ğayre penâh imiş işümüz dün gün âh imiş
Seni sevmek günâh imiş gidelüm bâri şehrüñden
- 6 Dil alur sâhîr imişsin cefâda mâhir imişsin
Vefâsız kâfir imişsin gidelüm bâri şehrüñden
- 7 Uşûliden gönül alduñ dönüben yirlere çalduñ
Çü bizi fûrkate şalduñ gidelüm bâri şehrüñden

Ç 86a AE 41b H 54b L 56b S 42b B57a O68b V 112a Z 122b A2 107a

* Bu gazelin ilk üç beyiti: -V.

1 gidelüm bâri şehrüñden: dem olmaz kim yürek yanmaz: Ç, H, O, A2 / Bu derde kimse kıatlanmaz:

Dem olmaz kim yürek yanmaz L, B.

2 ğayrilerle: ğayriler Ç, L / cefâlar: belâlar H, L, B, O, Z, A2 / 2. ve 3. beyitler L, S, B'de yer deĝiştirmiştir.

3 alçakıdur: ilâhîdür H.

4 ğamuñdan: ğamuñla B kıapuñda V.

5 gün âh: ü gün B.

6. ve 4. beyitler S'de yer deĝiştirmiştir.

7 fûrkate: ğurbete O / -S.

115

8+8: 16'lı hece

- 1 Baña kıya kıya bağan qor mıyın seni qor mıyın
Bağışı yüregüm yağan qor mıyın seni qor mıyın
- 2 Behey güzellerün hânı 'aşıkuñ dîni imânı
Yoluña virmeden cânı qor mıyın seni qor mıyın
- 3 Terk idüp cân u cihânı yıkdıñ vîran itdün teni
Böyle garîb qoduñ beni qor mıyın seni qor mıyın
- 4 Beni 'ışk odına şalan derd ile ser-gerdân kılan
Âl ile gönlümi alan qor mıyın seni qor mıyın
- 5 Ölüm yilleri esmezse 'ömr ekinini biçmezse
Ecel leşkeri başmazsa qor mıyın seni qor mıyın
- 6 Niçe bir yıl gibi yilem 'ışk yolında toprak olam
Meger ecel gele ölem qor mıyın seni qor mıyın
- 7 Uşulı ayrılmaz senden hiç cân ayrılır mı tenden
Ya'nî kaçmağıl a benden qor mıyın seni qor mıyın

Ç 86a AE 41b H 55a L 57a S 47a B 57b O 69a V 112a Z 122b A2 107a

- 1 Baña: Bize H, B, O, V, Z Beni S / yüregüm: cânlar Ç, L cigerüm H, S, V yürekler O.
2 hânı: cânı B, O / dîni: dîn ü B / virmeden: vireyin Ç, S.
3 idüp: itdüm H, L, S, B, A2, -V / beni: teni V / Bu beyit AE'de:
Şular gibi akmayınca âhum odın çaqmayınca
Mağalleñi yaqmayınca qor mıyın seni qor mıyın
şeklindedir. / V, Z'de bu beyit ilave olarak 3. beyitten sonra yer alır.
4 Beni: Bizi AE, H, L, O, V, Z, A2 / gönlümi: gönlümüz AE / -S, B.
5 biçmezse: kesmezse AE, S, B başmazsa L, Z / -L.
6 bir yıl: yıl yel B / yolında: odına L.
7 cân ayrılır mı tenden: ten ayrılır mı cândan AE, H, B, O, V, A2.

116

8+8: 16'lı hece

- 1 Añduğumca 'aqlum şaşar sen d'ölürsin ben d'ölürin
Aramıza fûrkat düşer sen d'ölürsin ben d'ölürin
- 2 Gel begüm kıyma bu cāna yazuğdur girmegil kıana
Kimseye kalmaz zamāne sen d'ölürsin ben d'ölürin
- 3 Yanuma gel şefkat ile kıoma beni fûrkat ile
Korqaram bu hasret ile sen d'ölürsin ben d'ölürin
- 4 Kıyma kuluña sulţānum kıarma kıara yire kıanum
Dünyedür bu benüm cānum sen d'ölürsin ben d'ölürin
- 5 Uşûlî eydür bu sözüm derd ile göyünsün özüm
Kıan ağlasun iki gözüm sen d'ölürsin ben d'ölürin

Ç 86b AE 42a H 55a L 57a S 47a B 57b O 69a V 112a Z 123a A2 107a

1 Aramıza: Aramızda B / ölürin: öleyim H.
3 Yanıma gel: Gel yanıma AE.
4 kıarma kıara yire: kıara yire AE kıara kıara yire S dökme kıara yire B sürme kıara yire L / Dünyedür: Dünyâdur B / cānum: hānum B.
5 bu: budur B / 4. ve 5. beyitler A2'de yer değiştirmiştir / -Ç.

117

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Câm-ı la'lüñdür dem-â-dem cânı medhüş eyleyen
Kana kana kanını bî-dillerün nüş eyleyen
- 2 Ey lebi cāmın ıraklardan leb-â-leb 'arz idüp
Şevk ile cân-ı ulü'l-elbâbı bî-hüş eyleyen
- 3 Kâse-i ser hecr ile peymâne-i hâk oldu gel
Hey bizümle 'ahd ü peymânı ferâmüş eyleyen
- 4 Her ne yüzden gözleseñ didârdan mahrûmdur
Cân gözine perde-i pindârı rû-püş eyleyen
- 5 Ey Uşûlî luṭfını kahr içre kılmış taḡbiye
Nûr-ı şubḥı zulmet-i şâma hem-âḡüş eyleyen

Ç 86b AE 43a H 56a L 57b S 42a B 58b O 69b V 112b Z 124a

1 demâdem: cihân u L / bî-dillerün: bî-dillere B.
 2 ıraklardan: yaraklardan B, O, V, Z / 'arz: cüş V / idüp: iden Ç / bî-hüş: medhüş O.
 3 Bu beyitin birinci mısraı: -V.
 4 yüzden: yirden L / mahrûmdur: mahrum imiş H, S, B / gözine: yüzine Ç / rû-püş: rüşen H.
 5 şâma: şâdi vü Ç.

118

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Benüm cânımsın ey dil-ber ya benden niçün ürkersin
Bu dil mülki ğarîbüñdür vaţandan niçün ürkersin
- 2 Geçer güzelligüñ çağı sinemde kıomışam dāğı
Saña direm be hercâyî seven den niçün ürkersin
- 3 Benüm bülbül gibi şeydâ yoluña cân u baş fidâ
Gülistândan gül istersin dikenden niçün ürkersin
- 4 Te'âlallâh kim ey dilber gedâlar seyr ider hüsnüñ
Yoluña cân u baş terkin idenden niçün ürkersin
- 5 Uşûlî haste hâlini n'ola şormağa bir gelseñ
Hüseynî mezhebem dırsın Hâsandan niçün ürkersin

Ç 87a

119

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Yüri ey nâme bizden şol şeh-i hûbâna 'ışk eyle
Ki ya'ni Muştâfâya ol güzel sultâna 'ışk eyle
- 2 Yanup yakıl huzûrunda gönül göynüklerin söyle
Bu ben pervâneneden ol şem'a yana yana 'ışk eyle
- 3 Döyemez ayrılık hârına diyü zârılıklar kıl
Belâlu bülbülünden ol gül-i handâna 'ışk eyle
- 4 Sözin şeytân-ı mel'ûnuñ kabûl idüp işiginde
Beni merdûd iden ol mazhar-ı rahmâna 'ışk eyle
- 5 Mübârek ellerin öpüp ayaklarına yüzün sür
İşigi itlerine ya'ni kim yârâna 'ışk eyle
- 6 Harîm-i yâre varurken eger vâdî-i hayretde
Bulursañ Hayretî-i vâlih u hayrâna 'ışk eyle
- 7 Yüz urup Sîne-çâke sinemün çâkini şerh eyle
Hem Aḥmed Bâliye billâh dervîşâna 'ışk eyle
- 8 Eger zencîr-i miḥnetde nedür hâli diyü bir gün
Şorarsa ben kûlın Seyd'Aḥmed-i Dîvâne 'ışk eyle
- 9 Göz açup şûret-i rahmâna şâfi hoş nazar kılsun
Sücûd it bizden ol şûfi diyen şeytâna 'ışk eyle

1 Muştâfâya ol güzel sultâna: Ben gedâdan ol şeh-i 'irfâna AE.

2 Yanup: Yatup B.

3 gül-i: -O.

4 ol: şol Ç, S.

7 çâkini: hâlini AE / şerh eyle: var şerh it H, A2, 'arz eyle L, O / 7. beyitin 2. mısraı ile 9. beyitin 2. mısraı Z'de yer değiştirmiştir.

8 miḥnetde: miḥnetle AE / diyü: diyüp AE, HB / ben: biz H, S, B, O, V.

9 hoş: bir AE, B / diyen: dinen B.

- 10 Ayırdı Pîr-i Ken'ânı bugün cân-ı 'azîzinden
'Aceb mekkâr imiş Yûsuf diyen oğlana 'ışk eyle
- 11 'Aceb bî-yâr u bî-hem-dem yatur miḥnet bucağında
Uşûlî derdmendüñ ḥâlini şorana 'ışk eyle

Ç 87a AE 43a H 57b L 57b S 49a B 58b O 69b V 112b Z 124a A2 108a

10 Ayırdı: Ayırdı mı Ç / diyen: dinen B / -AE.

120

8+8: 16'lı hece

- 1 Berü gel cân gözini aç 'âlemleri seyrân eyle
Halka rahmet yağmurın saç gönlünü bir 'ummân eyle
- 2 Didüm bir söz aç şaruñdan haberler söyle yârüñden
Şol bir ince esrâruñdan yine bizi hayrân eyle
- 3 Söz açma kevn ü mekândan bize bir haber vir cândan
Yüsufi kırtar zindândan Mısr iline sulţân eyle
- 4 Cihândan geçmek isterseñ hüriler kuçmak isterseñ
Göklerde uçmak isterseñ evvel cânuñı cân eyle
- 5 Girmek isterseñ meydâna iç kanuñı kana kana
'İşk odına yana yana cigerüñi biryân eyle
- 6 'Âşık ma'sûka alınur ma'sûk 'ışk ile bilinür
Derd olsa dermân bulınur hemân derde dermân eyle
- 7 Yârüñ cemâlini gördüñ ayağına yüzüñ sürdüñ
Uşulî bayrama irdüñ var cânuñı kurbân eyle

Ç 87b H 57bAE 45a L 58b S 50a B 60a O 71a V 113b A2 108b

- 1 cân: -H/gözini: gözin L.
2 bir söz: söz H / yine bizi: bizi yine B, O/ hayrân eyle: -O.
3 cândan: -O / kırtar: çıkar L, S, B, O, V, A2.
4 Hüriler kuçmak: Göklerde uçmak V/ Göklerde uçmak isterseñ evvel cânını: Hüriler kuçmak isterseñ evvel tenüñi V / göklerde: göklere Ç, S, H / cânuñı: tenüñi AE, L, S, B, O, A2, B.
5 girmek: gelmek S, B, V/ yana yana: döne döne AE, S / -O.
7 cemâlini: didârını AE/ bayrama: maşûda V.

121

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 İlähî 'aşıkı mülk-i cihāna pādîşā eyle
Ki ya'nî ben gedâyı hâk-i rāh-ı Muştafâ eyle
- 2 Sücüd it ol büte ey dil kıo gitsün zühd ü taqvâyı
Çü bulduñ kıbleñi geçmiş namāzuñ hep kıazâ eyle
- 3 Ben özge derde uğradum baña bu pendî kıo ey şeyh
Eger bir himmetün var ise lutf it bir du'â eyle
- 4 Yürek tennürî cüş idüp kıoparsun dîdeden tûfan
Yayılsun cümle 'âleme gönül bir mâ-cerâ eyle
- 5 Şabâ ger hâk olursam ben izi tozından ol servün
Yürî var toprağımı cân gözine tütüyâ eyle
- 6 Ser-i kuyına bir yaña çeker cân bir yaña gönül
Beni gel ey ecel billâh lutf it bir yaña eyle
- 7 Bu yâd illerde çün yokdur gönül eglencesi bir yâr
Seg-i kuyına var ey dil özüñi âşinâ eyle
- 8 Demünden bezmi 'uşşâkıñ hâreket bulsun ey muṭrib
Uşlî şî'rin oku 'aşıkâne bir şadâ eyle

Ç 87b L 59b S 48a B 60b O 72a V114a Z 126a A2 108b

1 pādîşā: pāzîşā B.
2 büte: puta B / zühd ü taqvâyı: -O / kıbleñi: Ka'beñi O / namāzuñ hep: namāzuñı Z / kıazâ: edâ V / Bu gazelin B'de sadece ilk iki beyiti tam yazılı, sonraki beyitlerin yazılı olduğu sayfanın sol yarısı muhtemelen kesilmiştir. Bu nedenle beyitlerin sadece ilk mısraları mevcuttur.
4 'âleme: dünyâya L, S, O, Z.
5 olursam: olursan Ç.
6 kuyına bir: kuyına dil bir S / cân: -L.
7 Seg-i: Segi L / ey dil: gönül L.
8 bezmi: bezm-i AE mey L / 'uşşâkıñ: 'uşşâk L 'uşşâkı S.

122

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Fırķat eyyāmında bārī yāri görsem gāh gāh
Şol gönül eglencesi dildārı görsem gāh gāh
- 2 Mümkün olmaz kim ayağı tozına yüzüm sürem
Bārī şol seyr itdügi yolları görsem gāh gāh
- 3 Şol kara bahtum gibi uyhuya varsa gözlerüm
Ṭal'at-ı yāri düşümde bārī görsem gāh gāh
- 4 Leşker-i ğamdan şikāyet eylemezdüm kimseye
Devlet ile şol güzel hünkārı görsem gāh gāh
- 5 İtlerüñ kūyuñda yārān-ı qadimümdür benüm
Eglenürdi bu gönül anları görsem gāh gāh
- 6 Güşe-i miñnetde dañı haste yaturmış ğarīb
Hālını şorsam dil-i bīmārı görsem gāh gāh
- 7 Ğamzesi bir tīri biñ cāna şatardı gönlüme
Ey Uşulī bārī şol bāzārı görsem gāh gāh

Ç 88a AE 43b H 57a L 58a S 49a B 59b O 70a Z 124b A2 107a

3 Şol: Bu B, O / bārī: yāri B.
 4 şol: ol AE, H bu L, S.
 6 Güşe-i: Kūçe-i S, A2 / -AE.
 7 bir tīri: tīrini AE tīr L / gönlüme: gönle AE / şol: ol B.

123

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Bize bu 'ışk ile eglenmege bir yâr olsa
Yâr biñ biñ bulunur yâr-ı vefâdâr olsa
- 2 Nereye ister isek gitse işüm var dimese
Hâşılı çaķ delü gönüm gibi bî-kâr olsa
- 3 Gündüzin bile benümle yise afyon ğamı
Giceler şubha deġin derd ile bîdâr olsa
- 4 Yıl gibi yılse vü bir lahza karar eylemese
O da bir serv-i hevâ-bahşâ hevâdâr olsa
- 5 Çünkü yâr olduñ Uşûlî kuluña sultânüm
Gam degül cümle cihân toptolu aġyâr olsa

Ç 88a AE 44a H 57a L 58a S 49b B 59a O 70a Z 124a A2 107b

1 'ışk ile: 'ışkda H, L, S, B, A2 gamda O.
 3 bile benümle yise: yise benümle bile AE.
 3. ve 4. beyitler H, O, Z, B'de yer deġiştirmiştir.
 5 olduñ: oldı B.

124

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Bizi ey derzi güzel şalma inende pāreye
Cevrūnī endāzdan aşurma ben āvāreye
- 2 İgne yurdusından āhır geçmelü oldu gönül
İplige döndi za'if oldu yazuk bī-çāreye
- 3 Pāre pāre oldu dil nām u nişānı kalmadı
Yine gönderme gamuñ oğların atma pāreye
- 4 Cānumı miḳrāş-ı ğamla pāre pāre itdi derd
Şındı gönülüm eydüñüz aḫvāli o meh-pāreye
- 5 Ger Uşūli derd ile biñ pāre kılsun kendüyi
Mümkin olmaz kim vara bir yāre yāre yāreye

A1 107a A2 97a

3 A2'de 3. ve 4. beyitler yer değiştirmiştir.

125

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Niçe yıl yildüm hevâ-yı zülf-i 'anber-sâyile
'Ömrümi âhir yile virdüm kıurı sevdâ ile
- 2 Öldürem yarın bugün şabr it diyü ben hasteye
Âh ey bed-mihr öldürdün bizi ferdâ ile
- 3 Âh u vâh eyler iken ol mihr geçmiş görmedin
Ey dirîgâ geçdi 'ömrümün günü eyvâ ile
- 4 Tatlu geldi gönlüme peykânların ey naḥl-bend
Yaramun 'azbını şulandurdi bir ḥurmâ ile
- 5 Âh-ı âteş-bârdur gökler yüzine râh iden
Zâhidâ iş başa varmaz kıurı hü y u hâ ile
- 6 Devlet-i sermed Uşulî ma'rifet gencindedür
Kimse bu dünyâda oñmamış durur dünyâ ile

Ç 88a AE 44a H 57a L 58a S 49b B 59b O 70b Z 125a

1 kıurı: kıuru B.
 2 Öldürem: Öldürin B / diyü: didün H, B / bizi: beni Ç.
 3 ol mihr: mihr Ç, H bed-mihr L / görmedin: görmedüm H, B / ey dirîgâ: vâylı kim kim S.
 5 râh: âh O / varmaz: varmazmış Ç, L, S / kıurı: bu Ç –S kıuru B.

126 *

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ey libās-ı faḫr ile faḫr eyleyen 'uryān dede
Tāc u taḫt-ı 'āleme baṣ egmeyen sulṭān dede
- 2 Vüs'at-i küllī bilüp inkārını her bir ḥesūn
Ḳulağına qoymayup deryā olan 'ummān dede
- 3 Āşinā-yı yemm-i vaḥdet ḳulzüm-i zāt u şifāt
Dürri baḫr-i ma'rifet deryā-yı bī-pāyān dede
- 4 Ölmiş idük cehl ile āb-ı ḫayāt-ı nuṭḳdan
Bir nefesde feyz-i rūḫ itdün bize hey cān dede
- 5 'Ālemün vīrānesin 'ilm ile ma'mūr eyledün
Āferin ey küntü kenzün gevherine kān dede
- 6 Ḳāf-ı Ḳur'ān ma'nisin ḳalbinde taḫrīr eyleyüp
Ḥaḳḳ ile bātıl arasın fark iden furḳān dede
- 7 Zulmet-i zann içre yitürdi Uşulī rāhını
Ḥucetullāhsın delil ol aña sen bürḫān dede

Ç 88b AE 44a H 57b L 58b S 50a B 59b O 70b Z 125a A2 107b

* Başında, Der-Haḳḳ-ı Dede 'Ömer Rüşenī Z.
 2 bilüp: bulup B, H, A2 / Ḳulağına: Ḳulluğına B.
 3 deryā-yı: deryayı B.
 3. ve 4. beyitlerin ikinci mısraları O'da yer değışmiştir. / -S.
 5 küntü: küntü ve AE.
 7 rāhını: yolını Ç / aña: pīre Z / sen: hey S, B, Z.

127

8+8: 16'lı hece

- 1 Evvel başdan sen'ögerin cümle işi gören Allâh
Şıdķ ile çağırın ķuluñ maķşûdını viren Allâh
- 2 Senüñ ķavlüñdür cism ü cân saña tesbîh ider cihân
Gözlerden oluban nihân gönüllere giren Allâh
- 3 Her kişi bu hâli bilür kimi toğar kimi ölür
Cihân hâķķı gider gelür hîç gitmeyüp duran Allâh
- 4 Kimisine devlet virüp kimisine raķmet virüp
Bir ķulına la'net virüp dergahinden süren Allâh
- 5 Gönlümdede cümleden yegüm hem efendimsin hem begüm
Uşûlî eydür istegüm senden imân ķur'an Allâh

Ç 88b AE 44b H 58a L 59a S 50a B 60a O 71a V 113b Z 125b

1 maķşûdını: murâdını AE.
 2 Gözlerden: Gözümden L / gönüllere: gönüllerde B.
 4 raķmet: cennet O / dergahinden: dergâhından B.
 5 imân: imân u H.

128

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Gülşen-i kūyundur eglence dil-i nālānuma
Dā'im uçmak hoş gelür murğ-ı laṭîf-elhānuma
- 2 Yağmalandı cân u dil raḥtî vü rāḥat kalmadı
Âteş urdı 'ışk sulṭānı çü hānumānuma
- 3 Aldı eṭrāfumu deryā-yı melāmet şöyle kim
Yad kıanda āşinā daḥı gelimez yanuma
- 4 Zevk-ı vaşlı datmadum bilmem velî tîğ-ı ğamuñ
Bir ğidā-yı rūḥdur lezzet bağışlar cânuma
- 5 Pāre pāre eyledi ten cāmesini tîğ-ı 'ışk
Hār-ı ğam şimden girü dest urımaz dāmānuma
- 6 Derd-i dil-berle biḥamdillāh başum hoşdur benüm
Derd-i ser virür ṭabīb iḳdām ider dermānuma
- 7 Leşker-i ğam yıkdı dil mülkin Uşulî zulm ile
Ḳudretüm yok ḥālümü 'arz eyleyem sulṭānuma

Ç 89a AE 45a H 58a L 59a S 48a B 60a O 71b V 113b Z 125b A2 108b

1 Dā'im: Her dem S/ murğ-ı laṭîf: murğu'z-za'if O.
 2 dil: -L.
 3 daḥı gelimez: gelimez daḥı O.
 4 vaşlı: aşlı Ç / datmadum: itmedüm B / Bir: Hoş A2 / bağışlar: virür O / B'de 4. ve 5. beyitler yer değiştirmiştir / -AE, Z.
 5 ten: -O / urımaz: uramaz B.
 6 dil-berle: dil-berlerle H dil-berler B / -AE.
 7 zulm ile: yārsüz AE, L, B, O, V, A2 / eyleyem: eyle kim Ç itmege AE idem ḥālüm O.

129

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Eglenimez bu delü gön'lüm biriyle hânede
Gündüzün küyüñda olur gice bir vîrânede
- 2 Ka'be-i küyüñdadur ancağ şafâsı cānumuñ
Gön'lüm eglenmez ne mescidde ne hōd mey-hânede
- 3 Dār-ı fūrkatde qodı gitdi dil ü cānum beni
Ey dirîğā yalıñuz qaldum bu miñnet-hânede
- 4 Seyr idüp her cāyı hōd rüşen kılsın gün gibi
Pādişāhum uğraya bir gün bizüm vîrāna da
- 5 'İşk odına yandı ser-tā-pā gön'ül pervānevār
Hāli ey pervāne var ol şem'a yana yana de
- 6 Göriceğ hüsñüñ tecellisin nice döysün gön'ül
Şem' ile tutuşmağa tākāt mi var pervānede
- 7 Gül yüzüñ görse Uşulî şevqden mecnūn olur
Hālet artar nev-bahār olsa belî divānede

Ç 89a AE 54b H 58b L 59a S 48b B 60b O 71b V 113b Z 126a A2 108a

- 2 cānumuñ: gön'lümüñ B.
3 fūrkatde: fūrkat B.
4 Pādişāhum: Pāzişāhum B / bizüm: –H yeter B.
5 yandı ser-tā-pā: ser-tā-pā yandı bu O / Hāli: Hālüm AE, H, L, S, O, V.
6 tutuşmağa: dutuşmağa B.
7 mecnūn: vîrān O / belî: dil AE.

130 *

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Açılmaz 'aşıkuñ gönli bahâr u bûstân içre
Ki zîrâ bülbül 'âdetdür hâzîn olur hâzân içre
- 2 Mağâm-ı 'ışkda bir dem qarâr itmez dil-i zâhid
Mekân ehli belî tutmaz mekânı lâ-mekân içre
- 3 Niçe Mecnûn niçe Vâmıķ başa bir kışşa geldi kim
Añılsun tâ ebed kıalsun gönül devr-i zamân içre
- 4 Dükân içre görüp sen zât-ı pâki dehr şarrâfı
Didi bunuñ gibi gevher bulunmaya dü kân içre
- 5 Nitekim bir senüñ mişlüñ güzel yoķdur bu 'âlemde
Uşûlî gibi hem 'aşıķ bulunmaya cihân içre

Ç 89b AE 46a H 59a L 59b S 48b B 61a (eksik ve karışık) O 72b
V 114b Z 126b A2 109a

* Bu gazelin B'de her beyitinin yalnız ilk mısraları var, sayfanın sol tarafı yoktur.

- 1 gönli: gönül B.
- 2 'ışkda: 'ışka L / qarâr itmez dil-i: qarâr itmezdüñ ey O / mekânı: mekân L.
- 3 kıalsun gönül devr-i: gönül bu devr u Ç, H / gönül: dilâ L.
- 4 gevher: 'aşıķ O.
- 5 güzel yoķdur: bulunmaya şu L / bu: şu V, B.

131

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Gönül 'ibret gözin açup gözet bu sırr-ı pinhânı
Temâşâ eyle eşyâda cemâl-i şun'-ı Yezdânı
- 2 Cihâna seyre gelmişsin temâşâgâhuñ olmuşdur
Zemînüñ bâğı vü râğı semânuñ kaçır u eyvânı
- 3 Şehenşâh-ı dü 'âlemsin senüñçün zînet olmuşdur
Bugün bu taht-ı tahtânî ile bu tāk-ı fevķânî
- 4 Ne zibâ kaçır olur kaçır-ı vücûduñ hiç kuşurı yok
Eger seyl-i havâdişden harâb olmazsa bünyânı
- 5 Güzel eglencedür bâzâr-ı dehrüñ sûd u sevdâsı
Eger ta'cîl idüp dest-i ecel dirmezse dükkânı
- 6 Gönül kim Tūr-i Sînâdur tecellî ma'denidür bu
Hezârân Pür-ı Sînânuñ kim olur bunda 'îrfânı
- 7 Hârim-i tāt-ı 'ışķa kâdem kılmaz iseñ başuñ
Varılmaz günde biñ kerre urursuñ yire pîşânı
- 8 Necât isterseñ emvâc-ı belâdan pîre teslim ol
Ki çekmez keşti-i Nûha girenler havf-ı tûfânı
- 9 İriş bir kâmil insâna ki ya'nî Hızırı mürşid kııl
Bu zulmât-ı tabi'atda ararsañ âb-ı hayvânı
- 10 Ararsañ Ka'be-i maķşûd rāhın cāhile uyma
Kulağuz itme kendüñe şaķın gül-i beyābânı

1 cemâl-i: cemâli H kemâl-i V / Beyitin ilk mısraı B'de yok.
 2 vü: -H / semânuñ: zamânuñ O / Beyitin ilk mısraı B'de yok.
 3 taht-ı: taht u Ç / ile: bile L, B / B'de gazelin ilk iki beyitinin ikinci mısraları 61b'nin sonuna sol tarafa alt alta tek beyit gibi yazılmıştır.
 4 kaçır olur: kaçırur L / seyl-i: seng-i B / -AE.
 5 eglencedür: eğlence L.
 9 tabi'atda: havâdişde V.
 10 Kulağuz: Kulavuz B, L.

- 11 Er iseñ ihtiyât eyle ‘acûz-ı dehrün âlinden
Ki Rüstemler zebûn eyler bu Zâlün ‘ögr ü destânı
- 12 ‘Alî gibi haqîkat mâlik olduñ mülke billâhi
Şıduñsa kuvvet-i lâ-havl ile bâzû-yı şeytânı
- 13 Tenezzül sâlik-i râha haqîkatde teraqqîdür
Kemâle kıabil olmaz mâh-ı nev bulmazsa noqşânı
- 14 Oluban dâne-i hırş ile küstâh âdemî dervîş
İnüp yirlere ‘arz itdi Hudâya pây-mâçânı
- 15 Uşulî ıışk-ı taḥkîkün delili şevḳ u ḥâletdür
Ki mihrün kendü nûrıdur yine kendüye burhânı
- Ç 89b AE 47a H 60a L 60b S 17a B 61b O 73b V 115b Z 127b A2 109a

11 bu Zâlün: -O / ‘ögr ü: mekr ü S / Lde gazelin 10. beyitten sonraki kısmı, rabıta 11. beyitin ilk kelimesini göstermekte ise de yoktur. Muhtemelen kopmuştur. / -V.
12 mülke: mülk B.
13 âdemî: âdem S / İnüp: İnüben H / yirlere: yirlerde H /. -V, Z, O.
14 -Z, O.
15 şevḳ: süz V / A1 15. beyitle 98a’da yeniden başlamaktadır / -Z, O.

132

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ger tecellâ itmek isterseñ gönül envâruñı
Gel götür bir dem aradan perde-i pindâruñı
- 2 Ğarķ ider envâra ey rûḡ-ı muşavver 'âlemi
Zâhir itseñ bir nefes âyîne-i ruḡsâruñı
- 3 Cân virür enfâs-ı 'İsâ gibi ölmüş dillere
Ger şabâ dağıtsa bûy-ı zülf-i 'anber-bâruñı
- 4 Söyleme cân sırrını ey kâmil insân münkire
Kûr-ı mâder-zâde 'arz itme begüm didâruñı
- 5 Söz güherdür açma nâ-dâna dehânuñ ḡoḡķasın
Ḳıymetüñ bilmez yire ḡarc eyleme güftâruñı
- 6 Şol şarâb-ı dil-güşâdın göricek maḡfide gör
Duymasın câhil şaḡın fâş eyleme esrâruñı
- 7 Ger maḡâmâtuñ uşûlinden beyânuñ var ise
Perdeler keşf eyle seyr itdür bize edvâruñı
- 8 Çekme ey ḡar-ṡab' dünyâ-yı denînüñ sıkletın
Gel sebûk-rûḡ âdem ol arḡandan indür bâruñı
- 9 Cânıñ içre besleyüp emmâreye virdüñ vaṡan
Mûr iken bir yedi başlu ejder itdüñ mâruñı
- 10 Ey Uşûlî şan'atuñda pehlevân ol ḡam yime
'İşķ cân-bâzı iseñ Allâḡ oñara kâruñı

Ç 90a AE 46b H 59a L 60a S 50b B 61a (eksik) O 73a V 114b Z 126b A2 109a

- 1 B'de ilk dört beyitin sadece birinci mısraları vardır, sayfanın sol yarısı kesilmiştir / pindâruñı: didâruñı H.
- 2 ider: it O / envâra: envâr B / rûḡ-ı: nûr-ı B.
- 3 virür: virse S vire B / ölmüş: mürde B.
- 6 maḡfide: maḡfice Ç, B / fâş: keşf V.
- 7 seyr itdür bize edvâruñı: 'arz itdür bize didâruñı V.
- 8 Bu beyitin S, V, Z'de ikinci mısraı:
"Çekme dünyâ-yı denînüñ sıkletın ey ḡar-mizâc"
şeklindedir.
- 10 pehlevân ol: pehlevânsın AE / cânbâzı iseñ: cânbâzısın AE, H, L, O, Z / Allâḡ oñara: oñara Allâḡ O.

133

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Yüzün metn-i kelāmullāh sözün āyāt-ı Rabbānī
Cemālünde 'ıyān olmuş kemāl-i şun'-ı Yezdānī
- 2 Şaçuñ küfrinde olmasa başında şüfinün sevdā
Hāķikāt kāfir-i muṭlaķ durur yok dīnī īmānı
- 3 İzün tozu gibi kuḥl-i cevāhir görmedi hergiz
Gezen hep Çini Māçini gören mülk-i Şifāhānı
- 4 Tecellī nūrına Tūruñ vücūdı döymedi yā Rab
Kelīmullāh Mūsīnün ne pek ṭaşdan durur cānı
- 5 Ruḥ-ı zerdini ehl-i derd olanuñ ehl-i derd añlar
Anı bī-derd olan bilmez ne bilsün ḥar za'ferānı
- 6 Oñulmaz yaramı görüp dimiş bir ehl-i ḥikmet kim
Bu derdün yok durur ölmekden özge daḥı dermānı
- 7 Gül-i cennet riyāzından pür ola ravza-i Sa'dī
Uşulī kimse Şirāza iletse bu gülistānı

Ç 90a AE 47a H 59b L 60a S 17a O73a V 115a Z 127a A2 109a

1 -O.
2 dīnī: dīn ü AE.
3 görmedi: olmadı O/ Gezen hep: Gezenler O.
5 ehl-i derd añlar: ehl-i derdden şor AE, S ehl-i derde şor L, O, A2 / ne: ki H / ne bilsün: ki bilmez V, A2.
6 ölmekden özge: ölmek artuķ Ç, L, Z.

134

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 'Âķil iseñ ey göñül nâ-dâna virme göñlüñi
Ėadrüñi bilmez delü oğlana virme göñlüñi
- 2 Bî-vefâlar yolına terk eyleme cân u teni
Ėaķķ-ı şoğbet bilmeyen yârâna virme göñlüñi
- 3 Ger gülerse yüzüne şaķın inanma sözine
Aşlı yokdur gerçi kim yalana virme göñlüñi
- 4 Gülşen-i firdevse gel ey bülbül-i ķudsî-nefes
Her yüze gülen gül-i Ėandâna virme göñlüñi
- 5 Ėulķı olmayan güzel şan şüret-i dîvârdur
Ey Uşulî bir büt-i bî-câna virme göñlüñi

Ç 90b AE 48a H 60b S 17b B 62a O 73b V 115b Z 128a A1 98b A2 109b

1 B'de ilk üç beyitin sadece 2. mısraları yer alır.
 2 eyleme: itme AE, A1 eyledüñ B / cân u teni: baş u cânını AE cân u başını A1.
 4 ķudsî: ķuds B.
 5 şan: çün Ç, AE, L, O, V, A2 / bir büt-i: bir ten-i Ç, H bî-âzerî O.

135

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

- 1 Buluşmasağ senünle kâşkî ey bî-vefâ bârî
Veyâhud çünkü buluşduk hiç olmasağ cüdâ bârî
- 2 Şalup deryâ-yı hicrâna beni yâd itmedün bir dem
N'olaydı olmasa idük senünle âşinâ bârî
- 3 Göz olsa câ-be-câ gökler gibi başdan başa cismüm
Doyınca yüzünü görsem senün ey meh-liķâ bârî
- 4 Ne ğam bād-ı fenâyile yile varsa ten-i hâküm
Bîhamdillâh hele gitmez başumdan bu hevâ bârî
- 5 Çü düşdün böyle gird-âba aķıt göz yaşlaruñ her sũ
Cihâna toptolu olsun gönũl bu mâ-cerâ bârî
- 6 Kātında bir gün âh itdüm günâh itdüm hâṭâ kıldum
Şuçum 'afv eyleyüp kılsa şefâ'at Muştafa bârî
- 7 Gönũl rāh-ı meşakķatde ayakda kıldı sultānum
İde geh geh göz uciyla ırakdan merḥabâ bârî
- 8 Ayağuna yüz urmağa eli irmez Uşũlinũñ
Güzel başuñcũn olsun ķo işigũñde fidâ bârî

Ç 90b AE 48a H 60b S 17b B 62b O 74a V 116a Z 128a A1 98b A2 109b

2 beni: bizi AE, HB / olmasa idük: olmayayıduk B, V, Z, A1.
 3 cismüm: çeşmüm Ç, H, S, B -O / başdan başa: -O / meh-liķâ: bî-vefâ O.
 4 fenâyile: hevâyile Ç / varsa: vü ese Ç varursa B / hâküm: hâkî B / hele gitmez başumdan: başumdan
 gitmez O/ -A1, A2.
 6 günâh itdüm hâṭâ kıldum: hâṭâ kıldum günâh itdüm Ç, A2.
 7 -A1.

136

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Dostum düşmenler ile yâr şanmışsın beni
Ey dirîgâ yâr iken ağıyâr şanmışsın beni
- 2 Bir vefâsuz hîz u nâ-merde meyil eyler diyü
Tâlib-i her kaḥbe-i bâzâr şanmışsın beni
- 3 Bezm-i ğamda ağlayup yaşlar dökerdüm dün gice
Şem^c gibi sen güler oynar şanmışsın beni
- 4 'Âşık-ı dîdârûñam her cîfeye dil virmezem
Pâk-bâz-ı ışk iken mürdâr şanmışsın beni
- 5 'Âşık-ı dîvāneyem hîç n'eyledüğüm bilmezem
Mest-i ışkam sen daḥı hüş-yâr şanmışsın beni
- 6 Ben Uşûliyem ki tûrdum hıdmete bel bağladum
Sen tarîk-i ışkda bî-kâr şanmışsın beni

Ç 91a H 61a S 18a B 62b O 74b V 116a Z 128b A2 110a

2 Bir: Her B / kaḥbe: kaḥpe B.
3 dökerdüm: döker H / dün gice: derd ile V.
4 dil: gönül Ç, H, S, Z, A2.
6 tûrdum: durdum B / bağladum: bağlayup B / bî-kâr: bî-gâne H.

137

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Mübtelâ-yı derd-i bî-dermân iden sensin beni
Bî-dil u bî-şabr u bî-sâmân iden sensin beni
- 2 Cevr ile her dem belâ seylin getürüp başuma
Hâne-i şabrum gibi vîrân iden sensin beni
- 3 Ka'be-i vaşluñ harîminden dili maḥrûm idüp
Gam beyâbânında ser-gerdân iden sensin beni
- 4 Tiğ-ı miḥnetle deliklü sînemi şad çâk idüp
Bezm-i ğamda ney gibi nâlân iden sensin beni
- 5 Güşe-i ğamda Uşûlî bendeñi tenhâ koyup
Miḥnet-i derd u ğama yârân iden sensin beni

Ç 91a AE 49b H 62a S 19b B 64a O 75b V 117b Z 130a A1 99a A2 110b

1 Mübtelâ-yı derd-i bî-dermân: Gönüm alup ḥâk ile yeksân B / bî-sâmân: bî-dermân B.
 2 getürüp: getürdi V.
 3 harîminden: harîminde B / 3. beyitin ikinci mısraı 4. beyitin ikinci mısraı ile aynı V.
 4 delikli sînemi: delü gönümü B / ney: -B / 3. ve 4. beyitler S, A1'da yer değiştirmiştir.
 5 Güşe-i ğamda: Beytül-aḥzende, S Beyt-i aḥzende A1.

138

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Bir perî kıldı yine 'âşık-ı dîvâne beni
Yine bir genc-i nihân eyledi vîrâne beni
- 2 Tâl'atı hûb u kâmu şekl ü şemâ'il maḥbûb
Lîk ḥayrân ider ol tavr-ı ğarîbâne beni
- 3 Şol iki mest u siyeh-kâr gözüñ fitneleri
Eyledi mu'tekif-i gûşe-i mey-ḥâne beni
- 4 Düşdi bâzâr-ı ḥarâbâta gönül mest ü ḥarâb
İtdi 'âlemlere rûsvây bu dîvâne beni
- 5 Mûr-ı lengem sürüni geldüm Uşûlî kapuya
Kim ola irgüre dîdâr-ı Süleymâna beni

Ç 91b H 63b S 30a B 65b O 77b V 120a A2 111b

1 'âşık-ı: 'âşık u B.
 3 mey-ḥâne: vîrâne Ç, S.
 4 gönül: yine B / rûsvây: bed-nâm B / bu: o Ç, S.
 5 kapuya: kapuña V / -O.

139

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Bend-i ğamdan kırtarup öldürse fūrkat kâşkī
Yâ naşīb olsayidi bīmāra vuşlat kâşkī
- 2 Tır-i ıasret 'ākıbet ben hāki ıoprağ ider
Ol kemān-ebrūya olmaya maıabbet kâşkī
- 3 Öldüğümde kıor kıaram derd-i ğamuñdan ayrılām
Olmasa derd-i ğama bu deñlü ülfet kâşkī
- 4 Çün gelür her dem hayālün görmege ben hasteyi
Bulmasam ey gözleri bīmār şıııhat kâşkī
- 5 Kāmet-i a'lāña secde kıılmağa kııldum kııyām
Ber-karār olaydı gönlümde hamiyyet kâşkī
- 6 Ğayre virdün āb-ı la'lünle hayāt-ı cāvidān
Baña bu dirlik degül öldürse fūrkat kâşkī
- 7 Devlet-i sermed durur ayağı tozı dil-berün
Ey 'Uşūlī başuña kıona bu devlet kâşkī

A1 111b

140

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Gözlerümden kıadd-i dil-cûsını ırmağ eyledi
Kıanlu yaşımı yine ol serv ırmağ eyledi
- 2 Gülşen-i dünyâ eger uçmağ ise bakmaz dahı
Kuşça cânım cânib-i küyüñü uçmağ eyledi
- 3 Tûr-ı dilde hüsnüñ envârı tecellî gösterüp
Yine ben dervîşüñe dağ üstini bağ eyledi
- 4 Şükrü li'llâh kim gönül maşşûda irdün 'âkıbet
Kûy-ı miñnetde bizi ğam gerçi toprağ eyledi
- 5 Kûy-ı dil-berde Uşûlî öldi vü buldı hayât
Ħamdü li'llâh ölmedin yirini uçmağ eyledi

Ç 91b AE 48b H 61b S 18b B 63a O 75a V 116b Z 128b A2 110a

1 ırmağ: ırâğ Ç / serv: serve B.
 2 dünyâ eger: dünyâya ger AE, H, B, A2 / uçmağ ise: uçmağa B / bakmaz dahı: meyl eylemez AE
 bakmazsa veli B / cânib-i: cânını B / küyüñü: küyüña B / uçmağ: açmağ B.
 3 dervîşüñe: dervîşe Ç / dağ: tağ B / 2. ve 3. beyitler S, B, O, A2'de yer değıştirmiştir.
 4 Şükrü li'llâh S Şükür Ħakķa AE Ħamdü li'llâh B, O, A2 / irdün: irdi V / 'âkıbet: ey gönül A2.

141

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Görmesem ol nūr-ı pākūn Ka'bede didārını
Nār-ı āhum odlara yaqar der u dīvārını
- 2 'Aks-i ruhsāruñla ey gül çeşmesārı çeşmümün
Cennetün gösterdi tecrī tahtehe'l-enhārını
- 3 Hüsñünün mir'atı her ān içre bir şān gösterür
Tā ulü'l-ebşār her yüzden göre didārını
- 4 Qanı bir şarrāf kim anlāya gevher kıymetin
Qanı bir ādem ki bile ādemün güftārını
- 5 Bilmişüz her hārenün māhiyyetin hāşşiyetin
Anlaruz her hābbenün veznini vü miqdārını
- 6 Bī-hod olanlara şunıldı bu meclisde qadeh
Duydı şol hayrān olan bu tekyenün esrārını
- 7 Sūd u sevdā hāşılı gāvğādur anuñ ser-be-ser
Germ görseñ h'ācem aldanma cihān bāzārını
- 8 Seyr-i māha yoğ imiş āvāz-ı segden çün zarar
'Ārif olan hīce şayar münkirün inkārını
- 9 Gel götürme kimsenün 'ālemde bār-ı minnetin
Çekmegil har-vār Uşulī kimsenün harvārını

Ç 91b AE 48b H 61b S 18b B 63a O 74b V 116b Z 129a A1 99a A2 110a

1 yaqar: yaqa Z urur A1 / der: yaqardı O.

2 gül: meh A1.

3 göre didārını: -O.

4 -V, A2.

5 -V, A2.

6 olanlara: olana A1 / bu: işbu A1.

7 Sūd u: -AE, H Sūdī B / görseñ: olursan Ç /6. ve 7. beyitler A1'de yer değiştirmiştir.

8 āvāz-ı segden çün zarar: āvāze-i segden zarar B / şayar: şaymaz B / -O.

9 kimsenün: her haruñ V.

142

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Taşvîr-i gayre kıılma maḥal ḳalb-i aḳdesi
Eşnâma mesken eyleme beytül-muḳaddesi
- 2 Pervâz ider mi 'âlem-i 'ulvîde murğ-ı rûḥ
Her cîfeye ki meyl ide bu nefis kerkesi
- 3 Cây idi yâre ḥâne-i dil bâni-i ḳazâ
Yapmamış idi daḥı bu ṭâḳ-ı muḳarnesi
- 4 Âvâre idüm 'ışḳ ile ḥayyât-ı kün fekân
Perdaḥt ḳılmamışdı daḥı çarḥ-ı atlası
- 5 Rûz-ı ezelde 'ışḳuñı cānumda derc iden
İtmiş muḥîṭ ḳulzüm-i 'ummâna bir ḥesi
- 6 Âyât-ı Hâḳḳı şafḥa-i âfâḳda okur
Nefs-i nefisüñ enfüsüñ olursa enfesi
- 7 Kesme 'inâyetüñ naẓarını Uşûliden
Kim yok o bî-kesüñ daḥı 'âlemde kimsesi

Ç 92a H 61b S 18b B 63a O 75b V 117a Z 129a A1 98a A2 110a

5 ezelde: ezelden B / 'ışḳuñı: 'ışḳuña B / 'ummâna: insâna V cānumda A2 / -Ç, S.

143

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Giyelüm arķaya bir köhne şālī
Cihānda yüriyelüm lā'ubālī
- 2 Kālander-meşreb ol ey dil cihānda
Getürme yüze şaķın ķil ü ķālī
- 3 Yüzünde beñlerüñe beñzedürler
Görenler cennet içinde Bilālī
- 4 Öliceķ işigünde başum olsa
Maħalleñ itinün bārī sifālī
- 5 Ayağun toprağın dünyāya virmez
Uşulnün odur māl u menālī

Ç 92a AE 49a H 62a S 19a B 63b O 75b V 117a Z 129b A2 110b

1 Cihānda yüriyelüm: Yürüyelüm cihānda B.
 2 ey dil cihānda: 'ālemde ey dil AE / Getürme yüze şaķın: Getür yüze ķazı bu Ç.
 3 Yüzünde: Yüzine B.
 3. ve 4. beyitler S'de yer değıştirmiştir.
 5 māl u: malı B.

144

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Didiler Ka'be-i kūyuñda bugün ƙan oldu
‘Âşıkun var ise biri yine ƙurbân oldu
- 2 Yırde ƙalmaz irişür kūy-ı murâda âhır
Râh-ı ‘ışƙ içre şu kim hâk ile yeksân oldu
- 3 Cân viren vuşlat-ı cānāna irişür dirler
Ĥamdü li'llâh ki hele işümüz âsân oldu
- 4 Yâr ola ki yüzümüze güle baƙa diyü
Yine göynüklülerün beñzi za'ferân oldu
- 5 Bu Uşûlî ayağun toprağına ƙul olmış
Mülk-i ‘ışƙ içre yine başına sulţân oldu

Ç 92b AE 49a H 62a S 19a B 64a O 75b V 117a Z 129b A1 99a A2 110b

1 biri: bizi B.
 2 âhır: bir gün H, B, O, V, Z, A2.
 3 hele işümüz: yine işümüz AE, B, O, A2.
 4 güle: gülce Ç.
 5 Mülk-i ‘ışƙ içre yine: Şükr kim bendeyiken A1 / yine: -O.

145

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dutalum hem-demüm teskîn ider gözümdeki yaşı
 anı merhem ki oalda benüm barumdaki başı
- 2 Belâ cümdi durur mülk-i dili âret kılan dâ'im
 ara barumdaki başlar durur likin belâ başı
- 3 Fırâ içre helâk oldum vişâle tâ ki irişsem
 Doyınca görmege omaz gözüm yaşı olur nâşî
- 4 anı şâli' ki başuma benüm devlet ona 'ömrüm
 Dikile başım ucına ölicecek işigün şaşı
- 5 Ğam-ı cānānı řaqladuñ reh-i 'ış içre cān gibi
 Uşûlî āferīn olsun gözetdūñ yolda yoldaşı

Ç 92b AE 49b H 62b S 19b B 64a O 76a V 117b Z 130a A2 111a

1 oalda: oaldan B / başı: yaşı B.
 2 dâ'im: her dem AE, H, O, V, A2, B.
 3 tâ ki: nâ-gāh B / irişsem: irişem B / omaz gözüm yaşı: gözüm yaşı omaz AE.
 5 řaqladuñ reh-i 'ış içre: rāh-ı 'ışda cān gibi řaqladuñ S.

146

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Gönül gördi yine ol hûb zâtı
Ki gören kişinün gider hayâtı
- 2 Meger rûh-ı muşavverdür vücûdı
Ki görmedüm beşerde bu şifâtı
- 3 Bulınmaz gün gibi mişli cihânda
Ararsañ zerre zerre kâ'inâtı
- 4 Yüzünden nüshadur nev-rûz ile 'id
Şaçındandur şeb-i kadrün berâtı
- 5 Uşulî vechidür ol nûr-ı pâküñ
Bu rûhum râhatı cânum hayâtı

Ç 92b AE 50a H 62b S 20a B 63b O 76a V 118a Z 130a A1 98b A2 111a

1 ol: bir A1 / ol hûb: bir hoşça O / kişinün: âdemün AE, V, A1.

4 Yüzünden: Yüzinde B.

5 vechidür: zâtdur A1 / nûr-ı pâküñ: nev-cevânuñ B, S, A1 / hayâtı: şifâtı A1.

147

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Yir gönül tîr-i belâ peykânını hürmâ gibi
Tatlu tatlu nûş ider nîş-i ğamı helvâ gibi
- 2 Hiç göz açdurmaz yaşum tûfâna viridi 'âlemi
Göklere durmaz çekilür âhum ejderhâ gibi
- 3 Kanlu yaşum seyl olup ağıdı yeñilmez n'eyleyem
Çağ yürekden taşdı vü cûş eyledi deryâ gibi
- 4 Hâk-i pâyuñ gevherin dünyâya virmez dostum
Görmedüm şâhib-nazar bu dîde-i bînâ gibi
- 5 Râstî el arkası yirde ayağı toziyuz
Var ise bir serv-ğad ol kâmet-i bâlâ gibi
- 6 Kâmetün tûbâ lebün kevşer sözün mâ'-i ma'în
Küyuñ ey hûr-ı cinânum cennetü'l-me'vâ gibi
- 7 Eksigün yok zerrece bir bî-bedel maḥbûbsun
Âh kim hercâyisin mihr-i cihân-ârâ gibi
- 8 Yine bir yüz daḥı gösterdün bu ben dervîşüne
İki yüzlü olma hey çok sevdüğüm dünyâ gibi
- 9 Ebrveş çeşm-i Uşûlî nice giryân olmasun
K'ağladuğınca güler ol bir gül-i ra'nâ gibi

Ç 93a AE 50a H 63a S 19b B 64b O 78a V 118a Z 130b A1 99b A2 111a

-
- 1 Yir: Bir B / nîş-i ğamı: ğam nîşini B.
 - 2 yaşum: gözüm V.
 - 3 seyl: cûş V / taşdı: taşdan H daşdı B.
 - 4 4. ve 8. beyitler S, A1'de yer değiştirmiştir.
 - 5 serv-ğad ol: serv-ğadün B.
 - 6 hûr-ı: hûrî H, S, B.
 - 7 yok: -S.
 - 8 gösterdün bu: gösterdi ki Ç, S / hey çok sevdüğüm: gel iki gözüm S, A1 hey iki gözüm B, A2 / -AE, A1.
 - 9 nice giryân olmasun: şevkden nâlan olur SA1 / bir gül-i ra'nâ gibi: ol gül gül-i ra'nâ AE, H, B, V, A1, A2.

148

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Şâf kılduñsa gönül âyinesin âb gibi
Görinür nûr-ı ezel âbda meh-tâb gibi
- 2 Merkez-i hâkdesin da'ire-i qalbünde
Felek eṭvârını seyr eyle suṭurlâb gibi
- 3 Kırtarup cânuñı zulmât heyûlâtından
Nûrdur 'âleme hırşîd-i cihân-tâb gibi
- 4 Eylemez kimseyi sır-âb şarâb-ı dünyâ
Görinür teşneye gerçi ki serâb âb gibi
- 5 H'âb-ı hoş nice gelür çeşmüne uş üstümüze
Boşanup aḳdı ecel leşkeri seyl-âb gibi
- 6 Evvelâ beslemege bâğ-ı vücûduñı bu çarḥ
Aḳıdur göz yaşını üstüne tolâb gibi
- 7 Hûşe-i cismüñi ârâyiş ider birkaç gün
Ḳanuñı yire ḳarar soñra mey-i nâb gibi
- 8 Bu dıraḥt-ı kühen ancaları bî-berg ḳodı
Ḳatı şarmaşma anuñ üstine leblâb gibi
- 9 Al şuver bâğçesi içre me'ânî lübbin
Ḳışrı tarḥ eyle gönülden ulü'l-elbâb gibi

2 -O.

3 nûrdur: nûr-ı pür H / zulmât: -O.

4 eylemez: itmez ki Ç, S / şarâb-ı: serâb-ı A1, A2, V seyr-âb-ı B /

5 -Ç, A1.

6 beslemege: beslemede AE, H, B / vücûduñı: vücûduñ B.

8 şarmaşma: dolaşma B.

9 Al şuver bâğçesi: El şınma bâğ O Alıgör bâğ-ı dehr AE / içre: içre şu B / gönülden: vü terk it B, O / -Ç.

- 10 Çek belâgat kılıcın sözde ki her seng-dilün
 Âhen-i ƣalbine te'sîr ide tîz-âb gibi
- 11 Şâf ƣıl sîneñi kim evc-i ğınādân görine
 Dilde envâr-ı Hudâ âbda meh-tâb gibi
- 12 Menba'-ı baħr-i ma'ârif ƣıl Uşûlî ƣalbi
 Ki dilün âb-ı ģayât aƣıda mîzâb gibi

Ç 93a AE 51b H 64a S 30a B 65b O 77b V 120b A1 98a A2 112a

10 Âhen-i: Âhenîn B.

11 -AE.

12 Ki: Kim B / 10. ve 12. beyitler AE, B, O, V, A1, A2'de yer deĝiştirmiştir.

149

mef'ûlû mefâ'ilû mefâ'ilû fe'ûlûn

- 1 Yâ Rabbi yine ölmedin ol cânı görem mi
Cân u gönûl eglencesi cânânı görem mi
- 2 Çirkîn yüzümi itleri izine sürem mi
Ulularımı ya'ni ki yârânı görem mi
- 3 Kılmağa şikâyet aña hicrân siteminden
Dil mülkine hüküm idici sulţânı görem mi
- 4 Bu eyledigüm tûl-ı emel râst gele mi
'Ömrüm olup ol serv-i hırâmânı görem mi
- 5 Bir ân idi vuşlat günü kim geçdi ol anı
Bir dahı Uşûlî 'acabâ anı görem mi

Ç 93b AE 50b H 63a S 20b B 65a O 76b V 119b A1 99b A2 110b

1 cânı: yari A1 / Cân u gönûl: Avâre-dil Z.
2 itleri izine: ayaklarına O / Ulularımı: Ululayımı B / 2. beyit AE, H, S, B, O, V, Z, A1, A2'de 4. beyitle yer değiştirmiştir / 2. beyit S'de 3. beyitle yer değiştirmiştir / Z 2. beyitten sonra sona erer. Sonraki sayfa reddâdeyi de doğrulamaz, son kısım eksik.
5 kim: vü AE, A2, B/ 'acabâ anı: 'aceb ol anı B.

150

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Cân u dil oldı 'ışķ ile kūyuñ gedācuğı
Gel ey güzellerüñ begi vü pâdişācuğı
- 2 Döksün ķo ķanumı yire kim tîr-i ğamzesi
Yüz biñ benüm gibi kişinin hûn-behācuğı
- 3 İzi tozın getürdi şabā ey dil armaġān
İki gözüñ gibi şaķın ol tûtiyācuğı
- 4 Ol serv-i hoş-hırāma var ey gözlerüm yaşı
'Arz it ayağı tozına bu mā-cerācuğı
- 5 Çak cānın almayınca ķomaduñ Uşûlünüñ
Allāh ki kıldı tîr-i müjeñ yayķaracuğı

Ç 93b AE 50b H 63b S 20a B 65a O 77a V 119b A1 98a A2 112b

2 ķo ķanumı yire kim: hûnumı kim olur H, V ķo ķanumı kim olur Ç, AE, S, A1, A2 ķo ķanumı kim O.
4 gözlerüm yaşı: göz şerbeti O.
5 ķomaduñ: ķomadı H, Ç, AE / kıldı: urdı AE / müjeñ: müjgān O.

151

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Âh kim ol bî-vefâ gitdi baña yâr olmadı
Derd ü ğamdan özge bir kimse baña yâr olmadı
- 2 Gel 'azâb itme caḥîm-i hecre şalma bendeñi
Pâdişâhum seni sevditse günehkâr olmadı
- 3 Derd ile nice yarılmasun yürek kim sînesi
Pâre pâre olmayınca yâre yarar olmadı
- 4 Bezme bizden ey gül-i ra'nâ ki bâğ-ı dehrde
'Andelîb-i zârdan gülzâr bî-zâr olmadı
- 5 Nice bir yatur teb-i ğamda Uşûlî derdmend
Ey dirîğâ kimse ḥâlinden ḥaberdâr olmadı

Ç 94a AE 51a H 63b S 20b B 65a O 77a V 119b A1 99b

1 bir kimse baña: baña bir kimse O / baña yâr: vefâdâr S, O, V, A1.
 3 yürek kim: yüregüm Ç, H, AE yüregüm kim S.
 5 Nice bir: Bî-ḥaber B, O, V, A1.

152

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ğamdan öldüm ey meded rūḥ-ı revānum gelmedi
Ol gidelden daḥı yirine bu cānum gelmedi
- 2 Kalmadı şabrı dilün ārāmı gitdi cānumuñ
Ey dirīgā daḥı ol ārām-ı cānum gelmedi
- 3 Başuma kopardı kıyāmet geldi biñ dürlü belā
Āh ol ser-fitne-i āḥir-zamānum gelmedi
- 4 Oldum oğlan u kocaldum böyle miḥnet görmedüm
Geldi ḥayfā pīrlık ol nev-cevānum gelmedi
- 5 Pūte-i cān u dile tīr-i belā durmaz gelür
Ey Uşūlī gerçi ol kaşı kemānum gelmedi

Ç 94a AE 51a H 63b S 20b B 65b O 77b V 120a A1 99a

5 dile: yine B / tīr-i belā durmaz gelür: geldi biñ dürlü belā O / beyitin 2. mısraı: -S.

KIT'ALAR

I

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Bî-nihâyet bahre döndi gene zâtum vaḥdeti
Mecma'ul-baḥreyni ğarķ itdi şıfâtum vaḥdeti
- 2 Bî-cihetdür nuṭķa gelmez genc-i zâtum vaḥdeti
Her kemâlâtı muḥîṭ oldu şıfâtum vaḥdeti

Ç 94a H 64b AE 74b S 30b B 66a O79a V 121a A2 112a

II

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Lâ te'ayyündür egerçi gene zâtum vaḥdeti
Keşret-i a'yânı keşf eyler şıfâtum vaḥdeti
- 2 Keşf-i şubḥât-i celâl eylerse dâ'im vaḥdeti
Keşret-i azdâdı maḥv eyler şıfâtum vaḥdeti

Ç 94a H 64b AE 74b S 30b B 66a O 78b V 121a A2 112a

III

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Küntü kenzün gevheridür gene zâtum vaḥdeti
Dürr-i beyzâyı 'ıyân eyler şıfâtum vaḥdeti
- 2 Çün muḥîṭ-i bî-cihetdür gene zâtum vaḥdeti
Bî-nihâyetdür zuhûrında şıfâtum vaḥdeti

Ç 94b H 64b AE 74b S 30b B 66a V 121a A2 112a

2 Bî: Lâ AE, B, O, V, A2, H / genc-i: gene H, AE, B, O, V.
2 şubḥât-i: şubḥân O şubḥât u B / dâ'im: zâtum AE, B, A2, Ç.
1 eyler: itdi A2
2 bi: lâ AE, O, V, A2.

IV

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 'Âlem-i ervâhı seyr itseñ 'acâ'ib-fiṭratuz
Milket-i eşbâhı fikr itseñ ġarâ'ib-peykerüz
- 2 Gerçi böyle şüretâ dervîş ü 'uryânuz velî
'Âlem-i ma'nîye bakşañ Zülfiḡâr-ı Ḥayderüz
- 3 Dikḡat ile eyleseñ levḡ-i zamîre bir nazar
On sekiz biñ 'âlemüñ esrârına ser-defterüz

Ç 94b H 64b S 30b O 78b V 121a A2 112a

V *

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ey ayağı toprağı başumda tâc-ı devletüm
Âsitânuñ tozıdur egnümde fâḡir ḡil'atüm
- 2 Yalıñuz seyr itdügüm budur Uşûlî her zamân
Ta sirâyet itmeye yârâna nâgeh nekbetüm

V 121b O 79b

2 dervîş ü 'uryânuz: 'uryân u dervîşüz O, V / 2. ve 3. beyitler V, A2'de var. / Bu kıt'a V'de 1. Kıt'a /
* Bu kıtadan önce 141. gazelin iki beyiti V'de (121a); A2'de (112a) ve O'da (79b) kıtalar arasında da
yer almaktadır:

Ḳanı bir şarrâf kim añlaya gevher kıymetin
Bilmişüz her ḡârenüñ mâhiyyetin ḡâşşıyyetin

Ḳanı bir âdem ki bile âdemüñ güftârını
Añlaruz her ḡabbenüñ veznini vü miḡdârını

MI'RÂCIYYE

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Âferin ol pâke cân-ı pâkden
Kim bizi yaratdı müştî hâkden
- 2 Bir avuç toprakdan insân eyledi
Hem hîlâfet viridi sultân eyledi
- 3 Kendü esrârından âgâh eyledi
Vâsıl-ı maqbûl-i dergâh eyledi
- 4 Hâk-i nâ-çizi tüvânâ eyledi
'İlm viridi anı dâ'nâ eyledi
- 5 Âfitâb-ı rûhı tâbân eyledi
Âdemün hâkinde pinhân eyledi
- 6 Kıldı ol sultân peydâ vü nihân
Kendü nûrından zemîn ü âsumân
- 7 Kimseye ol aña kimse beñzemez
Her ne kim kılsa kimesne lâ dimez
- 8 Hıdmetinde nüh felek pervânedür
Büstânından İrem efsânedür
- 9 Gülşen-i cennet cemâlınden varak
Âteş-i düzağ celâlınden sebak
- 10 Kaçreden lü'lü'-i lâlâlar kılar
Nuţfeden maḥbûb-ı ra'nâlar kılar

1 pâke: pâk B / cân-ı: cândan H / müştî: müşt Ç, AE, S, P, B, O, V.

3 Vâsıl-ı: Vâsıl u B, O.

4 nâ-çizi: nâ-çiz L.

5 Âfitâb-ı: Âfitâb B / rûhı: rûḥ Ç, O.

6 sultân: sultânı Ç, AE, H.

7 Kimseye ol aña kimse: Kimse evvel kimse aña Ç, S.

8 pervânedür: bir dânedür Ç, AE, H, S, B / Büstânından: Büstânında B.

10 kılar: kılar B.

- 11 On sekiz biñ ‘âlemi nüh çarhı hem
Şeş cihet şeş rüzde kıldı raķam
- 12 Kā’inātı yoğ iken var eyledi
Varlığın bunlarda izhâr eyledi
- 13 Bir kitâb olmış durur her bir varak
Lîk göz kanı k’ala andan sebak
- 14 Her ne kim var âşikârâ vü nihân
Varlığından cümlesi virür nişân
- 15 Bî-nişândur gerçi yok aña nişân
Lîk her zerre anı eyler beyân
- 16 Şüreti ķo aç gözün ma‘niye bak
Tâ ki eşyâyı göresin ‘ayn-ı Hâķ
- 17 Hâķdan artuķ yok durur hergiz vücûd
Bunı böyle buldılar ehl-i şuhûd
- 18 Ey muvaḥḥid ğayri işbât eyleme
Şîrk durur zinhâr bunı söyleme
- 19 Bir durur bir birden artuķ yok durur
Var ise ol daḥı ‘ayn-ı Hâķ durur
- 20 Anuñ için cümle-i merdân-ı reh
Didiler lâ zıdde leh lâ nidde leh
- 21 İki gören arada aḥvel durur
Kendü gibi sözi de mühmel durur
- 22 Kim vücûduñ zıllını şandı vücûd
Kendü cehlinden virür nâ-bûda bûd

13 Bir: Biñ Ç.
19 durur bir: durur O.
20 zıdde: lâ-zıdde V.
22 virür: durur B.

- 23 Zıll-ı esmâdur şuver ey bî-haber
Kim mü'essir ma'nidür şüret eşer
- 24 Ehl-i ma'nî şürete virmez vücûd
Yok durur şüretde zîrâ 'ayn-ı bûd
- 25 Bu izâfât-ı ta'ayyün zıll durur
Lik ehl-i Hakk'a ma'nî bildürür
- 26 Bulmasa 'ayne'l-yaķını ğaybdan
Kurtulur mı kişi şekk ü raybdan
- 27 Şüreti ķo er gibi ol er gibi
K'âb u gilde ķalmayasın ğar gibi
- 28 Âteş-i 'ışķ ile yak bağruña dâğ
Hey kara ğünlü ķerâğ olğıl ķerâğ
- 29 Pes muķarrer oldu Hakk'ındur vücûd
Cân u dilden ańadur cümle sücûd
- 30 Varlığına ne ebed var ne ezel
Ol durur pes lâ yezâl ü lem yezel
- 31 Yok idük biz ol ezelde var idi
Kâdir ü kayyûm u hem cebbâr idi
- 32 Hâdis olmadın bu baĥr-i mevc-zen
Gelmedin daĥı vücûda merd ü zen
- 33 'Arş u kürs ü levĥ olınmadın raķam
Dest-i ķudret almadın ele ķalem

24 şüretde: şürete B / S'de 24, 21'den sonra.

25 izâfât-ı: izâfât u H, P / bildürür: yek durur B

26 bulmasa: bulmayup AE.

31 Yok idük: Yoğıduķ B, V, Ç / ezelde: ezelden S, B.

33 kürs: ferş B kürsî Ç / raķam: ķalem B.

- 34 Zât-ı baht-ı muṭlaḳ idi ol ilâh
Mücmelen kııurdı zâtına nigâh
- 35 Diledi kim yaza ḥaṭṭ-ı muḥtelif
Naḳş kıııdı evvel Aḥmedden elif
- 36 Ol şeh-i ḥāsından itdi tâc-ı ser
Dâlını ṭavḳ eyledi mîmin kemer
- 37 Mîm-i Aḥmedden görindi kâ'inât
'Arş u ferş u fevḳ u taḥt u şeş cihât
- 38 Muşḥaf-ı ḥüsnî yazıldı bâb bâb
Zâhir oldu 'indehü ümmü'l-kitâb
- 39 Çün kalem adını imlâ eyledi
Nâme-i ḥüsnîni inşâ eyledi
- 40 İki şakḳ oldu kalem bî-mâ-cerâ
Pes yazıldı âyet-i leyl ü ḍuḥâ
- 41 Pes zuhûr itdi meẓâhir her ne var
Cümle eşyâ yaradııdı âşikâr
- 42 Seyr kıııdı nokṭa-i ḥaṭṭ-ı vücûd
Şûret-i âdemde gösterdi şuhûd
- 43 Gerçi devr itdi ḥuṭûṭuñ hey'etin
Nokṭada gösterdi âḥîr şûretin
- 44 Âdem imiş şâhid ü meşhûd olan
Âdem imiş sâcid ü mescûd olan

34 – AE.

36 Dâlını: Devleti P.

38 'indehü: yanında P.

39 adını: nâmını B, O.

42 ḥaṭṭ-ı: ḥaṭṭı Ç, A, E, S.

43 âḥîr: kendü V.

- 45 Âdem imiş hâmil-i sırr-ı Hudâ
Bilmeyen bunı alır Hdan cüdâ
- 46 Âdeme bunca kerem bunca ‘aâ
Tâ zuhûr ide Muammed Muafâ
- 47 Ol imâm-ı pk u hâdî-i sbl
Htem-i peygmbern fhr-ı rsl
- 48 Pv-y enbiy v mrseln
Muted-y evveln  airn
- 49 n velyet tatna badı adem
Didi kim ud‘ li‘llhi ey mem
- 50 Ya‘ni kim benm altum cum‘adur
Da‘vetm fark degldr cem‘edr
- 51 Nr-ı Ham H baa reh-ber durur
mmetm benm ilhiler durur
- 52 Ya‘ni benven mahar-ı yt-ı zt
mmetmdr cm‘-i cmle ft
- 53 Zt-ı insn gevh r-i b-‘aybdur
Na-i dbce-i l-raybdur
- 54 Gevh ri senge an lma bedel
Âdem isen frata virme alel
- 55 hsn bu tat me‘vdur saa
Bd ferr ebr saadur saa

45 alır: olur V.

46 -, S, L.

47 pk u: pk , H, AE.

49 Didi kim: -O.

50 fark: ferde V.

51 Ham: ‘ilm V / benm: dai AE.

53 b-aybdur: b-‘aybdur L, V, O, B.

- 56 Dürr-i ebhâr-ı ma'arîfdür sözün
Bu tılsımuñ gizlü gencidür özüñ
- 57 Emrüñ oldukça iderler sür'atı
Birbirinden tâ öñürde hıdmeti
- 58 Gerçi Hâkdur 'âlemi var eyleyen
Âdemi ma'nîdür ızhâr eyleyen
- 59 Olmasa Âdem görünmezdi şuver
Hiç bilinmezdi bu esmâdan haber
- 60 Var durur her şeyde bir gizlü hüner
Aña âyîne döşer ehl-i nazar
- 61 Gel temâşâ kıl Hâkuñ taqdirini
Gör bu taqdirüñ güzel tedbîrini
- 62 Kanda gider çekilüp bunca katâr
Kangı iklimüñ kumâşıdır bu bâr
- 63 Ne yire olur bu seyr ü bu sülûk
Hiç varabildüñ mi sen ey leng ü lûk
- 64 Ma'nide her zerre açmışdur dehân
Vaḥdet esrârını eylerler beyân
- 65 Her ta'ayyün şirketi nefy eylemiş
Lâ-ilâh illâ hüvellâh söylemiş
- 66 Vaktidür ger keşf ola nûr-ı başâr
İdesin yine havâdişden güzêr

56 P, B, O'da 51'den sonra.

57 oldukça: oldukça O, V / -Ç.

58 Âdemi: Âdeme L / ma'nîdür: ma'nîyi L ma'nide B, V.

59 Hiç bilinmezdi: Kimse bilmezdi AE Hem bilinmezdi B, L, Ö, P.

62 Kangı: Kankı B, Ç, L.

63 varabildüñ mi: var eyledüñ mi H, B.

65 Bu beyit AE'de 64. beyit ile yer değiştirmiştir.

66 ger: ki L, B.

- 67 Āteş-i 'ışk ura gönlünde nefes
Görine vādī-i Eymenden kıbes
- 68 Her şecerden işide Mūsī-i cān
Na'ra-i innī en'allāhdan beyān
- 69 Enbiyādan ol ki oldı ehl-i sır
Rabbī'c'al lī lisāne şıdķdır
- 70 Hāk-i pāyıdur bu hākī hākdān
Yüzi şuyına yaradıldı cihān
- 71 İzi tozu iki 'ālem māyesi
Nüh felek mi'rācınuñ bir pāresi
- 72 Geldi bir şeb didi Cibrīl-i emīn
Da'vet eyler seni Rabbü'l-'ālemīn
- 73 Çün şadefveş bu düri güş eyledi
Cānı deryālar gibi cüş eyledi
- 74 Hāne-i Ümmīden oldı çün revān
Bārgāh-ı kıurba 'azm itdi hemān
- 75 Çekdiler aña Burāķı berķvār
Üstine oldı süvār ol şeh-süvār
- 76 Şöyle sürdi atını ol şāh-ı dīn
Şāh-bāz-ı kıuds okıurdı āferīn
- 77 Sebzezārın kııldı eflākūñ güzer
Kılmadı rağbetle bir rüşen nazar

67 Eymenden: Leyliden Ç. Eymende B.

68 Mūsī-i cān: bu şey'-i cān AE, S.

70 hākī: hāk-ı L / hākdān: hākinden Ç, AE, S.

71 māyesi: pāyesi H, O, V / pāresi: pāyesi O.

73 düri: sözi V.

74 Hāne-i Ümmīden oldı çün revān: Oldı ol dem ümmī cānından revān Ç Oldı hāne-i Ümmihāniden revān H, L, V.

76 okıurdı: okıudı L, B.

- 78 Lezzet almadı bu bağ u râğdan
Sürme çekdi gözine mâ zâğdan
- 79 Kendü gerçi seyr ider eflâkde
Cismi halvet-hâne-i levlâkde
- 80 Didi Cibrîl olamayup pāye-gîr
Lev denevtu le'htaraḡtu ey emîr
- 81 Gitdi tenhâ kendü hem-çün âfitâb
Şöyle kim bir zerre ḡalmadı ḡicâb
- 82 Ḳodı hep estârı bî-kibr ü riyâ
Ḳalmadı illâ ridâ-yı kibriyâ
- 83 Çünki gördi yârinüñ didârını
Heybet-i Ḥaḡdan yitürdi varını
- 84 Mîm-i Aḡmed maḡv oldu ol zamân
Pes eḡad ḡaldı ol arada hemân
- 85 Mîm-i Aḡmed çünki gitdi aradan
Vâsıl oldılar velî bî-mâ u men
- 86 Âḡ kim ḡıldı beni bu ḡâl lâl
Ḥâldür bu buña sıḡmaz ḡîl ü ḡâl
- 87 Bu arada kim süḡan kûtâhdur
Ḳısmetümüz bizüm hemân bir âhdur
- 88 'Aczin iḡhâr eyleyüp ehl-i beyân
Bu arada didiler küllü'l-lisân

79 Cismi: Çeşmi H.

81 bir zerre ḡalmadı: ḡalmadı bir zerre L, V kim ḡalmadı zerrece B.

82 estârı: estârını Ç / bî-kibr ü riyâ: bî-kibr ü yâ Ç.

84 oldu: olındı V / arada: ortada H, P, B, V.

85 S'de 91'den başlıyor (6a) / -L.

87 Ḳısmetümüz: Ḳasmumuz L, V, B.

- 89 Her gedā ḥaddi degüldür bu ḥuzūr
Küh-ı Kāfi götüremez leng-mūr
- 90 Buldılar bunda oluban gung u lāl
‘Aql-ı küll ü nefis-i kül küllî kelāl
- 91 ‘Ākıbet kendüye geldi Muştafa
Gözi gönli toptolu nūr-ı şafa
- 92 Oldı her bir zerresi bir āfitāb
Ḥazret-i ‘izzetden irişdi ḥiṭāb
- 93 Taht-ı iḥdāmuña eyle bir naẓar
Gör görinür mi ḥalāyıkdan eşer
- 94 Açdı çün nergislerin ol rūḥ-ı pāk
Ayağı altında gördi müşti ḥāk
- 95 Didi yā Rab her ne kim var az u çok
Bir avuç toprağdan artuḵ nesne yok
- 96 Ḥaḵ Te‘ālā didi pes ‘ālem hemîn
Rāhuñ üzre bir avuç topraḵ mehîn
- 97 Bu ne devletdür eyā şāh-ı cihān
Bu ne rif‘atdür eyā serv-i revān
- 98 Lā-mekān bostānı cāyuñdur senüñ
Cümle ‘ālem ḥāk-i pāyuñdur senüñ
- 99 Manẓar-ı rabbüñde ey nūr-ı mübîn
Nūr-ı pāk idüñ sen ‘ālem mā’ u tîn

91 gözi gönli: gönli gözi Ç / nūr-ı şafa: şıdḵ u şafa L, P, B, O.
92 ḥiṭāb: cevāb Ç, S, L.
93 Gör: Göz B.
94 rūḥ-ı pāk: nūr-ı pāk AE / müşti: müşt B, O, V.
96 Te‘ālā: -AE / topraḵ: ḥāk AE, L ḥāk ey O, B.
99 ‘ālem: ādem AE / -P.

- 100 Çün temām itdi o şeh mi‘râcını
Başına urdı le-‘amrük tâcını
- 101 Hil‘at aldı egnine levlâkden
İndi yire kürsi-i eflâkden
- 102 Geldi Rabbü’l-‘âlemînden ol resûl
Âyet-i rahmet gibi kıldı nüzûl
- 103 Şer‘i oldı şübhesüz ħablü’l-metîn
Old’anunçün rahmeten li’l-‘âlemîn
- 104 Ey resûl-i Hâķķ u fahr-i enbiyâ
V’ey sirâc-ı ümmet-i ħayrû’l-verâ
- 105 Hâķ yolında ger gedâ ger şâhdur
Cümlesi senden şefâ‘at-ĥ‘âhdur
- 106 Ben kâra toprağı ey nûr-ı Hudâ
Umaram kim idesin ġark-ı ziyâ
- 107 Varmağa dergâh-ı Hâķķa ben fakîr
Senden artuķ mesnedüm yok ey emîr
- 108 Âlüñe evlâduña aşĥâbuña
Cümle-i ezvâcuña aĥbâbuña
- 109 Biñ du‘â vü biñ selâm ü biñ şenâ
Ben gedâdan olsun anlardan yaña
- Ç 40b AE 67b H 1b L 8b S 52a B 6b O 11a V 57b

100 o: -H.

104 V’ey: Ey B / ümmet-i: ümmet ü B.

ŞEHR-ENGİZ-İ YENİCE

[Münâcât]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Yâ ilâhe'l-âlemîn dil-ḥasteyem
Bu kıyûd-ı nefis ile pâ-besteyem
- 2 Bende-i ğamgînüñi şâd eylegil
Kıyâd-ı nefsanîden âzâd eylegil
- 3 Nûr-ı Aḥmed ḥürmetiyçün ey eḥad
Ḥabs-i zulmânide kıyoma tâ ebed
- 4 Ayırıcak bu tenümi cāndan
Cānumı ayırmağıl imāndan
- 5 Çünkü bu ḥākî tenüm ḥāk idesin
Umaram kim şirkden pâk idesin
- 6 Çün bizi ḥāk iken insân eyledün
Bî-nihâyet bize iḥsân eyledün
- 7 Çünkü iḥsānuñı gördük bu kadar
Eyleme âḥir behâ'imden beter
- 8 Yolumı urdı benüm nefis-i le'im
Bu belādan beni kırtar ey kerīm
- 9 Bir ğarībem reh-güzerde kalmışam
'Âşiyem ḥavf u ḥaṭarda kalmışam
- 10 Ḥ'âb-ı ğafletden beni bîdâr kııl
Raḥmetün bâğında ber-ḥordâr kııl

3 kıyoma: kıoma B.

5 ḥākî: ḥāk-i Ç ḥâke O.

6 -L.

8 kerīm: emîn L.

9 -P.

- 11 Vir beḳāñı it beni benden fenā
Rabbenā fağfir lenā verḥam lenā
- 12 Aç dilümüz raḥmetünle ey Ğafur
Tâ olalum biz daḥı ‘abden şekûr
- 13 Zâhirümi meskenetle ḥâk kııl
Bâṭınumı lîk nûr-ı pâk kııl
- 14 Yâ ilâhî eylegil bir fetḥ-i bâb
Gitsün ortadan bu yitmiş bîn ḥicâb
- 15 Gündüzün zerrîn ḳabâsın çâk kııl
Gicenün zülf-i siyâhın ḥâk kııl
- 16 Bu ‘anâşırdan vücûdum eyle pâk
Yile virsün ḳalmasun bir zerre ḥâk
- 17 Ḥâke sür yüzün hevâ-yı ser-keşün
Ḳoy ocağına şu âb u âteşün
- 18 Yolum üzre ḳoma yâ Rab hiç pîç
Tâ ki senden gayri görünmeye hiç

12 olalum: olavuz S.

13 meskenetle: meskeninle B / ḥâk: pâk Ç, H, L, B.

14 ortadan: ortada B.

15 Gündüzün: Gündüzin B / ḳabâsın: libâsın V, AE / ḥâk: çâk L, B.

16 virsün: varsun H, Ö, B.

18 hiç: pîç B, L.

[Giriş]

mefâ'ılün mefâ'ılün fe'ülün

- 19 Gel ey Hâk 'ışkını da'vî kılanlar
Hemîn da'vî-yi bî-ma'nî kılanlar
- 20 Degüldür 'aşıkuñ kârı mecâzî
Ki sığmaz 'ışk işine levh ü bâzî
- 21 Olur mı 'aşıkuñ kendü rızası
Rızâ-yı yâr olur 'ışk iktizâsı
- 22 Bu yolda ölmeyen maşşûda irmez
Şaķınan başını meydâna girmez
- 23 Egerçi yok durur 'ışkuñ zebânı
Velî var dürlü dürlü imtiḥânı
- 24 İşitdüm râzuñı fâş eylemişsin
Özüñi ğayre yoldaş eylemişsin
- 25 İşidildi ırâķdan söz ü sâzuñ
Biḥamdillâh hele duyıldı râzuñ
- 26 N'idermiş 'aşık olan kıl ü kâli
Ne yitmez derdmende kendü ḥâli
- 27 Felekler almamış 'ışkuñ nişânın
Melekler duymamış 'ışkuñ beyânın
- 28 Olur cân içre 'ışkuñ söz ü sâzı
'Avâm içre añılmaz 'ışk râzı

19 Ç'de pend başlığı vardır / da'vî: -O.

20 kârı: 'ışkı AE, V / işine: içinde L, B.

21 yâr: yârâ Ç, H/ olur: var O.

24 Özüñi: O ne ki B.

26 derdmende: derdüme AE.

- 29 Şadef ger ağzını yummasa her bār
Olur mı yutduğı lü'lü'-i şhvār
- 30 Olur 'aşıqlaruñ fahrı gedālık
Yaraşmaz 'ışk ışinde ħod-nümālık
- 31 Bu bezme lāf ile şāhum varılmaz
Dimişler ser virilür sır virilmez
- 32 Kānı şol 'ahd ü kani bunca peymān
Hey imānsız yalan mıydı ol imān
- 33 Dime uşlu iseñ rāzuñı meste
Yağın olma şağın şehvet-pereste
- 34 Niçün her cāhile sen yār olasın
Yaraşmaz pāk iken murdār olasın
- 35 İden her gördüğü şağşa niyāzı
Kābül olur mı bir dīnde namāzı
- 36 Gelenler nūr-ı Hāğğa karşı vecde
İder mi degme bir mihrāba secde
- 37 Şağın nā-dān u cāhilden özüñi
Aña teslim kılma kendözüñi
- 38 İte avlanmaz āhū-yı Tātārī
Hümā olur mı her zāğūñ şikārı
- 39 Kemāl-i devlete āmādesin sen
Atañ Ādem ħalīfe-zādesin sen

29 her bār: ey yār AE.

30 ışinde: içinde B, O, V / -Ç, L.

31 virilür: virütler B / ile şāhum: lāf u lüf H, S, P, B, O / -Ç, L.

32 mıydı: mıdur B / ol: bu V.

35 gördüğü: gözünü B / olur: ola B / dīnde: dünyāda B.

36 vecde: vechde B.

37 kılma: itme AE.

38 avlanmaz: aldanmaz AE.

39 Kemāl-i: Kemāl ü L / Ādem: Ādeme Ç.

- 40 Nuķūş-ı nüşha-i lâ-raybsın sen
Bilürseñ gevher-i bî-‘aybsın sen
- 41 Seni biz ‘aşık-ı şādık şanurduk
Saña her dürlü rāzı inanurduk
- 42 Seni cān derdine merhem şanurduk
Ne bildük biz seni âdem şanurduk
- 43 Taşı şâf u içi kıllâb imişsin
Yüri ey müdde‘î kezzâb imişsin
- 44 Hevâ-yı nefse uyan ‘aşık olmaz
Bu yola egri varan menzil almaz
- 45 Er ol kim olasın bizümle hâldaş
Erenler olımaz ‘avratla yoldaş
- 46 Gönül sen bend-i ‘ışka pây-bend ol
Hemîşe derdmend ol müstemend ol
- 47 Şaķın sen yâr ol aġyâr olma
Olur olmaz kişiy e yâr olma
- 48 Bize bu şüretüñ cānı gerekdür
Bize lezzât-ı rûhânî gerekdür
- 49 Uşulî dâr-ı dünyâdan güz er kı l
Hümâsın alçaġa kı nma hâzer kı l

41 ‘aşık-ı : ‘aşık u AE, B / her: çok AE / İkinci mısra L, B’de

“Ne bildük biz seni âdem şanurdık”

şeklindedir.

42 derdine merhem: derdine derman Ç, A1, H sırrına mahrem AE / âdem: kevşer L / İkinci mısra L, B’de şu şekildedir:

Saña her dürlü rāzı inanırduk

43 Taşı: Daşı L.

44 ‘aşık: şādık P.

45 hâldaş: yoldaş B hâldaş V.

49 49 ve 50. beyitler O’da yer değiştirmiştir.

- 50 Er iseñ pāk-dāmen pāk-bāz ol
Hemīşe serv gibi ser-firāz ol
- 51 Elā ey kendüyi ‘aşık şananlar
Serāb-ı hūşki şu şanup kıananlar
- 52 Bu ‘ışk işi kıatı müşkil belādur
‘Aşāsı mār u mārı ejdehādur
- 53 Şakın sen ‘ışk işin bāzice şanma
İñende ‘aşıkam diyü kııvanma
- 54 Eger ‘ışk ‘ālemin kılsañ temāşā
Bulırsın her bucaķda niçe ğavġā
- 55 Bu ‘ışk esrārını sen lāf şanma
Görüp her kıulleyi sen Kāf şanma
- 56 Bu deryāda ne diller ġarķ olupdur
Niçenüñ baġrı kıan ile tölupdur
- 57 Şu ‘aşık kim gözedür öz hevāsın
Diler dildārınıñ dā’im vefāsın
- 58 Kıatı ister diler ammā özini
Sever ġāyet velikin kendözini
- 59 Niyāz ehli iseñ terk eyle nāzı
Ki nāzda öğrenen bilmez niyāzı
- 60 Namāza tırmaķ ister ‘ışk mesti
Ciger kıanuñdan alur ābdesti

50 B, V, Lde 48., Ç’de 49. beyit / -P.

51 Serāb-ı: Şarāb-ı O, V / Ç’de pend başlığı vardır.

52 ‘aşāsı: ‘aşā-yı Ç, AE, Ö.

55 kıulleyi sen: kūh O / kıulleyi: telli B, V, L / sen Kāf: kūh-ı Kāf AE, H, L, Ö, P.

56 tölupdur: dolupdur B / 55. ve 56. beyitler Ç’de yer değiştirmiştir.

57 Şu: Şol B, O / vefāsın: hevāsın P / -L.

58 -AE.

59 nāzda: nāza V, B, AE, H, L, P.

60 tırmaķ: durmaķ B / ister: itse V, H, L ise B / kanından: kıanıya H, S, P, O, V kıanla L / alır: alan B.

- 61 Firâka döymeyen yârin unudur
Bugün çün görmeyen yarın unudur
- 62 Bu şüret ‘âlemin terk itmedüñ sen
Didükleri yola hiç gitmedüñ sen
- 63 Gider bu ârzüyı cân u dilden
Halâş it kendüñi her ğışş u ğılden
- 64 Dem-â-dem ğuşşa vü derd ile şād ol
Tesellî ister iseñ nâ-murād ol
- 65 Murâda gerçi irmek tîz yigdür
Velîkin hasteye perhîz yigdür
- 66 Kim oĝlan hazz ider helvâ-yı terden
Velî ‘aşîk ğamı yig yir şekerden
- 67 Ğıdâsı ‘aşîkuñ derd ü elemdür
Şafâsı ğuşşa vü şādîsî ğamdur
- 68 Muşâhib ister iseñ derde yâr ol
Ķarâr isterse göñlün bî-ķarâr ol
- 69 Gözüñ yaşından özge hem-dem itme
Yürek başından özge maħrem itme
- 70 Bu derdün hâşılı ğam-h‘ârelîķdur
Hemânâ çâresi bî-çârelîķdur
- 71 Bu şüret ‘âlemi bâķî degüldür
Ayaĝ alıcıdur sâķî degüldür

61 çün: kim H, L, S, P, B, O, V.
63 kendüñi: cânuñı Ç./ ğışş u ğılden: ğıll u ğışden O, ğış u ğılden B.
66 yir: bir B / B’de 65. ve 66. beyitler yer deĝiştirmiştir.
69 özge: artuķ AE, H, S, B, O/ başından: yarasından O.

- 72 Görüp İblîsi sen âdem şanursun
Sifâl-i hıuşki câm-ı Cem şanursun
- 73 Kõ bu şûretde olan kıl u kâli
Tecellî ide tâ ma'nî cemâli
- 74 Gönûl çün şâf ola gide küdüret
Hemân bir görünür ma'nî vü şûret
- 75 Hevâdan cân evini eyle hâlî
Ki gire otura yârûn hayâlî
- 76 Uyup ma'nîye şûretten geçerseñ
Cemâl-i yâra cân gözin açarsañ
- 77 Ne yirde ister iseñ hâzıram ben
Ne yüzden gözler iseñ nâzıram ben
- 78 Bulınur her ne yirde isteseñ Hâk
Hemân sen şûreti kõ ma'nîye bak
- 79 Bizi sen iste bul fûrkât deminde
Fenâ şehrinde yokluk 'âleminde
- 80 Kârâr itmez bu kûş degme yuvada
Hümâdur ol uçar özge hevâda
- 81 Uşûlî vâz gel sen bu beyândan
'İyân eyle sözi küllü'l-lisândan
- 82 Bu baħrûn haddi vü pâyânı yokdur
Ki şıgmaz kûzeye imkânı yokdur

72 İblîsi: İblîs B.

78 isteseñ: gözleseñ H, S / şûreti: şûret Ç, L, S.

79 yokluk: bu halk B.

80 -Ç, H.

81 sen bu beyândan: -O.

Eger murād ister iseñ ‘ışk odından taşra çıkma ve ittiḥād diler iseñ gönül şehrine gir yabāna bakma. Ki zīrā ‘āşıkıⁱ ‘āşıklık kisvesiyle meşhūr ve ma‘şūkı ma‘şūklık ḥil’atıyle maḡrūr iden ‘ışkdur. Bu dünyāda nice şehirⁱⁱ ü şehristān ola ki senūñ vücūduñdan ‘acā’ib ola ve bu ‘ālemde nice bağ u bostān ola ki senūñ ṭab’uñdanⁱⁱⁱ ḡarā’ib ola^{iv}. Salṭanatda niçe pādīşāh ola ki senūñ rūḥuñdan ‘azīz ola ve memleketde niçe vezīr ola ki senūñ ‘aqluñdan kāmīl ü ehl-i temīz ola. Niçe zīrek ola ki senūñ fīkrūñ anı geçmeye ve nice maḥbūb ola ki nefs-i nāṭıkanuñ ḥüsni aña güzellik ḥil’atin biçmeye. Niçe şeb-çerāḡ ola ki gözlerūñ gibi^v oturduḡı yirden felekler ḡubbesin rūşen eyleye ve niçe kıymetlü gevher ola ki ḡulaḡuñ gibi melekler ‘ibādet-ḡānesin gülşen eyleye^{vi}. Zebānuñ gibi bir bülbul mi^{vii} ola ki cān bāḡın müzeyyen eyleye ve dehānuñ mişli^{viii} bir ḡonca mı var ki cihān esrārın mübeyyen eyleye. Zātuñ bir deryādur ki cevher^{ix} ile māl-ā-māl ve şıfātuñ bir saḡrādur ki şaḡā’ıḡ-ı ḡaḡā’ıḡla^x pūr ḡunc u delāl olmışdur^{xi}.

[Münacāt]^{xii}

83 Ḥudāyā ḡādir ü vehhāb sensin
Semi’-i da’vet ü tevvāb sensin

84 Ki sendendür beḡāsı kāf u nūnuñ
Ḳıyāmı hem bu çetr-i bī-sütūnuñ

i ‘āşıkı: ‘āşık Ö.

ii şehir: -P.

iii ṭab’uñdan: rüyūñdan B.

iv ve bu ‘ālemde nice bağ u bostān ola ki senūñ ṭab’uñdan ḡarāyib ola: -S.

v gözlerūñ gibi: -B, O, V.

vi ve nice kıymetlü gevher ola ki ḡulaḡuñ gibi melekler ‘ibādet-ḡānesin gülşen eyleye: -O / S “eyleye zebānuñda” kelimeleriyle sona erer.

vii bülbul mi: bülbul Ö bülbulüm O.

viii mişli: mişli gibi O, B.

ix cevher: cevāhir B, O.

x ḡaḡā’ıḡla: -O.

xi Mensur metin şu nüshalarda gösterilen sayfalarda yer alır: H 7a, S 10a, P 17b, B 12a, O 16b, V 64a.

xii Münacāt başlığı sadece B’de

83 ḡādir ü: ḡādir S / Semi’-i da’vet: Semi’ ü sāmi’ B.

84 Ḳıyāmı: Fenāı AE / hem: -O / çetr-i çarḡ-ı AE.

- 85 Yaradansın cemâdı vü nebâtı
 Toğuz âbâyile dört ümmehâtı
- 86 Kılursın kaçreden lü'lü'-i lâlâ
 İdersin nuţfeden maḥbûb-ı ra'na
- 87 Başar 'aciz senün hikmetleründen
 Nazar kaçır senün 'ibretlerinden
- 88 Beni luţf eyle kırtar in ü ândan
 Ḥalâş eyle zebânumı ziyândan
- 89 İlâhî ben kuluña fetḥ-i bâb it
 Du'âsın ben faķîrün müstecâb it
- 90 Şefî 'eyle ḥabîbün Muştafâyı
 Ḥudâ-bîn eylegil ben ḥod-nümâyı
- 91 Bu ḥâkî cismümi cândan ayırma
 Ki ya'nî nûr-ı imândan ayırma
- 92 Geç ey dil nefs-i şümuñ lezzetinden
 Ferâgat kıl bu dünyâ devletinden
- 93 Ki letdür devleti dînârıdur nâr
 Olupdur nûşı nîş ü mâlı hem mâr
- 94 Bu evde dâ'im olmaz kişi hürrem
 Ki ḥâlî geh düğündür gâh matem
- 95 Belî bir luţfına bîn qahrı vardur
 Ki tiryâķı içinde zehri vardur

85 âbâyile: atayile H.

90 ben: bu B.

91 ḥâkî cismümi: ḥâk cismümi L, H/ nûr-ı: nûrî Ç, H, S, AE.

92 Ç'den 92. beyitten önce "Diğer Pend" başlığı vardır.

93 nîş ü: niş H, B.

94 Ki ḥâlî geh düğündür gâh mâtem: Ki olur geh devlet gâh mâtem O.

- 96 Şu fânî nî‘metüñ olma zebûnı
Ki âlûde ola zehr ile h‘ânı
- 97 İñende ol güle olma hevādār
Kim anuñ dutmış ola dāmenin hār
- 98 Cihānuñ hāli hōd cümle hıyeldür
Bu Zālūñ gadr ü destānı meşeldür
- 99 Niçe serverleri serden çıkardı
Niçe serdārı efserden çıkardı
- 100 Cihānuñ hāşılı ğam-h‘ārelıkdür
Hemānā çāresi bî-çārelıkdür
- 101 Dilerseñ bulasın ğamdan rehāyı
Gönülđen ‘āşık ol terk it hevāyı
- 102 Dil u cānuñı kıl ‘ışk ile hūrrem
Budur ben bildigüm vallāhu a‘lem
- ❧
- 103 Kuluñ seyr eylemişdür Rūmı Şāmı
Begendi lik bir ‘ālī maḡāmı
- 104 Yeñice şehridür Vardar içinde
Ki mişli ne Hıṭāda var ne Çinde
- 105 İçi tolu sipāhiler ulular
Niçe beg-zādeler yüzi şulular

96 ola: olur B / h‘ânı: honı H, O.

97 anuñ dutmış ola: dutmuş ola anuñ H.

98 ğadr ü : ğadr o L.

99 serden: başdan H.

100 -L.

101 hevāyı: şafāyı H.

103 eylemişdür: itmişdür P itmişümdür L, S, H, B, O / Begendi: Begendüm O.

104 içinde: ilinde P, L, B, O.

105 Niçe: Kāmu P, L, B.

- 106 Nazar kılmış Hudâ ehline anuñ
 amusı feylesofidur cihānuñ
- 107 İçinde ‘ālim ü kāmilleri çok
 amu ehl-i hüner bir cāhili yok
- 108 Derūnı zeyn olmış hūblar ile
 Perī-peyker güzel maḥbūblar ile
- 109 Virüp ‘āşıqlara ḥālet güzeller
 Dinilür şî‘r ü okınur azeller
- 110 Gerek ‘ārif gerekse ehl-i ḥırfet
 Hemān şan‘atları mihr ü maḥabbet
- 111 Kimi ma‘şūk u kimi ‘āşıq olmış
 Kimi ‘Azrā kimisi Vāmıq olmış
- 112 uluñ dahı sevüp bir pādişāhı
 İderdüm derd ile dün ü gün āhı
- 113 Bahār-ı ḥüsnine divāne oldum
 Cemāli şem‘ine pervāne oldum
- 114 Anuñ ‘ışkı amıyla hoş demüm var
 Biḥamdillāh ‘acā’ib ‘ālemüm var
- 115 Müdām ‘ışkı şarābın nüş iderdüm
 Derūnumdan ḥurūş u cüş iderdüm
- 116 Giyüben arama bir köhne şālı
 Yürürdüm şehir içinde lâ’ubālī
- 117 Yürek başından özge maḥremüm yok
 Gözüm yaşından artuq hem-demüm yok

107 107 ve 108. beyitler B, H’de yer deiştirmiştir.

109 azeller: hoş azeller P ter azeller L, B / ü: -L, B.

110 ḥırfet: ḥürmet L / Hemān: amu B, O / mihr: ‘ışk L, S, H, B.

116 arama: araya L, B, O.

117 başından: yaşından B / yaşından: başından B.

- 118 Ne gönüm egleyecek yoldaşum var
Ne hâlüm söyleyecek hâldaşum var
- 119 Yürürken nâ-gehân ğavġāya düşdüm
‘Aceb derd ü ‘aceb sevdāya düşdüm
- 120 Dükendi kalmadı şabr u qararum
Be-küllî gitdi elden ihtiyarum
- 121 Yüz urup yire dâ’im ağlamakdan
Şular gibi aquban çağlamaqdan
- 122 Gözümün çeşmesârı kana döndi
Bıñarı yaşumuñ ‘ummāna döndi
- 123 O mihre cân u dilden ‘aşık oldum
Yolında şubh gibi şâdık oldum
- 124 Giceler ‘arz idüp dilden niyâzı
Şeher kūyında kııurdum namâzı
- 125 Kağan ol mâhı görsem âh iderdüm
Felek farkına deñlü râh iderdüm
- 126 Dem-â-dem qorqar idüm itmege âh
Ki yanmaya felekler tākı nâ-gâh
- 127 İdicek cânuma nâ-gâh tecellî
Olurdum luţf u qahrından tesellî
- 128 Göz açup görmesem ol mâhı bir dem
Gözüme karañu olurdı ‘âlem

119 ‘Aceb derd ü ‘aceb: ‘Aceb derde ‘aceb O.

120 şabr: seyr B / qararum: mecâlüm S / Z nüshası 120. beyitle başlar.

122 çeşmesârı: kanlu yaşı P/ yaşumuñ: çeşmümün V başımuñ B.

125 görsem: görüp L, S, B, O, V.

126 qorqar idüm: qorqaram B.

127 luţf u: luţf-ı L, O.

- 129 Yüzüm döndürmez idüm gün yüzinden
Gözüm ırmaz idüm izi tozından
- 130 Yürürdüm gâh mest ü gâh ayık
Bağup hâlûme tañlardı hâlâyık
- 131 Yolında yilmek ile diñlenürdüm
Hayâli hayli ile eglenirdüm
- 132 Gice bu halkdan ‘uzlet kılurdum
Hemân öz kendü derdümle kalurdum
- 133 Boyanup göklere âhum duḥânı
İderdi qarañu rûy-ı cihânı
- 134 İderdüm şubḥa deñlü âh u feryâd
Kılurdum derd ü ğamla göñlümi şâd

- 135 Meger bir gice kim bu zâl-ı ‘âlem
Qara giymişdi vü dutmışdı mâtem
- 136 Çıkarup yine altunlu libâsı
Gedâveş egnine almış pelâsı
- 137 Oğurdi halka ḥasret nâmesini
Qara yazılı fûrkat nâmesini
- 138 Yazarken ‘âleme bu müşkilâtı
Dökilmiş ğalibâ çarḥuñ devâtı

129 Gözüm: Göz L / ırmaz: ayırmaz L, B.

130 tañlardı: gülerdi V / -Ç.

131 yilmek: bilmek B / hayli ile: hayliyle hem O / V’de beyitin mısraları yer değiştirmiştir.

132 derdümle: hâlümle P.

133 Boyanup: Boyadup L Boyardı V / göklere: gökleri V / duḥânı: dehânı B / İderdi: İderdüm B.

135 Diğer ḥasb-ı hâl: Şıfât-ı şeb S, Z, – AE, L, B, O, V / Meger bir gece kim: Meger kim bir gice AE / kim: -O, V/vü: -B.

136 altunlu: altunlar B / almış: aldı B.

137 -Ç, H.

138 138. beyitin ikinci mısraı ile 139. beyitin ilk mısraı: -O.

- 139 Gidüp dolābı çarḥuñ kendözinden
Şihāb ābın aķıdurdı gözinden
- 140 Nücūmuñ mūhresini düzdi çālāk
Şanasın ḥoķķa-bāz idi bu eflāk
- 141 Kırup bir çāder-i kuḥlī şitābān
Oyun gösterdi luʿbet-bāz-ı devrān
- 142 Oyunı mūhre-i mihrüñ dutılmış
Kıatı çoğ oynamış āḥir ütilmiş
- 143 Dil ü cān kaʿbeteynini kılup zār
Oyunlar oynadı bu çarḥ-ı ğaddār
- 144 Temāşā iderek bu naķş ü rengi
Ki geh Rūmī görünür gāh zengī
- 145 Bu cān āyīnesin jeng-i ğam almış
Gönül ḥayretten aña baķaķalmış
- 146 Kāra baḥtum añup feryād kıldum
Kārañu günlerümi yād kıldum
- 147 İdüp bu ķalb-i ḥākīden ḥikāyet
Gehī şükr eyler idüm geh şikāyet
- 148 Şeb-i ğamda geçen miḥnetlerümden
Şeb-i fūrķatdeki derd-i serümden

139 Şihāb: Şehāb B.

140 düzdi: dizdi Ç.

142 āḥir: ammā AE şöırası S şöıra B, Z / ütilmiş: utanmış B / -L.

143 zār: āzār Ç / oynadı: oynamış V.

144 Rūmī: ağ B / gāh: yir gāh B.

145 ḥayretten: ḥayretde B.

146 kıldum: iderdüm B / ķarañu günlerümi: ķara günlerümi hem O ķara günlerümi çü L / kıldum: kııldum B.

147 İdüp: Añup P, L, S, B, O, V, Z / eyler idüm geh: eyledüm gāhī AE, P, S, O, Z eyledüm gehī B.

148 Bu beyit AE, Lde 152. beyitle yer değışirmiştir.

- 149 Geh ağladum birez kanlu yaşumdan
Gehî yandum yakıldum âteşümden
- 150 Ki cismi tâb u çeşmi âb dutdı
Yine bahtum gözini h'âb dutdı
- 151 Muşavver oldı nâ-geh şüret-i yâr
Didi bahtuñ gözin uyhudan uyar
- 152 Hâyâlüm toptolu gözde kulağda
Niçün korsın dil ü cânı kulağda
- 153 Cemâlüm cânuña kılsa tecellî
Niçün almayasın andan tesellî
- 154 Cemâlüm ayını bedrü'd-dücâ bil
Hâyâlüm mihrini şemşü'd-duhâ bil
- 155 Düşümde çünki ol dildâra irdüm
Hemânâ devlet-i bîdâra irdüm
- 156 Ki şevkümde dil u cân oda yandı
Çerâğ-ı baht-ı h'âb-âlûd uyandı

Sebeb-i Tavşîf-i Dilberân *

- 157 Şabâh oldı vü mihr oldı hüveydâ
Yine envâr-ı Hâk kıldı tecellâ
- 158 Bu na'â mühreler düzmişken ahter
Tağıtdı oyunın bu tās-ı şeş-der

150 cismi tâb u çeşmi âb: çeşmi âb u cismi tâb Ç. cismi tâb dutdı çeşmi âb L. /h'âb dutdı: dutdı h'âb L.

152 gözde: cānda Ç. / Niçün korsın dil ü cânı: Dil ü cânı niçün korsın Ç.

153 cânuña kılsa: cânı kılsalar B / -L.

154 şemşü'd-duhâ: şems-i duhâ Ç, H, S, P / -H.

156 âlûd uyandı: âlûde yandı Ç.

* Başlık Ç'de vardır Şıfat-ı Nehâr Z.

157 vü: çü B, O.

158 Tağıtdı: Tağındı B / oyunın: oyunını AE, Z âyetin B.

- 159 Düzerken böyle biñ mühreyle bāzī
İder bir mühre gör bu hoşka-bāzı
- 160 Oyuncısıydı naṭ'uñ mäh-ı mümtāz
Kamer kıldı anı bu ṭās-ı kej-bāz
- 161 Görindi āfitāb-ı 'ālem-ārāy
Bu bezm içre olup peymāne-peymāy
- 162 Çü gördi kim bezendi bezm-i rūzī
Götürdi zühre ortadan kopuzı
- 163 Olupdur kīmyāger mihr-i gerdūn
Ki ḥāki bir nazarda itdi altun
- 164 Yine gül gibi açıldı zemāne
'Acūz-ı dehr döndi nev-cevāna
- 165 Cihānuñ yüzi güldi gülşen oldı
Ferāḥ buldı gönüller rüşen oldı
- 166 Benüm ol gice kim birkaç kadeḥden
Bu cānum cisme şıgmazdı feraḥdan
- 167 Tūlū' itdi gönülde mihr-i rüşen
Ḥalāş itdi beni ğam zulmetinden
- 168 Gönül çün şādlık mihrin görürdi
Vücūdı zerre zerre çarḥ ururdi
- 169 Olup her zerresi bir mihr-i raḥşān
İderdi 'ālem-i 'ulvīde seyrān

159 biñ: -AE, P, S / mühreyle: mührle B / bāzī: yazdı B / İder: İde B / bir: bu Ç, H / gör bu: böyle V.

161 -AE.

163 nazarda: nazardan B.

165 yüzi: bağı AE.

167 beni: yine O.

168 zerre: -H / çarḥ: rakş AE / ururdi: urdı B.

- 170 Yanuma geldi bir yâr-ı sühândân
Görüp bu hâletümi kaldı hayrân
- 171 Didi baña ki ey sulţân-ı ‘âlem
Me‘ânî mülkidür saña müsellemler
- 172 Hâkâ’ık nûrını gördüm yüzünde
Değâ’ık gevherin sezdüm sözünde
- 173 Sürerseñ naţ‘-ı ma‘nide eger at
İdersin sen niçe ferzâneyi mât
- 174 Eger efsânede okursañ efsûn
Niçe Leyliler olur anda Mecnûn
- 175 Çü sözde tob u hem çevgân senüündür
Ura gör kim bugün meydân senüündür
- 176 Kamudan esb-i tab‘uñ çünkü öndür
Gir ortaya ki meydân yügrügündür
- 177 Yeñice şehrinüñ dil-berlerini
Serir-i hüsnide serverlerini
- 178 Ögüp a‘lalarını biglerini
Güzellikde kamudan yiglerini
- 179 Eger medh idebilirseñ güzeldür
Katı yirinedür gâyet maḥaldür
- 180 Bugün bir tûṭi-i şîrîn-sühânsın
Ki bu gevherlerüñ şarrâfı sensin

170 Yanuma: Be-nâgâh B Be-nâgeh V, P, H, O, Z Yine ki L.

172 nûrını: gözini O.

173 eger: ger P.

174 olur anda: anda olur O / İkinci mısra V’de: “İdersin sen niçe Leyliyi Mecnûn” şeklindedir.

175 tob u: tob Ç, S, L tob ile AE / senüündür: yügrügündür Ö / Ura gör kim bugün: Gir ortaya ki bugün Ç, AE, S.

176 -Ç, S.

179 yirinedür: yirindedür AE / -P.

- 181 Çü bülbülsin sözün āvāzelendür
Derün-ı ehl-i derdi tāzelendür
- 182 Çü şehirlerdür bularuñ medhın eyle
Bu güller vaşfını şevk ile söyle
- 183 Her āzāde k'ışidürse kul olsun
Dil ü cāndan belālı bülbül olsun
- 184 Ögüp şerh eyle her serv-i revānı
Ki her şahşuñ aķa şu gibi cānı
- 185 Cihāna oku efsün u fesāne
Bular da arada olsun bahāne
- 186 Bülend ebyāt ile bir hoş kitāb it
Bu şehir-engīze gel bir feth-i bāb it
- 187 Sözi merğüb u lafzı hūb olsun
Bu da başına bir maħbūb olsun
- 188 Muhaķķak nesh idüp reyhān-ı zārı
Tozutsun dilleri haţţ-ı ğubārı
- 189 Elifler eylesünler 'arz-ı kāmēt
Yine bu 'arşada kopsun kıyāmet
- 190 Çekilsün rāları ebrūlar olsun
Uzalsun dāl u lāmı mūlar olsun
- 191 Gerek kim sīneler 'arz ide sīnler
Dehānı hālaruñ olsun sühanver

183 Her: Ki Ç, P, L, H, B, O, V Ki her Z, B / k'ışidürse: işidürse Ç, H, S işide O, V k'ışiden B.

184 şerh: medh P, O, V, Z, B / aķa şu gibi: şu gibi aķa L / cānı: ķanı Ç, S, AE.

185 oku: okıd AE.

187 lafzı: luţfı B.

190 ebrūlar: ayrular B.

191 ide sīnler: idsinler B.

- 192 Yine bir büt-mişâl it deyr-i dilde
Ki mişli olmaya Çîn ü Çigilde
- 193 Getür bir gevheri söz şüretinde
Dege cân kıymetin bilen kıatında
- 194 Didüm ol yâre kim ey yâr-ı cânı
Bu mürde cismümün rûh-ı revânı
- 195 Sözin şımağa olmadı mecâlüm
Velî ol deñlü yoğdur kıale hâlüm
- 196 Vücüdumdur kıara toprak mişâli
Akıdabile mi âb-ı zülâli
- 197 Olabilür mi bir kem kıatre ğavvâş
Ki söz baırinden ala gevher-i hâş
- 198 Göñül olmağ gerek vüs'atde deryâ
Ki gevher gibi sözler kııla peydâ
- 199 Güher m'olur bir avuç âb u gilde
Hüner mi bulunur ben teng-dilde
- 200 Velî sözdür cihân içinde meşhür
Dimişlerdür ki el-me'mûru ma'zûr
- 201 Ki söz gevherdür olmaz şımağ anı
Nefes şıma ki var anuñ da cânı
- 202 Dimişler nüsha-i lâ-raybdür söz
Yitürme gevher-i bî-'aybdur söz

193 gevheri: gevher B.

194 didüm: aydum P / cismümün: cismün H.

195 olmadı: kıalmadı Z / ol deñlü yoğdur: yoğdur o deñlü AE.

196 Vücüdumdur: Vücüdum da B.

197 Olabilür: Olabile V / kem: kim B / baırinden: baırinde B.

199 Güher: Gevher B / m'olur: olur B / gilde: gilden B / dilde: dilden L, Ö.

200 sözdür: budur B / dimişlerdür: buyurmuşlar AE.

202 Yitürme: Bilürsün V / -Ç, Ö, H, Z.

203 Dil ü cāndan baña çün itdi ibrām
Gerekdür kim olam ben emrüne rām

204 Velî ‘özüüm budur şāhib-kemāle
‘Uyûbı setr idici ehl-i hāle

205 Haṭā vākı‘ olursa bunda el-ḥaḥ
Ḳalemveş başmaya ḥarfine barmaḥ

206 Cihān içre bilür her kişi anı
Ḥaḳîr olur ḥaḳîrün armağanı

207 İlähî beni ḳurtarḡıl zeelden
Sözümün gevherin şaḳla ḥalelden

208 Ṭarîḳum üzre yâ Rab ḳuyı ḳazma
Bu söz kim söylerem yazuḡa yazma

209 Dilümi naḳş u renge ḳılma meftün
Beni itme bu bâzâr içre maḡbün

210 Ḳara yazılı ḳılma ḥāme gibi
Ḳuru sevdāya şalma nāme gibi

211 Bu ḥākî cismümi nūruñla cān it
Mekân-ı cānı evc-i lâ-mekân it

212 Ṭarîḳumdan gider ḡül-i racîmi
Müyesser ḳıl Şirât-ı Müstaḳîmi

203 çün: çok H / baña çün itdi: çün itdün baña B, V / ben emrüne rām: emrüne ben rām Ç, H, S.

204 ‘özüüm: ḳadrüm B.

205 bunda: bundan B / başmaya: başmasun AE, S.

206 ḥaḳîrün: faḳîrün B, O, V, Z / Bu beyitin yanında sonraki manzume için Ç, S, P, Ç’de Diğer Münâcât, Z’de Münâcât başlıkları yazılmıştır.

207 207. beyitten 221. beyite kadar olan bölüm V’de yoktur.

208 yazuḡa: yazuya O.

209 Bu beyitin ikinci mısraı Bu bâzâr içre cānı ḳılma maḡbün AE, P Bu bâzâr içre ḳılma cānı maḡbün L, B Bu bâzâr içre cānı itme maḡbün AE, O şeklindedir.

210 -AE.

211 cān: pāk B, Ç.

- 213 Şaşurma şâh-râh-ı Muştafâdan
Ayırma evliyâdan enbiyâdan

- 214 Gel imdi ey sühan-perdâz-ı ‘âlem
Demüñden keşf kıl bir râz-ı mübhem
- 215 Revâne kıl bize bir câm-ı pür-nûr
Dükenmeye meyi itmeye maḥmûr
- 216 Getür şol güllerin gülzâr-ı cânûñ
Ki eli irmeye bād-ı ḥazânuñ
- 217 Demidür perdeden yine şadâ kıl
Bugün ‘uşşâkı zâr u bî-nevâ kıl
- 218 Sözüñi sūznâk ü cân-güdâz it
Bu bezm içre yine bir söz ü sâz it
- 219 K’işiden kişinüñ cânını yaḫsun
Gönüller mülkine âteş biraḫsun
- 220 Getür medḫ itdügün kimdür görelüm
Yolında mümkün ise cân virelüm

Tavşîf-i Dil-berân *

- 221 Ser-âmed biri Derzî Muştafâdur
Cemâli maṭla‘-ı şubḫ-ı şafâdur

213 evliyâdan enbiyâdan: enbiyâdan evliyâdan AE, S, O enbiyâ’ ü evliyadan B.

214 Z’de başta **Velehu** V, Ç’de **Diger** yazılıdır. Ç’de bu manzumenin ikinci beyitinden itibaren ikinci mısraların sonunda “hem” kelimesi vardır.

215 meyi: mey B / -L, H.

216 ki eli irmeye: k’eli irişmeye P, L, S, H, B, O, Z / güllerin: gülleri L güllere O.

217 zâr u: zârî B.

218 içre yine bir: içinde bir hoş AE.

219 kişinüñ: âdemüñ AE.

220 Yolında: Yolına BL.

* Başlık yalnız Ç’de var, Velehu Z.

221 şubḫ-ı: şubḫ u Ç nûr-ı V. Bu beyitin ikinci mısraı Z’de: “Yüzi âyîne-i şemsü’ḍ-ḍuḫâdur” şeklindedir.

- 222 Bir adına anuñ Girbâzî dirler
Yüzin görse müselmân ola Âzer
- 223 Mübârek cismi cânlar pâresidür
Bütün dünyâ anuñ âvâresidür
- 224 Gönüller Ka'besidür hâk-i râhı
İşigi ehl-i diller secdegâhı
- 225 Gel ey seyr itmeyen nûr-ı Hudâyı
Temâşâ eyle bârî Muştafâyı
- 226 Aña nûr-ı Hudâ dirsem maḥaldür
Ki ḡâyetde güzeldür bî-bedeldür
- 227 Gözümde nûr u tende cânım oldur
Severüm dînüm ü imânum oldur
- 228 Budur toḡrusı kim ol serv-kâmet
Kıyâmetdür kıyâmetdür kıyâmet
- 229 Velikin raḥmı yok bir pâdişâdur
İşi ben kûlına cevır ü cefâdur
- 230 Geçer yâ Rabbi hükümün Kâf tâ Kâf
Ya baña şabr vir yâ aña inşâf
- 231 Ne ḥaddüm k'anam ol şâh-ı cihânı
Hudâyâ sen getür inşâfa anı
- 232 Biri ol şâh-ı 'âlem Muştafâdur
Yüzi âyîne-i şemsü'd-ḍuḥâdur

222 ola: olur B / Âzer: Kâfer O / Bu beyit Z'de 147'den sonra / -Ç, L, H, O, V.

223 -Ç, L, H, B, O, Z.

224 -B, O.

225 -O.

226 -O.

227 -O.

229 cevır ü: dâ'im V.

231 k'anam: k'ögem O / Birinci mısra AE'de: "Kâtı zâlimdür ol şâh-ı cihânı" şeklindedir.

232 ol: şol P, O, B / şemsü'd-ḍuḥâ: şems-i ḍuḥâ Ç, A, H, L.

- 233 Yüzi Merve haķı nûr-ı Hudâdur
Cemâli kıble-i ehl-i şafâdur
- 234 İşigünden olur her fetḥ-i bâbum
Benüm şâhum benüm ‘âlî-cenâbum
- 235 Düşer mi bencileyin bir ğubâra
Ki kûl olabilesin şehriyâra
- 236 Gözümde nûrsun çeşmümde merdüm
Seni gördüm kamu maķşûda irdüm
- 237 Sipâhî-zâde vü big-zâde biri
Hüseyn adı ḥasen ḥulk u zamîri
- 238 Eger derd ü belâ vü ger miḥendür
Hüseyn Şâhdan cümle ḥasendür
- 239 Semend-i nâz ile itdükçe cevân
Yezîd olsun yolında virmeyen cân
- 240 İşitdüm yaralu olmuş o yâri
O yâre ḥaste cândan olsa bâri
- 241 Şu bigler kim sipâhî-zâdelerdür
Dil ü cân almağa âmâdelerdür
- 242 Biri mâh u birisi mihr-i enver
İkisi birbirine birâder
- 243 Birisi Hızır u birisi Süleymân
Ölümlüsi bularuñ âb-ı ḥayvân

233 Yüzi: O perî S / Z’de bu beyitin ikinci mısraı: “Cemâli maṭla‘-ı şubḥ u şafâdur” şeklindedir.

234 işigünden: işiginde AE, B / Z’de *Şehr-engîz* 234. beyitle tamamlanmadan sona erer.

235 bencileyin: buncılayın B / ğubâra: ‘ayyâra B.

236 Ç’de şâliş başlığı vardır / -Ç, O, V.

237 adı: ismi P.

238 belâ vü ger: belâdur ger AE / Hüseyn Şâhdan: Hüseyn Şâhdur B Hüseynümden benüm O.

240 Ç’de Râbi‘ başlığı vardır / ḥaste cândan olsa: ḥaste olsa cândan V / cândan: cânda B / -Ç.

242 biri: birisi L / birisi: biri L / İkisi: İkisi de O.

- 244 Bugün bir mürdan kem zerreyem ben
Süleymânı niçe medh eyleyem ben
- 245 Yolında yıl gibi yilsem niçe yıl
Olımazam izi tozına vâşıl
- 246 Üzilsün gülsitânından dikenler
İrağ olsun yanından ehremenler
- 247 Deñizler olsa çeşmümden akan yaş
Gamum yok Hızır olursa baña yoldaş
- 248 Kâlıpdur baħr-i ĥayretde bu cānum
Yetiş Hızır ol benüm rûh-ı revānum
- 249 Biri Voyvoda oğlu Muştafādur
Gönül mülkinde begdür pâdişādur
- 250 Cihân dil-berlerinün yigregidür
Güzeller içre bir biglerbigidür
- 251 Efendi kaçmağıl şeydâlarıñdan
Çevirme yüzüñi paşalarıñdan
- 252 Dirîğâ kim tıfıldur dahı ol şâh
Degüldür kulları ĥâlinden âgâh
- 253 Sipâhidür biri bir bî-bedeldür
Dil almağ ĥaşılı aña maħaldür
- 254 Mübârek adın İbrâhîm dirler
Yüzin görse müselmân ola Āzer

245 yelsem: yeldüm V.

246 gülsitânından: gülsitânında B / yanuñdan: yanuñda P katuñda B, O, V.

247 Deñizler olsa çeşmümden: Deñiz olup bu çeşmümden L.

249 Voyvoda oğlu: Voyvoda-zâde B.

251 şeydâlarıñdan: sevdâlarıñdan AE, S, Ö / paşalarıñdan: rüsvâlarıñdan P.

252 Kim: -O / ol: o P/Ç'de Sâdis başlığı vardır.

254 adın: nâmın B, O / ola: olur B / Āzer: Kâfer AE.

- 255 Eger hacca vara ol şûret-i pâk
İde biñ yirde Ka'be câmesin çâk
- 256 İşigi Ka'besini çünkü bulduñ
Sevin şâd ol gönül kim evde olduñ
- 257 Biridür anlaruñ Firûze-zâde
Güni firûz ola 'ömri ziyâde
- 258 İşiginde gamı mihmâniyam ben
Halilün kûliyam kurbâniyam ben
- 259 Eger biñ taş ire başuma senden
İşigün Ka'besinden dönmezem ben
- 260 Yakup 'âşıkларуñ cânına nârı
Halil idinme her Nemrûdı bârî
- 261 Biri Zerger Memi ol hüsni genci
Meh ile mihr ol gence dilenci
- 262 İzine yüz sürelden mihr-i gerdün
Sa'âdet buldı oldu işi altun
- 263 İşigidür bu câna bâb-ı devlet
Ayağı tozu iksîr-i sa'âdet
- 264 Dil-i 'uşşâkı yakmak 'âdetidür
Cihâna âteş urmak şan'atıdur

255 câmesin: cübbesin B.
256 bulduñ: buldı Ç / olduñ: oldu Ç / Ç'de sâbi' başlığı vardır.
257 Biridür: Biri de AE / firûz: ziyâde L.
258 kûliyam: kûlî vü AE.
259 ire: ura L.
260 cânına: cânında AE, S, B, O.
263 tozu: tozıdır O / -P.
264 Ç'de Dîbâce Tâsi' başlığı vardır / -S.

- 265 Uşûlî gerçi kim yazdı yañıldı
Bu birkaç pâdişâhı medh kıldı
- 266 Ne kıadri var cihân içre gedânuñ
Ki adın añabile pâdişânuñ
- 267 Ğarañ bu şâhlara bizden du‘adur
İraqdan ‘ışk ile bir merhabâdur
- 268 Bularladur bu bâğuñ âb-ı rüyı
Bulardur bu cihânuñ yüzi suyu
- 269 Cihân gülzârı içre gonçelerdür
Dil-i divâneme eglencelerdür
- 270 Cemâl-i Muştafâ hâkķı ilâhî
Gönüllerde şafâ hâkķı ilâhî
- 271 Perişânlık koma sünbüllerine
İrişdürme yavuz yıl güllerine
- 272 Gözi bülbüllerün giryân olsun
Bularuñ gülşeni handân olsun
- 273 Çoğalduğınca ‘uşşâķuñ niyâzı
Bularuñ arta dursun ‘izz ü nâzı

Ç 43b H 8a AE 73b L 14a S 7b B 12b O17a V 64a Z 74a

267 ‘ışk ile: ‘aşık H.

268 Bularladur: Bular durur B / bu: hem AE.

269 Dil-i divâneme: Dil ü cânuma P / -AE.

270 Bu beyitin mısraları S’de yer değıştirmiştir.

272 Bularuñ: Olaruñ AE, S, H, B, O, L, V / gülşeni: gülleri AE.

273 Bularuñ: Olaruñ L, V.

EKLER

1
Müseddes

mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

I

Bana hicrân belâsı hep bu çarh-ı bî-vefânuñdur
Şefâ'at merhâmet şefkât Resûl-i kibriyânuñdur
‘Ataş vü luṭf u baḥş ol Hâlîk-ı kevn ü mekânuñdur
Dilâ bî-hûde şanma kim bu söz bir nüktedânuñdur
Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyânuñdur
Tevekkül kıl vişâl-i yâr içün virmek Hudânuñdur

II

Belâ vâdisinüñ Mecnûnı olmadı ser ü bî-pâ
Recâyı kaç‘ idüp hicrândan itme kimseye şekvâ
Olursañ cân ile tâlib seni maḥrûm ide ḥâşâ
Eger ‘akluñ başuñda var ise ey ‘âşık-ı şeydâ
Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyânuñdur
Tevekkül kıl vişâl-i yâr içün virmek Hudânuñdur

III

Firâkuñdan şafâ kesb eyle yârüñ olma bigâne
Derünuñ sırrını cânuñda şakla açma nâ-dâne
Çerâğ-ı ışkını yandur getir şevk ile meydâne
Gönül râh-ı maḥabbetde eger düşdüñse hicrâne
Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyânuñdur
Tevekkül kıl vişâl-i yâr içün virmek Hudânuñdur

IV

Ġam u hicrân beni öldürdi gördüm ġayri yok tedbîr
Varup ağlayup itdüm bir ‘azîze ḥâlümü taḥrîr
Firâk eyyâminuñ hep ser-güzeştün söylerüm bir bir
Bu derde çâre olmaz mı didüm didi bana ol pîr
Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyânuñdur
Tevekkül kıl vişâl-i yâr içün virmek Hudânuñdur

V

Yüri âlûde-dâmân ol maḥabbet ḥāk-i rāhında
 Bilürsin çün vefâ yok ‘âḳıbet devlet külâhında
 Uşûlî elde tut ḳalma cihānuñ ‘izz ü cāhında
 Murāda irmek dilerseñ bu ‘âlem tekye-gāhında
 Erenlerden ümîdüñ kesme himmet evliyānuñdur
 Tevekkül ḳıl vişāl-i yār içün virmek Ḥudānuñdur

(Yılmaz 2008: 255-280)

2

Nesîmî'yi Tahmîs

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

I

Âdeme gel secde kıl anda kelâmullâh var
 Vech-i pâkinde mu'ayyen sırr-ı Bismillâh var
 Düşme inkâra şağın her yirde zâhir şâh var
Çünkü bildün mü'minün gönlinde beytullâh var
Niçün 'izzet itmedün ol beyte kim Allâh var

II

Rû-be-rû görmek dilerseñ ger o nûr-ı muṭlaḳı
 Bilmek isterseñ eger 'âlemde sırr-ı muḡlaḳı
 Secdeye gel vech-i âdemden kelâmullâh oḳı
Her ne var âdemde var âdemden iste sen Hâḳ'ı
Olma iblis-i şaḳî âdemde sırrullâh var

III

Öz vücûdın diler iseñ iy gönül mir'ât-ı Hâḳ
 Cân ile kendü vücûduñdan oḳı âyât-ı Hâḳ
 Kılmaḳ isterseñ eger 'ayne'l-yaḳîn irşâd-ı Hâḳ
Gel ene'l-Hâḳ defterinden al sebaḳ iy zât-ı Hâḳ
Dem-be-dem bâṭıl taşavvur itme ḫaḳ Allâh var

IV

Baḳduḡumca her nazarda gördüḡüm vech-i İlâh
 Her neye kim ibtidâ itsem ḳamusı ism-i Şâh
 Söyledüḡüm ḫaḳ durur ḫaḳ söylerem ḫaḳdur bu râh
Zâhidün dilinde ger var ise zıkr-i lâ ilâh
'Âşık-ı şâdıḳların ḳalbinde illallâh var

V

İy 'Uşulî zâhide vech-i ḳadîmi söyleme
 Dîv isen bu sırr-ı raḫmâni'r-raḫîmi söyleme
 Cenneti nârı Şirâṭü'l-Müstakîmi söyleme
Genc-i maḫfidür ḫaḳıḳat sen Nesîmî söyleme
Epsem ol fâş eyleme yolda nice güm-râh var

VI

Âdeme gel secde kıl anda kelâmullâh var
 Vech-i pâkinde mu‘ayyen sırr-ı bismillâh var
 Düşme inkâra şaķın her yirde zâhir şâh var
Çünkü bildüñ mü‘minün göñlinde beytullâh var
Niçün ‘izzet itmedüñ ol beyte kim Allâh var

(Gölpınarlı 2014: 146, 149)

3
Tercî'-bend

fe'îlâtün mefâ'ilün fe'ilün

I

Ey şacı sünbül ü perîşānum
 Ey ruḥı gül yüzi gülistānum
 N'ideyin çarḥ-ı zālīm ayırdı
 Beni senden beni güzel cānum
 Sa'y ile bir dahı irişdürse
 İşigün Ka'besine sübhānum
 Kapuñı secdegāh idüp yüzüñi
 Kible rūyuñ idinem imānum
 Ölmez isem bu derd ü ḥasret ile
 Kurtarursam bu guşşadan cānum
 Haḫ Te'ālā idüp meded bir gün
 Yine saña irince sulṭānum
 Fikrünü cāna mūnis eyleyeyin
 Guşşanı yār-ı meclis eyleyeyin

II

Kaşlaruñ kıldı kâmetüm çü hilāl
 Göz nuruñdan gözümde kaldı hayāl
 Ruḥlaruñ güllerinden ayrılalı
 Eksük olmadı gözlerümden āl
 Elif ü mīm ü cīm ü dāl olmuş
 Qadd ü zülf ü dehān ü kaş u cemāl
 'Aybı bir nokṭa gayb ider güzelüm
 Yüz ider bir güzelliği iki ḥāl
 Ben de nār-ı gamuñla tutuşayın
 Yanayın göresin nic'olur ḥāl
 Fikrünü cāna mūnis eyleyeyin
 Guşşanı yār-ı meclis eyleyeyin

III

Yansun âhum yaşum yire geçsün
 Eylediler beni ele rüsvâ
 Dir idüm baña çâre eylesin
 Olıcağ böyle vâlih ü şeydâ
 Göñlümi yıķma kim cihân yıķılur
 Baña kılsañ cefâ revâ ne ola
 (...)
 Her işüñ lâyıķın bilür Mevlâ
 Senden ayrıldığumdur ağladuğum
 Ey dirîğâ vü hasretâ hayfâ
 Bir yüze daķı açmayup nurumı
 Bakmayam kesseler başum kaç'â
 Ğayriden ħalvet idemez göñlüm
 Oturup burada tek ü tenhâ
 Fikrünü câna mûnis eyleyeyin
 Ğuşşanı yâr-ı meclis eyleyeyin

IV

Güle yâr oldu ħâr u ħes n'ideyin
 Bülbülüñ menzili kafes n'ideyin
 Lebüne irmedüm raķıb irdi
 Yig imiş tûţiden meges n'ideyin
 Saña irmek hevâsın eyler idüm
 Aşşı kılmaz imiş heves n'ideyin
 Vaşluñuñ gerçi geçdi kâfilesi
 Çalınur sem'üme ceres n'ideyin
 Aldı cânum firâķ [u] cevri ü sitem
 Kaldı bir iki üç nefes n'ideyin
 Mûnis ü yâr-ı meclisüm sen idün
 Olmaduñ sen de dest-res n'ideyin
 Ĥâk-i pâyuña yüz sürem dir idüm
 Çâre yok gördüm aña bes n'ideyin
 Fikrünü câna mûnis eyleyeyin
 Ğuşşanı yâr-ı meclis eyleyeyin

V

Göz olupdur bu cümle ten şimdi
 Göremez gün yüzüñ neden şimdi
 Gerçi senden vefâ cefâ gibidür
 Şeh-i melek-cemâlüñi şimdi
 Kana Yüsuf gibi güzel şâhum
 Kanda gitdi o gül-beden şimdi
 Böyle kalmaz efendi bu ‘âlem
 Unudılır bu ańılan şimdi
 Kala bir gün bu bende olmaz isem
 Hele bilmen kalanı ben şimdi
 Fikrüñi cāna mūnis eyleyeyin
 Guşşañı yār-ı meclis eyleyeyin

VI

Seng-i cevri ile gönümi sırsın
 Bir gün olur ki ańar acırsın
 Nice kâfir elinde bend oldum
 Bilmezem sen ne dürlü kâfırsın
 Dilümi bağladuñ gözümle bile
 Yüzüñe bilmezem ne sâhırsın
 Beni senden kim ayırsa Hudâ
 Tatlu cânından anı ayırsın
 Gönüm alup yanuñca ‘aqlı dañı
 N’ideyin söylesem de kaķırsın
 Bunda cânı gönülle egleye ben
 Gözüñe hey di gönümi virsin
 Fikrüñi cāna mūnis eyleyeyin
 Guşşañı yār-ı meclis eyleyeyin

VII

atlan ey yâr-ı bî-vefâ atlan
 atlan ey cevr-i pür-cefâ atlan
 Baña itdüklerün senün bir bir
 alur ise ala saña atlan
 Hele sen al gözüm yaşın şimdi
 Saña n'eyler bu mâ-cerâ atlan
 Bu güzellik bu nâz u istiğnâ
 Göresin 'âkıbet n'ide atlan
 Dem-i âhırde bu gedâ senden
 Bu du'âyı ider recâ atlan
 Fikrünü câna mûnis eyleyeyin
 Guşşanı yâr-ı meclis eyleyeyin

(Akar 2011: 190)

KAYNAKÇA

- Açıkgöz, Namık (2017). *Riyâzî, Riyâzü’ş-Şuarâ*. <https://ekitap.ktb.gov.tr/TR-191371/riyazi-riyazus-suaratezkiretus-suara.html>
- Adak, Abdurrahman (2011). “Mevleviliğin XVI. Yüzyıl Gülşeni Şairler Üzerindeki Etkisi: İbrahim Gülşeni, Usûlî ve Za’fî”. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* CXIII/24: 143-155.
- Akar, Betül (2011). *Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi’ndeki R.1965 Numaralı Şiir Mecmuası (90b-176b)’nın Transkripsiyonlu Metni*. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.
- Akkaya, Mehmet (1996). “Divan Şairlerinin Gazellerinde Harf Tercihleri ve Redif Hususu”. *İlmi Araştırmalar* 3: 19-24.
- Akto, Tansel (2016). *Atatürk Kitaplığı Belediye Yazmaları K.000007 Numarada Kayıtlı bir Şiir Mecmû’ası (Transkripsiyonlu Metin-İnceleme)*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi.
- Anbar, Elif Nur (2016). *Milli Kütüphane 06 Hk 3655 Numaralı Mecmua’nın (6-55) Çeviri Yazımı ve İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Atıcı, Fatma (2007). *Usûlî Divânı’nda Cemiyet, İnsan ve Tabiat*. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi.
- Atik-Gürbüz, İncinur (2019). “İBB Atatürk Kitaplığı “K403” Numaralı Mecmuanın MESTAP’a Göre Tasnifi”. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi* 22: 37-110.
- Ayan, Hüseyin (haz.) (2002). *Nesîmî Divânı*. Ankara: TDK Yay.
- Azamat, Nihat (2000). “İbrahim Gülşeni”. *İslam Ansiklopedisi*. C. 21. İstanbul: TDV Yay. 301-304.
- Babacan, İsrail (haz.) (2010). *Tezkire-i Mecâlis-i Şuarâ-yı Rum-Garibî Tezkiresi*. Ankara: Vizyon Yay.

- Baka, Şermin (2014). *Milli Kütüphane yz. A 801 Numaralı Mecmua, (Transkripsiyonlu Metin-İnceleme)*. Yüksek Lisans Tezi. Giresun: Giresun Üniversitesi.
- Bakırcı, Nedim Türkan ve Hüseyin Kürşat (2013). “Tekke ve Zaviyelerin Balkanlar’daki Rolü ve Önemi”. *Türk, Dil-Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi* 1/1: 145-160.
- Barkan, Ömer Lütfi (1942). “İstila Devrinin Kolonizatör Türk Dervişleri ve Zaviyeler”. *Vakıflar Dergisi* II: 279-304.
- Başar, Fahmeddin (1995). “Evrenosoğulları”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. 11. İstanbul: TDV Yay. 539-541.
- Belenkuyu, Bekir (2013). *Topkapı Sarayı Kütüphanesi Revan No: 1972’de Kayıtlı Mecmû’a-i Eş’ar (vr. 80b-160a) (İnceleme-Metin)*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
- Bellibaş, Ahmet (2014). *Milli Kütüphane 06 Hk 319/1 No’lu Şiir Mecmuası*. Yüksek Lisans Tezi. Adıyaman: Adıyaman Üniversitesi.
- Büyükyıldırım, Ayşe (2005). “Usûlî Divanı’nda Tasavvufi Unsurlar”. *Osmanlı Araştırmaları: Journal of Ottoman Studies* 26: 133-146.
- Canım, Rıdvan (haz.) (2000). *Latîfî, Tezkiretü’ş-Şu’arâ ve Tabsiratü’n-Nuzemâ*. Ankara: AKM Yay.
- Ceyhan, Adem (2001-2003). “Usûlî’nin Hadis ve Vecize Tercümelere”. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* XXX: 147-188.
- Çakıcı, Bilal (2008). “Za’fî’nin Vardar Yenicesi Şehrengizi”. *Journal of Turkish Studies/Türklük Bilgisi Araştırmaları (JTS/TÜBA)* 32/I: 169-193.
- Çavuşoğlu, Mehmet ve M. Ali Tanyeri (haz.) (1981). *Hayretî, Divân (Tenskidli Basım)*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.
- Çavuşoğlu, Mehmet (1976). “Hayretî’nin Yenice Şehr-engizi”. *Güneydoğu Avrupa Araştırmaları Dergisi* IV-V: 81-100.
- Çeltik, Halil (2008). *Divan Sahibi Rumeli Şairlerinin Şiir Dünyası*. Ankara: MEB Yay.

- Demir, Hiclal (2001). *Çağlarını Eleştiren Dîvan Şairleri: Hayretî, Usûlî, Hayâlî*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Bilkent Üniversitesi.
- Derin, Fahri Ç. ve Vahid Çabuk (1985). *Hâfız Hüseyin Ayvansarâyî, Mecmua-i Tevârih*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.
- Ekinci, Ramazan (haz.) (2012). *Hâfız Hüseyin Ayvansarâyî, Vefeyât-ı Ayvansarâyî*. İzmir: Tibyan Yay.
- Ekinci, Ramazan (2012). “Osmanlı Kültür Merkezlerinden Vardar Yenicesi ve Tezkirelere Göre Vardar Yenicesi Şairleri”. *Turkish Studies* 7/4: 1663-1679.
- Erkan, Ahmet Serdar (2016). *Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi Haksas Koleksiyonundaki 08802/Hs0753 Numaralı Demirbaş ve T811.21 Yer Numarasına Kayıtlı Mecmu'âtü'l-Eş'âr (1b-249a), İnceleme, Metin*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Yıldırım Bayezid Üniversitesi.
- Ertek Morkoç, Yasemin (2013). “İzmir Milli Kütüphane’de Kayıtlı Bulunan (1467/14) Bir Mecmua-i Eş'âr'ın Düşündürdükleri”. *Turkish Studies* 8/1: 267-297.
- Evliya Çelebi Seyahatnamesi* (1996-2007). İstanbul: YKY.
- Fâizî. *Zübdetül-Eş'âr*. Süleymaniye Kütüphanesi. Şehit Ali Paşa. Nr. 1877. vr. 34a.
- Genç, İlhan (haz.) (2018). *Esrar Dede, Tezkire-i Şuarâ-yı Mevleviyye*. <https://ekitap.ktb.gov.tr/TR-206275/tezkire-i-suara-yi-mevleviyye.html>
- Gölpınarlı, Abdülbaki (2014). *Nesimî, Usulî, Ruhî*. İstanbul: Kapı Yay.
- Gıynaş, Kamil Ali (2017). *Pervâne Bey Mecmuası*. <https://ekitap.ktb.gov.tr/TR-194492/pervane-bey-mecmuasi.html>
- Gül, Meltem (2013). “Usûlî’nin Dilinde Ahengi Sağlayan Unsurlar Üzerine Bir Deneme”. *İDİL* 2/6: 122-157.
- Gülsevin, Gürer (1995). *Usûlî’nin 120 Hadis Tercümesi*. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi Yay.

- Hayat, İlker (2016). *Mecmua-i Eş'âr (AE MNZ 635)*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Kültür Üniversitesi.
- İpekten, Haluk (1986). *Eski Türk Edebiyatı, Edebî Bilgiler - Aruz Ölçüsü*. Erzurum.
- İpekten, Haluk, M. İsen, R. Toparlı, N. Okçu, T. Karabey (1988). *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*. Ankara: KTB Yay.
- İpekten, Haluk, Günay Kut, Mustafa İsen, Hüseyin Ayan, Turgut Karabey (2017). *Sehî Bey Tezkiresi Heşt-Bihîşt*. <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/TR,191370/sehi-beg-hest-bihist.html>
- İsen, Mustafa (1985). “Tezkireler Işığında Divan Edebiyatına Bakışlar I: Osmanlı Kültür Coğrafyasına Bakış”. *V. Milletlerarası Türkoloji Kongresi Bildirileri*. İstanbul: 145-152.
- İsen, Mustafa (1988). “Usûlî’nin Yenice Şehr-engizi”. *Mehmet Kaplan İçin*. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yay. 131-148.
- İsen, Mustafa (1989). “Tezkireler Işığında Divan Edebiyatına Bakışlar I: Divan Şairlerinin Tasavvuf ve Tarikat İlişkileri”. *Millî Eğitim* 84: 21-27.
- İsen, Mustafa (haz.) (1990). *Usûlî Divânı*. Ankara: Akçağ Yay.
- İsen, Mustafa (1991). “Divanlarda Heceyle Yazılmış Şiirler”. *Türk Kültürü Araştırmaları* XXXIX/1-2: 204.
- İsen, Mustafa (1994). *Acıyı Bal Eylemek*. Ankara: Akçağ Yay.
- İsen, Mustafa (haz.) (1994). *Künhü'l-Abbâr'ın Tezkire Kısım*. Ankara: AKM Yay.
- İsen, Mustafa (2009). “Nesimî’nin Rumelili Bir İzleyicisi: Usûlî”. *Varayım Gideyim Urumeli’ne*. İstanbul: Kapı Yay. 167-172.
- İsen, Mustafa (2010). “Divan Şairlerinin Tasavvuf ve Tarikat İlişkileri”. *Tezkireden Biyografiye*. İstanbul: Kapı Yay. 183-192.
- İsen, Mustafa (2013). “Usûlî”. *Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğü*. <http://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/usuli>

- Kaplan, Yunus (2013). “Millî Kütüphane “Yz. A 7521” Numaralı Şiir Mecmuası Üzerine”. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türkiyat Araştırmaları Dergisi* 33: 89-114.
- Kara, Mustafa (1988). “Molla İlâhî’ye Dair”. *Osmanlı Araştırmaları* VII-VIII: 365-392.
- Kara, Mustafa ve Hamid Algar (1988). “Abdullah-ı İlâhî”. *İslam Ansiklopedisi*. C. 1. İstanbul: TDV Yay. 110-112.
- Karagöz, Duygu (2013). *Mecmûa-i Gazeliyat (Millî Kütüphane 06 Hk 319/1) Metin-İnceleme*. Yüksek Lisans Tezi. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi.
- Kavaklıyazı, Ahmet (2010). *Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesindeki 13450 Numaralı Mecmuanın Transkripsiyonlu Metni*. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.
- Kesik, Beyhan (2010). “Use of Idioms in Usûlî Divan”. *International Review of Turkology* III/5: 19-33.
- Kılıç, Filiz (haz.) (2010). *Âşık Çelebi, Meşâ’irü’ş-Şu’arâ (İnceleme-Metin)*. İstanbul: İstanbul Araştırmaları Enstitüsü Yay.
- Kılıç, Ayşegül (2014). *Bir Osmanlı Akıncı Beyi Gazi Evrenos Bey*. İstanbul: İthaki Yay.
- Kılıç, Ümit (2005). “Osmanlı Hâkimiyetinde Yenice-i Vardar Şehri (1520-1556)”. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 5/34: 171-188.
- Kıran, Fatih (2011). *Klasik Türk Şiirine Ait Bir Mecmû’a-i Eş’âr*. Yüksek Lisans Tezi. Niğde: Niğde Üniversitesi.
- Kırlıdökme Mollaoğlu, Ferhan (2005). *Laonikos Chalkokondyles’in Kroniği ve Değerlendirilmesi (V-VII. Bölümler)*. Doktora Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- Kiel, Machiel (1990). “Vidin”. *İslam Ansiklopedisi*. C. 43. İstanbul: TDV Yay. 105-106.
- Kiel, Machiel (1990). “Yenice Vardar (Vardar Yenicesi-Giannitsa)”. *Studies on the Ottoman Architecture of the Balkans*. Hampshire. 300-330.

- Koca, Sümeyye (2014). *Topkapı Sarayı Kütüphanesi Revan No: 1972'de Kayıtlı Mecmû'a-i Eş'âr (vr. 160b-240a), (İnceleme-Metin)*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
- Kocatürk V. Mahir (1963). *Saz Şiiri Antolojisi*. Ankara: Edebiyat Yay.
- Köksal, M. Fatih (haz.) (2017). *Mecma'u'n-Nezâ'ir*. <https://ekitap.ktb.gov.tr/TR-195954/mecmaun-nezair-edirneli-nazmi.html>
- Kuzubaş, Muhammet ve Muhammet Özdemir (2010). "Usûlî'nin Rûzgâr Kasidesi". *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi* 1/1: 113-120.
- Lowry, Heath W. (2009). *Osmanlıların Ayak İzlerinde, Kuzey Yunanistan'da Mukaddes Mekânlar ve Mimarî Eserleri Arayış Yolculukları*. İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi Yay.
- Lowry, Heath W. (2012). *Fourteenth Century Ottoman Realities, In Search of Hâcî-Gâzi Evrenos*. İstanbul: Bahçeşehir University Press.
- Lowry, Heath W. ve İsmail Erünsal (2010). *Yenice Vardarlı Evrenos Hanedanı: Notlar ve Belgeler*. İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi Yay.
- Macit, Muhsin (2012). "Osmanlı Kültür ve Sanatında İbrahim Gülşenî'nin İşlevi". *Bilig* 60: 193-214.
- Mutlu, Merve (2014). *Mecmû'atü'l-Eş'âr Süleymaniye Kütüphanesi, Nuri Arlasez Numara 263 (İnceleme-Metin)*. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya: Sakarya Üniversitesi.
- Ocak, Ahmet Yaşar (1998). *Osmanlı Toplumunda Mülhidler ve Zındıklar*. İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yay.
- Özcan, Abdülkadir (haz.) (1989). *Nevî-zâde Atâî, Hadâîku'l-Hakâik fî Tekmîleti's-Sakâik*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Özcan, Abdülkadir (haz.) (1989). *Şeyhî Mehmed Efendi, Vakâyiü'l-Fudalâ*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Özen, Songül (2016). *Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Bölümü 3424 Numaradaki Mecmû'a-i Kasâ'id (261b-299a Varakları Arası) İnceleme-Metin*. Yüksek Lisans Tezi. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi.

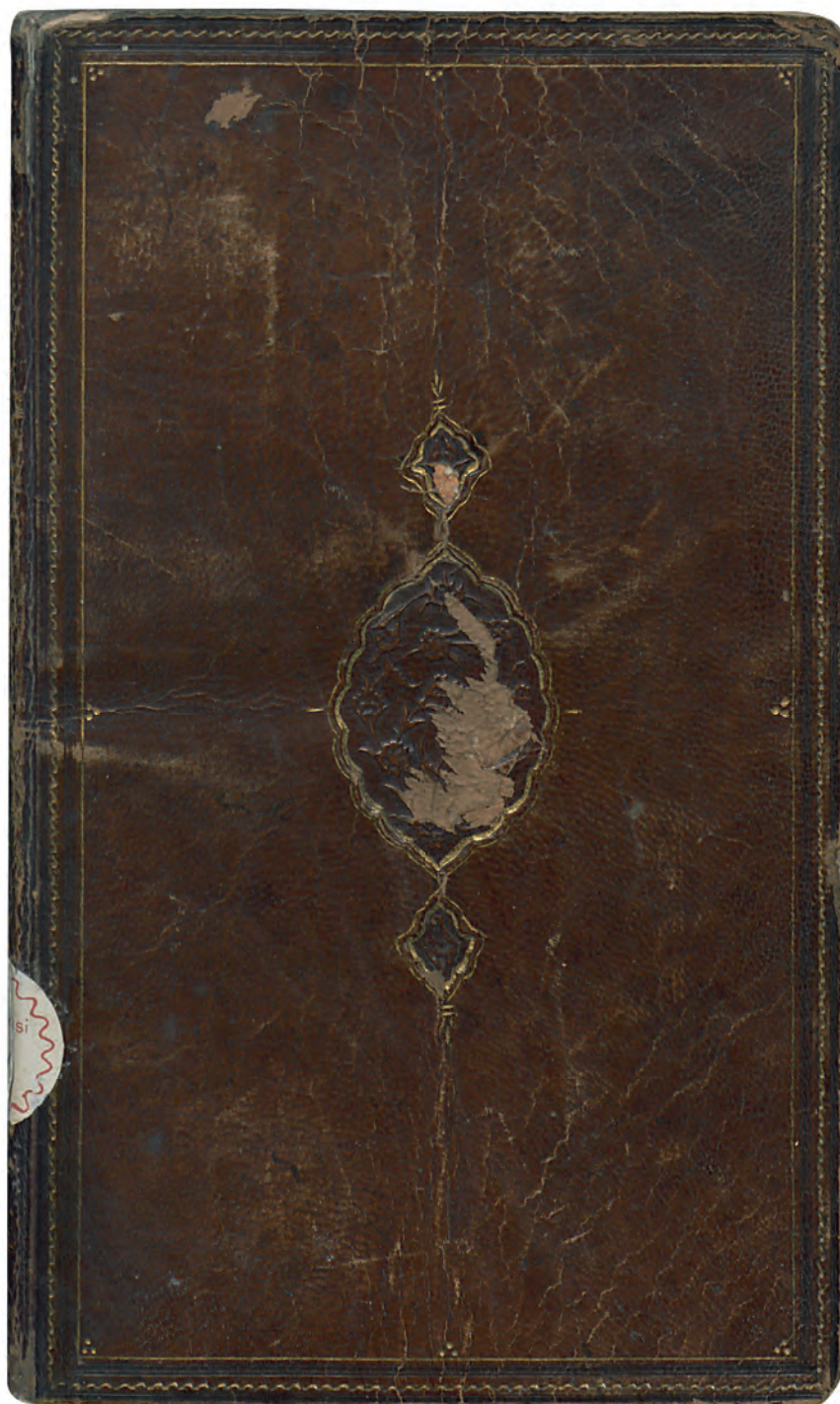
- Özer, İlknur (2012). *Mecmû'a-i Nezâir (vr. 100b - 150a), (H. Hüsnü Paşa 1031) İnceleme - Tenkitli Metin*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
- Öztürk, Uğur (2013). "Tezkire Niteliğinde Bir Şiir Mecmuası". *Turkish Studies* 8/1: 411-428.
- Özyön, Cemal (2013). *Mecmua-i Gazeliyyat, Milli Kütüphane, 06 Hk 319/1 (İnceleme-Çevriyazı)*. Yüksek Lisans Tezi. Nevşehir: Nevşehir Üniversitesi.
- Poyraz, Yakup (2010a). "Uzaktaki Yazmalarımız: İngiltere Ulusal Kütüphanesi'ne Kayıtlı İlk Mesneviler". *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi* 6: 118-132.
- Poyraz, Yakup (2010b). "Uzaktaki Yazmalarımız: İngiltere Ulusal Kütüphanesi'ne İlk Kaydedilmiş Divanlar ve Mecmû'alar". *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi* 3/12: 363-377.
- Sakın, Bertuğ (2014). *Nuruosmaniye Kütüphanesi No: 4967'de Kayıtlı Mecmû'a-i Eş'âr (Vr. 80b-166a), (İnceleme-Tenkitli Metin)*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
- Saraç, M. A. Yekta (haz.) (2016). *Bursalı Mehmet Tahir, Osmanlı Müellifleri*. Ankara: TÜBA Yay.
- Solmaz, Süleyman (haz.) (2005). *Ahdî ve Gülşen-i Şu'arâsı*. Ankara: AKM Yay.
- Sungurhan, Aysun (haz.) (2017). *Beyânî, Tezkiretü's-Şu'arâ*. <https://ekitap.ktb.gov.tr/TR-194495/beyani-tezkiresi-tezkiretus-suara.html>
- Sungurhan, Aysun (haz.) (2017). *Kınalızâde Hasan Çelebi, Tezkiretü's-Şu'arâ*. <https://ekitap.ktb.gov.tr/TR-194494/kinalizade-hasan-celebi-tezkiretus-s-uara.html>
- Şeyh Şuayb Şerafeddin Gülşeni (2001). *İzâhu'l-Merâm fî Meziyyeti'l-Kelâm Yahud Şerhu'n-Noktati ve'l-Kalem*. İstanbul: Divan Yay.
- Tekin, Cumali (2014). *Süleymaniye Kütüphanesi 5790 No'lu Şiir Mecmuası, (İnceleme-Metin-Dizin)*. Yüksek Lisans Tezi. Adıyaman: Adıyaman Üniversitesi.

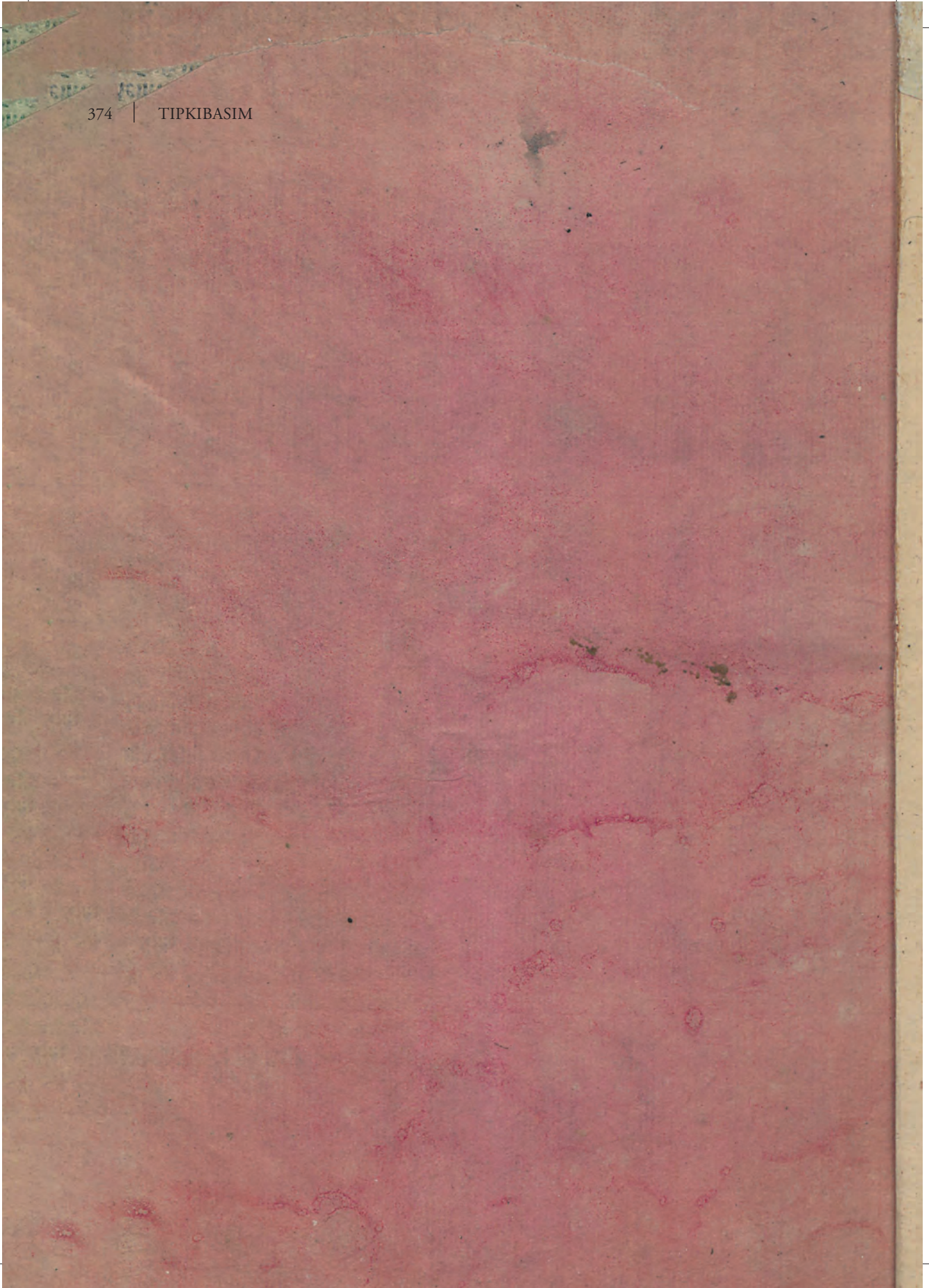
- Tılfarlıoğlu, Musa (2011). *Süleymaniye Kütüphanesi Ali Nihat Tarlan Bölümü 59 Numarada Kayıtlı Mecmû'a-i Eş'âr İsimli Şiir Mecmuası* (71a-140b), (*Çeviriyazılı, Tenkitli Metin*). Yüksek Lisans Tezi. Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi.
- Tunç, Semra ve Ahmet Sevgi (2015). "Livâyî Bey Mecmuası". *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* 34: 313-352.
- Umur, Yasemin (2008). *Reconstructing Yeniceî Vardar: Patronage of the Evrenosoğlu Family*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi.
- Yaşar, Ayşe (1990). *16.Yüzyıl Şairi Usûlî Divanı'nda Dinî ve Tasavvufî Unsurlar*. Yüksek Lisans Tezi. Elazığ: Fırat Üniversitesi.
- Yazar, Sadık (2013). "XVI. Yüzyılda Derlenmiş Bir Musammat Mecmuası". *Turkish Studies* 8/1: 601-650.
- Yazıcı, Tahsin (haz.) (1982). *Muhyî, Menâkıb-ı İbrahim Gülşenî*. Ankara: TTK Yay.
- Yılmaz, Ozan (2008). "Metin Te'sisinde Şiir Mecmualarının Katkısına Bir Örnek: Süleymaniye Kütüphanesi Hacı Mahmud Efendi Koleksiyonu 5214 Numaralı Mecmua ve Muhtevası". *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi* 1: 255-280.
- Zavotçu, Gencay (haz.) (2009). *Rıza Tezkiresi*. İstanbul: Sahhaflar Kitap-sarayı Yay.

TIPKIBASIM

USÛLÎ DÎVÂNI

TSMK, Hazine, Nr. 931

باز بایه کاغذ حمده
التمش بشن

۶۵

۷۵ لا یندر اگر چه کنه دائم وحدت کثرت اعیانی کشف ایلر صفاتم وحدت
 کشف بجایات جمال ایلر کثرت اصداوی نحو ایلر صفاتم وحدت
 کنت کنز کومریدر کنه دائم وحدت در بیضای عیان اتدی صفاتم وحدت
 چون محیط لاجتدر کنه دائم وحدت بی نهایت در طر بورنده صفاتم وحدت

تم الدیوان فی ۹۶۴ هـ
 فی شهر ربیع الاول

خواب خوش نیم کلر چشم که اوش اوسمه
 اولاً بسلده باغ وجود کی بوج
 خوشه همگی آرایش ایدر برج کون
 بودخت کجی انجا کربی برک قودی
 ال‌صور باغی سی اچره معانی لبن
 منبع بر معارف قل اصولی قلبه
 چک بنات قلبی سوز ده که سرت
 صاف قل سینه کی کم غنادن کورینه
 بوشنوب اقدی اجل لشکری سیلاب
 اقدیر کوز یاشنی اوستو که طولا
 قانکی سیره قارر مسکرمه می ناب کبی
 قتی مرثمه انک اوستنه بلباب کبی
 قشری طرح ایله وترکایت اولو الالباب
 که وکک آب حیات اقدیه میزاب
 آهن قلبنه تاثیر ایده میزاب کبی
 دله انوار خدا آیده مقاب کبی

عالم ارواحی سیراتیک عجایب فطر تور
 کچه بولم صورت اعریان دور ویشر و
 ملک اشباحی فکر اتیک غرایب
 عالم معنی یه بفسک و انعام حیدر

بی نهایت بحر دوندی کنه و اتم وحدت
 لاجتهد رنطه کلر کنه و اتم وحدت
 جمع البحرین عرق اتدی صفاتم وحدت
 هر کالائی محیط اولدی صفاتم وحدت

۷۷

قلمدی صبری و لک ارامی گندی جانم
ای دریغ داخی اول ارام جانم کلمه
باشم تو پیری قیامت کلمه یک در لوبلا
آه اول سرفتنه آخر زمانم کلمه
اولدم اوغلان و تو چالدم بویله کلمه
کلمدی جفا پیر لک اول نوجوانم کلمه
پوته جان و دله تیر بلادور مر کلمه
ای اصولی کرچه اول قاشی کانم کلمه

بر پیری قلمدی نینه عاشق دیوانه بنه
ینه بر کینج نهان ایلدی ویرانه بنه
طلعتی خوب و قوشکل و شایل محبوب
لیک حیران ایدر اول طور غریبانه بنه
شول اکی مست و سیکار کوزک فتنه
ایلدی معکف کوشه میانه بنه
دوشدی باران خراباته کوهل مست و خرا
اندی عالمده رسوای بودیوانه بنه
مور لکم سور نو کلمه اصولا قنویه
کم اول ار کوره ویدا سلیمان بنه

صاف قلمکه کوهلی ایسن آب کب
کور نیور نور ازل آیده مهتاب کب
مرکز خاکده سین دایره قلبکده
فلک اطو اینی سیر ایل اسطراب
قور تر و ب جاکنی ظلمات هیولانین
نور ویر عالم خورشید جهانتاب
ایلمر نک سیراب سراب دنیا
کور نیور تشنیه کرچه که سراب کب

برآندی وصلت کونی و کیدی اولی
بر دخی اصولی عجباً اے کورمی

جان و دل اولد عشقه کو یک کد ا
کل ای کوز لدرک بکی و پاوش جی
دو کسون قونخی کیم اولور تیر غمره سی
یوز پیک بنم کی کشک خوبنا جی
ایزی تورین کتور دی صبا ای دل ارم
ایکی کوزک بکی صقین اول توتیا جی
اول سر و خوش حرامه وار ای کوز لرم
عزیمت ایانی توزینه بو باجر جی
پتی جان المیحه قوما دی اصولک
الله که قلدی تیر مرک سقرا جی

آه کم اول بی وفا کندی و فادار اولد
در و وعدن اوز که برکیم بکایار اولد
کل غذا ب ایتمه جیم بجره صالمه بنده که
پاوشا هم سینی سو و سیم که نکار اولد
در و لم نیجه یار لکون یوراکم سینه سی
یاره یاره اولم یجه یاره یارار اولد
بنم بزدن ای کل رعنا که باغ و هرده
خدیب زار دن کلزار برار اولد
بجر یا تور تب غده اصولی در و مند
ای درینا کیم حاندن خبر دار اولد

غدن اولدم می مد و روح روانم کلک
اول کد لکن دخی برینه بو جام کلک

۶۲

طندو طندو شوش ایدرش غمی جلو آکے	بیر کو کل نیر بلا پیکانی فرما کے
کو کلرہ دورنر چکیر آہم اژرو ما کے	سچ کوز اچدر رمزیشم طوفانہ ویردی علی
چی یورکن طشدن وجوش ایلدی دریا کے	قلو باشم سیل اولوپ اقدی یکلمر نیلیم
کوردم صاحب نظر بودیچ بینا کے	خاک پایک کوهرین دنیا یہ ویرنزدتم
واریس بر سرو قد اول قامت بالا کے	راستی الارقسی برده ایغ تویوز
کو یک ای جوری جناب حنّت الماؤا کے	قامتک طوبی لبک کوثر سوزک تاء ^{مین}
اھ کیم ہر جابی سین و ہر جھان ارا کے	اکسک یوق درہ جہ بر بی بدل مجنون
ایکی یوزلو اولمہ ہی چوق سودم دنیا کے	بینہ بر یوز داخو ستر دک بون درو
کا غلد و غنہ کلر اول کل کل ریخا کے	ا بروش چشم اصولی چہ کر یان اولسون

جان و کو کل اکلنچہ سی جانانی کورمی	یار قینہ اولدین اول جانی کورمی
دل ملکنہ حکم ایدیحی سلطان کورمی	قلماع شکایت اکا بجران شمندن
عمر اولوپ اول سرو عا مان کورمی	بو ایلد و کم طول امل راست کلکے
اولولرمی بینی کہ یاران کورمی	چرکن یوزومی اتلری ایزین سورمی

کعبه وصلک حرمیدن دلی مخدوم ایدن
 غم بیا باندہ سرگردان ایدن
 تیغ تحکم و لکھوینی صد چاک ایدن
 بزم غمہ فی کبی نالان ایدن
 کوشہ غمہ اصول بندہ کی تنہا کوپن
 محنت و درد و غم یاران ایدن

دو عالم عدم تسکین ایدر کوزندہ کی باش
 قتی رسم کہ اوکلہ ہم بغیر مدغی باش
 بلا جندیدر ملک و لغارت قلہ ہر دم
 قرا بنودہ کی شہر و ریکین بلا باش
 فراق ایچہ ہلاک اولدم وصالہ ناکہ ابر
 دویجہ کوریکہ قوم کوزم بایشی اولور باش
 قتی طالع کہ باشو ہم دولت قونہ عمر
 وکیلہ ہاشم اوجینہ اولجک ایسک باش
 غم جانانی صفا و ک رہ عشق ایچہ جان
 اصول افرین اولسون کوزنک بولده

کوکل کوردی نیہ اول خوب داتے
 کہ کورن اوک کیدر جاتے
 مکر روح مصور در وجود
 کہ کورنا دم بشردہ بوصفاتے
 بولمز کون کبی شے جھاندہ
 ار رسک ذرہ ذرہ کایاتے
 یوزدن نسیم در نور و زلیہ عید
 صحت ندر شب قدرک براتے
 اصولی و جھیدر اول نور پاکک
 بور و صم راحتی جانم جیاتے

۷۷

کیه لم ارقیه برکنه شالی
 قلند مشرب اولای دل جھانج
 یوزکده بکلر وکه بکزه درلر
 اولیک ایشکده باشم اول
 ایانک طراغین دنیا یه ویز
 جهانده یوریا لم لایا بل
 کتورمه یوزده صاقین قیل وقل
 کوزنر جنبه اچنده بلال
 محکم ایتک باری سقل
 اوصولیک اودر مال وصال

ددرلر کجه کویکده بوکون قان اولد
 یوده قالمز ایشیر کوی حراوه برکون
 جان ویرن وصلت جانانه ایشیر درلر
 یار اولاک یوز و موزه کلم باقمه دیو
 بو اصولی اینک طراغنه قول اولوش
 عاشق واریس پیرینه قوبان اولد
 راه عشق اچره شوکم خاکله کیان
 حدند که هلم ایشیر آسان اولد
 نیه کویکلورک بکزی زعفران اولد
 ملک عشق اچره نیه باشه سلطان

مبتدا مبتدای درد بی درمان ایدن سنه
 جوریل جوریل هر دم بلا سبیلین کتوروب شمه
 بی دول و بی صبر و بی سامان ایده سنه
 خانه صبرم کبی ویران ایدن سنه

نار آیم او دلره یاقرد و دیوانه	کورسم اول نور پاک کعبه ده دیدار
جنگ کوسروی تجری تحها الاهی	عکس خسار کله ای کل چشمه چشمک
تا اولو ابصار مهر یوزدن کوره دیدار	حسک زاتی هیران اچره برشان کور
دوید شول حیران اولان بو تکیه کور	بیخود اولندار صولای بوجلسده قیج
کر کور رسک خواجهم الدغم جهان باران	سود سود اهل غوغا در آنک بیهوش
عارف اولان بیجه صایر منکر انکار	سیر ماهم یوخش اوار سکدن چوکار
چکمکل فر وار اصلو کسک خواران	کل کتورمه کسک عالمده بارمتان

اصنام مکن انیمه بیت المقدس	تصویر غیره قلم محل قلب اقدسی
بهر حیفه یه کمیل ایدیه بوفس کرک	پرواز ایدرمی عالم علویه مرغ ریح
یا پامشیدی دانی بو طاق مهر	چاییدی یاره خانه دل بانی قضا
پرواخت قلمشیدی دخی خرج آطله	اداره دیدم عشقه حیات کن کفان
اتیش محیط قلم غم سانه بر خسته	روز از لده عشقکی جانده درج اید
نفس نیک انفسک اولورسم انفس	آیات حق صنیة افاقده ادور
کم یوقی اوبکی سک دخی عالمده کسک	کسمه غنائیک نظرنی اصولیدن

۲۱

کوکمل راه مشقده ایقده قالدی سلطانم
ایا غوکه یوزا و رماغه الی ایرمز اصولک
ایده که کاه کوزا و جیلده ایرقدن مر جبار
کوزل باچون اولسون قواشیکده خدا

دوتم و شمشیرله یار صممش سین بنه
بر و فاسز میره و ناهرد میل ایردیو
ای درینا یار کین انخیا صممش سین بنه
طالب هر قبه بازار صممش سین بنه
بزم غده اغلیو شب یزد و کردون کیم
عاشق دیدار کم هر حلقه کوکل ویرزم
عاشق دیوانه یم پیچ نیلده کم بلرم
بن اصولیم که طور دم خدمته بغلیوب
شمع کپی سن کلداو نیا صممش سین بنه
پاکباز عشق ایکن مردار صممش سین بنه
مست عشقم سن دانی شیار صممش سین بنه
سن طریق عشقده ییگاه صممش سین بنه

کوزلر مدن قدو لجوسنی ارماع ایله
کاشن دنیا یه کرا و چاغسه بقردا
قالو یا شومی نیه اول سروارماع ایله
قوشجه جانم جانب کو یوکه اوچماغ ایله
طوردلده حسن انواری تجلی کوسر و
شکر الله کم مکل مقصوده ایردک قنات
کوی دلبرده اصول اولای و بولدی جانا
حمد الله اولدین یرینی اوچماغ ایله

اولوبن دانه حسیله کتاج ادم دوش
اوینوب یلر ده عرض اتدی خدایه پی جان
اصولی عشق تحفیک دلیلی شوق و لذت
که مهر کند و نوریدرینه کند ویم برهانی

عاقل ایسکای کوکل نادانه ویرمه کوکلکی
بی وفایر یولانه ترک ایله جان و تنه
قدر کی بلنردلی افعلا نه ویرمه کوکلکی
حق صحبت بلین یاران ویرمه کوکلکی
کوکولریم یوز که صاقین اینام سوزنه
اصلی یوقدر کم حکیم یالانه ویرمه کوکلکی
کشتن فردوسه کل ای قبل قدس نفس
هر یوزه کوان کل خدانه ویرمه کوکلکی
خلقی اولمان کوزل صا صورت دیوار
ای اصول برتن بی جان ویرمه کوکلکی

بولشاسی سکه کاشکی ای بی وفایر
صلوب دریای تجرانه بزی یاد اتمک زخم
ویا خود چونکه بولشدق بیج اولمان خدایا
کوز اولسه جاجا کوکلر کی بشدن چشم
بولیکد اولمیا سیدق سکه اشتیابار
نه غم باد فنا بیلر یله وارسه تن خاک
دو نیجه یوز کی کورسم سنا ای مه تقابار
چود وشدک بولیکه کردا به اقت کور کور
بجد الله هکله کتمز بشدن بو هوا بار
چده برکون آه اتم کنه اتم خطا قدم
جهانه طپلوا اولسون کوکل بو باجر ابار
سوجم عفو ایلیوب قاشقاعی مصطفای

کمال حجت ریاضتدن پراوله روضه سعد
اصول کی کمیته شیرازہ التمه بکشتن

کوکل عبرت کوزین اچوپ کوزت بوسه پشیمان
تاشا ایلہ اشیا دہ حال منع یزدان
بھانہ سیرہ کلمش سین تاشا کاہک اولمشدر
زمینک باغی ورا سمانک قهر وایوان
شمنشہ دو عالم کسکچون زیت اولمشدر
بوکون بوکت تختانی یلہ شول طانی قوتانی
نہ زینا قهر اولور قهر و جودک سچ تصور ی
کوزل کلجی در بار درہک سود و سودا
اکریل حوادثدن خراب اولمر نہ بیانی
کوکل کیم طور سینا و تجلی معدنیدر بو
اگر تعجیل ایدوپ دست اجل دیر نرسہ دکانی
ہزاران بور سینانک کم اولور بوندہ عجبانی
عزم طاعت عشقہ قدم قلماز لیسک باب
نجات استر سک امواج بلادن پیرہ تسلیم اول
وار لمر کوندہ پیک کترہ اور رسک پیرہ شیبانی
ارش برکامل انسانہ کینہی حفری مرشد قل
کہ چکر کشتی نوحہ کر ندر خوف و طوفانی
ار زمین کعبہ مقصود راہین جاہلہ اول
بو طما طبیعتہ ار رسک آب حیوان
ادیسک اچیا طایلی عجز دہرک آندن
قولا غورایتمہ کند و کہ صیقین غول بیابانی
علی کچی حقیقت مالک اولدک ملک باللہ
کہ رستم زبون ایلر بوزاک غدر و دستانی
تنزل ساک راہہ حقیقتہ تر قیدر
صدک قوق لا حول لہ بازوی شیطان
کمال قابل اولمر ماہ نو بولمر نہ نصیحتانی

جان ویره آنس عسکی پیش او لش دلد
 کربصا غنیمت بوی زلف غیر بارک
 سویلم جان سرفی ای کامل انسا میگو
 کورما و زراوه عرض اتمه کم دیدارک
 سوز کوه در اچمه هر نادانه و نامک حسین
 یتیمک بلغمیره جیح ایلیم کفزارک
 شول شراب دلکش دن کوریک مخفیده
 دو میسوجا صفتین فاش ایلیم اسرارک
 کرمقامت اصولدن بیانک وایسه
 پرده کشف ایلیم سیر اندر بزه ادوارک
 چکمه ای خرطبع دنیا و دنیا تنگین
 کل سبک روح آدم اول ارکدن انذارک
 خاک اچره سیلوب انا ریم ویرد وطن
 موراکن برید بشلواژ در اندک مارک
 ای اصول صفتکده پهلوان اول غم نیم
 عشق اپی جنباری سینی الله او کاره کارک

یوزک متن کلام الله سوزک ایات ربانی
 جالکده عیان اولمش کمال صنع یزدانی
 چک کفندن اولمش شیده صوفی
 حقیقت کافر مطلق در یوق دینی ایانی
 ایزی توری کی کل انجا هر کورمدی هرگز
 کرن پپ چین و ماچینی کورن ملک صفای
 بجای نورینه طورک وجود و مکدی یار
 کلیم الله موساک نه بهکشد نذر جان
 رخ زردینی ایل درد اولانک ایل درده
 او کلن یاره کی کوروب دیش بر اهل حکمت کم
 انی بی درد اولانک بلغمیره خور غصه
 بود درک یوقدر اولمکن اوکزک دانی درما

بنی اور کہ درده او غلام بجا بوسید و اشخ
 یورک تشو خوش اید و تو بارسین دید و طوفان
 صبا که خاک او لور سم بن این تونده اول
 سر کوبینه بریا که جگر جان بریکا کوکل
 بو یاد آلوده چون یوقدر کوکل اکلنجه بیاید
 دکن برمی عشق کد هارت بولسوانا مطب

اگر بریمتک واریه لطف ایت بر دعا ایل
 یا یلسون جل دنیا به کوکل بر با جوا ایل
 یوری وار طیر اغوی جان کوزینه توتیا
 بنی کل ای اجل باند لطف ایت بریکا ایل
 سک کوبینه واری دل اوز وکی آشنا
 اصول شمرین او قوعا شقانه برصدان

اچلمه عاشق کوکلی بهار بوستان اچره
 مقام عشقه بر دم قرار ایتمز دل را بهد
 نیمه مجنون نیمه واقع بشه بر قصه کلدیم
 دکان اچره کوپوسن دانی پاک دهر صرا
 نتم بر سکه شک کوزل یوقدر بو عالم

که زیر ابل عادت در خین او لور خراچره
 مکان ایل بی و و تمر مکانی لامکان اچره
 اکلسون تا ابد قلسون کوکل دور زمان
 دیدی بونک کی کوهر بولنمایه دوکان
 اصول کسی هم عشق بولنمایه جهان اچره

که تجلی اتمک استرسک کوکل انوار کے
 غرق ایدر انواره ای روح مصور عالم

کل کو تور بر دم را دن پرده دیدار کے
 ظاہر تنگ نفس آینه رخسار کے

ذوق وصلی داتدم بلیم ولی تیغ ملک
 پاره پاره ایلدی تن جانم تیغ عشق
 درد دلم لالم بجد بشوم خوشد ر بنم
 لشکر غم یقیدی دل ممکن اصول یار سر
 خوش خدای روح در لذت بشمار جانم
 خار غم شدن کرد دست اوریز دانه
 درد سر ویر طیب اقدام ایدر در غم
 قدر غم بوق عالمی عرض ایلمیم جانانم

اکلنم بود لول کو کلم بر یله خانه ده
 کعبه کو یکده در انجق صفای جانک
 دار فرقه قوی کندی دل و جانم بن
 سیراید و بهر جای خود روشن قلوس کن
 عشق اودینه یاندی سر تاپا کو کل پروانه
 کور یک حسک تجلی بین نجم و سیون کل
 کل یورک کورسه اصول شوقدن جنون اولر
 کوند زین کو یکده اولور کچه پروانه ده
 کو کلم اکلنم نه مسجد ده نه خود میانه ده
 ای درینیا لکن قالدیم بو محنت خانه ده
 پادشاه اوغزه یه بر کون و برانه ده
 حالی ای پروانه وار او شمع یانه یانه ده
 شعله و شمع طسمی وار پروانه ده
 حالت ار تر نو بهار اولم و دیوانه ده

الهی عاشقی ملک جهان باوش ایلم
 سجد و ایستاد به دل تو کسون زهد و تقوا
 که بنی بن کدای خاک راه مصطفی ایلم
 چو بولک قشنگی کچش غار که مصطفی ایلم

۵۸

سوز اچم کون و سکاندن بزه جرو و بجان
 یوسنی چور زندانن مهرالنه سلطان ایل
 جهانندن کچک استر سک خوریل قوچن استر
 کوکلده اوچن استر سک اول تنکی جان
 کلک استر سک میدان اچ قانکی قان قان
 عاشق معشوق نور معشوق عشق بلنور
 یارک جهانی کوردک ایغنه یوزک سورد
 اصل بیرامه ایروک وارجا کنی قربان
 عشق او دینه دونه دونه جکوک بریان
 درد اوله درمان بولور درده درمان
 یوسنی چور زندانن مهرالنه سلطان ایل

اول شدن سنی او کرین جلاشی کورال
 سک تکلدر جسم و جان سکاچ ایدر
 هرکشی بو عالی بلور کیمی طوغر کیمی اولور
 کوز لردن اولوبن کها کوکلده کیرن
 مکیسه دولت ویر و کیمینه جرو و
 جهان خلق کیدر کلور میچ کیموب دورا
 کوکلده جلدن یکم هم افند مسین هم یکم
 بر قولنه لغت ویروب در کفدن سون
 اصل ایدر اسکم سندن ایمان و قوت

کلشن کو کیدر اکلیج دل نالانه
 یا غمندی جان و دل رحی قوام تالک
 دایم اوچن خوش کلور مرغ لطیف الحانه
 ایش اور و عشق سلطان حو خانانه
 الدی اطرافنی دریای ملامت شو یلم
 یادقنده ایشا داخی کلیمز یا نه

آه ای بد مهر اولدر که بزی خود ایله
 اولدورم یارین بکون بخت دیر
 آه وواه ایلرکن اول مهر کج کوردم
 آه آتش بار در کوکلر یوزینه راه ایدن
 زاهد ایش باش وار ز قور و هووی
 دولت سرعده اصول موخت کجده در
 یکمه بودنیاده او کما شدر دنیایم

ای بکس قویله فخر ایلن عریان دده
 تاج و تخت عالم باش اکن سلطان دده
 وسعت کلی بولوب انکار هر خاک
 قویغنه قویموب دریا اولان عان
 اشناییم و حق قلم داشت و صفت
 در بحر موخت دریای بی پایان دده
 اولمشیک جملله آب حیات نطقدن
 نفیس ده فیض روح اندک بزه طایف
 عالمک ویرانه سین علمیه معور ایلدک
 افین ای کنت کزک کومر نیه کاندک
 قاف قرآن معنی سین قلبنده تحریر ایلوب
 حکمت نظر ایچره بیوردی اصولی راسخ
 حقه باطل اراسین فوق ایدن فوقا
 حقه الله سین دلیل اول که بی برهان دده

بری کل کوزنی آج عالمک سیران ایله
 خلقه رحمت یغورین صابج کوهلی غایب
 دوم سوزاج شارکن خبر لوسوله یارکن
 شول برانجه اسرار کن بزی کنه حیران ایله

وقت آیامنده باری کورسم گاه
ملکن اولمکم ای تو زیم یوزم سورم
شول قوا بختم کپی او یخویه وار کورلم
شکر غن سگایت ایندوم کیمیه
اتر وک کو کیده یاران قدیم در بنم
کو چه نمونده داخته یاتوش عرب
عتره سی برتری سپک جان ضرور کلم

شول کوکل اکلنجی سی دلدارم کورسم گاه
باری شول سیر اندوکی یولکار کورسم گاه
طلعت یاری دو شمه باری کورسم
دو تیل شول کوزل حوا نحاری کورسم گاه
اکلنور و بو کوکل انلاری کورسم
حالی صورسم دل پیکار کورسم گاه
ای اصول باری شول باراری کورسم

بره بو عشته اکلنکه بریار او
زیم استر یک کت ایشم وار او
بل کپی لیم و بر طه قار ایلیم
کوندرین بیلیم بیلیم ایشون غی
چونکه یار اولدک ایلو قو کولک سلطان

یار بک بک بولنور یار و وفادار او
حاصلی حق دلی کو کلم کپی بیکار او
اوده بر سر و بودار او
کچی لر صبحه دکن درد بیلیدار او
غم و کل غم جهان طیلو اغیار او

نیچه یل بیلیم هوای زلف خبر سایلم

عمر می آفرینم و یردم قود سودا یلم

هر نه یوزون کوزله دیداردن محوش
جان یوزنیه پرده پنداری روشن
ای اصولی لطفی قهر ایچره قلمش نغین
نور صبحی ظلمت شامه هم اغوش

یوزانی نام بزدن شول شه خوبانه عشق
که یعنی مصطفایه اول کوزل سلطان عشق
یانوپ یاقل صورتده کول کوینگلر سوجیه
بوین پروانه دن اول شیمه یاندیانه
دویاز ایللی خارینه دیسوزار اقلر قل
بلالو بلبلدن اول کل خندان عشق
سوزین شیطان ملعونک قبول ایدواشکن
بخی رود و ایدن اول مظهر رحانه
جبارک الدین اوپوپ ایتقارینه یوزک
ایشکی اقلرینه یعنی کم یارانه عشق
حرم یاده واررکن اگر وادی حیرته
یوز اوپوسینه چاکه سیمک چاواشیر
بولور سک جبریتی وآله وحیرانه
یوز اوپوسینه چاکه سیمک چاواشیر
صورسه بزقولین سید احمد دیوانه
کوزاچوب صورت رحانه صفا خوش نظر
سجودایت بزون اول صوفی و شیطان
اگردی بر کعبه بر کون جان عزیزدن
بجوایت بزقولین سید احمد دیوانه
اصول دور و منک جانی صورانه
عجب بی یار و بی امدم یا تور مخت بوجانه

۵۶

دوغرین دونین پیریدن	بنم پریم چون محمد علیدر
سکد حسی جانلر ده صفادر	حقیقت پیرلی آل عبادر
دوغرین نیه دونین پیریدن	بنم شام شهید کربلادر
محمد باقره باقر بو جانم	زین العابدین در کوه کلد جانم
دوغرین نیه دونین پیریدن	جعفر صادق در دینم ایامدر
رافعی در حق علی موسی الرضادر	کاظم بزه بر نعمتد رخدادر
دوغرین نیه دونین پیریدن	محبوز تعیمه قالو بلدان
عسکری دوشمنه تیغ تصادر	نقی همدان امام پیشوادر
دوغرین نیه دونین پیریدن	محمد مهدی خود سرخدادر
ارنلره جان و دلدن قول اولدم	اصولی هم حق چو سنه کلدیم
دوغرین نیه دونین پیریدن	پیر لراشیکنده بن حق بولدیم

قانه قانه قاینی بی دلر وک نوشین المین	جام لعلکد رجهان و جانده هوش المین
شوکل جان اولو لالایی بی هوش المین	ای بی حایین یراقلدن لباعرض ایدوب
هجا بروملر عهد و پیمانن فراموش المین	کله سهر بجز یله پانه خاک اولک کل

یا نوم کل شغقتم قوم بنی فرقتم
 نیمه قولو که سلطانم قارم قوه یره قائم
 آمو ایدر بوسونم درو یاکو نیسون اوزم
 تور قرین بوسر تلم سنده اولور سین بنده
 دینه در بو نیم جانم سنده اولور سین
 قان اغلسون ایکی کوزم سنده اولور سین

پیریک یولی چون حق یولیدر
 مؤمنک ازلدن قولیدر
 سرون کچمش بو یولده سرور
 ییخه پیک باش حقوب بنم مدنی یول
 ارنگرک ریح جانم مر احمد
 پرورک اشیکی چونکه قبلدر
 پیریک غمی چون طغریولاد
 استینی طغریوحه الا در
 کوکلنده چرک اولن بودن یولور
 پیری اولمیلر یارین یرینور
 بنم کوکلم بردیوانه دلیدر
 دونمین نیه دونین پیرمدن
 دونمین نیه دونین پیرمدن
 منکر لالاندن کلسه سر
 شدن کرو اولور سم نه غدر
 دونمین نیه دونین پیرمدن
 حق انکله هر نفسده بلا در
 دونمین نیه دونین پیرمدن
 حکم صغی پیردون کورینور
 دونمین نیه دونین پیرمدن
 جان و دلدن ایلر وک قولیدر

۵۵

دل و جان بی حال اولد نمکدن پایال اولد
چون اکلنک محال اولد کیده لم باری شهر کن
طپک غیره پنا عیشش اشمیز دون کون عیش
سنی سو مک کن عیش کیده لم باری شهر کن
دل آلور سا عیشس جاده ماهریش
و فاسر کا فیشش کیده لم باری شهر کن
اصولید کوکل الدک دونون یلره چاکد
چونیری فرقه سالد کیده لم باری شهر کن

بزه قیاقا بقی قورمین سنی قورمین
تشی حکرم یقان قورمیشنی قورمین
بھی کوز ترک حافی عاشقک دینی ایان
یولکد ویرمین جان قورمیشنی قورمین
توک اتم جان و جھان یقک ویران اتک
بوی غریب تو دکن قورمیشنی قورمین
بری عشق او دینه صلا در دیل سر کردان
الکد کوکلی آلان قورمیشنی قورمین
اولوم یلدری اسم نه عمر اکنینی بصر
اجل شکر بصر نه قورمیشنی قورمین
نجه یل یل کبی یلم عشق یولنده طراح اولم
مکرا جل کله اولم قورمیشنی قورمین
اصول ایرلم سندن بهج تن ایرلرمی جان
یغی چخا علم بدن قورمیشنی قورمین

اکد و عجم عشق شارسنده اولویسن بنده اولین
ارامزه وقت دوسترسنده اولویسن بنده اولورین
کلکم قیم بوجان یاز قدر کرکحل قان
کیمسه قالمز نامه سنده اولویسن بنده اولورین

بوراه بلا ساکنه یار او یکنه سن
 سن اهل دلک اوله مسین کلب حقیر
 قهر اژدرنگ کامنه دستک صونه سز
 جسمو کی بلا طاشیله یقو او سکر
 اولمز نسک اصولی کی کرداله و حیران
 در داهلنه سن یار و وفادار او یکنه سن
 چون صبح دکن در دله بیدار او یکنه سن
 کنجینه اسراره طبکار او یکنه سن
 یچاغه کوکل یکنی معار او یکنه سن
 بو یکنه ده بل واقف اسرار او یکنه سن

داغ اولور دلدن کجی لوله تابدن
 دوشد عشق جریک کردانه خلک
 قشکر طاقین اکر یادت مسجد ده امانا
 خار غده جان ویرن بیطوره ای لاله رخ
 صوصانی مشرب اولوپ لبه اغری داد
 او دنیبر باشده سنسر مهر عالم تابدن
 دونه دونه کند زین قور تار یکر داندن
 قبله حق ای منم یوز دوند ره محرابدن
 یار شر اولکشفن برک کل سر ایدن
 منع ایدر میدی اصولی شراب نابدن

ننگدن کوکلم اکلم دم اولمز کم یورک یانم
 صفاده غیر لوله سن بلاله لراچره قالم بن
 بو سور کم دیدر ایتدر کوز لوده و فایقدر
 بودر ده کس قلمر کیده لم بار شکر کدن
 اولم کیدر بودر کدن کیده لم بار شکر کدن
 عینک قدر ایتدر کیده لم بار شکر کدن

۵۲

در دگ که سنی بکیمین حق اولنج
اولدر مدین ای قوی یاقده کورسن
دلخسته اصولی نه پستر غم
جانسر قویوب ای سرور واقین

دو تشدی پوخ فانوسی شرار نار آمدن
مرادم شمی اوینمید و بخت سیاهمدن
قواجم او نیادی درینغا خوابدن بر دم
اگر چه او یومرنگ کیجه لاه و واهمدن
اسیر مدرین انی اولدورین یارین بر کون
تیر اولنج بودرک افندم پادشاهمدن
مغیلان غم دلبر صفا در مرده حق چون
بشوم کتسه یوزم دوند رزم قیلکاهمدن
طلوع ایترنه ستارده اصولکوب طالع
یویدر او دلره یانسه ملکادر دو واهمدن

راز شقی مقلسون دیدار فردا استین
کوی یاری بکلسون فردوس اعلا استین
دورخ سوزان بجران اچوه یان برچیه
ای اوزنیه جنت الما واده ما واه استین
سیر معنی ارزوایدن قوسون تن ملکنه
یعنی اور که عالم دوشسون عاشا
طلعت ترک کدورتدن جلا و یوبکه
ایک صافی ایلد ای نور تجلا استین
اهل در داول اهل در داول اهل درد
ای اصولیدن سوال اید و تسللا استین

غمغن اور کہ کو کلمہ برد آغی لمسون
 دوشدم اول بدکیشن ایر ومانلرد
 قوی عقل و صبر و جان وقت دایرینه
 خار غدن ناله قلمه کی صقین ای غنبد
 قل اصولی سیاست عشق بازارنج کم
 کوشه تحت تیر کیم به یار لمسون
 دوزخ جبرائیل کافر کرفتار لمسون
 کیمسه بن بی دل کبی غرتده ناچار لمسون
 باد اهلدن کل رعنا بی برادر لمسون
 کسرو صلاک متاعینه خیدار لمسون

بنم سرو قبا پوشم قو خاک اولسون یوکده
 تاشا ایتکه کو کلمه حیم سکنی مردم
 کو کل سیر بهار ایلد من کیم باغ اچره
 نجم شرح ایلسون دلر بو کوزلو کور مدک
 بهار حسن کور و به جھان وار کلمشین
 دلوم بن بنم روحم ریشتر کیم پیراهن
 بنم ایکی کوزم اچد ایکی یرون ایکی رزن
 کوز و مه خار و خنجر در جا کسر کل و سون
 اتسی صقله سن انی یاوز کوزدن یاوز
 دلو دیوانه اولمش سین اصول و وار

قویوب بنی ای سرور وان قنده کیدرسن
 ای سرور وان کوجیه کیم چشمندن ارلرک
 پامال سپاه غم اولن دلتره رحم آید
 قورجی سی بو آه و فغان قنده کیدرسن
 بغلر یوکی اشک روان قنده کیدرسن
 صبر ایلد ایا شاه جھان قنده کیدرسن

۵۲

ایانک پیر غنی تو کوزوم تویتا
اصولیدن سکا هر دمه بک بک جبا

دو نیجه تاجا لوکی کورم دولکلو باشکون
دخی برکون کچوپ کوری سلامین و بیدر کتگی

ای کوکل انسانک کس اسکی نسن
مرده در جنبیت او متی برش ایجا
صوفیا اینه کی صافی ایتدک سپدن
واریوری او مده در اکتششی بوطن
معرفت کجیلر تورتر جانکی افلاکدن

حاجه حق انیس اول عدلت ایلم سپدن
مملات عالمه قاشمه مرد پاکسک
مردو چتون صفا یوزینی کور مرین اگر
کیسه بولما د فلکده شتد رغدن
ملک دنیایی اصول المله فلسفه

چون انک واکر برود مدرنه یلورسین
یورک سوینی دوکشین بظالم نیم نچون
جهنم اودینه یانم فلان نابن و فلانچون
بلالیرینه قوشو بو برنام و نش نچون
ویرر رایگان جانینی کنج شایک نچون

آای نفس اتش خونه یارسین جها نچون
یدوکل یارم اکلر طلب تنورینه دوشو
دیختم ایلیو با خلقه فلانسی فلان
بلورسین شهرت اقدر دل و حاید قلعه
اصول دینی دنیا بیتین صماکه بیج عاقل

اچو کویلی بر طبقه دلیله یار ائسویب
کرک اندیشه باینده نیمه یوز یک کلید

حق جالک کشین باد صرر و صقلسون
خاک پایک کوهرین یا وز نظر دین صقلسون
کرچه بغا و کورک کوزوم او یخو یولکین
اول ایکی سحر آسب سحر دن
رحلت اتدی در دیم دار فادان جان
شول مبارک حکمی تاب سفرون
خاک پایک تو تیا سنه دکم شاید کوزم
استرم اول کوهری نور بصر و صقلسون
ایتمسون هرگز مبارک خاطر و که غم خطور
حق تعالی جان پاکو کی خطرون صقلسون
کوهر کیدانه جسمو که جانم در صد
در بهمن خدایر به کوردن صقلسون
غره دن کافور کوزی یا لک پیخ اتمیشین
حق او بدستی اصول شور و شردن

کدورت کورسون هرگز جالک پشعا اولسون
مهمیشه یارک الله و نکهدارک خدا اولسون
ایمانک طراغین یا وز نظر دین صقلسون الله
سکا بدخواه اولندارک شهنیه یک بلا
دیش سن کم ما بر سوز ده جان ویرک کوا
قی شیرین بیوشین سوز و که جان فدا
مناساع اول شود نیاده وفا قیل کیم سیک
بها و جور و خسترنه اولور سه بجا
کوزومک شکیل اولور افسه غم دکل هر
نهایت بو کوکل مصرنه سلطان مصطفی

۵۷

بو یورگون جوش ایدن طوفانم عشق اولسون ^{درین}
 باشدن ایانم کلام الله در جیمک و ^ل
 سنی کوز تلوشای سن صف صف دور دیوانه ^ل
 بر سلا میله بنی اکمادک اتابن قو لک
 کرچه ایق توز یوز او پوپ مبارک الدین
 خشمه او یلدن برو گند گوند اولد کول
 عشق چو کاینه عاشق کیشین طویش
 بیر لرو کول کورتور یاد ایانت کینجه
 روبه دنیا ی ایچمه اعتباره الله

بیورمشن ایگده کلوب کتر عبید اولسون
 بوسن و بوجال لیکوز تلوشای سن ^ل
 ایانک کوهرن کرکوهر مقصود کمر ^ل
 قول اولماین غم عشقه ولا شیشای اولمش ^ل
 بن اسکلی قولی اترمدک عمر مزید اولسون
 یولکده جان و باش ترکی او یاپیش ^ل
 بودریای حوادنده وجودم نابدید
 کرک بغداد شهرنده جنید بایزید اولسون

یوراکم غنچ و ش خار غمک طپلمو قاندر
بکا اکلش حنبت نه باغ و بهار اولسون
اورر جور و خطا طاشین بکا اول سنگدل
کرک ششیه و لده هزاران انک ر
نمکنن کرچه خاک اولدی شکایت قلمر شام
نم لازم کم مبارک خاطره بزون غبار
اکرچه سایه و ش قالدیم ایقده بی قرار اوم
جهان دور و چنه دوسون سروقد کمالیه
اکوصو کسیدر هر دل ایا غمک توزنه مایل
کور یکجک قامک سروین نجم صبر و قرار
قوا ولسون ای یکانی کل لطاقدن رخت
اصولکسی تابیل اولمشده هزار

ای دل و جان ملکی ظلیل ویران ایلین
وی بجایتی چکو پیاختی ره قان ایلین
شاد و خرم سیرایدو اغیار لیم هر گوشه
غم بو جاغده بنی کریان و نالان ایلین
سرو کچی ششیر اول ای پر لیده باش خوش
سایه و شرافتاده سین خاکیده یک
کینج غده بی دل و بی تار ترک اندک
ای دوزینه برینجه نادانی یاران ایلین
کوهر نایاب قشش سین در یکدانه
قطره قطره کوز لرم یاشینی عمان ایلین
بن دینی سایه و ش خاکیده یک ایش
اوج غتده سی سر حیل جویان ایلین
عید و سلمه جان ویر چو قدر اصولیدر
جانیک ذوقله یوکدد سر بان
خوانته ال صومنه زهر مار در ای کندو
بوسا فرخانده دهر اچره سمان ایلین

۵۱

راهک اوزره کردورم انجمنه سلطانم بجا
 بیکه نیارنیم صبا بن خاک پا دن یورنور
 ای اهل عشقه مانع اولیم طعن رقیب
 بکلمک جایز دور مور سیمان یولون
 حضرت مولایه وار رسک قوامان
 بغلیسر فارخوس دریای غمان یولون

صبا ویردینه تازه خبر لکلور آمدن
 دوشوب حاکم مدلتده تیور دل کج محنتده
 کوکلده تاب و جانده تب دورم منتظر تا
 ایشتم کوجم کچه کوندر غازیله نیارید
 امیدم وارم ای روحم سماکین بودنیا
 شهیدک نور اینر قبرینه در لولیک بن
 کوکل در بیا موجیر که کوزون جوش اید
 نینه جانیه حیات ایرد نسیم نوبهار بدن
 او ماهم اوج رفعتده نه پروا آه و زار بدن
 او شاهیم کم ویه یارب نیم بو انتظار بدن
 دوشبک عشق در دینیه اوسندم کار بدن
 اولورم بر دم ایولسم دل امید وار بدن
 اولورسم بو حرارتله چقر اولورنر بدن
 اهل آب حشرت کم اقدایم بکار بدن

بنم غم چونکه یارمدا قویار اغیاره یار او
 الفکر کپی سینده چکلسون قامتک شکی
 قیر مزلامه کپی قتلوسیم چاک چاک اولون
 بنی جوریله یوغ ایتیم قیر کند و وار او
 افندی بودل مشاقه سدن یار کار
 سکا بوداغ پنجام قوباری اشکار

جانم روشن اولیم مهرنج جانانه دن
 کوریم کون پرتوین کوز سر طغیدر آینه دن
 اومیدن فکرمیدن بواخور کو کل
 آدمیک طشره آت کند وکی بوغ خاوم
 لطف طبعی یوقدر ادر اکر فقدر بے
 جاهل بد کوهر یکد زخفدر دانه دن
 ای خراباقی صتین طشکرخی اطفال شهر
 کیم عشق او دینم پرین صیتون جبرئیل
 فاش ایدوب جان جوهرن سرده کنورل
 بر بو شمع یا بنجی پروانه یوز پروانه دن
 دین و دل و یرک رواورسن بیت چشم
 فاش ایدوب جان جوهرن سرده کنورل
 سور دیلورن کافی شرک دیوتجا دن
 دامنه دو نیمه دنیا تک که بوم شومدر
 بر عجایب کنج پیداکد بودیرانه دن
 او مریم یا زلیله دیوانکه خط خط
 سور دیلورن کافی شرک دیوتجا دن
 نیجه شانه شکار اتمش کچر بولانه دن
 ای اصولی رف اولوردر لر قلم دیوانه دن

استمه زاهد دن ای عشق جانایوللین
 تکر کیچون صورمه هر نادانه عرفان بوللین
 تاحریم کویکی ایتما یه نا محرم طواف
 کسدی آبودیده خونی بیابان یوللین
 بلیم یارب کچکی یوسک قندن کله
 سیله ورک ویده یعقوب کفان بوللین
 عشقند سوز و حالت دله زیراشو
 کوترن پروانه شمع شبتان یوللین

یزید نقش مرده که دوشنرم کوکل درده
 بو یک سروینم ایرمال سکا ال صلیو الخ
 صلوب بوسن زیبا پوشیده غوغا
 سکا ای ماه تابنده کینور هر کشی
 قتی خیرت کر کرده تو شکم دکه نامرده
 جالک دوشنم کرا صقین یوز ویرم
 بو کون نواله سین اصولیک نیاسین
 یکت سین دکه نامرده طلبکار اولم سلطان
 اولور اولم یلیده کل هوا دار اولم سلطان
 قول اتک جلدینیا طمعکار اولم سلطان
 صقین ناکاه بر بنده کرفتار اولم سلطان
 چیدن غیری بر فردو وفادار اولم سلطان
 یزید بلبل زاده دلازار اولم سلطان
 کوزلر یادشایی جاکار اولم سلطان

جان و دلدن یار کم ای یار سندن دوشنرم
 مدعیلر دار دینا ده بنی منصور وار
 آستاک قبله کامندن یوزم دوشنرم
 شدیمی دیدیم بللی انجی بلاغی شکم
 اینک پیرا حقون بو کون پیک کره کر
 مؤمنم کرا حقون کتاب حکم
 بن اصولیم اگر پیک کره کشته
 تیغ محکم یور کم یار سندن دوشنرم
 بو غندن ایتلر بردار سندن
 هم کن احمد مختار سندن دوشنرم
 نازلدن ایتشم اقرار سندن دوشنرم
 باشی یار اریه اغیار سندن دوشنرم
 بعد این لازم دکل کرا سندن دوشنرم
 ینم دینده بودر کفار سندن دوشنرم

عشق او دندن شمع کپی دمدی یاشم نیم
آه کم او کمدی بزمده کی یاشم نیم
زهر قهر بلم فلک طاسین طو لولوا چکه
بنم محنتده بولمادی ایقد اشم نیم
کنج غده یار جام کو کلک اکچیه
درو و محنت یولداشم غدر قند اشم نیم
بن اولوب خاک اولچی ارباب شو تک منه
کاسه اولرسه عیدر صونق یاشم نیم
نعت دنیا یه تقادم اصولی اوللی
کنج محنت مسکنم درو و بلاشم نیم

بی فکر کو کلر کراه و ناله بنیاد ایلم
دو شر عالم حرارت بر فواید ایلم
چیرندن اوندر و ن کند و عقلم کیدر
ای پیکر اگر ناکه سنی یاد ایلم
لنکر صبرم الندی بیر در تن دور تین
باوا اهلک بلایا بجرنده بر باد ایلم
خاک جسم لوزه دن ویران اولور بابی
دلده کی کوه بلادن یریر او یاد ایلم
آد و صفا ترک ایدور سو عاشق اولس نیم
بوججان اچره کو کل بن دا بر باد ایلم
بوفانک چونکه ایر لمقدرا فر عادت
باری اول کند و می بجرانده مقاد ایلم
اطلس دهر و جو و کون کپی اولسون طراد
ای اصول یار شر بر طرز ایجا د ایلم

یر شمر نساکه کل اغیار یله یاد اولسه نظام
کل باغ جانین سمدم خارا و لیه نظام

ذره سین اظهار اید رسم عالمی با تو
 شنو نقد چشمه اب و دلدۀ تا بم وار بنم
 سیدی بحری قطره عینم الم کوز لرم
 غرق ایدر عالمکد ایکی جسام وار بنم
 کوزا و جیل بقدی دلدۀ بزمی دل غمزه کا
 بنم اچلد اصولی فتح با بم وار بنم

هیچ دوشتری بن اسیر در دبی در مانم
 غیر لر فتنه بندک حاکم کیس اولم
 دست اوره دامنکد ای کل سنگ هر خار
 غنچه و شش قانر یو دم بیکس نالا اولم
 سن عویم وصلکی عرض ایدیه سین نامم
 غم بیا بانده بن محروم و سرگردا اولم
 شربت وصلک سنگ هری حلاوت نوشه
 حسرتیله بن یرا قلدن بقوب حیران
 وصل دورنده بوکون یرامه ایدو کشتا
 ای اصولی بن کدا وارم مکر قربان اولم

کندم اما قالدی قاپوکده دل و جانم بنم
 جان و دلدن توکم دوتلو سلطانم بنم
 عقل صبر و جان و دل قاپوکده قالد و دستم
 غم و کل در و غمکدر چونکه یار نام بنم
 سندن ایدویم و کالومی اعلام نمکده
 قنده ایسک ایر شرساکه بواقفانم بنم
 چونکه سوکک دلدۀ ایما غدر او لورسم دانه
 او مرهم کم کتمیه سیندن ایجانم بنم
 داغ عشق او پر و جرات راحت اندی
 عاقبت بود و اصول اولدی در بانم

اتش عشقه پروانه صفت دوشلم
یار دیدارینه قرشو نیلم یا قلم
طولوطو لوصونه لم جام شراب عشقی
بواصولی نیه واکه وشیدا قلم

صورتک اینه نور خدا رسودکم
طلعتک انوار ذات مصطفی رسودکم
یوکه ایشا رقما غنه جویدر جهان
اینگ طراغنه جانلر فدا رسودکم
کوکلمه را بکده غم یکم غذای رحد
کعبه کو بکده جان ویریک صفا رسودکم
عشق دریا سنده باشند نلر کید وکنه
سویکم ممکن دکل چوق باجو رسودکم
اینگ طراغنه هر طاش ادم باشد
کویک هر کوششی بر کبدا رسودکم
سین ترسای قیوب غیری دل ورن
کافر عشق اولدا اولدر سک غدا رسودکم
عمرک اینده بر کربا کلوب سودم دوم
کویک ایشی دایم خطا رسودکم
یا کلوب سودم دیدم لطف اید و اولدر
کم قو ک ایشی خطا شاهک عطا رسودکم
لطف اید و با نجنسو سوکدم اصولیه
می نه سوکما خسته جان اولد عا رسودکم

بر مصور نور در بر اقام وار بنم
بر حلیل القدر بر عالی حساب بنم
اولودم ارباب دولت چره قدرم
کم ایشی انکرینه انتساب بنم

۹۵۸

دیرمشن که شد نگر و جور ایلیم یں
 بیاریانده لر ز جور ایدو اعلیم بے
 کل یوز کل شنه قوشو کلر جان حرن
 بنی اینک یرینه بغلم کم یری دکل
 شیر خوانور در رکک بلای سیلورم
 ادق کپی طغرا و اولان قوتلر و کلک قاشنه
 یوکلکه جانی روان ایلیم شیشین
 قدر کنی بلمنه خرج ایتمه سورک کوهرن
 کلور اول یار فراقیلر قوز یری دیش
 دیدک سوزی همان ایتمه نئم بکلنم
 کوز کوره آرده قان ایتمه نئم بکلنم
 باغ عیشومی خزان ایتمه نئم بکلنم
 بر قولی عالمه حسان ایتمه نئم بکلنم
 بکا اول یری بیان ایتمه نئم بکلنم
 دست جور یله کمان ایتمه نئم بکلنم
 کرم ایت بو یکه کمان ایتمه نئم بکلنم
 یوق یره بونجه زیان ایتمه نئم بکلنم
 کل اصولی یلا ایتمه نئم بکلنم

بروکل جان کوزنی عشقه بنیا قلم
 ماگه یوز کوسره اوصا تجلی قدیم
 طوطی ناطقی هند عد مدن چوقوب
 چونکه مردار درر ماونی کند و فر
 تاتعلق بوله سر رشته توحیده دل
 یار دیدارنی هر شیده تماشا قلم
 کوکل آینه سی صاف و مجلا قلم
 نیم مزات تجلاید کویا قلم
 جمله دن ال یوسلیم یمن و بی قلم
 اکی لکدن کیم لم واحد و کیت قلم

نولدی چمیک اعلیٰ دید کلر بنه یاش دوکر
 هیچ سرزمی عاشق اولام کجبت کرانه
 نیجه سی انکار ایدر سین عشقه ای عاشق
 نولدی کوکلک ایل دیدیکه اولدی دانی کم
 واریکن بودیده پراشک و جان مضلم
 عشقه خود شاهد عادل نیزنج و سقیم

ساقیا شول می قتال کتور نوش ایدلم
 قلم چک و چایله بر جوش و خوش
 بهدنا طقیه منطق طیر او قده لم
 چاک اید و جائه ساگو و عریان اوللم
 مسلم فقر و فنا ککنه شهباز و پله
 کسر اید و نفسی و جان ملکنی فتح الیلم
 قتی عاقل کنور انجی ایا پیر یغان
 براکی کون غم آیمی وراموش ایدلم
 نیجه بروا عطلک افسانه نی کوش ایدلم
 ببلی لال قلوب طوطی خاموش اید
 شوقله شاهد و مقصود و راعوش
 نیجه بر نفس مرک کنبه اوش اوش
 بزوانی نامری سام و سیا ووش
 الم عتین اصولیک و بی هوش

یاشی سیل روان ایتیم بنم بکجکرم
 کوز و مک جوی کن رنده کک سر و کت
 سدن ایر و اولتی عالمه شو قم دولیور
 اشخی آه و فغان ایتیم بنم بکجکرم
 دیده دن آنی روان ایتیم بنم بکجکرم
 بنی رسوای بجهان ایتیم بنم بکجکرم

۴۷

نیه بحر طریقه پر برنج وصاله ایرمدی پیچیم
 بر او کذا غلم کولم یقین اولک ایمان اولم
 کوکل کوینه وارنسه کوزم یوزینی کورس
 کوکه ایرمادین افغانم عکله حقیدین جانم
 اصولی کندی اول نام ایرشدی کوکل آتم
 همان درد اولدی اکلیجم مدو غندن کشت
 بخیدم نلیم یلم مدو غندن هلاک اولدم
 بکابر مریم ایرنسه مدو غندن هلاک
 ارش دولقو سلطانم مدو غندن هلاک
 بکابر چاره الله مدو غندن هلاک

یرانلر اجل کلدین کوز و مرطراق دولدین
 دو کلوب حشر شیله بو و مرطولو باشیله
 قه طراق دو شمدین تن قفسی او شمدین
 دینه کیسیه قالور باشه خود یازما کلور
 برنجایب دوران بخت جلک عالم حیران فی
 اصول ترک اتدی وارین قودی اهل زارین
 فلک بزور اوج المدین هله بر دم سوردم
 اهل قلوبا شیله هله بر دم سوردم لم
 نفس قوشی بو شمدین هله بر دم سوردم
 او شمدی الله یور هله بر دم سوردم لم
 بوده بر خوش سیران انجی هله بر دم سوردم
 کم پنجه اوله یارین هله بر دم سوردم لم

کوکلکه دوشدی غلب غلب هوای دخی لم
 دیار یاردن باد صبا فیردی جبر
 کیم کوز و کلک چشمه سارندن اتر یا شیله دم
 یا اضمندن ناکهان برق درخشان اوردم

آرزوی وصل جانان اولیایه بنیم
 دارم بقیاده بی بردار ایدر لیسه اگر
 یا آلتی بودل چاره سه بر دیده ویر
 چشمی کل بعیر که محبت ایلیم کم
 پرتو نور جلاله بجا بر شوق ویر
 بنده کی کج قناعت غنی قل کم وایم
 جوهر عشق که دارم نقد صرف ایلیم
 صدق نیست ویر که بود دنیا دین
 آج اصولش نیم عین الیقیندن دده
 بر نظر کورسم یوزین یکی جهان بهیم
 دولت دیدار سر باغ جهان بهیم
 کم رضا کی کوزلیم ارتق بیانه بهیم
 کند و نقصانم کور و عیب فلان
 یو که اشیاء ایدم جان جهان بهیم
 کنج غلته یتیم میر زمانه بهیم
 بود کان کونده سود و زمانه بهیم
 مکر نه الدیلم کذب و یلان بهیم
 سنگ وطنی ترک اتم و هم جهان بهیم

کوکل اکلنه سی کندی مدو غدن هلاک ایدم
 نه بر کسی کارم وارنه الله اختیارم وار
 اگر کوینه وارمسم ایزی پوز کورسم
 بی ادم بجران بود و یوقی بردمان
 ال عالم نمده عالمده همان بن بنده نمده
 اول آفتاب بیتری ترک اتدی مدو غدن
 بر بر ساعت قرارم مدو غدن هلاک
 وصاله بر کون ابرمسم مدو غدن
 پنجه دیون بوکا اسنا مدو غدن
 کوکل غده کوزم غده مدو غدن هلاک

۲۶

کزالم شام قونیایی بد الله دیسی دے
 برگ ایل یاری یولداشی کوزمه حال کلا
 کل وارلم طوی یولی بریره دیسه لم
 قوبو و فاسه دینه بی کل غربته کده لم
 اقدوب کوز لردن یشی کل غربته
 بونده نیکر سن اصل کل غربته کده لم

شویک بکرتن لباسن چاک ایدو عریانم
 باطمه مخفی اولان معانی در لرین
 ایل یوب جان عزیز چاهستین خلان
 درس ایدیم اسمای کلیدن ملایکه صفنه
 چون غراب مقرور طلسم کن کنان
 رحلت ایتسه جانم را بنیه طغوز و قیدیر
 اعلی طبیب جان و دل عالمده در دوا کن
 نامه عالم ده خط چکدم وجودم نامنه
 ار نرسه بولنه سینن عشق کور
 ای اصل و وصل ایندایمک نیم صدم کل
 بوکدورت جسمی محو ایدو سر سر جانم
 عالمه ایشار ایدو برجرمی پایان اولم
 بو وجودم مهر نه یوسف کی سلطان
 کرقویوب اوصا حیوانیتی ان
 باری یکدر شدیدن اول کج اچون بران
 بو مسافر خانه غنچ نهجه مهمان اولم
 حاشه الله کم وارم بن طلب در مان
 بیریدر کرد قمر عشاقده عنوان
 کوردوشوب باو فادون حاکم کی
 باکله بد کر وارم شول عید اچون قریان

آب کپی غلسون چشم تو هر کلامسون
 جانی یکسین قنوسین در ده ای کوکلم
 ای کوکل دیوانسین ترک ایله سن جاوتی
 سکیه غشقه کبرای ابدال دل تو کعبه
 چون فائدی قبا ی عمری دست حل
 کرد لر سک غدن آزاد او که سیر بو غن
 اسک دولدن دوشین خاک کوره سکنون
 بونکی قونبکی ترک ایلیون ششک

انا کل باغ اقلاتک جهمانده نش اول
 دویه مرسین نار مجرانه کرکسه این اول
 سکه یا شمر قبا عریان بی پر این اول
 هی یان دیوانه سنداخی جهمایت دن
 ای کفن خسته عریان کل پر این اول
 ای کوکل صدر زبان ولال پنجو سمن
 ای شه دوران کرک دراکر بجهن
 اکر دن اولغه سنی ایت احو سمن

کوکل کچ اولر موادن کل غربه کده لم
 قیالم باشنه جان یا شمر بوانو قانه
 عمو که چان کو درین طلس اغولر یور
 یور که دو قندی اوق در دم اوکش چیم
 خم طپلمو جانده ننده حضور قالمی
 دینجه کور دم فرقی حالم یاتو در دم

اوچور قوشی بو یوادن کل غربه کده لم
 در داودنه یانه یانه کل غربه کده لم
 برو فاسری ندسین کل غربه کده لم
 بیری بونده اسر کر یوق کل غربه کده
 کوکلر اکلمه بونده کل غربه کده لم
 چکمز زبونختی کل غربه کده لم کل

۴۵

عشق شهنشه مست اهلک سلف نلغ
سند بنی ناموس بی عار اولمجه بلک
جان یدر مک بریرار یولداشته معقول اولد
چق غم دلدار له یار اولمجه بلک
بلع دربارک اصلو بحر عفان اولد
سوز لرک لولو شهوار اولمجه بلک

ای بو یک طوبی وفاک استانک سلسل
ایک طیر اغنم جانم قد اقام سلسل
ای وکون جلمک کرسکه تحسین او قور
بارک الله ذی جمال حسن حسن جمیل
قامکده احسن تقویم برهان صبح
صورک الله نور آیتنه روشن دلیل
دیده دن جوش الیوب سوح اورسه ام کلیم
ان دحی قد غلت فی القلب من نار
جانی ترک ایلمجهانی اکه بو شهر عشق در
قائینه بونده عاودت ردیت ویر قیل
بود باط کهنه ده سالک نچ قلس قرار
کعبه مقصود ی نهان الیوب کوسته دی
مایل اولور سکره طوطی و انجاسه کلان
دوست
کیر کوکل قافیه غنقای حقایق قل شکار
ای اصول دام تویر دریدر قال قیل
لاغ ضمه بسوزی الجنس الی الجنس جمیل
ایا اخی خانه تاریک انکله روشن اول

تیرمه ریایله ای دل سراسر روزن اول

ایر شماسون وصالک عید نم دل ای جان
 کلتا جانک کما کتا حسن و مجتدر
 اشیک ده اگر سیک عالم اولمسه قیامت
 قوما دی رونقن ای کل بهارستان و بون
 بجدانه صفا بولک بجا کعبه سین کوردک
 اصولی کرچه فرقه ده یک زخم مغیاب

قوللردن در دیوبن چاکری یاد ایلدک
 بنشیدک کوکلی یایدک نیه رحم ایلدک
 خیره کبروک کویا بر بنده ازاد ایلدک
 اخی خلیم حق بلور بر کعبه بنیاد ایلدک
 در دیر اولمش تیور دم کلک ای جان عالم
 لطف اید و بر اولمشک روحین نیشاد
 وزع جانن کوکل برجه حاصل کلدک
 یو هواده خرم عمر و کی بر باد ایلدک
 غم سیابان مقام اندک بکای عشق
 بو اصولی غیب وادیه ارشاد

حالمی عاشق زار اولمچیم بلدک
 خار غده بن بلا لوبلک چکد کلرین
 درومی در ده گرفتار اولمچیم بلدک
 صبحدک در دیم بیدار اولمچیم بلدک
 غمزه دن لشکر چکوپ شهر ولایت یقینی
 عشق اولمچیم ای دل شوق و ذوقی دیک
 سنده بر سر و هوار اولمچیم بلدک
 بو کوکل تحشده خونکار اولمچیم بلدک
 حالت منصوری بر دار اولمچیم بلدک

در

حاصلی محبوب برده کون کبی ممتاز اولوب
ای کوکل صبر و قرار اولور چی رآه شفته
عشق دن ذوق ایلیوب بر لذت الماع این
مسکن کج قدیم اولمانه کوکل خانه سے
قدر لب با شک کوکه ابرسون در سیک ای کوکل
منطقه کن کریان اسک معاشق اولور
انجم اولسه خوبه اول باهتاب اولن کرک
بر نفسه عاشقک ایشی شتاب اولن
دونه دونه خم تنور نده کباب اولن
دایا سنگ حوادثله خواب اولن
شوق یوزک ایقلرده تراب اولن
ای اصولی هر کلامک بر کتاب اولن

باغ شادیدر دله ای نیدغم باغک سنگ
داغ دردی بودرونک کو صنی کا صید
کستان کوی دبرون ایرلمه ای یاشم
قورتلوب خاکی قفسدن ایر شرسک کو نینه
خوش یودر سین زهر قهر لاله بار جان
اویر بر ختم چوانین سینه دایا سنگ
خوش دو برای دل کلنک حخته دایا سنگ
کم بوکلارا بجره لازم کلدار مانعک
اولدر رای مرغ دل عالمده اچامعک
ای اصولی چکیمه برکم ایاغک سنگ

کوزک آیدنینه ای دل که کله ی ماه تابا
ایر شمر چو که اول ماهه ندر بوخه نای دل
هلاک اولمشدک غدن یلم کله ی چاک
الک آلوپ سنی کوکه یقفر فر خود بو انا

چو کده خور و زار یدم ایتیم دیو اولولاد
بون بدنامی خلق اچره بونا میل نیا ایتک
نه سحر اندک نه خوش طلد و دک وار پادشاهیم
ینه برسوز که کند و که اصولی غلام اندک

یوق یره کلک بکون بیزلم غوغا ایلک
واریم اولدر که بیری مدارا ایلک
ظلم اوروک جفا شایق دک کو کلک
خیره کردک بر خواب اباد اچا
بر نفس چقر غم عشق کو کلدن دوستم
صا که اول سودای قلمده سویدا ایلک
اولدی صان سر چه سرای اچنده بر شاهیم
چونکه چشمده خیالک خیلنه جا ایلک
ای کوزم نوری و کو کلکم سروری شکر کم
که کوزنده جا و که کو کلکم ما و ایلک
عید وصل ایریکه جانو کی قربان ایتدین
قصد قلک کو کل اولمر قنا ایلک
صوکی هر یکه اقمه ای نهال سرو کم
بواصولیک کوزی یاشه دریا ایلک

کوزل اولان بکبکی عالمی خراب اولن کرک
بی نظیر و بی بدل بر افتاب اولن کرک
بلری ایجای عیسی دن ضرر کشف ایدوب
خسته جانم هر سوزی شافی جواب
بی کنه عاشق اولدر مکج تیر غمره
هر خطا کم اشلیم عین صواب اولن کرک
مرد یاره کم ایرشه روی موبدن اثر
لهراغی مسک و صوبی انک کلاب

سر هم

نه ایشم وار بنم تقوایله ز بهدیلله ای زاهد

اصولی یم نیم بی کار لقدرن اوز که یکدم

کوزم پشی طشدی نیه همت ایکه همت ایکه
 چوشدی دلی کوکل چوشدی دریا لره دوشدی
 چشده رجزمه باشلر سیل اولد کوز دکی یاشلر
 یروغاسر کوکلم اددونون ییره چاکه
 طر و یولینه وارلر حق دیدارنی کورلر
 هی یدیلر قوکلر برلر حاضر و غایب اولان
 ایرلدم یاردن اصولی مدد دلی اولدم دلی

دوشدم بلا دکنیر نیه همت ایکه همت ایکه
 غم دکنیری باشدن اشدی همت ایکه
 انکینه منالدم یوکلر اشر همت ایکه همت
 کوکل مختوره قالد همت ایکه همت ایکه
 هی مدد کر چک ازلر همت ایکه همت
 چاغ و غم کر چک ازلر همت ایکه همت
 هی کر چک محمد علی همت ایکه همت

سلامت اول نیم روحم که بن خاکه سلام
 ایرشدی خسته جانومه سلامدن ستمار
 جوابه قادر اولمادم که عقلم کندی حالته
 دیا مکدن چقان سوز لر بکر کوثر شرابیر
 پایردک کوکلنی خلکک قور دکن قشم لریر

ینه بو سجن دنیای بکا دار السلام اکت
 همیشه شاد اول شایم غریبی شاد کام
 بود کلو اکلام البختی که بر خوشجه کلام اکت
 که بر جریک جانومی نیه مست مدام اکت
 قیامت قاتمکه چون نیم روحم قیامت

یوز چوردار فادون جسمه بقه جان بق
 و شیر کپکلی ای حیوان یتربانه بق
 عارف اول بر ذره ده یوز یک م تابانی
 قطره نابیرا چنده حبش عانه بق
 کراولوالا بصاریک لوح وجود که بوگون
 مانی وار شکی کو نقش بخارستان بق
 المی استرک اگر در حقایق دن جبر
 شول کو کله موج اوران دریایانی
 وجه پاکله حق اظهار کمال ایلکوب
 خور بقه مرغ پوشه صقین ای حشمت
 عشق چو کاینه شغلر بشین طوب ایش
 هر کدای حفر کورده شخصه درویشانه بق
 ای اصولی مردیک سندان بومیدانه بق

دیار غریبه دوشدم بو یاد الموده یارم بق
 بنی غم خاک راتوی مدد برنگارم بق
 بوماکلده اوستوسه کورمدر اغلیان ای حق
 اولورسم نارنجرا اکن ارتق بر نیازم بق
 بلالکش اوکسوزم دردیم خنده رقرنداشم
 غیل غصه دن ارتق دانی خویش قنارم بق
 بکوم زیبا جمالو که کوکلدن عشقم عاشق
 کرک اولدر کرک در کسوارم اختیارم بق
 همیشه سایه کپی پایو که دوشمک و کولم
 بخیم سنسرای سرور و انم هیچ قوارم بق
 بنی بر کورم ای بلی غرامم غیر لاله تک
 بشو حی کاسه مجنون کپی صلی انکسارم بق
 بکولم

۱۹۲

نقد عری فوج ایدم دیردم متاع صلکه
ای دیغا اریه دوشردی بجران ایرلی
یقدی ویران ایلدی کوز لوره کوکلم شنه
کورین تیر کونده اولسون بویله ویران ایرلی
ایلیو بشمع شبتان ده جدا پو واره وار
اودلره یقداک اصولی بی اوده یان ایرلی

سیه سبلدرک چنی کوکل مرغینه اغ اجات
بجه جاق تره مسکین عجب مشکل ذراع اجات
اچلسون کوکلک ای فارغ یوسرین بیر باغ ایل
بوکلشنده نیم دایم نصیم درد و داغ اجات
فنا اقلیمه عرناک اولورسه یوله چوقم چک
دوخیجه ای کوکل زراع کو تور منزل اوزاع اجات
دیشین تلخ عیش اولسون غم و غصم سیون ایم
اخذی سته جانومه نیم اول باغ و باغ اجات
اولورکن تازه جان بولدم که کوربت شیش
اصولی رودندی کوردانی پچاره صاع اجات

هرکیک بختلایین یوسف کسنانی یوق
کوکل برمهراکسیدرم انک سلطان یوق
حاله کافراندی رحم و سن رحم امک
بو بلیمدی عهد مزادینی یوق ایمانی یوق
حان الدی غم دل پچارک فریاد کم
عرض حال ایماکه اول شاه جهان چای یوق
عشق بازارن میل اتم وصال دلبره
برمتلع وصل کوردکی کاکک مجرانی یوق
بردمیش روز و صلت ای اصولی لمک
اه کم فرقت شیشک حدی و پایانی یوق

بر فقیر ز کیم غنا ز وار غنا دن کیم نبی
اتدی مستقی اکی عالمده استغنا عشق
قصدا یدیکجک کعبه منصوده کوی وحدت
بر قدیده ایر شرپای جهان پیمای عشق
ای اصولی حادثات اطفالی یریر یو کوش
وارسیه کردی ملت شهرنیه رسوائی

بینه دل اینه سینگ غباری وار اینتی
سگسته خاطر و یک انگاری وار اینتی
زمانه فومننه قور قورم که آتش اوره
دئان اهنک اود لو شاری وار اینتی
تمده ذره قدر قالمدی حیات اثری
همان بوسته و یک آه وزاری وار اینتی
اصولی بالی با در بود هر پر ز کس
کلنده خاری و کنجند ماری وار اینتی

خاطر جمعین اتدی پریشان ایرلق
ایرلق ایتدی بکا دنیای زندان ایرلق
نیت که عاشقده چنت جمال یار اولور
ایرلقدر اهل درده نار سوزان ایرلق
ای نیچه دری صد فدن آیر و قلدی یتیم
ای نیچه کوز یاشین اتدی بحر عان ایرلق
آیر و بجان بوسنن قورده کجندن ایک
سکه اندو کین بکای بیر کفان ایرلق
بانغ عیشوم خوان اتدی سحوم قهر لم
ای یوزی کل قاتمی سرو فرامان ایرلق
نوبهارم بوره کم طشندن انچدن برککن
شول خوان یرپانچی کپی اتدی لرزان ایرلق

اعم

درد و محنت بملک اولک اصولی چو نکم
شمه دین مکره طبیبک دانه در مانته تو

چون قیامت ازی ازله قامت بالای عشق
یریرین قوی پی صدای بی الا علی عشق
پرخه کیردی چرخ و انبیا دوش بر کز دل سبک
چونکه چالندی ازل بنده بر دم نای عشق
دل تحت فیمین روحی دمنده بان بولور
سور اسرافیل و شقلسه صدای عشق
بینه صالده سایه سین دولت مگاباشم
بینه قلدی کوکلمک تافین تعام عشق
سیدن لشکر چوپ قالدرداشدن علم
یا آغی بن بر آوج طراغ سندن مدد
بینه طولدی هر طرفه عالم ایچره مای و
پای اقدامیل بل بشته وار لک کوه درد
در دیش در مان عشق در ده در مان ایمان
خاک جسم ذره ذره قصه کیردی شوقدن
وار در عالمده هر ورته برغنی حاصل
قطره ده دریای ذرات پویه مهر عالم
کعبه تجانه دن فوق ایلمنه وجهی وار
اقدی کلدی اوستمه جوش الیوب در بانی عشق
وایسه کیردی ملات شهره رسوائی عشق
قطع اولن قوت بازو یلم صحرای عشق
درد در در مان دیش بود ده بود در مان عشق
چون تجلی ایکده مهر جهان ارای عشق
لیک سوره عالمینه صفی معنائی عشق
سیر ایدر کردیده عرفان اچه دانای عشق
دوست دیدارین کور مرید چو نای عشق

بر آوج طراغ قالدیم میان آب و آتش شده
 چهار یکون یقراط سماک برج بارو
 اگر مشتاق دیدارک جان کور می یارین
 در لدم شور عشق کدن حیات جاودا لدم
 بن اول شمع جهان سوزم چراغ عالم افروزم
 کر آمم اولمه یاشم غراب ایگر دنیای
 سیند عود و شش بقیدی یوراکم عشق ^{دلن} اودی
 اصول و حد عشق کمال اعتدالندن

اریک صوبی بغم یورکده اولکد قان
 شرار نار آهم کم ایدنوی نربانی آتش
 بر آه اید که سوزندن طول باغ جان
 مکر چشمه جاندر در و نمدن یثان آتش
 سوزم سوزندن اولمشدر دماغه زبانه
 یاشم اولمه آمدمن طول اردیج
 نفس اورد قی فیض ایدر جهان بوی جان
 نه غرق اندی جهان صونه خود قلدی زبانه

بر بو بازار جهانک قورود کانه یوسف
 اولکیریل قنادن چو خراب لعل کاد
 دور و لور چون قورود قورلی طومار
 اولیمز نوکله ششون ابلدن مانع
 چونکه مماننه بر لقمه یک زهر ویر
 بو جهان بکلرینک اهل کماله دایم

چنبره خننه و کبند کردانته یوسف
 کبند چرخه و قهر یله ایوانته یوسف
 دهر سلطانرینک دفرود دیوانته یوسف
 مایله هوینه و لشکر و سلطانه یوسف
 فلک کاک چینی نه و خوانته یوسف
 قوری سیننه و اتدوکی حسانته یوسف

سیره واردم دون سر کو یکده خواب کشن
 عارف قلم بن کدادن کم نهایت دیه لر
 سید اولور سپنچ شاهین عشقه نیسون
 ای فنا بارای چره جان ویره دور آیین
 طایر دم عشقه افواقدی حوائدی بن
 ای اصولن قراطیرا قدن ایچی سین و
 عارف اول اغلره صالمه کوکل شهبازن
 دوشده کوردوم یایر و غم ریخت الماوش
 برشمه عالی جنابک قولی بر اذامیش
 قاف قدرتیج دو تالم کوکل عفافیش
 نمرکک سرمای سی بی سود بر سود امیش
 بر عصا صاردی اول خود ازدو امیش
 بارک الله سوز کرک کوهر دک در امیش
 مرغ قدسک معاجی عالم بال امیش

حق تعالی حسنی بر تازده کلزار امیش
 صورتک ایاتی بکیش او قورمش مد
 قاتو کلک سدره سین طوبی و ش این منتها
 کل کل ای روح که او ش سنسیر ملاک اولدی
 کوهر مقصودال ویرمش اصولیه نیه
 ای نجه بلبلدی اول کلشنه زار امیش
 احسن تقویم کورشی طع انکار امیش
 جانی اول سرو هوا بخش هوا دار امیش
 ایرلی پیاره نک چق جانته کار امیش
 نقد جا اینک توزینه ایشار امیش

شرار نار عشق گدن طولو چدریم و جان
 خرق خاشاک ایرشده یقرویر زارمان آتش

زال دنیا یہ کوکل ویرہ اصول وارائش
کشتی در لرو لایت ایچہ برارائش

قدی کوکلم یوسفن کرک بلا جامش
قور ترانی کل علیک ایله ارسلتمش
شاه محنت هر طرفدن صکده غم لشکر لرین
جان و دل یکی خوابه وار دس طامش
خسته یا تور غم بو جا غنده نی اوزر کر کوکل
انتظار یله بهلاک اولدم مدد جامش
کل یوز کسر غم خرانده بلا لوبلیک
کوکلی اچلمر کل ای تازه کلمت جامش
ایک طراغی حقچون اصولی بنده که
غمن اراد ایله ای سرو خوانامش

حاک راهکده دلیل اولدوغوزت امیش
اتر وک قولوغین اتمک بر اولودوش
مست و پنجد کزیدیم کور و احوالی یار
دیدیمی یار کوکر نه غجب جالمش
اتش عشقه دوشلدن برو بدم بویکم
واعطک نار حقیقتم دیدک فرقتش
ای کوکل چوق سوزی تو کثرت اشغالی تو یوز
کنج عدلته او تور من نه کوزل و حدش
عاشق اولالی کوکل اولدی غمن خالی
به اصولی بوجبت دید و کک محنت امیش

ایک طراغی نور دین حورا امیش
ایسک هر باله فردوسدن اعلاش

۳۹

دست قدرت کنت کز کجی کنی اهرارالمیش
 کون کجی ذرات کونی غرق انوارالمیش
 فقر رخ امش غنی مطلق اولش هر وجود
 شاه و حد کجی مخنی سین چون اثبارالمیش
 المش و صامش به کند و به کند و صنعتن
 کند و ملکنده نیم کند وی در کارالمیش
 نی یوز یک کوز کوزون بر صورت امش اشک
 کیمنی کثرت خیال شده حیران ایلک
 شاه شغل اندازه دن بر حطه را کجی عایت
 ای اصول جده سین صامش محیط لم یزل
 قطره ایکن جانکی دریای دربارالمیش

دله خیلدن خیال زلف دبر وارمیش
 جانم ایچنده تور بک بشلواتر وارمیش
 اولمدین لوح و قلم دانی خط مشوقه
 لوح دله یازیلو دیوان و دفتر وارمیش
 یقده اتم اتشی شیل جهن ملکن کوکل
 نیل سون پیاره نک بفرنده احکوارمیش
 کافر اندیلر بنی فریاد بو تخانه ده
 دین و دل خار کتری سیمین صمندر وارمیش
 ای دریا پیچه صادم قیمتی بلسم
 آب و حاکمه نم بر پاک کوهر وارمیش
 سجده لرایک کلک ابدالربونده بر
 مکتبه حقه تراش اولمش قلندر وارمیش

ازل عشقه کلمه کنه و حالم بمشتر
 حالم بیلیر اوان کچمشتر آغ و قوادن
 فلان بویله دردینیز کیمیه حوصه سین بیز
 قوش اولوب کولده اوچوز جان بکینیم کچوز
 حق تورنه برمانه اولمش بر درد ده دران^{اولمش}
 بونده تفرجه کلک صمه که اکلمند کالوقا
 برز چک خالدهن حایار راز نلارین^{صوبیلور}
 اصولی بزم دیوگمش کولکل اسکنی لمش
 اولمزدن اول اولمش فالور فالور
 دونه ز سیم بریر اوان فالور فالور
 اشی فردایه تومرز فالور فالور
 درلک صویونچر وز فالور فالور
 جانلر اچنده جان اولمش فالور فالور
 نیمه کوه دوغدق اولدک فالور فالور
 معنی دکرین بویلازم فالور فالور
 قجه کلکدن اوج المش فالور فالور

چککه کند و مگو یک اکرینی نفیس
 اول جان فدا قلسون بلالو تیرینه
 باغ جنت شقه دیدار سر دوزخ کلور
 یاقه یاقه عشق اوکللی کل اتدی جان
 حسته یم درد کل انجی بر نفس وار کلور
 ای اصولی کاربان جان و دل حلقده
 یار شه انلاره قلم رشت جانن مرس
 عشق میداند شول فارس کم اونیا ده^{فارس}
 بیل شوریده به کلنر چه کلنر چه قفس
 اتش اور دو من موسایه لغو بو^{نفس}
 کل تش روحم که کورم سنی بادی بر^{نفس}
 وقدر سنده فغان و ناله کی قلسکچر

یار ب ندر بو آتش جانسوز ولده کم
 آه ایله کجه کو کلره آغز و خانم
 اول شاهه استم که وارم عرض حالیم
 یاپینه وار یق و و تشر بو باغز
 ایکی جهانده مطلبه عشق دوستدر
 صغیر کتا عشقه بزم و استانم
 قومنطق کلام مرک معنی رمان
 ضم ایده مرهانی بین که بعد ریاض
 اولدق بلا اوقیه اصولی شان کمال
 باری جهانده اولم نام و شانم

صورتا کرچه بخارک روی زیبا یوز
 لیک معینه صفات حق تاشا سنده یوز
 جمل اشیانک کماهی اکلدق یقین
 معنی کم اسمای کلیک مستما سنده یوز
 قابله هر صورته اینده اجلا مشال
 کم بتویت تاسک عین بیولک سنده یوز
 اهل حاله چکمز ماضی و مستقبل غن
 بزمه امروزنده یوز و هرک نه فردا یوز
 مست عشقه کچم زلالت فانی قو
 دهر خونیک نه زهرنده نه حلوا سنده یوز
 ای اصولی عارف اعراف عرفانوز کون
 نه چیمده نه خود فردوس اعلا سنده یوز

ایکی جهان ترکیب اوروق فالرز فالرز
 بجایه غده کیردک فالرز فالرز
 برغد در رشالمر کیمیه اکلمه حالمز
 یوجه در عقل و بلمر فالرز فالرز

طریق عشقه چمک کرد در دویم یار
 بو تک کپی سفوه بودندن اوز که هیچ ز اول
 کدریجه پیک بالر صور لک نه مانی
 که زیر عشق شرنده ایکن مظلومه داد
 بتلم بر بکه کر کتر نسیم سنک و نلک
 الیک آره دن رخ اولنجه ایا اول
 جھانده نعت عشق نه بلن شوکم
 بلا بار کارک هنج دونه دونه مراد
 قویوب بونام و نامو اسوزند بدنام
 بلسک اهل عشق اچنده بودندن نخی آد

اولنمش بوجان جانان
 بیج بدن اول بیلجی جاننر
 کدی اول یار و کنج محنده
 قودی جنسته سین در نلر
 کوز و زون ایدی شیخ رخ
 بزی و نلر قودی بو ایانر
 آن حسد ویر و جایه فروغ
 بیج کوکل اوله بیلی انلر
 بلبلکم کلشم جا کدر
 کوکلم اکلمر اوکل تانلر
 یار سر یقیدی غم کوکل ملکن
 شهر معور اوکور سلطانلر

دون قودی کدی بوقولن اول یارخانر
 حاکم کلمشدی کیجه یاری جانلر
 حسرت او جا چوه کباب اولک جان دل
 واحسره ناکه کلندی اول میخانلر

یگانہ اولہ جہان پیرہ غم و گل
 شیرانہ غار و حدتہ کل ساکن اولم
 سرکشہ مراد الہ گیر و درز و درز
 جبل المین حق بولوب سخن اقرلی
 سگر خدا کہ در و کل اشنا لروز
 بوز و بے فانی نیمہ بر یوالروز
 تن جامہ سینی غم مقصیلہ پرالروز
 دیدوق اصولی صتم خدا و جدالروز

علامہ می عشقہ مستانہ لروز برز
 دنیا اونی کچ خوا باتہ دکشمش
 الدائمہ منصب و جامینہ جہانک
 چون وار لغز و متقی اشہ اوروق
 یز یوغسہ مسجدہ بزہ غم و کل ای دل
 بیک زینت ایدرسہ اوزنی پرہ دین
 عشق اشہ باخی پروانہ و کل سک
 طعن الیمہ زاپند بزہ دیوانہ لروز برز
 بر کچ بقا طالبی ویرانہ لروز برز
 درویش لروز ساکن مینانہ لروز
 بوز و بے و ہر دہ بر دانه لروز برز
 چون معکف کوشہ کاشانہ لروز برز
 باش اکندرا اول قجیہ مردانہ لروز برز
 بالند اصولی بکا دی یانہ لروز برز

او تولدی جان و دنقدی و شمشاد اولز
 بوفانی دارد دنیا دہ ظہن اولم بلاد اولز
 درینا ششدر عمدہ کوکل قالد کشاد اولز
 بی غیبت دیارندہ غریبک کوشکی داولز

جان و دل موسی غرق ایدی تجلی نوره
صحبته یوغدی اخبار دنا خوف ملال
طوری سیرانمردید آیدی اکلنم
ای اصولی برکمل بی خاریدی اکلنم

مقتضی صمنه نری جور و جهانک قولیوز
شاه حسن اولد و کسمه دولته مغرور
دوتم کاه جاکاه و فاکت قولیوز
می کم بردخی سیزی بردانک قولیوز
بست چینه کوکل ویر و کیسه ای زاهد
چون بقای یوغمش تاج و قبای نهلم
کسی شاه و کی بک کمی پاشا کچنور
طفروسون می دیدیم اول سرور و انک
برده کافر و دیم بردانک قولیوز
بوفادینه برکمنه عبانک قولیوز
ای اصولی بهلم بردانک قولیوز

اواره لر فلک زده لر بی نوالر روز
ابدال پابرهنه کجسر و قلندر
عالمده بر حجت اسیری کدار روز
تجه جهان به پیچی پارسا روز
الدانق بوملکک تاج و تخت
مهر بنسده حقله یوز حق اویر روز
فصلیکه کرچه کون کبی مشهور عالموز
ای خواجہ صانع تابع نفس و هو روز
پوده و رینه یوز و خر خاک پال روز

۳۹

دغم اصولی سولیم پنج سرشکار اولور
کیرلوحه شتی اگر سولیمیه روا تر

عشقم شور دلدن جوشل ایدر طوفان بنور
بوکوز و مکیشلری ^{سینه بنور} دریای بیابان

شاه عشق تحت ولده حکم ایدر وی جان
مهرالین یوسف اولمیشدی سلطان سوز

از بر او قوروی کوکل عشق کت بن جوف
انمشدی حضرت پیغمبر قرآن بنور

ای دل و جان بلکه سرشکوب آتش ادران
ظلم بی داده عجب اولمادی اوران سوز

فرق نیشینی حق اوق کپی اور در کجانه
چقدی قالدق قابغمدن اول سیکان بنور

جلم عالم کاران شنک قوال مملکت
خانه دل ظلم و جور کله تور ویران سوز

عمر ایشدی اوغده بوکده نهایت روز
ای دریغا بوکده غایت شب بحران سوز

قبه چرخه علم چکدی آم آتش
المدی سوز در و نمدن خبر نادان سوز

کجه مقصوده یول بوکده اصولی کشته
تبه کوکلم درد وادینده سرگردان

قانی شول کوکلم حال یایدی اکلمنیز
دولتده مرجهتله واریدی اکلمنیز

مخ دل عشق ایتم او قوروی بیکلر
حسن باغنده کل وکلز ایدی اکلمنیز

بیلریدی داتودلرله دل طوطو کجه
مهر جانده بوکده گفتار دیدی اکلمنیز

بنگ ای جان دل خواره غمخوارتر
 شب محنته بکاورد و بلایاتر
 طغیانغیار بکایتید یار اسنده
 سینی تیغ جفا بیل تر یار یتر
 عاشق بی سر و پانیلیه سر و دلغی
 رفعت و مرتبه منصوره سر و ابر
 دار فی ترک ایدن ایر شدی بقا^{تحفته}
 بلی سر منزل معصومه سبکبارتر
 کل فراقیده ملک ایتمه اصولی تو کو^ک
 انی اولدر که اول غمخوارتر

ظاهر ایدر صفاتی جلوه ده حسن و اتمز
 داتمزی کماله زینت ایدر صفاتمز
 حسن و جمالک ایتبن لوح وجوده بازه
 نور ازل مدا و مرنون و قلم و اتمز
 حق و حقیقت ایلوز وار یسه کربهرکت
 کون کپی روشن او قور آیت و نباتمز
 بزه جوان صالحوز پیر اکنی و دوشن
 یمنی بوجر و هر و ن حضرت یله و رنج اتمز
 خور نظر قلم بزه قدر فرا و لو در بزم
 پاوشه و و کوندن یاز یلور در بر اتمز
 بونده سهای رو خریفه یه طالب اولک
 ذره قدر جفاشته و و شمعی طیب اتمز
 صورتی بو عرصه ده یل کی یلور و ل
 عالم مغیه کوره طبع کیدر شبا اتمز
 زهر بلایله نری بسطدی و هر ماکور
 در و یلور در لکتر شوقلم و حیا اتمز

۳۵

دایم اصول طیفه طشین بر سر غم و گل
کم سکنسار اولان شهر میوه دار اولور

او غره خراستومه بون خاک در دل انجیر
یوز و سه بصر قدم نور ببردن انجیر
ای کو کل آه ایلم یوزینه قرشوا اولمک
تازه کل پیراغیدر باد سحر دن انجیر
قصه سینی بودل بر خسته مک یاره دیک
کوکلی ناز کدر بونکچی ببردن انجیر
یولدر اوزره قرش راه اولور سه یوز لیر
کم مبارک اینی خاک و مدرون انجیر
یولکجه جان ویر مدرو قی اصولنیکان
پادشاهم سن انی صنه ضرزدن انجیر

بشومه ای شکک کاش افندی تاج دولدر
ایتنک پیراغین قویوب جهان پادشاه
ایتنک قاتنده خور اولمق قپوکه که غرتدر
سکد دولتمو باکچون بکا دولت و کل
کوزل کوزلم کوزلم اچند صنه کوز قرا سید
نظردن انتظار کدن قونولمش داغ حیرتدر
بوکون فرما و شتم بن کوکله کوه غم سن
بکای خسر و شیرین دهن طفلرجه منتدر
نظری یوقدر اول سرور وانک طمروسی بکم
کوزلدر شیم و ابروسی ولی قدی قیانتدر
نه و کلونمت استر سک بولینوز چون چله
ولیکن عاشقک اندن نصیبی درود مختدر
دیش سن بنی سوکدن مرادی نه اصول
مرادم سندن ای مروتمان مهر و مختدر

بولدی عاشق جذبه عشقیده وجد و حال
 شوق دیدار کله ای نور حال مصطفی
 در دنیا و فاسک شکاک کوزل کله ربکا
 کندی صبر و طاقت کندی مهوش و کندی عقل
 یکمدر اولان مشرعی بک جان و بک باش بولا
 آدم اولمر سراسمان خبر دویم کشتی
 معرفت اهلینم چون کنجینه عرفان بتر
 ادر آلور دل معائن کوزلر ندن قنک
 اخ اولدی ای واعظ بوقیل و قالدر
 بر سماع اتمم که جوشه کلدیلر ابد آلدر
 کچه نقاشی ازل یارمش کوزل قنک آلدر
 عشق اچنده باشم کلدی عجایب حالدر
 عشق باراننده بولم چاغور و دلا آلدر
 راهدا ترک اولمچم بوقسم افعالدر
 ای اصولی غم و کل اولمر سه ملک و مالدر
 حسن بارانیم کلمش اول کی قنک آلدر

کل کچی کلمه رنگ رخنی لاله زار اولور
 سبندلر کیکل یوزینه تار و مار اولور
 حال و خلک که کون یوزکی دوتدی کویا
 بک عاشق اولر که چوق کورم دوشم
 سینه پکدی تیر مزک شکنی کوزک
 بخلر بولوکی گتمکه غم ایتمه سود کم
 بر ذره اچوه ایکی هلال اشکار اولور
 جان و کوکل هلاکته هر تاری مار اولور
 شمع سیاه شب کسم پرده دار اولور
 برکات ناندیل شیدا هزار اولور
 کورن وید که اوغ نم کوزل یار و کار اولور
 قلمو یاشم که قطره سیاه بک قطار اولور

۳۳

مهر حسک شدی لک سسک یوسف مالید
 اعز ویکم قامک زلفک نیم چوق سودم
 قانم طولک در اغنین یار مک بوکونین
 سولین دلدرد شدی یلی و مجنون دکل
 کیمدر در ویش اصولی دیر سکشم اگر
 جانم اول خواجهم حسک قوی اول مالیدر
 اینک طراغی حق باکم دنیا مالیدر
 سولیشیر کیم غم کلک جهان فایندر
 ز لیکم بودل دیوانمک احوالیدر
 نیکم کاه مختک بر اختیار ابدالیدر

بر ملک سودم که کور سه انصاف حیران اولور
 کوشه بچرانده اولمش تیوردق در دلم
 سوزم غرض اتیم کوی تر یاره سوزمدنیم
 بلتم کینیت عشقی نیم شرح ایلم
 اتحاد ایدوب غم عشقیه بولور سه حضور
 جان و دلدن دوستر قوی ایغی تویوز
 ای اصولی نیمه حقه دلدرد روشن دلیل
 الله اول پر بکرمه خوب انسان اولور
 صحتنده روح ایرشدک خوشتم جان اولور
 او و صیو پنهان دن قفس کس بریان اولور
 هر کیم کشف ایلم اسرار و حیران اولور
 شادی و غم عاشقک یانده همکسان
 شول کد انکم کم جهانده باشنه سلطان
 کاتقابه آفتابک تابنی هم برمان اولور

اکثر سلطان عشق آدابی بر خار ہے
شاہ لایق خدمت ای خواجہ نینہ قبر دہ لور
ناز پروردہ ہوا عشق اولیٰ سار کار
یاز و قش اندہ دم کر میلہ آہ سرد اور
عشق دریا سینہ دوشہ کوزم او جند
بحرا چنہ نینہ کم خاشاکی آب اور اور
کیچیت اولمہ فردا اولی اصولی ^{سک} مرد اور
کم بود ہر پرہ زن اولاد ہب نامرد اور

چین سحر دینہ انفا صبا خوش بکلور
وایسہ صحای چندین بر کوزل ابو کلور
بردم ای ایوب محنت دیدہ قالدربا ^ش
در دیکہ دار الشفا بخیدن دار و کلور
طولو در کو کلیم کوزم مہ کلہ ماہم ضمہ کم
قابلیت کیروب یا چشمہ او کیو کلور
دیر دلہ ای ضمہ یاد اولہ نمک نفیس
ہر بوجہ دن شوقہ یک نمرہ یاہ کلور
جان و دلہ حسک انواری کورنہ طلمی
قارہ یرون کل تبر سنگ سیدن صلو کلور
کو و آدم سیرانہ دیدار کسری جان ^ش
حق بلور کلزار جندن بکا قیغو کلور
آدم اولی سہ اسما دن خبر ویرنہ
کاندن کو ہر حقیر عائدن لولو کلور
صحبہ رندانہ ایر نکر ادب تحصیل
اول اولو پنچانہ وار کشی او صلو کلور
بوکستان جھاندن ہر کشی بر خط آورد
عاشقہ حسن و جمال المفاہ رنگ و بو
چون بلایا نمیش از لدہ کاجت القلم
باشکہ آفہ اصولی یاز بیان یاز و کلور

۳۳

بود و رکنی پرده اچنجه کی ستاری کور	بجمل بوکانیا تک جامه و استارینه
دلبرک شقرا یله اتد و کی بازاری کور	بود کان اچنجه منحنی دیده اغیار دن
کنج انانیت طرقتین بور مره داری کور	وارمه کلیمه یوقدر رصه ایاطالب همان
بردرهم و کز و هم دور و هم دوار کور	اوشکر نیک عالمی دور ایلمین پرکارده
جد و کی جندن افواج ایلمین اولاری کور	ازد نای هفت سرونش خود کام غلام
بو خطوطی سیر قتل اول نقطه ستاری کور	جوهری اول قلمه اعاصک خطوطینه نظر

دوشرسک در دینه در مان سکدر	ویررسک جانکی جانان سکدر
کوکل بو عصرده میدان سکدر	باشک چو کاشقچه طوبی اسکدر
دلا اول کنج بی پایان سکدر	چو ویران ایلدک ملک وجود
همان بیدل کل خندان سکدر	نه حالت اکلیمه کلزار دن زراع
اصولی شمدیک میدان سکدر	سمند نازیمه کچدی کچنر

ذره ناپیر ایکن خورشید عالم کرد اولور	رنگ شندن گیمه کایینه سی بی کرد اولور
بر کوکل خوشدونی یوق سی نه اوکلر در د	کاربته دنگشته جانسه دلفنیف

ای اصولی بیجی صای کون و سکا کج صلی
حد نکت کتر کوهری کاکند در

ای حقیقتن خبر دارم دین مولاندر
چون شود که یوقدر بر بواند و کاکند
نه ماکور در که سجده ایلدیر آدم
اره سنده بونکر ایلدیر ایشاند
ای که آدم زاده سین آدم ندر بلدر بکا
هم اکا تعلیم اولان کلیت اسماندر
چونکه ستراب و کلسین ایشم اولان خلف
آدم اوغلی یم دیو بواند و کاک غوغاندر
اکلکسه باد و خاک و آب آتش اصلنی
انری جمله احاطه ایلین دریاندر
کوه قافک نید و کن بلکسه ای ایشانشنا
جسم معدومیله موجود انداغی غفاندر
کرشوتن نغی اید و بن بولسه حقن وجود
راه خود رانه بلسولا ندر آلا ندر
نقه اکبر در بون فتم اتمک انقیه
بل سکا لایق مونیله اولان ایما ندر
ماریت شیا و الاریت الربیه
اکلک کی رنگی بلد کی اول ایشا ندر
حسن جوانی چوا غا در دوی حیده حق
رین ادراک ایلین پس دین بنیاندر
ای اصولی کیم بلر بومعا کتسین
کلاشیندن بلینجه علم الاسما ندر

ای بصیرت سر کوزاج اغیاره بقم یاری کور
ماسواون یوم کوز و کی طلعت و کدار کور

۳۴

عاشق شوریده اکلوزلف و حالک لقا
دید مجنون صور شول سر کم لیلاده در
سر بر کثرت نقوشین آیت وحدت
شوکه حرف غیر دین لوح در و شاده در
مردم تن پر ورک دنیا به ب غیبه
قندایسه کاودونک تفتی مرعاده در
سجن دنیا ایچره ذوق موقله عارفک
جسمی دوزخ دیسه جانجبت الما واده در
بحر اشعار و که طلسمون معنی فاضلستین
ای اصولی چون بولمر فکمه بر دریاده در
اهل دلدردن ایر هر کوهر مقصوده ال
بو مقرر معدن در ثمین دریاده در

ای صوران سر حقیقت قنده در جانکده در
کج کلچدن هم کلن احوالندن صورم خبر
بلکه شوال جانکده دریای سر فاکلن در
کج کلچدن هم کلن احوالندن صورم خبر
مافقی مستقبل جمع الین انکدن در
طلعتی قوقده کیدر سین دلیل آیت حی کم
کون کبی الله نورک رزمی بر مانکده در
رق منشور آیتن ام الکتابک معنی سین
کوزله کم وف کلام الله قسرا نکهده در
اول نیلیمین که دیو المرنه ملک فاعک
نچنیک اسکندر و داراب فرمانکده در
شاه قدرت صوندی دست و صولجان و کتک
دوتم عاشق و کتک باشی هب میدا نکهده در
آج کوکل لوجنی و طی آیت زمانک و فیرن
کاینات اسرار ی خود سیر حله دیوانکده در
اول جبهندن کل یوم هوسنت شاکده در
ظاهر او لک آن وجهکده شون کن فکان

هر نه عاشق کمر کو یکده دو نمشد مقام
حق تعالی کبک بو کون فردوس اعلی سنده
جان انا لدن قشکر سپه قربان لغه
حق اصولی قاب قوسینک اولو سنده

خار غده در دله دل بلی نالان اولور
هر قش چشمن اول کل پراغی پنج اولور
حق بلور دنیا کل اول جور پیکر اولمه
باغ جنت عاشق پچاره پیه زندان اولور
عشقر جان ویرمه یکدر رهند عادتین
مدب عشاقده قانون اولمرقان اولور
کیسه بلنه جانم جور و جبار قلده غن
ایتمه بر مهر و وفا عالمده دستان اولور
ظلم غم دل یکنی یقده اصولی یارین
براک کیم پادشاهی اولیمه ویران اولور

قنسی دور ز مانک اول کی شکار ده در
هر نه دکلو کم بلا بیدر سک اول بالاده
اوج استفاده اول شوقی کو کلدن طیلو
سن بو ماه آسمانی کور که عکس ماده در
صورنگده دل صفات حق کور مجنون کور
ظاهر الیلاوه اما بالحنی مولا ده در
اصل انبیائی هر بوجهل جاہل کلیمه
احمد مرسل بلور شول تری کم اشیا ده در
حسن نمیدن خبر دار اولیمه هر کور طبع
استریک اول کرامت دیده بینا ده در
بو بهارک معنی سین فهم ایلمه زاع سیاه
حالت مجموع کل لبیل شیدا ده در

۳۱

بهری آدمی حیوان اولندر	نه بلسون کوهری نادان اولندر
جهانک ملک و مال نهیچه صیر	وجودی شهره سلطان
همامت کدالودر جهانه	معانی کشورینه خان اولندر
کوکر دولت دینا نیلر	حقایق کوهرینه کان اولندر
بوکنه نکیه نک امر اربن کلار	بومیدن دالم وجران اولندر
بولوریول کوبه مقصوده اوکسول	بووادیلر ده سرکردان اولندر
اوکودک دوغراهل عشق و غط	که اویرجهایله عرفان اولندر
یولوککلت او تورمق قصدن انیمه	بو او دن تیز کوچه ره مان اولندر
مستم دو تدبیر شوک اصول	اصول نطقه سلمان اولندر

شول کوکل کم صورتک نقشی نمنا سنده	او کیکزیک عالمک دایم تماشا سنده
نیجه روشن اولسون آینه وش کوکل کونم	چون دما دم طلعتک مری تجلا سنده
هر نفعده عالم حسکدر سیرا نمر	حمدتد بودو کوکل کلم تماشا سنده
برکوز تدر شاهنه پیک جانر قول اولدی	بو جهانک نه وزیرنده نه پاشا سنده
طلکدر کر کوهر مقصوده اولسه اشنا	شول دل و جانم شعاع عشق دریاسنده

شول وجوده آفرین اولشوجان بکنده کم
اسم و سیم تگ اید و اوصاف خودات اولور
قطره کم مستغرق دریای وحدت را کا
نه نهایت بولنور نه غایت الغایا اولور
لم یلد لم یولد اولمشد رتبه عارفک
صنم وحدت مهریه ذرات ذرات
عاشقکم پیشه سی حان صوب دروا
زاهدک اندیشه سی که شط و کم طامات
نطق معشده فرس اوینا دینر بر بولخوس
ای نیجه لجلج بونصوبه لرون مات
دعوتین یکدر اهل شهود ای سده
شاهد زوریم بود عوی قچن اثبات
اهل اوارک سجودی و نیازی حقه در
منکرک معبود و مسجودی دایم مات
ای اصولی عجبکی خیب ایلک ایمانده
ایکچون ساکه غیبیات عینیات اولور

پلاس غم کیمه دامنسه ای دل سکا یکدر
یورک دوندرمه یار کدن آسکی چو که قبلکدر
دلرب بونی دلسون سکانه دل سنگ کدر
دلرب بونی دلسون سکانه دل سنگ کدر
نمایر شمش کوزل بکر یوزنده اول حسن پاک
همانا اول کوزل کوزلم کوز تکراره بر بکر
اکسن کنجه خسته او تور مقدر طراک
کوکل کل عشق کونیدن سنگ خدک دکل
معانی صید کا هندن شکار الماعه عارفدر
بوکون محنت دورا خنده اصولی نیمه بر بکر

۳۰

دیدار که نظاره در ای جان غدا روح
عشق او دمی کوکله یا ما، انجاست
عشقک نغمی لذت المصنوع
کور مرغیم لذت اهل نظر لذت
کباب بقا دن اولدی دله هر شر لذت
کور نیمج عاشقه خون جگر لذت

چوق قالب سی کور سین که گاه اولور
صورتده کرچه اشفت و اخذ در و
کل شول کدایه عور دیو خور بقم کم
ای نیمه مو شتم دیر لکشی سوک نفس
پون ظاهرا اولم شول محک شب چراغ
بردم اولاکه نقطه کمر ماه پرینیا
ای خواجه بویله دولت جا به طینم کم
نغم اصولی حادثه روزگار دن
قلب شربنی کبی سجده گاه اولور
معنی یوزنده آینه مهر و ماه اولور
دارالتقایه ایریجک پادشاه اولور
ایمانی کوف و طاعتی یکسر کنه اولور
قلاب و قلب ایکه روسیاه اولور
درو لیمک اول کیم کار ی تباه اولور
بود و لنگ سوکی لت و بوجاه چاه اولور
شول کیشیم که کیم غایت پناه اولور

کون کبی ان کا مل مظهر ایات اولور
هر نه یوده کم کنش بولنه عین نور
اون سکنزیک عالمک تصویر نیمه مرات اولور
ظلمت شادلی که محو که اثبات اولور

دکم شمشک بستی ایر را یسکک طاشنه
اول مقام سدره در اکم ایر شمر هر پید
ای کوکل حاصل نه کوز شیشه باران ایتدن
چون تیر فرش مرا دک میوه بن باغ امید
بر سعادت اهلک یوز سورا با تونیه
تا کم اولاط لک کون کپی علمده سجد
ای ماست خانقاهنده مرادین کولین
نا مراد اولاطین اولمر رشده عشقه مرید
اهل و تکرزده سندن اولیر اهل هوا
ای اصولی هر یزید اولمر جنبیه یزید
جانم لایا هو به اولدی چون ایانمر
کرا اولوریم کافوم لکک و مندن نامید

بلدم بو کون جان احسن جاناندن ایرلدم
کافوسلما آجسین ایانندن ایرلدم
اولیم تقاسیرانده در دیوانه دل افغانده
تن بونده جانم انده در برج خاندن ایرلدم
طاق اولک غدن طاقم قالمادی کیدی راحتم
ایرلوی بدن و ولتم اول خاندن ایرلدم
باقک بواه سرده باقک بوروی زردم
بر چاره ایلمک درومه در ماندن ایرلدم
اولم اصولی فتح باب نیل اولک بو چشم پرا
قالدی کوکل مصری خواب سلطانندن ایرلدم

سنگ بلا بشوم کلرای پیرلند
سندن بکانه کلکه کلر سر بسر لند
سندن نه کلمه دالمو کلورسته جانم
پیکانک اولک نیت که خرمای تر لند

زنده در تا اولنج نام مسیح	بلرکله ایا زبان فصیح
حسک اورا قیدربیا صیح	کوزلرک نسیم سی سواد سیم
کل شیء من الملیح	عزک او قلداری جانم طلقو کلر
کل شیء من البقیح	هر ایشک ای رقیب چرکذر
تقلکله ای اصولی نص صریح	قاش و کوزی اشارتی سدر

کوسر رضا که بولیمیش اقتضای چرخ	دور لو قضا یله دولر سیه قضای چرخ
اغراچیدر رینه بواژدای چرخ	غافل او تورمه جملله کم یوتغنه سینه
او کولدی جو بکوسنی بوا سیای چرخ	کرطاشک دآچو بو کون نوبنگ کلر
اورلدی چون فنا و زیننه بنای چرخ	دار بقایه رحلت ایش چاره همان
بن خاکی نشانه تیر بلای چرخ	قبرم دکلد ر کورن اتدی دست خم
عشاقو چو نکم اولد مخالف نوای چرخ	سند مقام غده قرار ایت اصولیا

بن غریبه هر کجه قدر اولد و هر رو غید	چون خیالکدن ایررجان و دله نونونوید
ای بوی سر و مصلحاسون باکجه هر پید	کلش حسن اچو تمیش بر نهال تاده سین

اهل عمل عشق با بیدن سوال اتمه کو کل
 ایلیمه دانا یسک عالمده نادانیم کجاست
 جوشه کلمه بر عشق اولم معارض کن نیکان
 ایده مرقومه بر کم قطره عایینه کجاست
 اوتمه اوشدی محکم اتزی ایدر و جلد
 خوش کلوریش ایلکیش بری اقرانیکه کجاست
 در دشتی عاشق غمخوار صور دم لقمه خوار
 ایده مرقومک مقالانده لغزایک کجاست
 روح قدسک تقدسین تحسین صوفی طبعک
 اتسک او کورسن نظم انجمنده حسابک
 الهه یارب تیغ حاضر کل بکسین بنجاق
 یا خود اتمه و از کل شول بر افرا یانیکه کجاست

سنگ غدن منکر قلب اولم ابله امراج
 شیشه کپی اولم ابله کولن اذکر مناج
 صبر و راحت رسمی نقیدی والدی کولی
 بوزوی بو شهر خوابی افر اول باج و خراج
 دون دو قندی کو کلمه اول سنگ دل کو کلمه
 روشن اولد بو که هر کز خط دو غیر منسراج
 منکرک اچی سوزندن صنفه کم تلخ اولم دل
 ویره عذب فزاتمه هیچ کدر معراج
 چکمه رحمت یو قدر در درمان او کلمه درو
 ای طیب افر خریض عشقه اولم کدر علاج
 سنگ محنت مسندم باشم یک در لوبلا
 ملک غم سلطانیم با که کر کمر تخت و تاج
 چون قناعت کنی بدک کفر لایق باش
 پس اصولی اهل دنیا یه نه حاجت ایشاج

۳۸

ای در بنا یقندی و یاقندی وجود علمین
تخته تاب و دیده ده آب و کوکله اضطرار
خسته جانم بولبی تیغ ابدار کن حیات
در لکه در لیسیدر بوجهان بچده آب
بند زندان بلاوه قالدیک در دیله آه
اولدی قالدیک اصولی بند که بر فتح باب

دلرسک که سکا کوسره یوز شا هد ذات
صوفیاسینکی صاف ایلمیه نتم کم مرات
بقدی کرداب حواد شده وجود ک کیسه
حضر و قته ایر شوب بولریک راه نجات
عصمه دن کیش دیدرین چاشنه پیل فلک
سوره کوریمت اتین یوخسه اولور شایان
طلمت آباد فنا ده بولور عین بقا
منبع آب حیات اولدنته کم ظلمات
مدعی شایه توحیده شهود ایلم عرض
دعویدن کج که بود عوایی قل سین ایشات
اوکوب عقل می شیل فضول اولم فقیه
یعنی انسانه فضیلتی ویرمش فضلات
عمر وزیده یوری صرف ایتمه اصولی عمر
نخوی قوعار فیسک ایلمی کور حوصفات

ایده مغضی قوی رای عشق سلطانیک بحث
کر چه کم موضوعیف اتیش سیما نیک بحث
جان دیکوه ای کو کلیم ایتمه اعتراف
قلمه برنا یز چون بالله جانایلیک بحث
فقره تسلیم در دنیا ده بزم فخر و مز
اتمرزای خواجه بزمال فراوینک بحث

شوقله شرح ایتمک ایت عشقی باب باب

اچلو کلر ارسینکده معارف کلدر

اچلو کوک قاپوسی یولوده در لر لاجم

نخجه اولوب اهل دل برمنده المرحا

قل وقال وعقله دولشی دل زاید

فکر کنجده بولانکچ قضا عدل نصیب

کر بو عنوانی قویو بنگم اولور سیکایر

ای اصولی نوبتی کلده کی ساع اوکودر

بو ترابی او مرم نار عشطده قومیه

فصل کلده بیله اوراق کل سدر کتب

اهل عرفان ایغی السنده اولور سکتان

تیر باران عکندر بوجانه فتح باب

دونه دونه اولین محنت اوچا عکند

عکلوک تارینه دوشد صاسن برز باب

مالک ملک اولد اولد منع کامل نصیب

نامه اقباله نامک کامبین و کامیاب

بنجه پیک افراسیابک حرمین بو باب

یابین انده ساقی کوثر اولچی بو تراب

علل یاده ممتدح اولمشین بکوز شراب

دل سوال ایرو لیک دار الشفا سندن فای

قان اوکوز بیلین کتوردی باشم

عشق اوذنن دمبدم کوکلم دوکر کوز شین

جوهر جان صفا دیرد اول یاقوناب

اولدی درد او در دیر ایشدی شانی جوا

خانم صبرم یقصد دوستلو عالم فرا باب

اتش سوزانن ینا که قان اکر کباب

نیم

فی المثل اتر سودر طایع حسنک چاشنه
بود انی قالم کچر روح روانم مصطفی
چون دوشد ک عاقبت پیزی بکار دانه
بکار اولدن نولایید اولمایید قاشنه
پادشاه و قدیم بر شخصه دیزدم بله
بک بلایه او غلام ساکه اولدک مبتلا
اندایم دم کم وفا سرباز هرگز سویم
دوستی بر بی وفا سودم نیه یارق یکا
عاشقه زهر بلا صوندی خلعه عیش و نوش
اللهم ذوق و صفا و یکره و بیره جفا
یولنه جانک فدا قلم اصولی اول پر
ساکه یار اولم که سنن بر کد اول پادشاه

ای که حسنک خوب و چشمک خوب و جسمک خوب
نام پاکک اهل دلدایچه محبوب القلوب
جوهر فرد و مانده نهان اسرار
ایچم مش اول پرده بر فوده علام الغیوب
بی بدل سین بیج کوز لکده نظیرک بونی
دیده احوله در کر وارسه عیب عیوب
سلوک میدانته اجسام سفلی خاک ره
قدر تک چو کائنات اجماع علوی حله طوبی
روشن اولور مهر خسا کله بر کون کوز لرم
کوکب طالع اگر ناکاه قلم سه غروب
آب کوثر تشنه دل عاشقانه ناز عذاب
حاکم راهک و صلیک مشتاقانه مار عدو
هر هوا دن توبه کی قلم قبول ای شیخ
حاکم راهک و صلیک مشتاقانه مار عدو
ای اصولی حشمت السیف حمایه الدنوب
ایک محبوب شراب نابه حاشا لالتوب

ای مرغلقلب بو شربت بل صاف کند و کم
 اسم آتمه سم قالدن شفا کلمه کما
 لقمه لقمه طبیبک الشمر ای حکیم
 انکچون خون حکمتدن غذا کلمه کما
 پنج بر آوده دامان اوله سین دنیا لم
 بوسوا حله عجب کرد ایه دشمن سن کو کل
 قلم تیر یارون دولت نشا یدر کو کل
 جانم شویله بی دیدک بلا عی شقه کم
 ای اصولی غرق اولوب عین الحیات و ت
 هر طر فدن بک بلا کلمه بلا کلمه کما
 عزت ایت صدره کچوراندن خطا کلمه کما
 حی لایفنا یه ایرشدک فنا کلمه کما

کچه زنجیر سز نکلمه چو قدر شیدا
 دلو کو کلمه کبی تی وادی غمه تنها
 نیه دیوانه لغم دودی کورک شیدا
 زلف زنجیری و پرتوی کبی باد صبا
 دور مدین لشکر غم بودل ویرا کلمه
 بلغم قنده قارایلیه بود کلمه کما
 کنج خنده یور اوللو خبر ستم آه
 بو بلالوله اگر قالدیم وای بکما
 قالدی مجرله جهمده اصولی مسکن
 جنت وصله اگر ایر فرسه وادیلا

الزبیله داتلوداتلودالشر اول بی وفا
 الوجلینزه ایرقدن دینز بر حبا

نیچہ پیک آتم اوعلک ہلاک اولتی کرکدر کم
تو نظارہ دہ ابکا زمنی مشتطکر در
یلاخی قجہ دنیا دن اولا برکجک اپیدا
اسو کی کپی تاکم اولہ بر صاحب نظر پیدا

ایچم آئی پیل کیم لیل ونحار اولا
صحرائ عمرہ شویلم اسمہ باوقمہ کم
شول کورتک اچندہ تنک خاکس اولا
مردزہ خاکمریل اوکچہ غبار اولا
ای ہنرہ لردہ کل دوشنوب بیل اورتو
برکون اولاکہ خاکک اپچی مورومار اولا
قورقم بودرکم دام علایقہ قائم وز
جناقوشی اوچہ تن قحی تارومار اولا
یارب صلمر نولاروز شمار دہ
چون بی شمار جوم وخطا مر شمار اولا
ستر ایلم غوکیلک ایاسا العیوب
چون کیر لوعیبر کوز وک اشکار اولا
یاران بی قویوب کدیجک غار کوردہ
لطف وکرملرک تیشم یار غار اولا
بوشوقلم اولور سک او مارم صولکم
تبرکہ کلکراچلم تازہ بہار اولا
مردزہ خاکک ایتم غیب بین اولوب
ہرکوتخوانک اہل دلم یادکار اولا

صوفیا صافی دل اولر سک صفا کلر کجا
کنر لاینیایہ کرای خواجہ ایر مرسمہ الک
خود غامسین فوق پیغام خدا کلر کجا
حاصل دنیا جمع اتک غنا کلر کجا

تو که قول اولد و غم بند که غمت تیر
بن اصولیم که دار فوقه صلک
مایا قدم سودم عمرم می شام بنم
کاف اولما د نوار پچاره سودیسه

وجود مطلق بحر می موجیم ایدر پیدا
معا دندر قواشیا ایدر اوز کند و داندن
ایمانی نطقی سولیدر اگر خفی اگر پید
بو با ملک کر حقیقه صوبی بر با عجب
نظر قل نوع انسانه کی زهر و کی شکر
دو زیل نیم پیک اشکر یوزیل نیم جنبشکر
بولوق قریه شش سواچینه کلک کلک
شوسر ورار که طفر کی باش اکر دی افلاک
یولونمربیا بانه ایرشدی نا کھان اگر
نیم شوریده عاشق کوزلر حیات یجلو
نیم کوندر نیم اولد نیم پیک آی ویل کلک
ای قندم سودم عمرم می شام بنم
کاف اولما د نوار پچاره سودیسه

ایمانی نطقی سولیدر اگر خفی اگر پید
یکسی می وزر طاهر کی سنگ و دیر پیدا
ولی اولمش حقایق دن نیم یوز یک شجر
عجب حکمت برانج دن اولور در لوتش
نه کاری بوالعجب بو که اولر کاد کید
نه کلک و کاک قیو طاهر نه کد و کاک ممر پیدا
یتور لر یوده پست اولمش نه تیغ و نه کمر
کیرر یک کار بان اولمر بندن بر اثر پیدا
بوتنه بی نهایته نه ره نه راه پیدا
درینا اولد قالدی شب بجه سحر پیدا
ای حق قان یودر کان ایلیجه بر کھر پیدا

۲۵

نچه در مسکین دیو بر کره باری المدک
 قور قورم بودرد او دند چله عالم دوشه
 الا مان
 بق بو اتشان سینده دوتوشان
 ای اصولی عاشق اکلجه سی دلداریش
 الا مان
 عشق بن اسان صنودم می مشکال کارش
 الا مان

تازه بک سین دوستم کل المخل اهم نم
 کر غریب ایسم نه وار یوقیدر الله نم
 آه کم اغیار اولته کند ویه یار ایله
 یقدی حسرت ایرلی حق جانم کار ایله
 کجاشول چکد کم یاشا یله قور قور منین
 ظلم ایدر سین یوقیره الله مدن قور قور منین
 دیمزم کم بودول چاره مه کل چاره قل
 دونم سندن کره بهر ییک یاره قل
 ایشک طاشی باشومه افسردولت تیر
 یوره کومی تیغ محسوله پاره پاره قل
 ای قش با یوخسه تیر آهمن قور قور منین
 ائله که قوداش اولد وغم بی حرمت تیر

ملک استفاده شاه و بکشک سلسله ایکن
 بروفا سررحی یوق نامرده چا ویرکندن
 ای اصولی جانکک مرآتق نورغیدر
 چون وجودک صغیمه مجموعت لاریبدر
 حمدت ذوات پاکک کوهر بی عبیدر
 بروفا سر

آتش بحر اندر مایندی یورک دوشندی جان
 قلک سیلخت ایچره بوجان ناتوان
 آتش جو مانیل بزومی بریان ایلدک
 طلک بقدرک کوکل یکنی ویران ایلدک
 بخلدی شیم یولین جوش ایوب یا شیل بن
 آلمان ای سک دل ظالم اکدن آلمان
 تیغ خستک یوراکم طیلطوقان ایلدک
 آلمان

کلدی شوش بلا جانده فراغت قلک
 بی جمال اولدو کل پیچ صبره طاقت قلک
 یافد ویشدن نبی کیمیه یوقدر یار ایدر
 خسته جانم صبح و کلوجا غروب فریاداید
 یقندی جان و دل حقی و راحت قلک
 آلمان
 غصه و غم دن و لوکو کلومی بروم شاداید
 آلمان

عایتی درو و بلایه جانی معیاد ایلیم
 چاغروب درگاه قه و کلوفریاد ایلیم
 شوکلیم سوردم عالم لدری یاد ایلیم
 آلمان
 غم بوجا غمده تیان زار و زاری المک
 خسته دوشدم بن پریشان روزکاری المک

۲۴

زور مختلر بوکوب قدم کمان اتم نیه
ایچی طیراغنه روحی روان اتم نیه
صولدور بباغ وجود حوان اتم نیه
تیغ مختلر بوراکم طولوقان اتم نیه
ای اصولی اولر شمس اسمن بیان اتم نیه
کون کبی فاش المیوب سرم عیان اتم نیه

بن محمد استی بم مصطفی در سود کم

مردنی به ای کوکل روکلر دایر کندن
بی وفا جانانه عمر جاودان ویر کندن
قدر و کی بلر لره جان و جهان ویر کندن
بر وفا سررحی یوق نامرده جان ویر کندن
ایقده کورک یاشینی دمدم بجر ایلمه
کند و ذوق ایچره اوللا اشک سنگ زهر ایلمه
الله لطف ایلدو کججه کما قهر ایلمه
بر وفا سر
بی نواسین غم مقامنده قراریت ای کوکل
باری وار عدلت بو جانن اختیاریت ای کوکل
صبره طاقا قلمی ترک دیارایت ای کوکل
بر وفا سر
فایغ و ازاده یورکن قول اولمه وار کل
هر یوزه کون کله کل عیبل اولمه وار کل
اتش و مانله یانوب کل اولمه وار کل
بر وفا سر
اهل عرفان قدرین اکلر صاحب عرفان
قده لمبون قیمتی کوهرک نادان اولان
خود بلور سین کوچ کتور مرکز دویه انسان اولان
بر وفا سر
نامه عشا قده مانک سنگ عنوانکن
طبع نقادک بو کون سرفتر عرفانکن

بن محمد امینی مصطفی و سواد کم

برکدای بی نوایم تاج و آخر سو منم کو یکی طوتم و وطن ملک سکندر سو منم
 اینک طراغی بسدر آب کوثر سو منم خاک پاک خوش کلوغینو به خبر سو منم
 ببل باغ جام ورد و آسم سو منم کو کدن ایر سه بو کون ماه منور سو منم
 لک لکس قایم خورشید خاور سو منم اقبال اولور سده بغیری دهر سو منم
 اولدر لر سه بی هر جای فخر سو منم با که اول شایم کرک در آغوز لک سو منم

بن محمد امینی مصطفی و سواد کم

حدت که نیه حسک تجلا سنده یم اول سکر یک عالمک دایم تماشا سنده یم
 حق تعالی تک بو کون خود و ساعلا سنده یم سن بی بازار دهرک ضمه غوغا سنده یم
 اشنای در پاک عشق دریا سنده یم سح عالمکوز لرم قح معلما سنده یم
 کعبه مقصوده ایر دم شوق صحر سنده یم کو کلمک بولدم مراد بی تسلک سنده یم
 بو کوز لک شایمک هر دم تماشا سنده یم بو جهانک نه وزیرنده نه پاشا سنده یم

بن محمد امینی مصطفی و سواد کم

مع جانه عشق او دندن اشیان اتم نیه اول جانی یا عشک بیرین جان اتم نیه
 بود لو کو کلو حی سوی جهان ایتیم نیه کیچه کوندر مهدم آه و فغان اتم نیه

۲۳

طلعتک انوارنی ستمده پیدا ایلدک
مطلع جانندن کنش کپی تجلا ایلدک
بو اصولی لالایدی مدحکله کویا ایلدک
لطف ایدوب بر او لبه جان ویردک ایا
بر نظره کور مادر زاری بنیا ایلدک
السلام

شکر حقکم نیه بر مملقا در سودکم
نور در بشدن بشکس الضحی در سودکم
سایه سنده پادشاهم برهما در سودکم
سرو قد محبوب برده متها در سودکم
یا حسن یا خود حسین کر بلا در سودکم
لحمک طبعی علی المرتضی در سودکم
صورت رحمان علی الوشس اتوی در سودکم
قبله حق کعبه اهل صفا در سودکم
دیر دلد بر بخت لعبت نما در سودکم
حاشیه دوست نور خدا در سودکم

بن محمد اتقی یم مصطفی در سودکم

عشق اودندن دود اتم و خ مینای کپر
چشمک مرد مری بگری و دریای کپر
صورتک نقیض طبعم هیولایی کپر
بود لو کو کلم لوندا اولک و شدای کپر
باشنه عشقک سوا سی دوشد سودای کپر
عالم فکر تده عقلم کر چه خود رای کپر
عشقی باز ازنده جانم خیل رسوای کپر
برپته یوز اوردی کو کلم شمدی ترسای کپر
جان ویر لعلک شرا بنیه میحالی کپر
کیمی عیسای بو خلعتک کیمی موسای کپر

نامہ اقبالہ نامی علی موسیٰ الرضا	کند و شاه اولیا جدی علی المرتضیٰ
اولدی لایع صبح و جھنده نور مصطفیٰ	ذات پاکند تجلی اتدی سربل اتا
بولدی قوت لاجرم سیرت ال عبا	السلام
ای حیط قلم جو دخی کان کرم	کوهر عمان یثرب خواجہ ملک نجم
ذری جوخ ولایت در دریای قدم	کر بھر سکیر پیدر انصار احباب قدم
اصل پاک و زبده ارکان شجرتم	السلام
مصطفیٰ و تفضیل نقد سین ای پاک دین	هم حسین حسن هم شاه زین العابدین
باق و صادق دخی کاظم امام شتین	هم تقی بانقی هم سکری سین سقین
مهدی صاحب زمانین مادی روی زمین	السلام
پایه عرشه ایرشدی پای مقام سکند	ماورای عالمه نصب اولد ایا سکند
ظاهر اولدی کون کبی افاقه ایا سکند	کنت کزک کوهر یک کاینده ایا سکند
اون سکونیک عالمی کوستردی مرا سکند	السلام
برنشد چو چشکی ایلک تارہ شجر	ظاهر اولدی نیش اقدامک سکند فوج
بولدی اناس شفا بخش که صحر کو و کر	امرو که رام افس جن حکمو که تابع جبر و
زی کرامت زی هنر زی معجز شق القمر	السلام

بر نظر قل اولاً و صغله و آنکه عیننه جان کوزیل بقدر کیه کانیانک عیننه

انذار تی نسنه وارمی حسبه لله کور

و کز الله ایل ویرد کسه جانم رونقی نفس طلماتن قویوب بولکسه نور منطقی

سیر ایدوب سواج روحانیده کور و کسه حق لوح اخلاص ایلد کسه کولکلی ای متقی

کرسی رحمانه اغدک انده عرش اللهی کور

اهل تحقیقه ایرش حق محقق کور کیه حالت منصوره بقی رادانا کی کور کیه

صیقل ایت مرات جانشه منلق کور کیه منکر رویت و کلسک صورت حق کور کیه

بقدر عکجه هر نظره عین ذات اللهی کور

ای اصولی رفرما وحی ی بلر هر لیم کلم کلام الله سرین اکلمه دیور جیم

خوش یور مشدر سه سالار راه مستقیم علم حکمتدن بلور یک کل برو کل ای حکیم

سن نسیمی منطقدن و کله فضل اللهی کور

یا الهی روضه جنت میدر بو خوش مقام یاکه بیت الله در یاجده کاه فضل عام

یار ایض انس یا خود روضه خیر الانام کایشینه یور نور خیل ملایک صبح و شام

جانم ایرد ندای غمیدن بو خوش پیام کاه السلام ای حضرت شاه خراسان السلام

ذره با چیردن خوشیده وارن را کوی
هر بنیم بقدر کسبه انده سنن الهی کور

قبح و کم غم قلسک ثم وجه الهی کور

نقش تندر جان جمالیک نقابی رفیع قل
مهر عالم تاب و جھندن سجایی رفیع قل

چشم دلدن غفلتی رک ایله خوابی رفیع قل
بو ایکلک پرده سنن کج حجابی رفیع قل

کل بو بولک رو رنندن بقی بو ستر الهی کور

صورة حق طواف ایتک دلسک زو
صورتہ با قوب کیر و قالہ قدم بی ایلرو

طامریا قوعالم معنی یہ کل کرا حیسرو
حج اکبر قلع استر سک کل ای زاہد برو

مومنک قلبی ایچندہ سنن بوبیت الهی کور

غم دکل اطفال سکندن دلی دیوانہ قل
وحدتک شیعینہ جان آت کند و کی پرواہ قل

عشق جاسندن دلی لایققل مستانہ قل
کج انانیت سورندن کو کلکی ویراہ قل

بنجہ سی بزجک بولور سین کنت کتر الهی کور

راضی اولخن قسمنده یازیلما قسک
یوقلق ارقامینی چک علامہم ورسک

تا تجلی ایلمہ سرماسک
اولدین نفس اولدر رسک نیم طولار سک

نقیر روح القدسن محض روح الهی کور

واجب بالذات طولش ملکاتک عینہ
بورطاهر دن طہور ایدن صفاک عینہ

۴۱

ظاهر و باطن هو ابنا سین الله الصمد

ای ویم در کھک خایف کو کھر مانی کبریاک اوکنده کیدر کم قلاما و منی

وصف ذاتکدر منزه ذات پاککدر غنی لم یلد سین سن او قور لرای ولم یولد

لم یکن ذات صفا کدر لم یقوا احد

کنه سرخت دن چون اور دک بردمی نقطه واحد درج اتک سواد اعظمی

یعنی قلک نخته کبری وجود آدمی کافر نوندن یرتک اون سکر بک عالم

قدر تکلم اربعین کونده تمام اولک جسد

عالم وحدت کثرت دخی و عشقی مقر بربرنده مندرج حکم نوات چو شجر

ظاهر او مایه شدی خلق ملک حسن شر اول زمانمک لطفله بر کوه ره قلک نظر

ظاهر اول کوهردن اولک جمله اشیا لاعد

ای اصولی سردایم حقن اور که نیستی دلکده ذکر ملایم حقن اور که نیستی

ظاهر و باطنده قایم حقن اور که نیستی سیدک کو کلنده دایم حقن اور که نیستی

اول فیکر هم دلنده هر ایدر یا

کیر کو کل ملکینی سیر ابله اولو در کاهی کور شش جهات پرتوین صالمشدر اول کاهی کور

ایشار ایدردی ظاهر و باطن کجولین
 دست و دلی که مایه ده جسر و کمانی
 روحی بها کبی یزه انردی بر نفس
 جسی ریا ضنیه همان او ستخواندی
 خاک اوزر جیمی سایه کپی سیر ایدردی
 کون کپی جانی سیر منت آسمانی
 یرده کزردی سایه سی جسی سنوردی ال
 سیمع روحی طایر قدس آشپانی
 اول بره نماید که اصولی تو کک دانه
 اقبال سایه سنده شنه کامراندی
 بار ب ظلام خشرده نوری دلیل اول
 هم اهل فقر فرقنه قل طیل اول

یا الهی وادی عصیانده قالدیم بی مدد
 عبد عظیم صوچیم بی حد و جرم بی عدد
 شمدی شی بده کلام قلم بن درویشی
 فکمه بن بیدم با واحد و فرد احد
 بلکه معبود حسین دایما حی الابد

حمد لله بولدنی نام اعظمی قلب سلیم
 سالک راهم عبان اولکد صراط سلیم
 بعد ازین کا ایده مزوسوایشطان اچیم
 او قورم اسکده بسم الله الرحمن الرحیم
 ای صفا کتدر قل هو الله احد

چاد اسکدر شورش سوبه بولر سه شوت
 یا پدار اولر بناسی میجوبت عنکبوت
 فیض خود کدن ایشتر حیم قوت روح تو
 اول و افروغی الذی سین لایتو

۲۰

یردن شود کلو چغدی کو که دود آه کم
 ابر اولد کو کدن اهل زمین اوزره نارباز
 اول افتاب قاره یره کیردی عجب
 یا قبر سکه صفیدی دریای بی کنار
 قولنده صاد قیدی و صدیق وقتدی
 اولدی مکر که احمد تخت ره یار
 قلدی بقا بس حیاتنی بلدیکم
 عارف قنده عار اولور اسبستار
 اناسی قطب دایره لاجور دایه
 من بعد اولامی پنی فلک کماری استوار

ای خاک روسیه قنی گلشنی قنی

اول موفت کور کینک معدنی قنی

ملک فاده مکر شه نشاندی
 اول بی شانی بلدی کیم نه شاندی
 اقوانی یون کش کی شهور عمر آید
 بو قون اچنده حاصلی صاحب قراندی
 درج ایشدی نطق واحدده عابله
 سر قلوبه عارف ایدی نکته داندی
 جلا محیط و مرکز دک فیض بخشده
 ذاتی که قطب دایره کن نکاندی
 انک وجودی پاک کی جانیدی جله
 اشیا اچنده جان کی حکمی رواندی
 کون و مکانی دو تمشدی جند هسته
 کند و اگر چه پله دشه لاکمباندی
 کرسوز کله نطق کلام خدایدی
 قولی بدیع و منطق معجز بیاندی
 وسعده بحر قلزمی صیردی قطربه
 دریادیک و دلی کوفر شاندی

دتر اوستو که یا وزیل اسدو کینی استمر
 ای اصولی انی طراخی کوز لر نوریدر
 ابر کیتی بویاش دو کچم عشاق کورس
 بن اولاین سایه وش خاک سیحه پامال
 آه عاشقن یا وزیل اسمون رخسار که
 پادشاهم کند و که اهل کمالی قول این
 فی المثل جان صغیر بنم اول برهن
 صفت سوانی یا وز کوردن خدای المثنی
 کلشن حسن اچره کل کپی اولک شادوش
 بوجان دور دقم دورای سرو سیم اندام
 یعنی اولسون کالدرک باد فاندن بی خون
 ستمانی سین سکا یا را و لم سوانی

یازدی دکلنجی برای دور کینه دار
 بردم درخت عمر و بر و بریدک و
 یاشن نجه دو کیم که غم روزگار دن
 عالم خواب و دیده پر آب و جگر کباب
 باغ زمانده یوزینه کلر کل مراد
 بو ملک اچنده هیچ کیتی کاینی بومک
 درد که سنگ حادثه روزگار ده
 بیت الحزنه در قو یعقوب کپی خلق
 درد و غیل اغلده بنی بری زار زار
 اتک دو نیمه دست جهایل سکا
 چشم امید و دین نغم طولوغبار
 دل بی قرار و شیشه خاطره انکار
 خار بلا ده اولسه بنم کپی صد هزار
 کوشاه کامبین و کر میر کا مکار
 اینه سکندر ابرشده انکار
 قیدی مکر که یوسنی بو کرک جان شکار

یا مصور نور یا خود صورت که تصویرید
 لوح معنی در یا خود آینه کتی غا
 نور اوزره نون یا ابرو یا خود مشکین
 قاشک آتده کورک بر ترک تیر انداز
 چینه زینتی یا بینی یا آی اوزر الف
 کولش اچمش کوزل کلکد میدر کل رخلرک
 خالکد میدر یورکده یا خود اطفالش
 صحن حسن اچره قوش نقطه موهومدر
 لعلک آتده کور و نذر لرم بویا خود
 میوه طوبی یا همین طوب یا طوب آینه
 حاصلی بر نخل کلدر قامک شمشاد کم
 یوق یوق آب و کل دن اولمشدر اگ
 بر نطرده جان و دل بکنی یتا ایلک
 شبکلاه او تنده دولندین کورند دیم
 دست شوقیم نیجه جان جیه سی اولور قبا

یا جمال احمد مختار یا وجه حسن
 یاکه ماه بدر یا پیشانی یا همین مخن
 یا اکی کثر راو راو لاش را لری مکر فتن
 یا مکر ریخ قلمش قوس بر جنده وطن
 جامع حسن اچره یا منبر یا همین شن
 یا کاستان ارم نسرنی یا خود نسرن
 یا حق سسکامک روم صلمش تاختن
 یاکه سرغیب یا خود جوهر جان یا یون
 درج لعلین اچره درج اولمشدر در عدل
 یا به و یا سیب یا اب معلق یا دوقن
 باشند ایا غم مزین بر کنار و شیودن
 جان و دلدن یار و لمشدر وجود حیات
 کونکی بردانی عرض حسن ایدر سکا
 باشند بر دست کل قوش او سر ویم
 اکله ای سرو سیمین تن قبا اولد قده

ان کار را که خاک سپهر کند بچار	حق کن برای طینت خاکی نهاد ما
نامت بنزد خلق از آن یاشت آتشار	خلق تو چون محمد وجود تو چون علی
در نطع دهر اسب کمر را شوی سوار	شامان پیاده رخ برین کرد چون که تو
تا میکنند رفعت قدر شمار شمار	سازد بر صد سپهر و صراط لاب اقبال
و زلف تو همیشه عطر ردی شمار	تشبیه چون کنم که سخا از سخا باب
زان شد دو تا بر پیش تو و کردا عتدار	دادی باده نو چو کی شب کلاه زر
خود مسک بوی خویش کند بی شک آشکار	خلق ترا خلق ستون چه حاجت
میکن دعای دولت او با صد اقتدار	چون ذات او بوصف نیا ای صولیا
هر صبحدم که بشکفد این کهنه مرغزار	هر شب که پر شکوفه شود بوستان چرخ
بادانهای سر تو چون بر و پایدار	کلزار دولت تو مباد آفران پذیر

یا کل کلزار حبت یا بمن یا یا بمن	یا مجسم روح دریا بیکر جان اول بدن
یا نهال سرو یا نخل روان یا نارون	یا الفدر دست قدر تکه یا یا یا یا یا
یا که رشته عمر یار غول یا مشک ختن	یا سر آمد جوشش محبوبید را یا دام
یا طراز خیزن یا مشک یا مشکین رسن	سبل باغ جان یا طره یا طراز جان

۱۸

خلق عالم سایه سنده خوش کجوب نعمتین
 کند ویه دانش اتنه لطف و کرم ایلر تبار
 شو که عبرت کوزنی اچیدی و بقدری عالم
 اکلد کیم زینت دنیا دکلدر پایدار
 نو بهار ایامنی سیراندی کوردیکم برک
 یوزنیه کلدر برایکی کون یلانی روزگار
 بر طویل الزیل نطق قواصولی ختم قل
 تا مبارک خاطر نیه قونیه ناکه غبار
 عید فرخ فرج بولده قی خلق کایات
 روز نوروز یل زین اولد قی ایام بهار
 هر کونکی نوروز عید اولسون کیک قدرت
 دولتیله بخت و شادیده اولد ایل و نهاده
 هر مرادکم کم اولد کلسوا ایاغه ساه
 کلبن عمرک نهال سرو کچی پایدار

دارم بسی شکایت ازین دور کنیه دار
 که کاکاسه زهر غم داد و چینه دار
 یکدم درخت عمر مرا بر نداد لیک
 چندان بدست جور و جفا کرد سکنسار
 در گلشن نه رویه کل سراد
 در خار غم بمیرد اگر صد هزار هزار
 ریزم سر شک خود که شد از روزگار
 در خار غم بمیرد اگر صد هزار هزار
 عالم خراب و دیده پر اب و جگر کنه
 باید باستان کسی التجا برم
 ای آنکه زابر لطف تو این بوستان
 زین ظلم بی قیاس که دیدم ز روزگار
 پر برک و بار میجو درخت میوه دار

یازمخ او نرو صفت بر خور عقل کل
 چکسب یک بل صفت اما که ملک افتخار
 اتدی عالم خلقه خلعت سنگ شول لطفی کم
 وقت مکده ایلدی خاک سیاهه نوبهار
 ابر باغدر زیره وقتده اول دکلو مطر
 شویلم کم دستید اهل فقره سیم اینر تشار
 کنج مقصوده الی ایرشدی و بولکد حیات
 هرکه لطفک او موبن اوزتدی در افتخار
 کور و یکم ذاکده وار عدل عمر خود علی
 هر بد اختر کم انی رد ایلیم قهرک حاکم
 شویلم و یودی امراج اضداد لطفک حکمکم
 ماتیهو بر نشینده اولوبن نمشین
 دولکده او مر م غم اکسوب ارته فرخ
 ناین ایا ایلک اسلاک اولر مشی
 اورنوس اولاد نک نامی سکله اکلور
 کیم فزوندر کیم دن وقت بهار چوه نهار
 دزدی طیم رسته اما که سور کور لرین
 کیشته دن خیر خلف قالمه صوکنده یا و کار
 بعد ازین سن میرلم فر ایلسون خوش تبار
 کر قوتی دوستک دو کم نه یضی در لرین
 تا ایا نک طیر اغنه ایده رختل نشار
 دار ویناک در و بامنی باب عدلیله کم
 سرفرم بو کوشواره و کم برده کوش وار
 بعض کالدر کلام ایدوب سورش لر بمان
 قلمیا خلق قلا اثار خیرک بادکار
 عادل اولنا بکله بکزد درخت میوه دار

۱۷

بغدی خط بنفش زلف سبیل بر یوزن
 روم آنچه چین آدین اکتی خطا دشید کم
 قوری صحرانخانه چترهایون هر شجر
 سیره کل باغ صفا کلک دیو هر بدتر
 عارفیک تو فغل الدن صفا جابین مدام
 بی قرار اولدی کورب بو و جمل زینان
 صوبکی دیوانه کو کلم اقدی کل شدن یکا
 یک و اچک حلال اولد و یک بود عیو
 عیدله نور و زدن شاد اولد و غلک لکم
 آسمان غوغوت افتاب معدت
 جبد بکم اور نوسل و غلک نده اولدر
 دین دولت خلقین کشته کورب دل دد
 صورتا بکسن ولی درویشکدر سیرتک
 جامه مدحیه زینت ذاکر حاجت و کل
 حسن خلک خلقه ظاهر در نه لازم سوب
 شویله کم کورنمرا اولمشدر چنده مورمار
 هر کناره رایگان اولمشدر مسک تار
 عیش ایدر هر برکد اصن بادشای روزگار
 طوب و این اولسته او شوکه ایسم تشار
 صنف چرخک کاسی قلیکه توره کنسار
 کوزلرم یاشی کی کلزاره اقدی جویبار
 بنسک زنجیرله شمدنکو و قلندر قرار
 ایکی شا هدیرسی عید وبری اولجبار
 ال ویر پدر دست پوس خرتیر کبار
 بر جود مکرمت کان نجا کوه وقار
 کایلدی آبا و اجدادک طریقن اختیار
 عیدیل نوروزی بر کونده کتومش روزگار
 زی سعادة دولت دنیا و عتی بنده وار
 کاهل دولت عاراید گیماک بکسار
 قنده ایسمک خود کند وی ایلا شکار

تا بر دست اوله حکیم ز مینه آسمان
تا که بونه چرخ اوزره اول کنش
زیر دست حکمک اوله ایکی بوکولم فلک
یوزیره قویو باشیکده اوله چاکر کنش
تا که برالتونم بارادهری کرم ایده
سکه نام شریکیم بولا ز یور کنش
ایشکوک باش قویان قدریلا یوسول
آسمان دولته سن اول ضیا کنش

حمد ته که ایرشدی کلدی ایام صبار
تازه جان ویردی نیه دنیا لطف کردگار
صور اسرافیل اور سنک دم باد صبا
کم نبات اسمو آبر بر چقدی بردن اشکار
دوندی ایام بهاریم جنانه یور
انجم از مادیله مینه کوک اولده سینه زار
لطفله عیسی دی کلدی کد اکرش دلوک
کایکده باد صبار سنک کنوزین اشکار
شاه نوروز شیل یاپراقلو حلت کدور
مهر شجر عیاکن بولدی شهادت دثار
برایغ اوزره طور پال قالدرب قلدی دعا
بر قدم نور ورسکت قدر مینه چنار
او بونوب خاب عددن هر چک قالدردی
چین سحر دن یوزیم صوبدیری چون ابله
الدی بوکل یوسنی پراهندن شویم کم
مهر قیادن باش بومشد بغمشد شویم کم
نرکس کورر کوزی کیمیه کاملش نیه
نرکس اعلایکن اچکده کوزی سقوب وار
لاله لاله خود پرامش دامینی کوسار
دسته زرین قبح باشینه تاج زنگار

۱۰

خصلت جانینه تر قهر اور یکن دوتر
 شاه عادل کن سنگ داکمه قاید رجفان
 نور گل سین لیک کر بحر جلالک جوین
 چشمه سینه شنگ قهر یل چشمک چکد یل
 خوف ترک دن فلکده بر طایر پرودم
 رزم بنسک قیلک صالار سنگ بر بنده
 ایلش طوب هوایی سین حواله کویا
 بر قیلم بر باشم وار دیو دعوالر قلور
 طالعی سودا ولدی و با ایشدی کوکله
 کشت ایدردی در بدر بقره دی کس یوز
 دنیله دولت عوینی در اغوش ایلک
 بولم نیم سایان لطیف الله پناه
 سده و صفکده بهریتی اصولی بنده
 تائینه بودیر یخنده بونجه کوهر شب چرخ
 روشن اوله آرتنه کون کوندن چاغ دولک
 داکمه تیغ قضا و فیضیون اسپر کنش
 فیض انعام کن ایلر کاسه سین پر کنش
 ناز قهر کن اولور فی الحال حاکم کنش
 آچد و چون چار طاق چرخدن منظر کنش
 زخم نر کندن فغان بوکی کبی و تر کنش
 بزم اسک مجلسک یخنده در ساع کنش
 غم حکمت قلعه سین قلعه ایلمک کنش
 بر بها در بنده که بکمر ایاسرور کنش
 استانک آساینه قویلدن کنش
 بولدی طالع لاجرم اولد بلند کنش
 سکه اولسه یا شر بالین قرین کنش
 خاک ایدر دور فلک باشومه او دیاق کنش
 کویا طوبی بوداغیدر که ویرد بر کنش
 بور بر جوطاقه تا قذیل زرا کنش
 اقباس نور کیکه کورینه نور کنش

مصحفدن حشک بود کلور و شطیم
 صورّه و الشمس قلمشدر بین کنش
 دایم ای که نسیم شو فکدن اوردم ای یک
 هر بری عکس رخکدن اولد بر کنش
 دیدی یوز سوردم ایانی توننه بر سر و ک
 کم کورینور عکس رو یکدن جهان یکسرش
 چرخ مسندی عیسی یک کم اولمشد ارنک
 اولدی اسب قدرنه اول شسوار عا ملک
 ای کتاب ز فکمه بر ورق بونه طبق
 کامکار اقیسم انوار را یکدن چراغ
 یریوزیه اولد چون رای ز فیک نورش
 بحر جودک بر عجب دریادر رکاولمش
 تربیتکده لعل ای یکدن انا سناک
 کوبه دوشه ستمک قدیلک بر پرتو
 ظاهر اگر چیکه مهر یلمه منور در جهان
 کرمان خلق ایچون صورتده ظل اسین
 شرق و غربی را یله تسخیر و تغیر ایلدک
 لیک رای عدللم مفیده سن انکدرش
 ساکه در لوسه میا سپدر شه خاورش

کون به کون ساعت به ساعت هر ادا گویند
غیب جبیندن عطا قلنسو خدای روزگار

صبح مشرق دیار ندن چلو پیکر کنش
غار تندی وار فی شاهیل و کیکش
ربکا رقله سین فتح اتدی التون طوبله
لشکر نوریه میا قلدی سرتا کنش
تاج زرین اور نوب کیدی زرد تخته
حکم قلدی شره غربه میچو اسکندر کنش
ماه یوز لوصحه میچو برکوزل محبوبدر
صاعلو صولتو غمه لردن دافر صحر کنش
شمی و بندنی صردی کیدی التون لوبقا
کوسره تاکم جهان خلقینه زیب و فخر کنش
تخته زریندن تلک چقارر دور میوب
سیم کشدر چار سوی چوخده بگرش
اشیان چرخدن زاغ بشی اور کوکله
صاینین شهباز درکم اچدی درین پر کنش
بکوزی صارش باشی دتر خطایه طایه
دور دن بیر ضعیف اولمشدر بگرش
ایلمش زرین دوات ونورد قلمش قلم
چو حک اوراقینه صان بو مطلع یازش کنش

ای یورک نور اکهی صورنگ انورش

طلعتک نوری قنده ذره دن کیش

پیرهنون کور نیور اول طلعت غراجه
صبح جبیندن صان کم چوقدی سرش کنش
کور دی یوزکده لعلک سلسیلین دیدار
بارک الله کم کور پد رکافده کورش کنش

هزنی کورسون کورم دیکشی روی مراد
 وصفی قلسون بولام دین صفای روزگار
 ای که مرده دلگه شیرین کلامک بخش برود
 منطقدن علت جانہ شفای روزگار
 عطر لطفکده معطر درشت جان و دل
 طبیب خلکندن مطیبه رهوای روزگار
 بایدار عدلک تنوینک یوطای کیستون
 بولدی عدلکندن بنای چاغضراحت اول
 عقدہ اشکالده قانوردی طبع خاصم
 اولمیدی حاکمک مشکلکشی روزگار
 فکرک غواصی چون خاکک حقایق بحر نه
 لشکر جودک جهان یکنیم قلدقه نزول
 پرشروشوری یک ایام عدلکده
 هر طرفدن قابک ایرتوجه خاصم عام
 استانکده بولور خاککی کوکلر فضا جود
 رحمت اناری ایرب باغ جهانہ نیجه کم
 مرنفین ورنظردن صقله یادی دیو
 دریکه بهر کس کل امید لطفک قابو
 کلشن عروکی حق باد فنا و صقلسون
 و صفی قلسون بولام دین صفای روزگار
 منطقدن علت جانہ شفای روزگار
 طبیب خلکندن مطیبه رهوای روزگار
 برقرار اثبات حکمکده بنای روزگار
 حسن تدبیر کلمه درد ایم بقای روزگار
 اولمیدی حاکمک مشکلکشی روزگار
 هر کلامک اولدی در بی بهای روزگار
 وسعت کئی بولور بوتکنای روزگار
 اهلینم دارالسرور اولکده سرای روزگار
 کایشکده قبل حاجت روای روزگار
 یریوزنی پرورش قلیورهای روزگار
 نوبهار یله اولار نیب و بهاری روزگار
 اینک طبر اغنه بود روغای روزگار
 اچله همچون بهار و گلشای روزگار
 هر بهار ارادنیجه ایردکچ شتای روزگار

۱۹

تیر مقصودی دانه بر کوشنده کور مدک
 لوح دله ایما دکه حرف حکمت ن سبوق
 کشت زار و موده بر وجه حال قلک
 بی نشان اتدی تنوعی تیغ محنت اه کم
 قلدر و ب الجملی اهل کمالی پست اند
 شش سوار و ولنگ بر ذره کردن کور دم
 کنج خسته هلاک اولدی مهولی درمند
 ایرم کلزار مقصوده قفسه قلکدی
 کیده بو خود بین لکم آغ خدا بین اولدال
 یلره سور و یوزم هر سوا قدم یاشی
 نجت بدور یا بکا دولت یوزن کوشین
 ماتف غیبی دیدی مانگاه کوشین جانم کم
 مطلع صبح سعادت دن طلوع اتمشدر
 یعنی دفتر دار غیب اسکندر شاه کاکنگ
 دایتدر انوار غیبیه بو کون روش دلیل
 قامتک یا قلکدک ای پیردوتای روزگار
 کرچه الف قد و کی دال اندک برای دوز
 واه که بزم خرمین اندک بهای روزگار
 کلخرا الا جانم تیر بلای روزگار
 مردم شاقه خال قدر نوای روزگار
 نیمه پل یلیم بو یوله چون هوای روزگار
 آه کم اچلدی دارالشنای روزگار
 بو جملاین بدیل دستان سرای روزگار
 لطفم بر کز خدا دیر به خدای روزگار
 اشدی باشندن درینجا ماجرای روزگار
 یا مکر قلمادی ارباب سخای روزگار
 سوی طنز و بونی قوای بی نوایی روزگار
 مهربکی بر شمع فتح لقای روزگار
 ذلتک سیرالکعبه در ماورای روزگار
 کو کلید آینه کیتی نمای روزگار

ظل زایل در بقای وارضیه ای کو کل
 عمر فرور و غنی داس سال لیله کپوپ
 مرغ زیر کسکه فارغ بال اورتمه کی صفتی
 بر دو کل بزرگ که ویرمزدخت عمر که
 ای نیم رستملی کوره قویوب عالمده
 صورت احوالی که اهل بعیر تسک سکا
 در لو اراضیل او دهر خاین اولدر
 حور الیه قلموزه ال اوزا تقدیر همان
 مهر خود دلال اولوب سویل ز جان لاله
 کر بواشکاک بوکون حل اندکیسه عقیقه سین
 عمر باقی دیسک یوغ ایلده ای دل وار که
 صیقل فترتیه مرآت دلی صافی ایده نه
 فقر میدانه حق بوم قباد و وارینر
 اولین آینه و ش زنگ حسد و سینه صاف
 بر اولو کردام و شوشین کنار یاد قیل
 کر بقابل سک ایشمشد رفای روزگار
 کند ورمی او کو در بو اسای روزگار
 طولود و دام قضایله فضای روزگار
 ایک دینچه ادر سنگ جفای روزگار
 ایک دستان بوزال بی وفای روزگار
 کو ستر آینه عبرت فای روزگار
 فی المثل لقمان اولوسیه لقمهای روزگار
 عید شادیده بزوم مرجای روزگار
 کم بک بکس احمد و بهای روزگار
 اولیا وکی ای کو کل مشکل شای روزگار
 بولنور چونکم بقا سندن فای روزگار
 یکدر اطلسدن ای صوفی عبا ی روزگار
 بو نیم شوکتله شه زین قبای روزگار
 مروه حق صوفیا بولمر صفای روزگار
 ای قلان کشتی جانی اشنای روزگار

۱۳

غرض پوشیده بزود دعا در	یرا قدن عشق بمرجا در
بولار لادر بوبانک آب روجی	بولار در بوجهانک یوزی صوی
جهان کلارا ایچره غنچه لرد	دل و دیوانه اکلنجه لرد
جمالی مصطفی حق الهی	کوکلدوده صفا حق الهی
پیشانی قوم سبیلدرینه	ارشدرمه یوزیل کلدرینه
کوزی بیلدو ک کرمان اولسون	اولار کلشنی خندان اولسون

چو غلد و غنچه عشق نیازی

بولار ک ارتمه دوسون غونای

ای کوکل اولتی دلر سپا دوشای روتکار	کل کلدای رورکار اول کل کلدای رورکار
کیم هلاکیمش کلای و قیاسیمش فنا	دولتی لثم غنایمیش غنای رورکار
جانه نوشی نیشدر بالی بلا پای زهری زهر	اکلدر کجکی وادر دوی رورکار
اچروسی زهر مار و طشده سی نقش و نگار	وارمه یانینه بودار بو اژدای روتکار
صانین بونیکون بجا چه اولمش بر	دورمه یو دخلق بو مردم ربای روتکار
دار و دیوانینه دایمه دکلد راپیدار	درلر آب اوزره اولمشه ربای روتکار

اگر چه و را اول صورت پاک
ایده پاک یرو که جم جامه بن چاک
اشکی که کیم سینی چون که بولاک
سون شاد اول کو که کم اودن اولک

بریدر انروک فیروزه زاده
کونی فیروز اول عمری زیاده
اشکند غمی سہانیم بن
خلیک قولیم قربانیم بن
اگر یک طاش ابرہ باشو سندن
اشکک کیم سن دن دو عمر بن
یعوب عاشق روک جانده تار
نخل ایدہ ہر نمرووی بارک

بری زر کرمی اول حسن کنی
مہیلہ ہر اول کیم دلنج
ایزینہ یوز سور لدن ہر کردون
سعاد بولدی اولای ایشی التون
اشکیدر بوجانہ باب لدن
ایانی توی کسیر سعادت
ولی عشتی یقین عادیتدر
جہانہ اتش اور صغیتدر

اصولی کرچہ کم یازدی یھک
بوبرق پادشاهی موج قلک
نہ قدری وار جہان اچرہ کدک
کم ادین اکہ بیلہ پادشاک

اکسی پیری بیرن برادر	بری ماه و بری مهرانور
اولموسی بولارک اب حیوان	برسی خرو برسی سلیمان
سیکمانجه مدح ایلیم بن	بوکون برمودن کم ذره بن
اولمازم ازی توزینه واصل	بولنده یل کی یسیم نجه یل
اراع اولسون قندن اهرنکر	اورسون کلسا ننده وکنر
غم یوق خرا و کورسه باکله یولدا	دکر اولر شیمدن افق یاش
تیش خرا اولنم روح روانم	قلیدر بحر حیرته بو جانم

کوکل ملکنده بکدر پادشاه	بری دیوده اوغلی مصطفی ده
کوزلکرا چوه بر بکلر بکدر	جهان دهر لوبک یکر بکدر
چورمه یوزوکی پاشا لردن	افندی قچغل شیدار لردن
دکلدر قولکری حالندن اکاه	دربغا کم طفلدر داخی اول شاه

دالمق حاصلی آکه حیدر	سپا بیدر بری بری بولدر
یورین کورسه مسلمان اولدور	مبارک آوین ابراهیم در لور

ولیکن رجمی یوق برپاوشاد
ایشی بن قولنه جور و جفا در
کچر یار بی حکمت قافی تا قاف
یا با که صبر و بیر یا که انصاف
نه خدمت کاظم اول شاه جفا
خدا یسن کتور انصاف ا

بری شول شاه عالم مصطفی در
یوزی مروءه حق نور خدا در
اشی حکدن اولور مرفیع بایم
یوزی آینه شی شمس الصحنی در
جالی قبله اهل صفا در
نیم شام نیم عالی حسام
دو شرق بخلاین برغباره
که قول اولی بیکه شهر یاره

سپاهی زاده و یک زاده پر
حسین او حسن خلق و صبر
اگر در و و بلا در که محندر
حسین شاه من جلک سندر
سمند نازله اتد کجه جولان
یزید اولسون بولنده ویر جان
اشتم یاره لوا اولمش او یک
او یاره خسته جانده اولسه بار

شویلکم سپاهی زاده لر در
دل و جان الفه آماده لر در

کل آمدی ای سخن پرداز عالم	دکن کشف قل برار مبهم
زوانه قل ز به بر جام پر نور	دو کنایه می ایتمایه مخور
کتور شول کلدرین کلزار حاکم	کالی ایر شمیه باد خوانک
دمیدر پرده دن بیه صد قل	بو کون عشاقی رار و بی نوا قل
سوز و کی سوز مانک و جالدا ازا	بو بنم ایچره نیم بر سوز و سیازا
کاشیدن کیشک جانینی یاقون	کو کلدر ملکنه اتش بر اقون
کتور مدح اتد و مک مکدر کورالم	یولنده بکوزیه جان و یوه لم

سرامد بیک درزی مصطفادر	جالی مطلع صبح مفادر
کو کلدر کوبم سیدر خاک را	اشیکی اهل دلدر سجده کاسه
کل ای سیر ایمین نور خدا	تاش ایلر باری مصطفادر
اکا نور خدا دیر سم کلدر	که غایتده کوزلدر بی بدلدر
کوزنده نور و تنده جانم اولدر	سوارم دینم و ایمانم اولدر
بود طغوسی کم اول سوفا	قیامتدر قیامتدر قیامت

کهرمی اولور براج آب و گلده
 هنرمی بولور بن سنگ دلدده
 ولی سوز در جهان اچنده شور
 و مشک در که الما مور موزور
 که سوز کوهر در اولر صبیح آنی
 نفس صیم که وار انکده جانے
 دل وجد اندن بجا چوق انگ
 کر کدر کم اولام بن امر که رام
 ولی عذرم بود صاحب کماله
 عیوبی سترایدی اهل حاله
 خط واقع اولور رسم بونده الحی
 قلم و شمشیم حقیقه بر مت
 جهان اچره بلور کهر شیشی آنی
 حقیر اولور فقیر ک ارمنی آنی

آلهی بنی قور ترغل زللدن
 سوز و مک کوهر بن صغله خللدن
 طریقم اوزره بارب قویوقارمه
 بو سوز کم سویم یاز و غمه یازمه
 دلوم نقش ورنکه قلمه مفتون
 بنی اتمه بو بازار اچره مغبون
 قوا یاز و لو قلمه خامه کپه
 قرو سودایه صالمه نامه کپه
 بو خاکی جسمی نور که جان آید
 مکان جانی اوج لاکان آید
 طریقدن کید رغول رجبی
 میسر قل صراط مستقیم
 شا شرمه شاه راه مصطفیان
 ایرمه اولیادون انبیادون

۱۰

او کو ب شرح ابد هر سرور و آن	که هر شمس که صوکی جان
جهان او قوا سون و فسان	بولارده آرده اولسون بجان
بلند ایات بر خوش گنایت	بو شهر انکیزه کل بفتح باب است
سوزی مرغوب و لطیف خوب اولسون	بوده باشینه بر محبوب اولسون
محقق نفع ابد و پریجان راز	توزسون و قرض غبار
الفرا ایلون عرض قانت	ینه بو عرصه ده قیسون قانت
چکسون رالی ابرور اولسون	اوز السون دال و کمال اولسون
که حکم بین لر عرض ایده سینر	دانی نالروک اولسون نجر
ینه بربت مثال ایت دیر دله	که مشکلی اولیمه چین و چکله
کتور بر کوهی سوز صورتده	دکه جان قیمن بین قنده
دیدم اول یاره کم ای یار جان	بومر ده جسمک روح روان
سورک میغانه اولاد دخی عالم	ولی اول دکلو یو قدر قهار عالم
وجود مدر قوا طیراق مثالی	اقیده بیلیمی آب در کمال
اولا بیلیم بر کم قطره غواص	که سوز بحر ندن اله کومر خاص
کوکل اولق کرک و سخته دریا	که کومر کسی سوز لر قیلید پید

ایدردی عالم علویده سیران	اولوب هرزده سی بر مهر نشان
کوروب بوحالتومی قالدی حیران	بناکه کلدی بر یار سخندان
معانی ملکر رس کاسلم	دیک باکا که ای سلطان عالم
دقایق کوهرین سزدم سورکنده	حقایق پادشاهی کوردم یورکنده
ایدر سین سن پنج فراتمه مات	سور رسک نطع معینده اگر است
نیچ لیلیدر اولور انده محزون	اگر افسانه ده اوقور رسک افسون
اوره کم رکم بوکن میدان سکنده	چو سوزده طوبی هم چو کاسکنده
کیر اور نایه که میدان بوکو و ککدر	قودن اسب طبعک چو که اوکدر
سری حسنده سرور کربنه	یکجه شهر بیک دلبر کرینه
کوز لکده قودنی یکلرینه	اوکوب اعلا لرینی بکلرینه
تقی سیرنجیه در غایت محلد	اگر مدح ایدر بیلر رسک کوزلدر
که بوکو هر رک صرافی سن بین	بکون بر طوطی شرین بخش بین
درون اهل دردی تازه لندر	چو بیل سین سورک اوازه لندر
بوکلر و صنفی شوقیل سولیل	چو شهردر بولا که مدحین ایل
دل و جان دن بلا لوبیل اولسون	که هر ازاده کایشده قول اولسون

دوشده چونکه اول دلداره ایدم
همانا دولت بیداره ایدم
که شو قدن دلوجان اوده بید
چراغ بخت خواب آلود اویند

صبح اولدی و مهر اولد هویدا
ینه انوار حق قلدی تحیلا
بونظم مهره لدر مشن اخر
طغدی اوین بوطاش شدر
دور کن بویلم بک منزله بار
ایدر بو مهره کور بوجم بار
او یوجوسیدی نطقک ماه منان
قرقلدیانی بوطاش کربار
کورندی آفتاب عالم ارای
بو بزم اچوه اولوب پیمانهای
چو کوردیکیم بزدی بزم رور
کو تور دی زهره اورا دلی
اولیدر کیمیا کر مهر کردون
ینه کل کسی اچسلی زمانه
که حاکمی بر نظرده اتدی التون
بجوز دهر دندی نوجوانه
بھانک یوزی کلدی کلش اولد
فرج بولکد کو کلدر روشن اولد
نیم اول کیم کی برج قد حدن
بو جانم حیمه صغری دی فرحدن
طلوع اتدی کو کلدن مهر و
حلل اتدی بنی غم طلمندن
کو کل چون شادلی مریں لورد
وجود خزه چوخ اوررد

صناین حقم بازیدی بوافلاک	بجویم مهره سنی در دجالاک
اویون کوسه دی لعبت باز دوران	توروب بر چادر کلی شتابان
قتی چوغ او نیش صوکره او نیش	اویونی مهره هرک دو نیش
اویونلار اویندی بو فرخ غدار	دل و جان کجیتینی قلوب زار
که که رومی کونیور کاه رنگه	ماشایده رک بو نقش و رنگه
کوکل جبردن اکا باقه ماش	بو جان آینه سین رنگ عم ماش
تراکو کونرومی یادی ققدم	قواختم کوب فریاد ققدم
کسی شکر ایلدم کاهی شکایت	ایوب بو قلب خاکیدن چکایت
تب فوقده غی در دسردن	شب غده کین مختسردن
کهی یاندم یققدم اشمن	که اعلام بزرگانلو شمن
ینه ختم کوزینی خواب دوست	که جسمی تاب و چشمی آب دوست
دید بک کوزین او یخودن او یار	مصور اولدی که صورت یار
نیچون تورسون دل و جان قلعه	خیالم طپلو کوزده قلعه
نیچون المایه سین الدن تسنه	جام جانکه قلعه تجلی
خیالم مهرنی شمس الفجا بل	جام اینی بدر الدجا بل

۸

کنده اول کلم اوله هوا دار	کم دو تنش اولانک دانن خار
جهانک حالی خود جل جیلدر	بوزالک عذر و دستانی مثلدر
نیمه سرور لری باشند چهره	نیمه سردار افسردن چهره
جهانک حاصلی غمواره لقدر	همانا چاره سی پچاره لقدر
دلرسک بولم سین غدن ریا	کوکلدن عاشق اول ترک ایشنا
دلو جانوکی قل شقیله حرم	بودرین بلدو کم واللہ اعلم

قولک سیر اتمشدر روم شمع	بکندم لیک بر عالی مقام
بیکجه شهریدر وار دار اچنچ	که مثلی نه خطاده وار نه چنچ
اچی طولو سپا بیل اولولار	نیجه بکرا ده لبوزی صولولار
نظر قلش خدا اهلینک	قونی فلیسو فیدر جهانک
درونی زین اولش خوبلر یله	پری پیکر کوزل تحبو بلر یله
ویروب عاشقده حالت کولر	دینر شر و اوقینور غلر
اچنجه عالم و کاعلری چوق	قوا اهل هنر بر جاهلی یوق
کرک عارف کرک اهل و	همان صنعتلری عشق و محبت

سمیع دعوت و تواب سمن	خداوند در و تواب سمن
قیامی هم بوجری ستونک	که سندن در بکاماف و نونک
طغوز انا یلم درت اقماتی	یرادون سین جادونی بناتی
ایدر سین لطفه دن محبوب عیبا	قلرسین قطره دن لولوی لالا
نظر قاصرسنگ عبرت کردکن	بهر عابوسنگ حکمت کردکن
خلاص الیم زبانوحی زیاندن	بنی لطف الیم قور تر این واندن
دعاسین بن نفیک مستجاب است	الهی بن قولو که فتح باب است
خدا بین ایکل بن خود نمایی	شفیع الیم جیک مصطفی
که یعنی نور ایمان ایزد ایزم	بو خاکی جسمی جاندن ایزم
فراخت قل بود دنیا دق لولوی	کچ ای دل نفس شوک لولوی
اولو پدر نوشتی نیشی مالی نام	که کند دولتی دنیا دیدر نام
که حالی که دو کند راه نام	بو او ده دایم اولر کشی هم
که تریاتی اچنده زهری وار	بلی بر لطفه یک قهری وار
که آوده اولان زهر لولوی	شوفانی نمک اولم زبون

۷

بو بحرک حدی و پایانی بودر که صغر کوزه به اسکافی بودر

اگر مراد استریک عشق او ندن طشره چقه و اتحاد و یسک کو کل شیرنه
 کیر بانه بنه که زیر عاشقی عاشق لی کسوتیک شهر و عشوقی موشوق
 خلقیم مغرور این شفقدر بودیاده پنجه شهر و شهره استان اولاکه
 سنگ وجود کن مجایب اولا و بود عالمده پنجه باغ و بوستان اولاکه
 سنگ یسنگدن غرایب اولا سلطنته پنجه پادشاه اولاکه سنگ رو
 عزیز اولا و ملکند پنجه وزیر اولاکه سنگ عسکدن کامل و اهل تیر اولا
 پنجه زیرک اولاکه سنگ فکرک انی کجبه و پنجه محبوب اولاکه نفس ناطقه بند
 حسی اکا کوزک خلقین پنجه پنجه شب چراغ اولاکه کوزک کبی او تود
 یرون ملکرتبه سین روشن ایله و پنجه قیملو کوهر اولاکه توکل
 کبی ملکوعبدت خاتمی کلشن ایله زبان کبی بریکل اولور که جان
 باغن زین ایله و دمانک مشی بر پنجه می وار که جهان اسرارین مبین ایله
 دانه بردر یاد که جوهر یله مالال و صفاک بر صحرادر که شقایق
 پرغ و دلال اولشدر

ولی عاشق غمی یک برشکودن	کم او غلمان خط اید جلواتی
صحنه غصه و شادویی قدر	عدای عاشک درد و الم
قرار استرسه کوکلب بی قرار اول	مصاحب استریک درده
یورک باشندن ارتق محرم ایتیم	کورک باشندن ارتق محمد ایتیم
همانا چاره سی پیاره لغدر	بودر دک حلی غمخواره لغدر
ایاغ الجید رساقی دکدر	بوصورت عالمی باقی دکدر
سفال خشکی جام جم صنور	کور ایلمیسی سن آدم صنور
تجلی ایده تا معنی جلال	قوبو صورته اولاقیل و قبال
همان برکور نور معنی و صوت	کوکل خون صفا اولاکیده کدور
که کیره اوتره بارک جبال	هوادن جان اوینی ایلا حال
جال یاره جان کوزین ایه	او یوب معنی یه صورتدن کچر
نه یوزدن کوز لر سیک ناطرم بن	نه یرده استریک حاضر بن
همان سن صورتی قومعنه بن	بولینور هم نه یرده کور کسک
فنا شمرنده یوقلق عالمنده	بزی سن استه بول وقت دمنده
عیان ایلمه سوزی قمل الله بنون	اصولی وار کمل سن بوبیان

الا ای کندوی عشق صنبل
 شرابشکی صوصا نو بقتل
 بو عشق ایشی قتی مشکل بلاد
 عصا سنی مار و ماری اژدما در
 صفتن عشق ایشین بازیم
 اکنده عاشقم دیو قواغم
 اگر عشق عالین قلک شمشا
 بو عشق اسرارنی سن لای صنفه
 بولور سین هر بوجده نیجه غوغا
 کور و بیهوشی کوه قاف صنفه
 بود ریاده نه دلم غرق اولیدر
 شو عاشق کم کوز اوز او رها
 قتی استر دله اما اوریسه
 نیاز املی ایسک ترک ایلما
 غارده دورق اشم عشق قتی
 فراقه دو عین یارین اونور
 بو صوق عالمن توک ایتدک سن
 کیدر بوا زوی جان و دله
 دما دم غصه و درد یل شاد
 حرا ده کرچه ایرمک تیرکیدر
 و لیکن حسته یه پر بهیز کیدر
 بو کون کم کور سیاه برین اونور
 دید کلار یولا پیچ کتدک سن
 حلال ایت کندو کی غش غلن
 تسلی استر سیک ناراد اول
 و لیکن حسته یه پر بهیز کیدر

صقین نادان و جاہل دن اور کج	اکا سیم قلم کند و زو کے
اتہ اولائم اہوی تار کے	ہما اولور ہزارنگ شکار کے
کمال دولہ امادہ سین	انک ادم خلیفہ زادہ سین
نوش نیش لاریب سین	بلرک کوہر بی عیب سین
سنی بز عشق صا و ق صنورق	سکار در لوراری ایمنورق
سنی جان درد نہ مرہم صنورق	نہ بلدک برسنی ادم صنورق
طشی صاف و ایچی قلاب سین	یوری ای مدعی کذاب امشین
ہوا نجف اوین عشق اولم	ہو یولہ اگری وارن منزل الم
ار اول کم اوکین نروم جالدا	ارنر اولیم عورتک یولہ اش
کوکل سن بند عشقہ پای بند اول	ہمیشہ در دمندا اول تمند اول
صقین سن یار اول اغیار اولم	اولور اولم کشتی بہ یار اولم
اریک پاک و امن پاک باز اول	ہمیشہ سرو کچی سروار اول
بزہ بو صورہ تک جانی کرکدر	بزہ لذات روحانی کرکدر

اصولی دارو نیادن کدر قیل

ہما سین الجفہ قوننہ حذر قیل

بو یولده اولین مقصوده این
 صقیان باشی میدانه کرمز
 اگرچه یوقدر عشق زبانه
 ولی وارد لودر لوستی
 اشتم زار کی عاشق ایشین
 اوز و که غیری یولده ایشین
 اشید که یاقدن سوز و کس
 بجد الله هلم دو ییدی رازک
 نیتیم در دمنده کند و حال
 نیدرش عشق اولاقیل و قال
 ملکر المشر عشق نشان
 ملکر دویمش عشق بیان
 اولو جان ایچره عشق سوز
 عوام ایچره اکلمر عشق راز
 صدق کو اغنی یوماسه هر باد
 اولور عشق کفری کدالتی
 اولور می یوتدوغی لوتو شوار
 قی شول عهد و قانی بو نج پان
 یراشم عشق ایچنده خود نالتی
 بی عافسریلا غمیدی اول ایمان
 بو بزم کلا و لوفیل وارلمز
 دیم اوسلو سیک راز و کیسته
 دیمش سرور یلور سرور یلمز
 یقین اولم صقیان شخوب پسته
 پنچون هر جا بله سن یار اولم
 ریشتر یا کلن مردار اولم سن
 ایند هر کوردو کی شخوب تیار
 قبول اولور می بردینده نماز
 کلنل نوره قوشو و جبه
 ایدر می دکه بر مجرایه سبح

یو ملی اور دے نیم نفس لیم	بو ملا دن بنی قورتار ای کریم
بر غیم ره کز ده قاشم	عاصیم خوف و حطرده قاشم
خواب غفلتدن بنی بیدار قل	رحمتک باغنده بر خور دار قل
ویر بقا کی ایت بنی بدن فنا	رہنا فاعفر لنا وارحم لنا
اج دلو مرز حمله ای غفور	تا اولم برداخی عبدا شکور
ظاهر می مکتلمه خاک قل	باطن می یک نور پاک قل
یا آتشی ایکل بر فتح باب	کتسون اور تادون بتوش یکججا
کوندورک رزین بنی چاک قل	کجه کو بوک زلف سباین خاک قل
بو غنا مردن وجودم اید پاک	بیل وارسون فالس بو ذره خاک
حاکم سور یوزین هوای کسر شک	قوی او جاعینه صواب و اشک
یولم اوزره قومیه یاربین هیچ	ماگه سدن عمری کور نیم هیچ

کل ای حق عشقی دعو قل غلام	حین دعو بی معنی قل غلام
دکله ر عاشق کار ی تجار	که صغر عشق اشنه لھو و بار
اولور عاشق کند ورمشا	رضای یار اولور عشق اقصا

عدو

اولدی انجون رحمة للعالمین	شرعی اولدی شهب سر جبل المتین
وی سراج امت خیر الوری	ای رسول حق و خیر انبیا
جلمه سی سندن شفاعت خواهد	حق یولنده کرکد اگر شاه در
او مرهم کم ایدیه سین غرق ضیا	بن قراطی اغی ای نور هدا
سندن ارتق مسندم بوقی المیر	دارمغه درگاه حق بن فقیر
جلمه ازوا جلمه اجبا بوجه	الوکه اولاد و که اصحاب بوجه
بوکدادن اولسون انردن بکایا	بیک دعا و بیک سلام و بیک شایا

بوقیود نفله بایسته یم	یا آتشی العالمین دلخسته یم
قید نف نیدن آزاد ایمل	بنده عیلمی شاد ایمل
جسم ظلمانده قوم تا ابد	نور احمد و پیچون ای احد
جانی ایرمغل ایمان دن	ایری حق بو تو می جان دن
او مرهم کم شرکدن پاک ایدیه سن	چونکه بو خاکی نم خاک ایدیه سن
بی نهایت بیزه احسان ایمل	چون بزی خاک لیکن انسان ایمل
ایلمه اف بهاییدن بتر	چونکه احسانو کی کوردک بو قدر

بواراده دید یک کل لسان	خجین اظهار ایوب اهل بیابان
کوه قاف کوی ترنگ مور	هر کداحدی دکلر حضور
عقل کل و نفس کل فکلی کمال	بولدیر بونده اولو گنج ول
کوزی کوکلی طیلو صد قوصفا	عاقبت کند ویه مکدی مصطفی
حضرت عزتدن ایرشدی خطاب	اولدی بر ذره سی بر آفتاب
کورو کورینور می خلا یقین اثر	تحت اقدام که ایلمه بر
ایخی السده کورد و مشت خاک	اچدی چون رکسدر بر اولو بوج
بر آوج طیر اقدن ارتق نسیم یوق	دید یارب مر نه کم واپازو
را یکسا وزره بر آوج طریق بهان	حق تعالی دید پس عالم بین
بونه رفعد را یا سرور و ان	بونه دولندر یا شاه جهان
جمله عالم خاک پاکد رسک	لا امکان بوستانی جا یکد رسک
نور یا یکد کسن عالم ماطین	منظر ر بکده ای نور مبین
باشنه اوردی لمر کسجا	چون تمام اتدی شه معراج
اندی بیره کرسى افلاکدن	خلعت الدی اکسنه لولا کدن
ایت حجت کبی قلندی نزل	مکدی رب العالمیندن اول رسول

۳

چون صدف و ش بود که گویا یک
 جانی در یار کبی بخش ایست
 اولدی خانه ام حایندن روان
 بارگاه قریبه غم اندی همان
 چکدیر اکابر اقی برقی وار
 او ستمه اولک سوار اول شوار
 شویله سوردی اتی اول شاه دین
 شایه از حدس او قودی اوین
 سبزه زارین قلک افلاک کذر
 قلمدی رختکم بر روش نظر
 لذت آلامدی بو باغ وراغدن
 سورمه چکدی کوزینه ماراغدن
 کند و کر چه سیر ایدر افلاکده
 چشمی خلوت خانم لولاکده
 دیدی جبریل اولما یوب پایگیر
 کندی تنها کند و چون افتاب
 قودب هب استار کبر وریا
 چون که کوردی یارینک دیرا
 قلمدی المار وای کبریا
 میم احمد نحو اولدی اول زمان
 میم احمد چون که کندی اره دن
 چو کنه کوردی یارینک دیرا
 اه کم قلدی بی بو حال لال
 میم احمد نحو اولدی اول زمان
 بو اراده کم سخن کوناه در
 جانی در یار کبی بخش ایست
 بارگاه قریبه غم اندی همان
 او ستمه اولک سوار اول شوار
 شایه از حدس او قودی اوین
 قلمدی رختکم بر روش نظر
 سورمه چکدی کوزینه ماراغدن
 چشمی خلوت خانم لولاکده
 لودنوت لافرتتای امیر
 شویله کم بر ذره قلماک حجاب
 قلمدی المار وای کبریا
 میم احمد نحو اولدی اول زمان
 میم احمد چون که کندی اره دن
 چو کنه کوردی یارینک دیرا
 اه کم قلدی بی بو حال لال
 میم احمد نحو اولدی اول زمان
 بو اراده کم سخن کوناه در

اومی معیندرا طهار الیلین	کر چه تقدیر عالمی وار الیلین
سبح بختی بوا سعادن خبر	اولمه آدم کوز نغروی صور
اکه اینمه دوشرا اهل نظر	وارد در ره شی ده بر کولوهنر
کور بو تقدیرک کوز اند پرنه	کل تماشا قل حکمت تقدیرنه
قنقی اقلیمک قماشیدر بوب	قده کیدر چاکلوب بوجم قطار
سبح وار الیلدکی سن ای کلوک	نه یه لولور بوسیر و بوسلوک
وحدت اسرارینی ایلر لریا	معینده هر ذره اچمشدر دیا
لا الهم الا هو الله شوش	هر تعین شرکتی نغی الیش
ایده سن تیه حوادثن کذر	وقدر کر کشف اولانوبیر
کور نه وادی امیندن بس	اتش عشق اوره کوکلکدن
نوره اتی انا الله دن بیان	هر شجرون ایشده موسی جان
رب اجل لی لسان الصدق	اینادن اولکه اولکه اهل سر
یوزی صوبینه یرا اولکه جهان	حاکم پاییدر بو خاکی خاکدان
نه فلک معراجک بر پایه	ایزی توزی ایکی عالم مایه
دعوت ایلر سینی رب العالمین	کلدی بوشب دیک جبریل ابن

نقطه ده کو ستر دی آفرین	کر چه دور اندی خطوطک میشتن
او میشت ساجد و سجود اولان	او میشت شاهد و مشهود اولان
بلمین بونی فالور حقن جدا	او میشت حامل سر خدا
تا ظهور اید محمد مصطفی	ادمه بو نجم کرم بو نجم عطا
خاتم پیغمبران فخر رسل	اول امام پاک و نادی سئل
مقتدای اولین و آخرین	پیشوای انبیا و مرسلین
دیدیم ادعوا الی الله ای ام	چون ولایت تحته بعدی م
دعوت فرقه دکلدر جمع در	ینی کیم بنیم صلاتم جمع در
اتم بنیم آلهی لر در	نور حق بکار بهر در
امتدر جامع جلم صفات	ینی بنون مطهر ایاة داتا
نسخه دیاجه لاریبدر	ذات انسان کوهر بی عبدر
بو طلسم کیر لو کیندر او کین	در اجمار معارف دسور ک
او میک فطرته ویرمه خلل	کوهری سکمه صقین قلم بدل
با و فرائش ابرسقا در سکا	شاهین بوتکت ما و ادر سکا
بر بندن تا او کور در خسته	امرک اولد قهره اید لر سخته

اتش عشق بایق بغر و که داغ
 پس مقرر اولدی هکدر چود
 وار لیفنه نه ابد وار نه ازل
 یونقدی بر اول از لده وارد
 حادث اولما دیر یوچ بر یوچ
 عرش و کرسی لوح اولما دیر قلم
 ذات بحس مطلقیدی اول الیه
 دیدی کم یازده خط مختلف
 اولشم حاسندن آنک تاج سر
 یم امدون کورندی کابینا
 مصحف حسنی یازدی باب با
 چون قلم آدینی امل ابد
 ایکی شوق اولدی قلم بی مابوا
 پس ظهور آتدی مظهر مرنه و
 سیر قلدی نقطه خط وجود
 بی قوا کو لمو چراغ العلی چراغ
 جان و ولدن که در حله بود
 اولدر پس لایزال لم یزل
 قادر و قیوم هم جبارید
 کلکدین دانی وجوده مردون
 دست قدرت المدین الی قلم
 جملای قیلور دی ذاتینه نگاه
 نقش قلدی اول الحمد الف
 والی طوق ایلکد یمین کمر
 عرش و فرش و فوق و تحت و شمس
 ظاهر اولدک عنده ام الکتاب
 نامه حسینی انش ابد
 پس یازدی آیت لیل و نوحی
 جملای شیا یار و لدی شمار
 صورت آدین کو سر و شمنو

برکت با و لمشدر هر بوق
 لیک کوز قانی کمال اندیش
 هر نه کم و اراشکار و نهان
 وار لخنن جمله ویر نشان
 بی نشاندر کچی یوق اکانشان
 لیک هر ذره انی ایل بیان
 صورتی قواج کوزک معنی یوق
 تاکه اشیای کورسین عین حق
 حقدن ارتوق یوقدر هر کز وجود
 بونی بویل بولدیله اهل شهود
 ای موجد غیر اثبات ایلم
 شرکدر زنهار بونی سولیم
 بر در بر بردن ارتق یوقدر
 واریسه اولدانی عین حقدر
 اینچون جمله مردان ره
 دیدیلر لاضدله لاند له
 ایکی کورن آره ده احولددر
 کند و کچی سوزیده مهمل در
 کم وجودک ضلنی صندی وجود
 کند و جملدن ویرنا بوده
 ظل اسما در صورای بی خبر
 کم مؤثر معنی در صورت اثر
 اهل معنی صورته ویرضر وجود
 یوقدر صورته زیر اعیان بود
 بواضافات و تعین ظلددر
 لیک اهل حقه معنی بلدر
 بو طسه عین الیقینی غیبدر
 قورتلور کچی کیشی شک وریدن
 اهل معنی صورته ویرضر وجود
 کاب و کلهده فایمین کچی
 صورتی قواج کوزک معنی یوق

اصول دیوانی

۷۷۷

۷۷۷۷

طومار سے ان تحریر قومیسیتی

HAZINE

TKS. Muzai
H. K.
Sa. 98/

١٠٠٠

١٠٠٠

١٠٠٠

١٠٠٠

١٠٠٠

[The page contains dense handwritten text in a Gothic script, likely from a medieval manuscript. The text is written in two columns, with some marginalia visible on the left side. The ink is dark, and the parchment shows signs of age and wear.]

